

BHAGIRATH KOSH
AN
Urdu into Hindi Dictionary

WITH PRONUNCIATION IN HINDI.

BY

PANDIT DINANATH KOUL.

भागीरथ कोष ॥

उर्दू से हिन्दी

जिसमें

अवर्गादि क्रमसे सर्वशब्द उर्दू व हिन्दी में वर्णित हैं
जिसका

लखनऊ निवासी पण्डित दीनानाथ कौलजी ने सर्व
साधारण जनो के अवलोकनार्थ निर्मित किया.

प्रथम बार

लखनऊ

एगजिडेंट बाबू मनोहरलाल भार्गव बी. ए., के प्रबन्ध में
मुंशी नवलकिशोर सी. आई. ई., के द्वापेखाने में छपा
सन् १९१३ ई० ॥

हक तमनीफ महफूज है वहक इस द्वापेखाने के ॥ २ ॥

मूल्य चारह आने] *All Rights Reserved.* [Price 4/- 12/-]

BHAGIRATH KOSH
AN
Urdu into Hindi Dictionary

WITH PRONUNCIATION IN HINDI.

BY

PANDIT DINANATH KOUL.

भागीरथ कोष ॥

उर्दू से हिन्दी

जिसमें

अवर्गादि क्रमसे सर्वशब्द उर्दू व हिन्दी में वर्णित हैं

जिसको

लखनऊ निवासी पण्डित दीनानाथ कौलजीने सर्व
साधारण जनों के अवलोकनार्थ निर्मित किया.

प्रथम बार

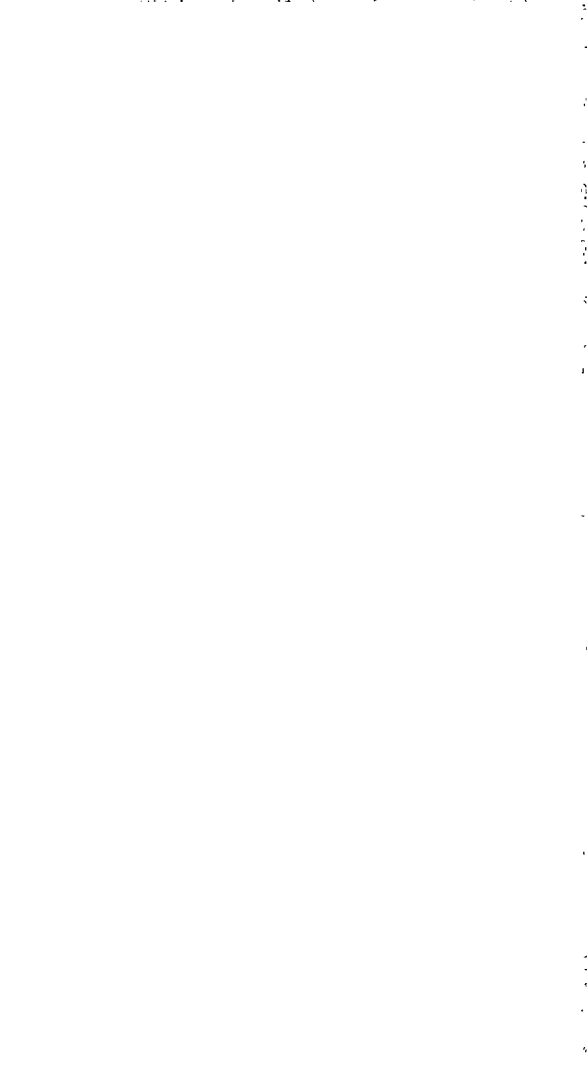
लखनऊ

सर्पेंटेट बापू मनोहरलाल भार्गव बी. ए., के प्रबन्ध में

मुंशी नवलकिशोर सी. आई. ई., के द्वापेखाने में द्रपा
सन् १९१३ ई० ॥

हक तत्सनीफ महफूज है बहक इस द्वापेखाने के ॥

सुहृद वारद आने] *All Rights Reserved. [Price Rs. 12.*

श्रीः ॥ भागीरथ कोष ॥ भूमिका ॥

यह कोष तहसीलों के अमले और कचहरियों के अहलकारों व विद्यार्थियों व पाठशालाओं के लड़कों और हिन्दी भाषा पढ़ने वाले मुसलमानों आदि के लिये बनाया गया है और कानून अदालत के वास्ते जो शब्द संग्रहीत होते हैं वह भी युक्त किये गये हैं यदि कदाचित् किसी शब्द में प्रमाद होगया हो तो सम्यजन कृपा करके सुभे विज्ञापित करें ॥

بہاگیرت کوش اردو و ہندی
دیباچہ

اس کوش کو واسطے اہلکاران تحصیل و کچہری و بدیار تھیون و طالب علمان پانچہ شاہ و مسلمانان ہندی خوان و غیرہ کے معہ اصطلاحات عدالت و قانون بہت کوشش و محنت سے طیار کیا گیا ہے۔ اگر کسی صاحب کو کہیں غلطی یا فرو گذاشت معلوم ہووے وہ براۓ بہربانی بندہ کو اطلاع بخشین فقط

منیجر نولکشور پریس بکٹ پو لکھنؤ

भागीरथ कोष

(الف)

آب	(ف)	(आब)	पानी, जल, नीर, रस, अमृत, तोष ।
آبکيات	(ف)	(आबहयात)	अमृत, अमी, घुषा, पीयूष ।
اکلا	(ا)	(अकेला)	अकेला, केवल, एक ।
اميد	(ف)	(उम्मीद)	आशा, भरोसा, आतरा ।
آدمي	(ف)	(आदमी)	पुरुष, मनुष्य, मादुप, मनुज, मर्य ।
آوار	(س)	(अवतार)	जन्म लेना, प्रकट होना, उतरना ।
آواگون	(س)	(आवागमन)	आना जाना, गतागत ।
آچمبا	(ا)	(अचम्भा)	आश्चर्य, अनोखा, विस्मय, चिन् ।
آکونا	(ا)	(अकड़ना)	फड़ा होना, तन जाना ।
اکرا	(ا)	(अकरा)	महंगा, महर्ष, मदिया ।
اکبر	(ا)	(अकस्वड)	जंगली, गैवार, धनघड ।
اکبارا	(ا)	(अखाड़ा)	मर्लों की कुदती की जगह ।
آوا	(ع)	(ईजा)	दुःख, केरा, पीड़ा, संकष्ट, बाधा ।
ایک	(ا)	(एक)	एक, एको ।
ایکٹھا	(ا)	(इफट्टा)	संग्रह, संयुक्त, संचय, संमेलन ।
ایلیچی	(ف)	(एलची)	बन्धीरा, दणाल, पटक, संयोजक ।
ایمان	(ف)	(ईमान)	धर्म, सत्यता ।
آمن	(ف)	(अमन)	मुख, आनन्द, शान्त ।
آئین	(ف)	(आईन)	शास्त्र, किसी देवता या मुनि की पुस्तक ।
ایندون	(ا)	(ईधन)	जलावन, राकड़ी, बलीता ।
آینه	(ف)	(आईना)	कांच, शीशा, दर्पण, मुकुर ।
ایروہیا	(س)	(अयोध्या)	एक तीर्थस्थान ।
ایسا	(ف)	(ईसा)	इशास, सेन, इति ।
ایرکھا	(ا)	(ईर्षा)	ईर्षी, जलना, हसद करना, कुदना ।
ایشور	(س)	(ईश्वर)	नारायण, परमात्मा, परमेश्वर ।
ایضا	(ع)	(ऐज़न्)	तथा ।
ایران	(ف)	(ईरान)	एक देश का नाम ।
ایزی	(ا)	(एड़ी)	प्रां का पिदला भाग ।
ایجاد	(ع)	(ईजाद)	रचना, सृजना, पैदा करना ।
ایضا	(ع)	(ईजाय)	स्तीकार, ग्रहण करना, शोनीकार ।

البت	(ف)	(उल्लङ्घता)	प्रीति, प्रेम, मित्रता, स्नेह ।
ایام	(ف)	(वेयाम)	दिन, दिवस, समय, काल ।
اعور	(ع)	(अहीर)	आमीर, घोष, एक ग्वालकी जाति ।
آهو	(ف)	(आहु)	मृग, हरिण, ऊरुग ।
آهنگ	(ف)	(आहङ्ग)	इच्छा, फाँचा, वाञ्छा, चाहत ।
اعتبار	(س)	(अहंकार)	अभिमान, गर्व, अहंमति ।
آشن	(ف)	(आहन)	लोहा, लोह ।
اھلیہ	(ف)	(अहल्या)	स्त्री, जोड़, पथ, स्वधर्मिणी ।
آھک	(ت)	(आहक)	चूना ।
آھستہ	(ف)	(आहिस्ता)	धीरा, शनैः ।
اھتمام	(ف)	(पहतमाम)	उद्योग, उपाय, प्रयत्न ।
آونی	(۶)	(ऊनी)	मालों के बन्ध ।
آونگھلا	(۶)	(ऊंगला)	निद्रालु, शयालु ।
آونگھہ	(۶)	(ऊंघ)	गाड़ी के पहिये की चिफनाना ।
آوندھا	(۶)	(औंधा)	उल्टा, सुल्टा ।
آونجا	(۶)	(ऊंचा)	उच्च, उत्तम, उन्नत ।
آونٹ	(۶)	(ऊंट)	उष्ट्र, एकपशु ।
آون	(۶)	(ऊन)	ऊर्ण, माल ।
اولیا	(ع)	(औलिया)	तपस्वी, ऋषि ।
اولی	(ع)	(औला)	उत्तम, श्रेष्ठ ।
اولاد	(ع)	(औलाद)	सन्तान, सन्तति, कुटुम्ब, परिवार ।
اول	(ف)	(अव्वल)	प्रथम, पहिला, उत्तम ।
آوھنا	(۶)	(उघना)	प्रेदाहोना, उत्पत्तिहोना ।
آوکیدہ	(س)	(औखद)	औषधि, दवा ।
آوکیدہ	(۶)	(ऊख, ईख)	गन्ना, फातारी, इंडु ।
آوکنہ	(۶)	(औकना)	उमिलना, उल्टी करना, समन करना ।
آوکن	(س)	(अवगुण)	अवगुण, ऐन, बुराई ।
آوقات	(ف)	(औक्तात)	समय, काल ।
آوقات	(ف)	(औसाफ़)	गुण ।
آوشھي	(س)	(औषधी)	औषधि, औषध, दवा ।
آوسط	(ف)	(औसत)	मध्यम, विचला ।
آوسر	(۶)	(अवसर)	समय, विराम, अवकाश, मौका ।
آوسر	(۶)	(ऊसर)	वज्रर, धरती, ऊसर ।
آوسان	(۶)	(औसान)	चैन, सावधानी, विचार ।
آوسن	(۶)	(औस)	तुषार, रजनीजल, अम्लकण ।
آوزار	(ت)	(औज़ार)	शस्त्र, अस्त्र, हथियार ।
آوزگ	(ف)	(औरंग)	राजाकी गद्दी, सिंहासन ।

اور	(४)	(और)	और, च।
اوديمي	(ش)	(उद्यमी)	पराक्रमी, पुरुषार्थी, उद्योगी।
اوديم	(س)	(उद्यम)	उपाय, यत्न, पुरुषार्थ।
اوديو	(۴)	(ऊद विलाव)	एक जंगलीपशु।
اودا	(۴)	(ऊदा)	रंग फालसर्प।
اودائي كبرا	(۲)	(उठाईगीरा)	चोर, स्तेन, तस्कर।
اودنا	(۲)	(औटना)	गर्मपानी, तत्ता, जलताहुआ।
اودناك	(۲)	(ऊटपटांग)	अटशट, व्यर्थ, प्रतिताई।
اودت	(۲)	(औट)	परदा, जवनिका, आस्तरण, आव।
اودت	(۴)	(ऊत)	मुख, सिंही, नावला।
اودر	(۴)	(ऊपर)	अधिक, ऊंचा।
اوديت	(۲)	(आउभगत)	आदरभाव, शिक्षाचार।
اوداش	(ف)	(औवाश)	विषयी, कुचाल, लुच्चा, लम्पट।
اواز	(ف)	(आवाज़)	शब्द, ध्वनि, स्वर, स्वन।
اوارا	(ف)	(आवारह)	लुच्चा, कुचाल, कुदंग।
اوارا	(۴)	(आवा)	मिट्टी के बर्तनों के पजावा, अपाफ।
او	(۴)	(आउ)	आना, आगमन।
اوباي	(س)	(अन्याय)	अभ्रम, बे-विचार।
اوبان	(۴)	(अन्धान)	स्नान, चर्चा, जलते शरीर को पवित्र करना।
اوبيا	(۴)	(अनोखा)	अनूठा, अनुमा, अदभुत।
اوبار	(ف)	(अनार)	मुखबलम, दाहिम।
اوبجا	(۴)	(अंगोछा)	गमला, तौलिया।
اوباع	(ف)	(अनघाय)	प्रहार, हिंस्र, विविध।
اوبيت	(ف)	(आदमीयत)	मनुष्यता, मानुष्य।
اوبوان	(س)	(अनुवाद)	बार-बार कहना, तर्जुमा, उल्हा, भाषान्तर।
اوبذ	(س)	(आनन्द)	हल, आराम, आनन्द, शर्म।
اوبه	(س)	(अतिथि)	पाहुना, अन्त्यागत, मेहमान, एकजाति।
اوبت	(س)	(अनुमिति)	सहाह, सम्मति, राय।
اوبمان	(س)	(अनुमान)	अटकल, अन्दाजा, अनुमान।
اوبكار	(س)	(अंगीकार)	स्वीकार, मानना, मंजूर करना।
اوبكهي	(۴)	(अंगीठी)	आग्निरखने का पात्र।
اوبور	(ف)	(अंगूर)	दात, अंगूर।
اوبوغي	(۴)	(अंगूठी)	होदरी, अंगुलीयक, कुंडल।
اوبوا	(۴)	(अंगूठा)	मोटी अंगुली, ठोस।
اوباي	(۲)	(अंगनाई)	घरका चौक, अंगिर।
اوباي	(۴)	(अंगली)	हाथ पांवकी अंगुली।
اوبه	(۴)	(आँख)	नेत्र, लोचन, चक्षु, नयन, दृग, अंयक।

انتظار	(ف)	(इतज़ार)	मायदखना, निहारना, वहीकना, प्रतीक्षा ।
انسانیت	(ب)	(इसानियत)	मनुष्यता ।
انسان	(ج)	(इसान)	पुंगो, मनुष्य ।
انسو	(د)	(आंसू)	आंसूकापानी, नेत्राश्रु, धम ।
انصب	(ه)	(अंसब)	पुनासिन, उचित, योग्य ।
انصاف	(و)	(इंसाफ़)	न्याय, धर्म ।
اندا	(ز)	(अंदा)	अरुट ।
اندیشه	(ح)	(अंदिशा)	भय, सन्देह, शंका, भ्रम ।
اندھیرا	(ط)	(अंधिरा)	अंधकार, तिमिर ।
آندھی	(ث)	(आंधी)	अंधिआव, अन्ध ।
اندھا	(د)	(अंधा)	अन्ध, घूर, गताल, नयहीन ।
انداز	(ه)	(अंदाज़)	अंशकल, अनुमान ।
انجمن	(و)	(अंजाम)	अशानी, मूर्त, अज्ञ ।
انجام	(ز)	(अंजाम)	अन्त, सीमा, शिरा, समाप्त ।
آہست	(ح)	(आहूट)	पान्थक-शब्द ।
آہست	(ط)	(अह)	अन्त, सीमा, शिरा, आसिर ।
انتشار	(ث)	(इन्तशार)	चिन्ता, व्याकुलता, दुःख, पदप्रहट ।
ادخلین	(د)	(अस्तयल)	अखराला, मंदुरा, बुकशाल ।
انکار	(ه)	(अनाकर)	सत्कार नहीं करना, तिरस्किता, अपमान, परिभव ।
امیر	(و)	(अमीर)	धनाढ्य, धनवान्, धनिक, धनी ।
امنگ	(ز)	(उमंग)	चाह, इच्छा, तरंग, उत्साह ।
ام مال	(ح)	(इमसाल)	इस वर्ष में ।
امرت	(ط)	(अमृत)	अमी, सुधा, पिपुल, देवताओं के खाना ।
آمدنی	(ث)	(आमदनी)	प्राप्ति, लाभ ।
امراض	(د)	(अमराज़)	रोग, विकार, खेद, बीमारी ।
امتنان	(ه)	(इम्तहान)	परीक्षा, जांच ।
ام	(و)	(अम)	अन्ध, मातु, माता, महतारी, जननी ।
الہام	(ز)	(इलहाम)	अनुभव ।
العاس	(ح)	(अलैमस)	हीरा, जवाहिर, एकरत ।
الناط	(ط)	(अलफ़ाज़)	शब्द, पद ।
الہام	(ث)	(इलज़ाम)	दोष, पाप, फलझ, अपराध ।
الاب	(د)	(आलाप)	भाषण, स्वरो के मिलान ।
آسان	(ه)	(आसमान)	अम्वर, आकाश, गगन, तम, नाक ।
آکاش	(و)	(आकाश)	आकाश, आसमान, अम्वर ।
آگ	(ز)	(आग)	अग्नि, वसन्दर, वहि ।
اکثر	(ح)	(अकसर)	बहुधा, विशेष ।
اکرار	(ط)	(इकरार)	वचनदेना, प्रतिज्ञा, प्रमाण ।

اندام	(ف)	(अंदांम)	शरीर, अंग, देह ।
افس	(ف)	(इफ़लास)	दरिद्रता, कंगाली, विपत्ति, निर्धन ।
اقال	(ف)	(अफ़क़ाल)	कर्म, कार्य ।
افواه	(ف)	(अफ़वाह)	गण, मिथ्या ।
الواج	(ف)	(अफ़वाज)	कौन, दल, सेना, लराकर, कटक ।
اكت	(ف)	(आक़त)	दुःख, क्लेश, विपत्ति ।
اغي	(ف)	(अफ़ग़ई)	कालानाग, सर्प ।
افسوس	(ف)	(अफ़सोस)	अनुताप, सन्ताप, शोककरना, पश्चात्ताप, अदुःख ।
الراط	(ف)	(इफ़रात)	बहुधा, विशेष, अधिक ।
اقاب	(ف)	(आफ़ताब)	सूर्य, भाव, आदित्य ।
استرا	(ع)	(इतराज़)	तकरार, दलील, हठ ।
اختيار	(ف)	(इस्तियार)	परा, अधिकार, स्वीकार ।
اثر	(ع)	(असर)	प्रभाव, गुणदायक ।
اثير	(ع)	(अफ़ीम)	अहिर्निम, माफू ।
احيق	(ع)	(अहमक़)	मूर्ख, कुमति, कुबुद्धि, मूढ़मति, घमानी ।
اثنان	(ع)	(एलान)	सूचनापत्र, इश्तहार, घोषणपत्र ।
استبار	(ف)	(एतबार)	विश्वास, भरोसा, निश्चय, विश्रम्भ ।
اظهار	(ف)	(इज़हार)	कथन, वयान ।
اصل	(ف)	(असल)	सत्य, मूल, निपुण ।
اشراف	(ف)	(अशराफ़)	सखन, सुपान, महाशय, सम्प ।
اجلاف	(ف)	(अजलाफ़)	नीचा, कुपान, कुमति, अकुलीन ।
اشنائي	(ف)	(आशनाई)	प्रीति, मित्रता, स्नेह ।
اشرفي	(ف)	(अशरफ़ी)	मोहर, निष्क, सेलेका रुपया ।
استعمال	(ف)	(इस्तेमाल)	अभ्यास, रीति, संप्रदाय ।
آसन	(س)	(आसन)	ग्रामन ।
اوداسي	(س)	(उदासी)	वैरागी ।
استغنا	(ف)	(इस्तेफ़ा)	नीकरी छोड़ने का पत्र ।
ارداس	(س)	(उदास)	वैराग, दुःखी, सन्तापी, शोच, मर्दान ।
اوبج	(س)	(ऊपज)	गान, तान, धन्तरा ।
انجا	(س)	(अगिया)	चौली, महरम, कांचोली, कंधुकी ।
اندر	(س)	(इंद्र)	देवताओं के राजा, मधवा, सुनासीर ।
اندرجال	(س)	(इंद्रजाल)	बाजीगरी, कपट, साबरतन ।
اندرजीت	(س)	(इंद्रजीत)	इन्द्रजीत, मेरनाद, रावण का पुत्र ।
اندریست	(س)	(इंद्रमस्थ)	इन्द्रमस्थ, दिल्ली ।
اندری	(س)	(अधोपी)	जो फ़र्तार माला-मुदी खाता है ।
اجانک	(س)	(अचानक)	कदाचित्, अकस्मात् ।
اچار	(س)	(अचार)	कर्म, धर्म ।

اعتقاد	(ف)	(एतक्काद)	विश्वास, निश्चय, मानिता ।
اغل	(س)	(अटेल)	अचल, निश्चल, स्थिर ।
انفوان	(ه)	(अनमोल)	उत्तम, बढ़िया, अमूल्य ।
آغاز	(ف)	(आधाज़)	अनुष्ठान, प्रारम्भ ।
اجنبی	(ف)	(अजनबी)	आगन्तुक, अज्ञात, मनुष्य ।
اگر	(س)	(अजगर)	सर्प, अतदहः नाग ।
اطلاع	(ف)	(इत्तला)	सूचना, विज्ञापन ।
آدها	(ه)	(आधा)	धर्म, अर्धा ।
احسان در امورش	(ف)	{ पहसान करामोश }	{ कृतज्ञ, अप्रत्युपकारी ।
احسانند	(ف)	(अहसानमद)	कृतज्ञ, उपकार, स्मर्त ।
آرام	(ف)	(आराम)	आनन्द, सुख ।
استهوار	(ف)	(इश्तहार)	सूचनापत्र, घोषणपत्र ।
آبادی	(ف)	(आबादी)	छोटानगर, ग्राम ।
اقبال	(ف)	(इक्बाल)	तेज, प्रताप ।
آرزو	(ف)	(आरज़)	अभिलाषा, इच्छा, लालसा ।
اتفاق	(ف)	(इत्तफ़ाक़)	संयोग, एकता, सम्मति ।
انعام	(ف)	(इन्आम)	पारितोषिक, दान, प्रतिकूल ।
آداب	(ف)	(आदाब)	प्रणाम, दण्डवत्, नमस्कार ।
اندر	(ه)	(अंदर)	भीतर, अन्तर्, अन्तःकरण, अन्तर्गत ।
آسان	(ف)	(आसान)	सरल, सहज, सुगम ।
آوار	(ه)	(एतवार)	रविवार ।
احسان	(ع)	(पहसान)	उपकार, निहोरा ।
اقرارنامه	(ف)	(इकरारनामा)	सूचनापत्र, निश्चयपत्र ।
اسواسطه	(ه)	(इसवास्ते)	अतः, अतएव, एतदर्थ ।
ایمل	(نگ)	(अपील)	अनुयोजन ।
ایستادن	(نگ)	(अपीलान्ट)	अनुयोजक ।
استخوان	(ف)	(उस्तखा)	अस्थि, हड्डी ।
استفاده	(ف)	(इस्तफ़ासा)	अभियोग, नालिश, मुकदमा ।
اگر	(ف)	(अगर)	यदि, जो, कदाचित् ।
آمدرفت	(ف)	(आमदरफ़)	आवागमन, गमनागमन, गतागत ।
احاطه	(ع)	(अहाता)	घेरा, मयडल, चक्कवाल ।
آگو	(ه)	(उदल)	पृथ, उलूक ।
استال	(ه)	(अस्पताल)	चिकित्सालय ।
اطلاعنامه	(ف)	(इत्तलानामा)	सूचनापत्र ।
اعلیت	(ع)	(असलियत)	मूल, जड़ ।
آلگ	(ه)	(अलग)	पृथक्, भिन्न, न्यारा ।

آبرو	(ف)	(आवरु)	सम्मान, आदर ।
اختار	(ف)	(अहलुकार)	कार्यकर्ता, कार्यकारक ।
انتظام	(ف)	(इन्तजाम)	प्रबन्ध ।
امتياز	(ع)	(इसक्रातहमल)	गर्भशाला, गर्भपात ।
اباح	(ع)	(अपाहज)	अंगहीन, शरीरावयवहीन ।
انتبا	(ف)	(इत्तफाकन)	अचानक, अकस्मात्, अचानक ।
اکست	(س)	(अगस्त)	एकशयिकानाम, अंगरेजी घाटवांमहीन ।
آتشبازی	(ف)	(आतशबाजी)	अग्निकीड़ा ।
انسر	(انگ)	(अक्रसर)	अप्रगामी, छुटिया, प्रधान ।
اشاره	(ف)	(इशारा)	सैन, इंगित, चेष्टित ।
امانت	(ف)	(अमानत)	बन्धक, धरोहर, जमा ।

(ب)

باب	(ف)	(बाव)	अप्याय ।
باب	(ع)	(बाप)	पिता, तात, जनक ।
بات	(ع)	(घात)	बाणों, धोल-चाल ।
باتونی	(ع)	(बातूनी)	बकवादी, बक्की ।
بات	(ع)	(घाट)	ग्रन्थ, बाट, तौलनेका लोहा या फथर ।
باتی	(ع)	(घाटी)	भर्वरी, मकुनी, मोटी, मोलरोटी ।
باج	(ف)	(घाज)	मदमूल, देवस ।
باوا	(س)	(घावा)	पिता, पितामह, बड़ा, आदमी, प्यारा, बच्चा, सबस ।
बाजرا	(ع)	(घाजरा)	एक प्रकारका अन्न ।
باد	(ف)	(याद)	पवन, हवा, वायु, समीर, मारुत ।
بادام	(ف)	(यादाम)	एकमेवा, बादाम ।
بادبان	(ف)	(यादवान)	नावका पाल ।
بادشاه	(ف)	(यादशाह)	राजा, महाराज, भूप, भूपति, श्वपति ।
بادشاهت	(ف)	(यादशाहत)	राज्य, राज्य ।
بادکش	(ف)	(यादकश)	व्यगना, पंखा, वातद ।
بال	(ع)	(यादल)	मेघ, अमृद, पन, जलद, जलमुग ।
بالا	(ع)	(यादला)	पागल, दीवाना, विविस ।
باده	(ف)	(यादह)	मदित, शराब, दाह, मद्य ।
باده‌والی	(ع)	(यादहवाई)	भूता, अस्त्यवादी ।
بادی	(ع)	(यादी)	बादी, बाद करनेवाला, वातरोग ।
بار	(ف)	(यार)	समय, समय ।

बारान	(फ)	(घारान)	वर्षा, वर्षात, श्रावण ।
बारवार	(फ)	(घारवार)	बारम्बार, फिर फिर, पुनः पुनः ।
बारिश	(फ)	(घारिश)	वर्षा, वर्षात, वर्षाव ।
बारकश	(फ)	(घारकश)	गाड़ी, चक्का, शकट ।
बारगाह	(फ)	(घारगाह)	दरबार, सभा ।
बारगौर	(फ)	(घारगौर)	साईत, अश्व सेवक, अश्वपालक, घोड़े का दहलुवा ।
बारत	(ख)	(घारत)	विवाहकी भीर, या धूमधाम ।
बारसिद्धा	(ख)	(घारसिद्धा)	बारह-सींग के हरिण ।
बारहा	(फ)	(घारहा)	बहुधा, बहुत, अत्यन्त ।
बारी	(ख)	(घारी)	झोला, दरीचा, लिङ्की ।
बारिक	(फ)	(घारीक)	पतला, महीन, सूक्ष्म ।
बाड़ा	(ख)	(घाड़ा)	घेर, हाता ।
बापड़ा	(ख)	(घापड़ा)	अनाप, कंगाल, बेवश, विचारा, अकिञ्चन ।
बाज़	(फ)	(घाज़)	श्रेयः, शायान, बेरी, एक शिकारी पक्षी ।
बाज़ार	(फ)	(घाज़ार)	हाट, पेठ, मंडी, विपिणी ।
बाज़ू	(फ)	(घाज़ू)	भुजा, बाहु, हस्त ।
बारुत	(ख)	(घारुत)	बारू, घग्नि घूर्ण ।
बाज़ी	()	(घाज़ी)	खेल, मीठा, केलि, खेलन, इन्द्रजाल ।
बाज़ीगर	(फ)	(घाज़ीगर)	तमाशा करनेवाला, इन्द्रजाली ।
बास	(ख)	(घास)	स्थान, गृह, निवास-स्थान ।
बासन	(ख)	(घासन)	भरवन, धाव, मानन, भांझ ।
बासना	(ख)	(घासना)	सुगन्ध, चाह, इच्छा ।
बासी	(ख)	(घासी)	निवासी, वास्तव्य, रहनेवाली, अनुष्ण, चतुर्तन ।
बातिल	(ख)	(घातिल)	असत्य, मिथ्या, वृथा, मृषा, झूठ ।
बातन	(ख)	(घातन)	अन्तःकरण, मन, चित्त ।
बाइस	(ख)	(घाइस)	कारण, हेतु, बीज ।
बाग	(फ)	(घाग)	भाड़ी, आराम, उद्यान ।
बागान	(फ)	(घागान)	मासी, आराम, पालक ।
बागी	(फ)	(घागी)	विरोधी, विमुख, किराहूआ ।
बागी	(फ)	(घागी)	बचत, शेष, अवशिष्ट ।
बाकरी	(फ)	(घाकरी)	कुमारी, कन्या, गौरी ।
बाग	(ख)	(घाग)	लगाम ।
बाल	(ख)	(घाल)	केश, बच्चा, बालक ।
बाघ	(ख)	(घाघ)	व्याघ्र, तेंदुआ, चीता ।
बालाखाना	(फ)	(घालाखाना)	अधारी, चौधारा ।
बालाबोला	(ख)	(घालाबोला)	सीधा, मूर्ख ।
बालबच्चा	(ख)	(घालबच्चा)	कुटुम्ब, परिवार, बी बाल ।

بال چوڑ	(۴)	(वालछुड़)	एक औषध, सुगन्धी घाम, विहीलोटम ।
ببخوف	(ف)	(वेखौफ)	निर्भय, निडर, निरांकी, अभय ।
بالغ	(ع)	(वालिस)	युवा, तरुण, जवान ।
بالغ	(ع)	(वलुग)	यौवन, तरुण्यार्द, जवानी ।
بالعمل	(ع)	(बिलकैल)	इदानीम्, अब, सम्प्रति, अगुना ।
بالک	(۱)	(वालक)	वाल, बच्चा ।
بالو	(۲)	(वाल)	रेत, रज, धुरी, सिकता ।
بام	(ف)	(वाम)	छत, एक मछली का नाम है ।
بامداد	(ف)	(वामदाद)	प्रातःकाल, भोर, सुबह, तड़कन ।
بامین	(۳)	(वामन)	ब्राह्मण, विप्र, महिमुन ।
بامنهی	(۳)	(वाम्हनी)	ब्राह्मणी, विप्रपत्नी ।
بان	(۳)	(वान)	मंज, लड़ाई के हथियार, तीर ।
بان	(س)	(वान)	अग्निवाण, वह्निवाण ।
بابو	(س)	(वायू)	रईस, राजकुमार, लड़का, बालक ।
بان پرست	(س)	(वानप्रस्थ)	एक आश्रम ।
بانٹ	(۳)	(वांट)	भाग, हिस्सा ।
بنگال	(س)	(बंगाल)	एक देश का नाम है ।
بہار	(۱)	(बिहार)	यह भी एक देश का नाम है ।
بانجیرہ	(۳)	(वांझ)	बन्ध्या, अपुत्रवती ।
بانڈا	(۳)	(वांडा)	टुण्डा, हस्तहीन ।
بانڈھا	(۳)	(वांधना)	गाठवांधना, बन्धन ।
باندي	(۳)	(बांदी)	लुंकी, नौकर स्त्री, दासी ।
بانس	(۳)	(बांस)	एक पेड़ है, पंखा, वेणु ।
بانسری	(۳)	(बांसुरी)	बांसुरी, मुरली, बशी ।
بانگا	(۳)	(बांका)	टेढ़ा, बक्र ।
بانگ	(ف)	(बांग)	पुकारना, शब्द, निनद ।
بانو	(ف)	(बानू)	रानी, बेगम, बीबी, रानी ।
بانی	(س)	(बानी)	बाणी, बांन्, सरस्वती, भारती ।
باد	(س)	(बाधु)	पवन, हवा, समीर ।
بادرچی	(ف)	(बावरची)	रसोइया, पोकराता, रूदा, औदानिक ।
بادلا	(۳)	(बादला)	गोटा, किनारी ।
बाہر	(۳)	(बाहर)	बाह्यिक, बाह्य, धरके बाहर ।
بہم	(ف)	(बाहम)	आपन में, सबके बीच में ।
بائی	(۲)	(बाई)	साधुनी, या साध्वी ।
ببول	(۳)	(बबूल)	एक प्रकार के पेड़ ।
بیست	(س)	(बिपत्त)	दुःख, क्लेश, कष्ट ।
بہو	(۳)	(बधुवा)	एक प्रकारकी तरकारी, साग, भाजी ।

بٹوا	(४)	(बटुचा)	धैली ।
بٹورنا	(४)	(बटोरना)	समेटना, इकट्ठा करना ।
بیٹا	(४)	(बेटा)	पुत्र, सुत, लड़का, अंगण ।
بیٹلنا	(४)	(बैठना)	घासन मारना, जमना, उपवेशन ।
بٹیر	(४)	(बटेर)	एक पक्षी ।
بٹرنگ	(س)	(बजरंग)	हनुमान्, महावीर, वन्दर ।
بجلی	(४)	(बिजली)	दामिनी, चपला, चंचला, सुदामिनी, तड़ित् ।
بجنا	(४)	(बजाना)	बाजा बजाना ।
باجا	(४)	(बाजा)	वाद्य ।
بجھانا	(४)	(बुझाना)	ठंढा करना, शान्त करना ।
بجھارنا	(४)	(बिचारना)	निर्णय करना, सोचना, विचारना ।
بچن	(س)	(बचन)	बचन, इकरार, बोली, वार्ता ।
بچنا	(४)	(बचना)	रक्षापाना ।
بچھدان	(ف)	(बच्चेदान)	गर्भस्थान ।
بچھڑا	(४)	(बछुड़ा)	गायका बच्चा, बत्स ।
بچھڑاست	(ف)	(बजादुस्त)	यथार्थ, सत्य, ठीक ।
بچھڑو	(४)	(बिच्छू)	वृश्चिक, एक जहरीला कीड़ा ।
بھال	(ف)	(बहाल)	यथातथ्य, यथावयव ।
بھر	(ع)	(बैह)	सागर, समुद्र ।
بھار	(ف)	(बुझार)	ज्वर, सर्लाप, सन्जर ।
بھت	(ف)	(बस्त)	भाग, प्रालब्ध, देव ।
بھتاور	(ف)	(ब्रह्मावर)	भाग्यवान्, प्रालब्धी, सुभागी, भाग्यशाली ।
بھشش	(ف)	(बखशीश)	दान, पुण्य ।
بھیل	(ف)	(बखील)	कुण्ठ, कंठक, सम ।
بد	(ف)	(बद्)	दुष्ट, बुरा, दुःखदायी ।
بدتر	(ع)	(बदतर)	अनुपान ।
بدتررو	(ف)	(बदररौ)	मोरी, जलनिर्गम, जलनिःसारण ।
بدعت	(ع)	(बिद'अत)	फसाद, भगडा, केरा, दुःख ।
بدل	(ف)	(बदल)	एवज, पलटा, तदुत्तर ।
بدلا	(४)	(बदला)	वादल, मेघ, दूसरी जगह जाना ।
بدلي	(४)	(बदली)	शरीर, जिरम, काया, देह, डील, चोला ।
بدن	(ف)	(बदन)	बगैर, विना, वे ।
بدن	(ف)	(बिदून)	रांड, अपति पत्नी ।
بدھرا	(س)	(बिधवा)	विद्या, इल्म, ज्ञान ।
بدیا	(س)	(बिद्या)	दुष्टता, बुराई ।
بدی	(ف)	(बदी)	अपयरा ।
بدنامی	(ف)	(बदनामी)	

बिद्यार्थी (श)	(विद्यार्थी)	विद्याका पढ़नेवाला ।
बिद्यावान (श)	(विद्यावान)	विद्वान्, पण्डित, ज्ञानी ।
बुझा (४)	(बुझा)	दुष्ट, विमर्कता ।
बराबर (फ)	(बराबर)	अनुकूल, अनुसार, समान, तुल्य ।
बरतन (४)	(बरतन)	बरतन, पात्र, भाजन ।
बिराजना (स)	(बिराजना)	शोभना, चैनसे रहना ।
बिरादर (फ)	(बिरादर)	भाई, बन्धु, बान्धव, विरह ।
बिरादरी (फ)	(बिरादरी)	जातिमान्, जाति, बन्धु ।
बिरामदा (फ)	(बिरामदा)	बरांडा ।
बिराघुरद (फ)	(बिराघुरद)	हिमावपन, गणितपत्र ।
बिर्ता (ग)	(बिर्ता)	अनाहार, उपवास, रोक्षा, लेवन ।
बिर्तमान (स)	(बिर्तमान)	मौजूद, जारी ।
बिदचलन (फ)	(बिदचलन)	दुराचार, अधर्म, दुष्ट, अनाचार ।
बिर्ती (स)	(बिर्ती)	अनाहारी, उपवासी ।
बिर्छा (४)	(बिर्छा)	भाला, कुन्त, एक-शस्त्र है ।
बिर्दान (स)	(बिर्दान)	अशीसा, दुश्चा, आशीर्वाद ।
बिर्ता (स)	(बिर्ता)	पतित, संस्कारहीन ।
बिर्डा (४)	(बिर्डा)	बृद्ध, बालक, वृद्ध, अवस्था ।
बिर्द्ध (स)	(बिर्द्ध)	शयुता, रिपुता ।
बिर्सात (४)	(बिर्सात)	वर्षाकाल, चौमासा ।
बिर्सना (४)	(बिर्सना)	वृद्धिहीना, जल वर्षना ।
बिर्षा (फ)	(बिर्षा)	मोक्षही, अलंगहोना, छूटना ।
बिर्षा (फ)	(बिर्षा)	पाला, तुषार, हिम, शीत, तुहिन ।
बिर्षा (४)	(बिर्षा)	विह्वली, दामिनी, चपला, पुद्गामिनी, विपुर् ।
बिर्कत (फ)	(बिर्कत)	उन्नति, वृद्धि, वर्द्धन ।
बिर्क्या (४)	(बिर्क्या)	वर्षा, मेघ, बरसात ।
बिर्क (फ)	(बिर्क)	पेड़का पत्ता, पाता, पत्र ।
बिर्न (स)	(बिर्न)	वर्षा, रंग, चारवर्षी, अक्षर ।
बिर्नज (फ)	(बिर्नज)	चावल, तण्डुल ।
बिर्नसंकर (स)	(बिर्नसंकर)	वर्णसंकर, दासीपुत्र ।
बिर्न (स)	(बिर्न)	परमात्मा, परब्रह्म ।
बिर्न (स)	(बिर्न)	ब्रह्मा, निरंजि, धाता ।
बिर्न (स)	(बिर्न)	जगत्, भूमण्डल, संसार ।
बिर्न (४)	(बिर्न)	महा, शक्ति, ज्येष्ठ, प्रधान ।
बिर्न (४)	(बिर्न)	आदर, सुस्कार, शक्ति ।
बिर्न (४)	(बिर्न)	नकाबद करना, बड़बड़ ।
बिर्न (४)	(बिर्न)	वृद्धता, वृद्धि ।

برخنا	(४)	(बढ़ना)	उगति, वृद्धि ।
برهني	(४)	(बढ़ई)	खाती, वर्षकी, काष्ठतट ।
برديا	(४)	(बुढ़िया)	वृद्धा, वृद्धा ।
بزرگ	(ف)	(बुजुर्ग)	बड़ा, महाशय, महापुरुष ।
بس	(४)	(बस)	वश, आधीन, परतन्त्र ।
بسات	(४)	(बिसात)	सामर्थ्य, योग्यता ।
بसारنا	(४)	(बिसारना)	भूतना, अचेत, अस्मरण ।
بسترة	(ف)	(बिस्तरा)	सेज, शयन, शय्या, बिछौना, प्रसी ।
بستي	(س)	(बस्ती)	छोटीआबादी, ग्राम, संवसथ ।
بشواس	(س)	(विश्वास)	विश्वास, भरोसा, प्रत्यम ।
بسولا	(४)	(बसूला)	श्रीजार जिससे लकड़ी काटते हैं, बसूला ।
بسودرا	(४)	(बसेरा)	नींद, घोंसला ।
بشاش	(ف)	(बश्शाश)	प्रसन्न, आनन्द, मुदित ।
بشر	(ف)	(बशर)	मनुष्य, पुरुष ।
بطاخ	(ف)	(बत्तख)	जलकाक, पंहुन्वी ।
بصارت	(ع)	(बत्तारत)	तीक्ष्णनेत्र, नेत्रों का तेज ।
بعض	(ع)	(बाज़)	कौई, थोड़ा ।
بيد	(ع)	(बईद)	दूर, अन्तर, पला ।
بيل	(ف)	(बगल)	फल, काँस ।
بفاد	(ف)	(बसायत)	भगड़ा, बलना ।
بقا	(ف)	(बक्ता)	बचत, शेष, अवशिष्ट ।
بقال	(ف)	(बक्काल)	वैश्य, बगिया, तुलाधार, यणिक ।
بقر	(ع)	(बक्कर)	गाय, बैल, श्याम ।
بکاین	(४)	(बकायन)	एक पेड़ का नाम है ।
بک بک	(४)	(बकबक)	बकवाद, बकवास ।
بکرا	(४)	(बकरा)	छाग, अन्न ।
بکل	(४)	(बकल)	पेड़का बिलकल, घाल ।
بکواس	(४)	(बकवास)	व्यर्थबोलना ।
بکبک	(४)	(बसेड़ा)	भगड़ा, विरोध ।
بکبونا	(४)	(बखेरना)	कैलाना, तितिर बितिर करना ।
بکاز	(४)	(बिगाड़)	विरोध, मुकसान, उपाधि, विघ्न ।
بکلا	(४)	(बगला)	नक, एक पानी का पत्ती ।
بکولا	(४)	(बगूला)	बयडर, वातचक्र, धूलचक्र ।
بک	(४)	(बल)	जोर, बलिष्ठ, बलदान, चढ़ावा, पराक्रम ।
بکائی	(४)	(बलार्कान्द)	एक औषध जो धरती में पैदा होती है ।
بکيل	(ف)	(बुलबुल)	एक वागफा पत्ती ।
بلغم	(ع)	(बलगम)	कफ, धूक ।

علم	(ع)	(घेइलम)	मूर्ख, अज्ञानी, अन्ध ।
با علم	(ع)	(वाइलम)	ज्ञानी, पण्डित, विद्वान् ।
بلائي	(ف)	(विलाई)	बिहीन, मंजार, विला ।
بلندي	(ف)	(बुलंदी)	ऊँच, उच्च, दीर्घ ।
بلوان	(س)	(बलवान्)	मजबूत, पराक्रमी, बली, बलवान् ।
بلوا	(س)	(बलवा)	भगड़ा, फसाद, वैमनस्य, बिगाड़ ।
بن	(س)	(बन)	जंगल, कुंज, विपिन ।
بننا	(س)	(बन्ना)	दुलहा, वर ।
بنانا	(س)	(बनाना)	रचना करना, तैयार करना ।
بناسپتي	(ف)	(बनास्पती)	वनस्पति, जंगल की घास ।
بنات	(ف)	(बनात)	ऊनी कपड़ा ।
بنادق	(س)	(बनाघट)	रचना; झूठी दिक्काघट ।
بنارس	(س)	(बनारस)	काशी, वाराणसी, शिवपुरी ।
بنجارا	(س)	(बंजारा)	बनिया, बैपारी, सौदागर ।
بنج	(س)	(बनज)	बैपार, लेनदेन ।
بنجر	(س)	(बंजर)	ऊँच धरती, निक्कमी धरती ।
بندر	(ف)	(बंदर)	कपि, मानद, कीरा, हनुमान् ।
بندي	(ف)	(बंदगी)	नमस्कार, अभिवादन, प्रणाम ।
بندي و بنمت	(ف)	(बंदोवस्त)	प्रबन्ध, उपाय, इन्तजाम ।
بندوق	(ف)	(बंदूक)	शस्त्र, नायक ।
بندهرا	(س)	(बंधुवा)	कैदी, दागी ।
بندهان	(س)	(बंधान)	बन्धद्वारा, निश्चित ।
بنمن	(س)	(बंस्)	बंरा, कुल, सान्दान, गस्ल, अन्यप ।
باندھنا	(ف)	(बांधना)	गाठबांधना ।
بنسي	(ف)	(बंसी)	बांसुरी, मुरली ।
بنگ	(س)	(बंग)	बंगाला देश ।
بنواري	(س)	(बनवारी)	कृष्ण, मुरलीधर ।
بنولا	(س)	(बिनौला)	रुईका झीज ।
بنياين	(س)	(बनियायन)	बैश्य क्षी ।
بنالہوس	(ف)	(बुलहविस)	लोभी, लालची, लुब्ध ।
بنو	(ف)	(बू)	दुर्गंध, दुर्वासा ।
بنو دماش	(ف)	(बूदयाश)	बोरा, रहनेकी जगह ।
بنورا	(س)	(बूरा)	मिठाई, शक्कर, चीनी ।
بنواري	(س)	(बुराई)	दुष्टता ।
بنوربا	(س)	(बोरिया)	चटारों कट ।
بنوسه	(ف)	(बोसा)	धुन्ना, धुन्वना ।
بنو چال	(س)	(बोल्चाल)	बापी, बाँव करना ।

بولى	(४)	(वोली)	वाणी, वाक् ।
بونا	(४)	(वोना)	वपन, बीजबोना ।
بوند	(४)	(बूंद)	करका, बूंद ।
بوزنه	(ف)	(बूजना)	हनुमान, बन्दर, वानर ।
بول	(४)	(बोल)	वाणी, वाक् ।
بول	(ف)	(बौल)	मूत्र, पेशाब ।
بواسيدو	(४)	(बचासीर)	अरी ।
بول بالا	(४)	(बोलवाला)	कल्याण, सुख ।
بويلا	(४)	(बोईया)	घोड़ीयेकरी, सांची ।
بيجن	(س)	(भजन)	ईश्वरसम्बन्धी गीत ।
بيجاوي	(४)	(भाभी)	भावज, भौजाई, भ्रातृपत्नी ।
بيات	(४)	(भाप)	श्वास मुखकी तरफ से ।
بيات	(४)	(भात)	आदन, चहोड़ा ।
بياکا	(४)	(भागना)	दौड़ना, धावन, पराना ।
بياجي	(४)	(भाजी)	साग, तरकारी ।
بيادر	(ف)	(बहादुर)	शर, वीर, सुभट ।
بيادري	(ف)	(बहादुरी)	शरता, वीरता, सुभटता ।
بياز	(ف)	(बहार)	वसन्त, पुष्पसमय ।
بيار	(४)	(भार)	बोझ, दुःख ।
بيازا	(४)	(भाड़ा)	फिराया, गाड़ी या पशुका ।
بياري	(४)	(भारी)	बोझवाली वस्तु, गरुवा ।
بيار	(४)	(भाड़)	एक प्रकार का बड़ा चल्हा ।
بياسکر	(س)	(भास्कर)	सूर्य, रवि, प्रकाशक ।
بياشا	(س)	(भाषा)	बोली, वाणी, वचन ।
بياک	(س)	(भाग)	मालम्ह, भाग्य, देव ।
بياک	(४)	(भाग)	दौड़ ।
بياک	(४)	(भागड़)	घमराहट, दौड़ ।
بيالا	(४)	(भाला)	बछी, कुन्त ।
بيالو	(४)	(भालू)	जहल, भल्ल, एक जंगलीपशु ।
بيانا	(४)	(बहाना)	मिस ।
بيانت	(४)	(भांति)	प्रकार, तरह, सदृश ।
بيانتا	(४)	(भांजा)	भागिनिय, बहिन का बेटा ।
بيانتبي	(४)	(भांजी)	भागिनियो, बहिनकी बेटा ।
بيانت	(४)	(भांड)	स्वांगकरनेवाला ।
بياندا	(४)	(भांडा)	मिट्टीके पाय ।
بياو	(४)	(भाउ)	दर, इच्छा, सत्कार, मोलाई ।
بياون	(४)	(भावना)	इच्छा, वासना ।

भागीरथ	(४)	(भाईचंद)	भातृगण, बन्धु, नाथ्य ।
भागीरथ	(४)	(भसकना)	प्रचलित, प्रदीप्त, तत्ता, जलता ।
भागीरथ	(स)	(भभूत)	भस्म, पवित्र रास ।
भागीरथ	(४)	(भभूका)	अतिमुन्दर, चमकदार ।
भागीरथ	(४)	(बहुत)	बहुधा, अधिक, धान्यन्त, विशेष ।
भागीरथ	(न)	(बेहतर)	भला, उत्तम, ठीक, अच्छा ।
भागीरथ	(४)	(भतीजा)	भानृज, भाईकेपुत्र ।
भागीरथ	(स)	(भट्ट)	वीर, समृद्ध, योधा ।
भागीरथ	(४)	(भट्टा)	जंगली पशुओं के घर ।
भागीरथ	(४)	(भैट)	उपायन, समर्प, अर्पण, दान ।
भागीरथ	(४)	(भट्टकना)	इधर उधर किरना, घूमना, टांवाडेल ।
भागीरथ	(४)	(भठियारा)	धर्मशालारचक, सहायवाता ।
भागीरथ	(न)	(भोजत)	प्रसन्नता, अनुमोद, आनन्द ।
भागीरथ	(स)	(भुजंग)	सर्प, साँप, अरुण, अहि ।
भागीरथ	(४)	(भहा)	कुरूप, बुराकरत ।
भागीरथ	(स)	(भद्रकाली)	एक देवी का नाम ।
भागीरथ	(४)	(भरना)	साया, तैयार, भरण ।
भागीरथ	(स)	(भ्रष्ट)	अधर्मी, पतित ।
भागीरथ	(४)	(भेडिया)	हुंकार, लियारी, वृक, ।
भागीरथ	(४)	(भरम)	संदेह, भूल, धोखा, संशय ।
भागीरथ	(४)	(बहु रूप)	स्वांग ।
भागीरथ	(स)	(भस्म)	रास, भस्म ।
भागीरथ	(न)	(बहिष्ठ)	स्वर्ग, लोक, वैकुण्ठ ।
भागीरथ	(न)	(भिश्टी)	माशक, पानी भरनेवाला, जलदृश्य ।
भागीरथ	(४)	(बहिगा)	फल, पधिर, कनकृदा ।
भागीरथ	(४)	(बहुकाना)	कुतिलाना, टगना ।
भागीरथ	(स)	(मिता)	मिला, मील ।
भागीरथ	(न)	(मिच्छुक)	मिच्छुक, प्रकीर, साधु माँगनेवाला ।
भागीरथ	(स)	(मिछारी)	मिच्छुक, मील माँगनेवाला ।
भागीरथ	(स)	(भग)	श्री, काम, माहात्म्य, यानि, शोभा, इच्छा ।
भागीरथ	(स)	(भगत)	सेवक, मक्तिमान्, मानेवाला ।
भागीरथ	(स)	(भगिनी)	बहिन ।
भागीरथ	(स)	(भगवान्)	ईश्वर, परमेश्वर, परमात्मा ।
भागीरथ	(४)	(भला)	अच्छा, उत्तम ।
भागीरथ	(४)	(बहलाना)	रासीकरना, प्रसन्नकरना ।
भागीरथ	(४)	(भुलसना)	जलना, अग्नि से दायस होना ।
भागीरथ	(४)	(भलानानस)	उत्तम मनुष्य, सत्यवादी, सपान ।

بہن	(४)	(बहन)	भगिनी, सहोदरा ।
بہن	(४)	(भमोड़ना)	काटखाना, फाड़खाना ।
بہن	(४)	(भंड)	विभ, भगड़ा ।
بہنڈار	(س)	(भंडार)	कोठार, खजाना, भांडागार ।
بہنڈارا	(س)	(भंडारा)	एक बड़ा मारी भोज ।
بہنڈاری	(س)	(भंडारी)	कोठारी, सज्जार्थी, रोकड़िया ।
بہنڈی	(۶)	(भिंडी)	एक तरकारी ।
بہنڈیلا	(४)	(भंडेला)	स्वांग करनेवाला ।
بہنڈور	(४)	(भंवर)	चक्र नदी में ।
بہنڈورا	(४)	(भौरा)	अनर, चंचरीक, अलि, पटपट ।
بہنڈوی	(۶)	(बहनोई)	बहिन का पति, आनुत्त ।
بہو	(۶)	(बहू)	पत्ताई, री, दुल्हिन ।
بہے	(س)	(भय)	शंका, डर, संदेह ।
بہوہار	(४)	(व्यवहार)	लेनेदेन, आपस की रस्म ।
بہوانی	(س)	(भवानी)	देवी, महामाया, जगदम्बा ।
بہوہل	(४)	(भूवल)	गर्मराख, उष्णभस्म ।
بہوجن	(س)	(भोजन)	रंताई, खाना, भोग, आहार ।
بہوت	(س)	(भूत)	प्रेत, भिशाच, प्राणी, जन्तु ।
بہوج پتہ	(س)	(भोजपत्र)	एक पेड़ के छाल ।
بہول	(४)	(भूलना)	चूकना, विसारना, याद न रहना ।
بہوم	(س)	(भूम)	भूमि, जमीन, धरती, पृथ्वी ।
بہون	(س)	(भवन)	घर, मकान, सदन, महल ।
بہونچال	(४)	(भुंचाल)	भूकम्प, भूडोल, धरती कांपना ।
بہونڈا	(۶)	(भोंडा)	सादा, सीधा ।
بہونڈا	(۶)	(भोंकना)	कुत्तकी आवाज, श्वशब्द ।
بہونڈا	(۶)	(भूछा)	भर्जन, भर्ज ।
بہونڈ	(۶)	(भवे)	भू, भूकुर्या ।
بہونڈ	(ف)	(बिही)	मलाई, नेकी, उपकार ।
بہونڈ	(۶)	(बिही)	मेवा, अमरूद ।
بہونڈ	(۶)	(बही)	हिताव की किताव, गणितपुस्तक ।
بہونڈ	(۶)	(भैया)	भाई, भ्राता, सहोदर ।
بہونڈ	(۶)	(भीत)	दीवार, भित्ति ।
بہونڈ	(ف)	(वेजा)	अयोग्य, अनुचित ।
بہونڈ	(۶)	(भीतर)	अन्तर, अम्पन्तर, अन्तः ।
بہونڈ	(۶)	(भैंसा)	महिष, लुलाय ।
بہونڈ	(۶)	(भेजना)	पठाना, खाना करना ।
بہونڈ	(۶)	(भेद)	शुभ, अन्तर, भर्म ।

بی بی	(४)	(वीवी)	रानी, वेगम, स्त्री ।
بیہمس	(५)	(भैस)	महिषी, लुलायी ।
بیہی	(६)	(वहली)	गाई, मकौली ।
بیہیہ	(७)	(भीख)	मांगना, गिछा ।
بیہن	(८)	(वहना)	भगिनी, वहिन ।
بیہان	(९)	(वियावान)	मैदान, उजाड, जंगल ।
بیہانہ	(१०)	(वियाहना)	विवाह करना ।
بیہار	(११)	(बयाल)	राति का भोजन ।
بیہانت	(१२)	(वेदांत)	एक शास्त्र ।
بیہش	(१३)	(बेशुचा)	वेश्या, कंचनी, नगर नाति, रूप जीव, पातुर ।
بیہشہ	(१४)	(बैज्ञा)	अष्टकोश, वृषण, थरड ।
بیہانہ	(१५)	(बैश्चाना)	साई ।
بیہم	(१६)	(वेगम)	वेगम, रानी, राज-पत्नी ।
بیہل	(१७)	(वैल)	वरद, वृषभ, वृष ।
بیہانی	(१८)	(बीनाई)	नेत्र शक्ति, नेत्र च्योति ।
بیہر	(१९)	(व्योरा)	समाचार, वृत्तान्त ।
بیہرہ	(२०)	(वेहदा)	मूख, निलेज ।
بیہن	(२१)	(बीन)	बीणा ।
بیہنن	(२२)	(बैगन)	साग पान, तरकारी, भांडा ।
بیہنچ	(२३)	(भेज)	सरकार की मालगुजारी, कर ।
بیہان	(२४)	(बयान)	कथन, वर्णन, वस्तान ।
بیہج	(२५)	(बीज)	बीर्य ।
بیہاری	(२६)	(बीमारी)	बीमारी, रोग, रुज ।
بیہکا	(२७)	(बेगुनाह)	निर्दोष, अदोष ।
بیہک	(२८)	(भग्मड)	भीड़ भाड़, घबराहट ।
بیہایت	(२९)	(बहुतायत)	अधिक, अत्यन्त, बहुधा ।
بیہیا	(३०)	(भट्टा)	पन्नाया ।
بیہل	(३१)	(भील)	भिल, किरान, कोल ।
بیہرار	(३२)	(बेकरार)	भित्त, व्याकुल, अिमाना, असीर ।
بیہدعا	(३३)	(बददुश्चा)	दुर्वचन, शाप, आप ।
بیہدصاب	(३४)	(बदनखीव)	दुर्भागी, अभ्याग्यवान, भाग्यहीन ।
بیہرٹ	(३५)	(बेवक्रुफ)	मूल, कुमतिमान्, कुदुस्ती, मुदमति ।
بیہ	(३६)	(बीधा)	६० गज-लम्बी चाडी धरती, एक जमीन ।
بیہشار	(३७)	(बेशुमार)	अगणित, अनगिना ।
بیہرحم	(३८)	(बेरहम)	कट्टर, कटार निर्दयी ।
بیہرحم	(३९)	(बेशरम)	निलेज, लज्जाहीन ।
بیہکی	(४०)	(भगी)	मलमाही, गंधमाही ।

بيکته	(س)	(वैकुण्ठ)	विष्णुलोक, स्वर्ग ।
بندھياچل	(س)	(विध्याचल)	विन्ध्य पर्वत ।
بينايده	(ف)	(वेक्तायदा)	अकार्य, अप्रयोजन, व्यर्थ ।
بيخوف	(ف)	(वेखौफ)	निडर, निशक, निर्भय ।

(پ)

پاپ	(س)	(पाप)	अपराध, पातक, गुनाह ।
پاپوش	(ف)	(पापोश)	जूता, उपानह, पगरखी, चम पादुका ।
پاپي	(س)	(पापी)	अपराधी, दोषी, पातकी ।
پات	(س)	(पात)	पत्ता, चिट्ठी, पाती, पत्र ।
پاتک	(س)	(पातक)	पाप, दोष, अपराध ।
پاتي	(س)	(पाती)	चिट्ठी, पत्री ।
پات	(س)	(पाट)	पढ़ना, अध्याय, चौकी, पट्टा ।
پاڻيه شالہ	(س)	(पाठशाला)	विद्यालय, मंदरसा, स्कूल ।
پاڻيک	(س)	(पाठक)	पढ़ानेवाला, मास्टर, शिक्षक ।
پاچامہ	(ف)	(पायजामा)	टॉगो का जामा ।
پاچي	(ف)	(पाजी)	नीच, कर्मीला, दुष्ट ।
پاچک	(خ)	(पाचक)	पाचन करनेवाला, हजम करनेवाला ।
پاداش	(ف)	(पादाश)	वदला, दण्ड, एवज ।
پادگياہر	(خ)	(पादघाघरा)	डरपोक, डराभूत ।
پادہا	(س)	(पाधा)	पढ़ानेवाला, पाठक, शिक्षक ।
پار	(س)	(पार)	नदीका दूसरा तीर, पारिवार ।
پازا	(خ)	(पारा)	एक प्रकारका धातु, रसरज, रसेन्द्र ।
پارس	(س)	(पारस)	पारसीक, ईरानका देश, पारसपत्थर ।
پارسال	(ف)	(पारसाल)	पिछला साल, गतवर्ष ।
پارسا	(ف)	(पारसा)	साधु, श्रेष्ठ योगी, सुपात्र ।
پارسی	(ف)	(पारसी)	पारसीकी, ईरान-देशी ।
پازکوي	(س)	(पारखी)	परीक्षक, परितेझ्या ।
پارہ	(ف)	(पारह)	टुकड़ा, खण्ड ।
پاز	(خ)	(पाड़)	लकड़ी का टोँचा ।
پازہ	(خ)	(पाड़ा)	एक जंगली जानवर, एक प्रकारके हरिण ।
پاس	(خ)	(पास)	निकट, सन्निकट, नडे, धोरे, नगीच ।
پاس	(ف)	(पास)	याम, ग्रहर, तीन घंटे ।
پاسا	(خ)	(पासा)	पासक, शक्क, पाशा ।

پاسبان	(ف)	(पासबान)	रक्षक, चौकीदार, पाहरू ।
پاسي	(ح)	(पासी)	एक हिन्दू नीच जाति, चिड़ीमार ।
پاک	(ف)	(पाक)	पवित्र, शुद्ध, शुचि ।
پاکڑ	(ح)	(पाकर)	एक पेड़ है ।
پاکھنڈ	(ح)	(पाखंड)	छल, कपट, मरु ।
پاکھنڈی	(ح)	(पाखंडी)	छली, कपटी, मकार ।
پاگل	(ح)	(पागल)	बान्सा, सिद्धा, विवशित ।
پال	(ح)	(पाल)	डैरा, तम्बू ।
پالا	(ح)	(पाला)	मर्क, हिम, तुहिन ।
پالان	(س)	(पालान)	प्रणाम, दण्डवत्, नमस्कार, सहार ।
پالک	(ح)	(पालक)	साम, तरकारी ।
پالکی	(ح)	(पालकी)	जोखी, छलमाल, चौपाला, चंभोल ।
پالن	(س)	(पालन)	रक्षा, रक्षण ।
پالي	(ح)	(पाली)	प्रशंसा, गोद, उत्तम ।
پالو	(س)	(पात्र)	योग्य, वर्तन ।
پالتي	(س)	(पांती)	बौट, हिस्ता, पत्ती ।
پانچ	(ح)	(पांच)	ढाई टाई, पाँच ।
پاندان	(ف)	(पानदान)	पाने पाप ।
پائون	(ح)	(पांश्रों)	पैर, चरण, पाद, पग ।
پانی	(ح)	(पानी)	जल, नीर, रस, अम्भस, अम्बु ।
پاخانه	(ف)	(पाखाना)	सिंहास, मरा त्याग स्थान ।
پان	(س)	(पान)	पर्ण, ताम्बूल, मुताशुषण ।
پايدار	(ف)	(पायदार)	पक्का, दृढ़ ।
پايه	(ف)	(पायह)	खाट के पाया ।
پوزهي	(ح)	(पीढ़ी)	वंशावली ।
پتا	(س)	(पिता)	बाप, तात, जनक, जन्मदाता ।
پتا	(ح)	(पत्ता)	पेड़का यात, पत्र ।
پته	(ح)	(पता)	निशान, ठिकाना ।
پتال	(س)	(पताल)	पृथ्वीतल, अधस्तल ।
پت چور	(ح)	(पतभङ्ग)	पत्र, पतन, पत्तों का गिरना ।
پتمت	(س)	(पतित)	गिरना, नीच, ज्ञानहीन होना ।
پتو	(س)	(पुत्र)	बेटा, पुत्र, पुत ।
پتو	(س)	(पत्र)	चिट्ठी, पत्नी, कागज ।
پترا	(ن)	(पत्रा)	जर्नी, प्रयोग, प्रथा ।
پتر	(س)	(पितर)	माना पिता, मां बाप ।
پتري	(س)	(पुत्री)	कन्या, भैंसी ।
پتل	(س)	(पत्तल)	पत्र पत्र, पत्तों की भांती ।

پتلا	(४)	(पतला)	महीन, सूक्ष्म, दुबला ।
پتلی	(४)	(पुतली)	छाद्य प्रतिमा; कनीतिका; आखड़ी पुतली ।
پتنگ	(४)	(पतंग)	तुकल, गुडी ।
پتنگا	(४)	(पतंगा)	आगकी, चिनगारी, आनिकण ।
پتنگی	(س)	پتنگی	किरायिमा, भी, वस ।
پتھر	(۶)	:	उपल ।
پتھرکلا	(۳)	:	:
پتھارنا	(۴)	(पतथारना)	भरोसा करना, प्रतीत करना ।
پیتل	(۴)	(पीतल)	आर, एक प्रकार का धातु ।
پدا	(۴)	(पट्टा)	लिलत जो किसान जमींदार को देता है, कुरइल जो पशु के
پدارا	(۴)	(पिटारा)	बांस या बंद का सन्दूक या टोकरा । (मंडालते)
پدا پت	(۴)	(पट्टापट्ट)	पीटने की आवाज ।
پداو	(۴)	(पट्टाव)	सीचाई, थोपना, हुएडी के रूप में लेना ।
پدوا	(۴)	(पट्टड़ा)	लकड़ी की चौकी ।
پت سال	(۴)	(पट्टसाल)	पाठशाला, विद्यालय ।
پکنا	(۴)	(पट्टकना)	बल से घसीटती पर, दमारना ।
پتواري	(۴)	(पट्टवारी)	ग्राम गणितकार, गांव का हिसाब रखनेवाला ।
پتوا	(۴)	(पुट्टा)	पशुनितम्ब, पट्टा के नूतन ।
پتوانا	(۴)	(पठाना)	भजना, रथाना करना ।
پتی	(۴)	:	चढ़ाई, मगती ।
پتیلا	(۳)	:	प्राप्ति ।
پتیلنا	(۳)	:	:
پچا پا	(۴)	(पुजापा)	देवता का चढ़ावा ।
پچ پچ	(۳)	(पचपच)	कोचम, चलने के शब्द ।
پچا کاري	(۴)	(पिचकारी)	स्थूल, दम फूलना ।
پچکنا	(۴)	(पिचकना)	दबना, लिचना ।
پچمیل	(۴)	(पचमेल)	मिलाफुला, मिश्रित ।
پچکنا	(۴)	(पचना)	हजमहाना, पकना ।
پچو	(۴)	(पिचोतरा)	कमीशन, दस्तूर ।
پچا زتا	(۴)	(पछाड़ना)	पटकना, गिरादेना ।
پچا زدي	(۴)	(पिछाड़ी)	घोड़े की पोंछे की रस्ती ।
پچهتانا	(۴)	(पछुताना)	पश्चात्-शोक करना, पश्चात्ताप करना, संताप करना ।
پچلا	(۴)	(पिछला)	पोंछे का हिस्सा, व्यतीत ।
پچم	(س)	(पच्छम)	पश्चिम, पाश्चात्य ।
پچورا	(س)	(पछुवा)	पश्चिम बात, पश्चात्य वास्तु ।
پچیسې	(۴)	(पच्छीसी)	चौपड़ ।
پخال پخال	(۴)	(पखाल)	चमड़े का बड़ा पांती का पात्र ।

پکھ	(ف)	(पुञ्जा)	पका हुआ, सँघा हुआ ।
پدارتھ	(س)	(पदार्थ)	उत्तम वस्तु, उत्तम भण्ड ।
پدانا	(۲)	(पदाना)	संताना, दुःख देना, दिक करना ।
پدوي	(ف)	(पदवी)	दर्जा, उपाधि ।
پدم	(س)	(पद्म)	कमल, नलिन, और एक संख्या सीनीलकी ।
پدماوتي	(س)	(पद्मावती)	एक रानी का नाम है ।
پدمني	(س)	(पद्मिनी)	एक स्त्री ।
پدوڑا	(۴)	(पदौड़ा)	छरपोक, भीत ।
پدیز	(ف)	(पिजीर)	मानना, स्वीकार करना ।
پر	(۴)	(पर)	ऊपर, पराया, दूसरा ।
پراپت	(س)	(प्राप्त)	लाभ, प्राप्त, आगम ।
پرسننا	(س)	(प्रसन्नता)	आनन्द, दया, छुशी, मेहरबानी ।
پراپم	(س)	(पुरातम)	प्राचीन, पुरातन, पुराना ।
پرات	(۴)	(परात)	पीतल की चौड़ी थाली ।
پراپا	(۲)	(पराडा)	मी में पिती हुई रोटी ।
پراپيت	(س)	(प्रायश्चित्त)	पवित्र करनेवाला कर्म ।
پراکوت	(س)	(प्राकृत)	प्रकृति, स्वभाव, गुण ।
پراکرم	(س)	(पराक्रम)	शक्ति, सामर्थ्य, उद्यम, परिश्रम ।
پراکرمي	(س)	(पराक्रमी)	शक्तिमान्, सामर्थ्यवान्, उद्यमी, परिश्रमी ।
پراگ	(س)	(प्रयाग)	इलाहाबाद एक नगर का नाम है ।
پراپيد	(س)	(प्राप्य)	आप्य, नसीब, देव, भलाप्य ।
پران	(س)	(प्राण)	आज्ञा, अहम् ।
پران	(س)	(पुराण)	१८ पुराण व्यासोदिक ऋषियों के बनाये द्ये ।
پراپا	(۴)	(पुराना)	प्राचीन, पुरातन, प्रसन्न ।
پر	(ف)	(पर)	पत, पच ।
پراپا	(۴)	(पराया)	दूसरे का, अन्य ।
پرب	(س)	(पर्व)	पवित्र दिन, उत्सव दिन, तिहवार ।
پرباسي	(س)	(प्रयासी)	प्रदेशी, सुसाधिर ।
پرپا	(س)	(प्रवाह)	प्रवाप, शक्ति, अस्तर, तालीर ।
پرپت	(س)	(पर्वत)	पहाड़, डोंगर, शिलाचय ।
پرپي	(س)	(पर्वती)	पहाड़ी, पर्वतीय, पहाड़ का वासी ।
پرپس	(۴)	(परचस)	आधान, परतन्त्र, वे इतिव्यार ।
پرپل	(س)	(प्रबल)	बलिष्ठ, अधिक बलवान् ।
پرپيات	(س)	(प्रभात)	प्रातःकाल, विभात, मोर का समय, तड़का ।
پرپون	(۲)	(प्रवीण)	निपुण, योग्य, गुणी ।
پوت	(۴)	(पर्व)	तड़, लड़ ।
پرپاب	(س)	(प्रताप)	महिमा, तन्मन्त्र ।

پرتو	(ف)	(प्रती)	छाया, साया ।
پرتقم	(ش)	(प्रथम)	पहिला, अन्वत्, आद्य ।
پرتقي	(خ)	(परती)	वेकार, प्रेक्ती, बंजर भूमि ।
پرتیت	(خ)	(प्रतीति)	विश्वास, भरोसा, प्रत्यय ।
پرجا	(س)	(प्रजा)	रियाया, सन्तान, जन लोग ।
پرجايت	(س)	(प्रजापति)	मन्ना, राजा, कुम्हार ।
پرجار	(س)	(प्रचार)	विस्तार, रिवान, चलन, फैलाना ।
پرجارنا	(خ)	(प्रचारना)	पालना, हिलाना, सदाना ।
پرجوني	(خ)	(परचूनी)	वनिया, वणिक ।
پرجونيا	(خ)	(परचूनी)	वनिया, वणिक ।
پرجاوان	(خ)	(परचांव)	छाया, साया ।
پرجيت	(خ)	(परीक्षित)	परीक्षित, एक राजा का नाम है ।
پرجاش	(ف)	(प्रकाश)	संगम, युद्ध, समर ।
پرده	(ف)	(परदह)	लाज, लज्जा, जीझा ।
پردهان	(س)	(प्रधान)	मुख्य, मुखिया, अकबर, सरदार ।
پردهمن	(س)	(प्रद्यन्न)	कृष्णपुत्र ।
پردهس	(خ)	(प्रदेश)	दूतरा मुल्क, अन्य देश ।
پرديسي	(خ)	(प्रदेशी)	विदेशी, अन्य देशी, दूसरे मुल्क का ।
پرزه	(خ)	(पुर्जा)	टुकड़ा, खण्ड ।
پرش	(س)	(पुरुष)	मनुष्य, मांडव, आदमी ।
پرشاد	(س)	(प्रसाद)	प्रसाद, नैवेद्य, देवता का भोग ।
پرست	(ف)	(परस्त)	पूजना, भक्ति करना ।
پرستار	(ف)	(प्रस्तार)	दासी, भोकर स्त्री, बाँदी, लोदी ।
پرستش	(ف)	(परस्तिश)	भक्ति, पूजन ।
پر سن	(س)	(प्रसन्न)	राजी, खुशी, आनन्द, मुदित ।
پر سنگ	(س)	(प्रसंग)	मेल, संगम, सम्बन्ध, जमावडा ।
پر سوت	(خ)	(प्रसूति)	एक बीमारी जो स्त्रियों को होती है ।
پر سون	(خ)	(परसों)	तीसरा दिन, परश्व ।
پرده زمین	(ف)	(परदा जमीन)	बूचक, भूमखडल ।
پر سیا	(خ)	(प्रसिया)	दराँती, दावा, हँसिया ।
پر سیاوسان	(ف)	(प्रसियावशा)	एक औषध का नाम है ।
پرکار	(س)	(प्रकार)	रीति, ढंग, तरह ।
پرکاش	(س)	(प्रकाश)	तेज, दीप्ति, उजाला, रोशनी ।
پرکالا	(ف)	(परकाला)	अग्निकण, चिन्मारी ।
پرکوما	(س)	(परिक्रमा)	फेरी, किसी देवस्थान को परिक्रमण करना ।
پرکینا	(خ)	(परखना)	जाँचना, परीक्षा करना, निरखना ।

परकिया	(४)	(पुरखा)	बुद्ध मनुष्य ।
परकियाई	(४)	(परखाई)	परीक्षा मूल्य, जांचने की मजदूरी ॥
परकिया	(४)	(परखिया)	परीक्षक, जांचने वाला ।
परकित	(स)	(प्रकट)	प्रकाश, प्रकट, प्रत्यक्ष ।
परकिल	(फ)	(परगना)	तहसील ।
परक	(४)	(परला)	उस तरफ, दूसरे तरफ ।
परकल	(स)	(प्रलय)	संसारनाश ।
परमान	(स)	(परमान)	समृत, दृष्टान्त ।
परमरा	(स)	(परम्परा)	प्रणाली, इतिहास से चले आना ।
परमल	(४)	(परमल)	एक अनाम है ।
परमिह	(स)	(प्रमेह)	एक प्रकार का रोग, बरव, कक विकार ।
परन	(४)	(परन)	मृदंग की एक प्रकार की आवाज ।
परनाह	(४)	(परनाला)	धत की मोरी ।
परनाम	(स)	(परनाम)	प्रणाम, दण्डवत्, नमस्कार ।
परन्त	(स)	(परन्तु)	लेकिन, मगर ।
परन्दा	(फ)	(परिन्दा)	पुर्वी, पंखी, चिड़िया ।
परनियान	(फ)	(परनियान)	एक कोमल बाल ।
परदाह	(४)	(परवाह)	प्रयोजन, आरज, मतलब ।
परदा	(४)	(पूर्वा)	एक नक्षत्र, पूर्वदिशा ।
परदार	(४)	(परिवार)	कुटुम्ब, बालबच्चे, गृहस्थ ।
परदाल	(४)	(परवाल)	नेत्र विकार ।
परदानगी	(फ)	(परवानगी)	आज्ञा, हुक्म, इजाजत ।
परदाना	(फ)	(परवाना)	आज्ञापत्र ।
परोजन	(स)	(परोजन)	मतलब, अर्थ, कारण मनोरथ ।
परदुर्गार	(फ)	(परवरदिगार)	परमेश्वर, परमात्मा, पालक ।
परदरश	(फ)	(परवरिश)	पालना, रक्षा करना ।
परदसा	(४)	(परिदसा)	खाना, रसोई, भोजन ।
परदना	(४)	(परिदना)	घर में धागा डालना ।
परदहत	(स)	(पुरोहित)	पुरोधा पूजापाठक, कर्मकाण्डी ।
परदहानी	(स)	(पुरोहतानी)	पुरोहित की स्त्री ।
परदिन	(४)	(प्रदीप)	सुषी, सुन्दर ।
परदिन	(फ)	(परदिन)	बचान, बचान, पथ, परित्याग ।
परदिनार	(फ)	(परदिनार)	साधु, श्रेष्ठ, संन्यासी, योगी ।
परदिना	(४)	(परदिना)	अलग रहना, पृथक् रहना ।
परदि	(फ)	(परी)	गन्धर्व अस्त्र, अति सुन्दर स्त्री ।
परिया	(४)	(प्रिया)	सुन्दरी, मनोहरी, प्यारी ।
परित	(स)	(प्रीति)	प्रीति, स्नेह, अनुत्तम मोह, प्रेम ।

بريت	(३)	(प्रेत)	भूत, पिशाच, मृतक, मुदा ।
بريزاد	(ف)	(परीजाद)	गन्धर्व, अप्सरा, सन्तति ।
بريشان	(ف)	(परेशान)	व्याकुल, व्यग्र, दुःख ।
بريشاني	(ف)	(परेशानी)	त्रिन्ता, व्याकुलता, दुःख ।
بريم	(ن)	(प्रेम)	प्रीति, लगन, स्नेह, मोह ।
بريمي	(ن)	(प्रेमी)	प्रीतिमान, स्नेही, मोही ।
بروا	(ن)	(परवा)
بروا	(ن)	(पडाव)
بروانا	(ن)	(पडापादा)	किसी वस्तु को पाना ।
بروانا	(ن)	(पढना)	पाठन ।
بروا	(ن)	(पडाव)	क्रांति के उतरने की जगह, दलस्थान ।
بريقي	(ن)	(पेटी)	पेट बन्धनी, कमर कसनी ।
برجانا	(ن)	(पडजाना)	लेटजाना ।
برونا	(ن)	(पडना)	लम्बा होजाना, लेटजाना, सोजाना ।
بروس	(ن)	(पडोस)	समीपता, प्रतिवास, समीपवास ।
برونا	(ن)	(पडना)	पठन, पढ़गित, बचिना ।
بروسي	(ن)	(पडोसी)	समीप, पासवर्ती, समीपवासी ।
برواد	(ن)	(पजावा)	आधा, इध अथवा चूना पकाने की जगह ।
بروا	(ن)	(पुडिया)	पुडि, पुडि कागज की छोटीसी गांठ ।
برس	(ف)	(पस)	पीछे, मावाद, पश्चात् ।
برسارنا	(ن)	(पसारना)	फैलाना, प्रसारण करना, विस्तारण करना ।
برساري	(ن)	(पसारी)	किराना व भसाला बेचनेवाला ।
برسار	(ن)	(पीसना)	चूर २ करना, बूरु करना ।
برستان	(ن)	(पिस्ता)	स्तन, कुच, चूची ।
برس خورد	(ن)	(पसखुद)	उच्छिष्ट, जठा ।
برسر	(ف)	(पिसर)	पुत्र, सुत, बेटा ।
برسر چو	(ن)	(पसरचराई)	पंडुकी राति में चराना ।
برسلي	(ن)	(पसली)	पांजर, पडुका ।
برسد	(ف)	(प्रसद)	चाह, प्रसन्न ।
برسند	(ن)	(पसीना)	स्वेद, पसीव, शरीर से जल टपकना ।
برس و پيش	(ف)	(पसुपेश)	आग पीछा, विकल्प ।
برسو	(ن)	(पिस्त)	देश, वन महिका ।
برشت	(ف)	(पुरत)	पृष्ठ, पीठ ।
برشت پناه	(ف)	(पुशतपनाह)	रक्षा, सहारा सहायता ।
برشتخم	(ف)	(पुशतखम)	कुबड़ा, कुब्ज, टेढ़ा ।
برشتک	(ن)	(पुशतक)	घोड़े की लात ।
برشته	(ف)	(पुशता)	सहायक, सहायदाता ।

بشتی	(ب)	(पुश्ती)	सहायता, रक्षा, सहाय ।
بشت	(س)	(पुष्ट)	मोटाताना, बहाल, संडा ।
پوشن	(س)	(पोषण)	पालन, रक्षा ।
پشم	(ب)	(पशम)	ऊन, बाल ।
پشیمان	(ف)	(पशेमान)	लग्नित, लज्जावान् ।
پکا	(ک)	(पक्का)	तैयार, पकाहुआ ।
پکارنا	(ک)	(पुकारना)	बोलाना ।
پکانا	(ک)	(पकाना)	तैयार करना अग्नि पर ।
پکڑنا	(ک)	(पकड़ना)	थामना, काबू करना ।
پکنا	(ک)	(पकना)	पकनाना ।
پکوان	(ک)	(पकवान)	पतपक्क ।
پکوائی	(ک)	(पकवाई)	पाकमूल्य, पकाई की मजदूरी ।
پکرا	(ک)	(पखावज)	एक प्रकार का नाना ।
پکرا	(ک)	(पुखराज)	एक मछि ।
پکاردو	(ک)	(पखेरू)	पक्षी, परन्द ।
پکری	(ک)	(पगड़ी)	पाग, उन्धीय ।
پکڑ	(ک)	(पगला)	नावला, मतिभ्रम ।
پکڑانا	(ک)	(पिघलाना)	गलाना ।
پکا	(ف)	(पगाह)	धुवह, शतःकाल, भोर, तड़का ।
پکایا	(ک)	(पगिया)	पगड़ी, पाग, उन्धीय ।
پکڑی	(ک)	(पंखड़ी)	फूलकी पत्ती ।
پکڑ	(ک)	(पघा)	रस्सी पशु बाँधने की ।
پل	(س)	(पल)	घण, लहना ।
پل	(ف)	(पुल)	सेतु, बन्ध, बाँध ।
پلاؤ	(ک)	(पलाऊ)	पालाहुआ ।
پلا	(ک)	(पल्ला)	तराजू का पलड़ा ।
پلاس	(ف)	(पलास)	मोटा कपड़ा ।
پلاسی	(س)	(पलासी)	एक नगर का नाम ।
پالان	(ف)	(पालान)	खुर्चान, बैल गद्दे का ।
پلاؤ	(ف)	(पुलाउ)	बावल जो माँस में पकाया जाय ।
پلاؤ	(ک)	(पिलपिला)	पुला, बहुत नरम ।
پلاؤنا	(ک)	(पुलपुलाना)	घँह में मोरना ।
پلٹنا	(ک)	(पलटना)	उलटना ।
پلٹن	(ک)	(पलटन)	सेना, दल, कटक, कौन ।
پلٹنا	(ک)	(पिलचन)	लिपटना, विपटना ।
پلاڑ	(ک)	(पलड़ा)	तराजू का पट्टा ।
پلک	(ک)	(पलक)	नयनपट, निमेष, लहना ।

पलंदा	(४)	(पुलंदा)	पाटली, पारसत, गोठ ।
पलंग	(४)	(पलंग)	राया, राज, नेवाह की राट ।
पलंग	(४)	(पलंग)	जंगली पशु, सड़्या, चिता ।
पलठा	(४)	(पलठा)	पहिला, अगला ।
पलवल	(४)	(पलवल)	एक प्रकार की तरकारी ।
पल्लोडा	(४)	(पल्लोडा)	पानी रखने की जगह ।
पली	(४)	(पली)	तेल या धी निकालने का धिमावा ।
पलीत	(४)	(पलीत)	धर्मार्थ, अर्थात् ।
पलीता	(४)	(पलीता)	बड़ी बत्ती ।
पलीथन	(४)	(पलीथन)	आय जितने रीढ़ फैलाई जाय ।
पुन्य	(स)	(पुन्य)	दान, पुण्य, चैतन्य ।
पन्ना	(४)	(पन्ना)	रत्न, जवाहर ।
पन्था	(४)	(पन्था)	रई, कापास ।
पन्थ	(स)	(पन्थ)	मार्ग, मन्त्र, धर्म ।
पन्ज	(४)	(पन्ज)	पाँच ।
पन्जात्र	(४)	(पन्जात्र)	एक देश पञ्चनद ।
पन्जगुश्त	(४)	(पन्जगुश्त)	पाँच अंगुलियाँ ।
पिंजर	(स)	(पिंजर)	शरीर का ढाँचा ।
पिंजरा	(स)	(पिंजरा)	जिस्में पक्षी पाले जाते हैं ।
पिंज पेव	(४)	(पिंज पेव)	पंचशेरी, चैरी, जरी, बुधा, भूट, गशा ।
पिंजा	(४)	(पिंजा)	हाथ की पाँच अंगुलियाँ ।
पिंजयारा	(४)	(पिंजयारा)	धुनियाँ ।
पिंच	(स)	(पिंच)	कमेटी के अध्यक्ष ।
पिंचानन	(स)	(पिंचानन)	शिव, सिंह, शेर ।
पिंचायत	(स)	(पिंचायत)	सभा, कमेटी, समाज ।
पिंचकी	(४)	(पिंचकी)	पानी की चक्की ।
पिंचम	(स)	(पिंचम)	पाँचवाँ, एक स्तर है जो ज्ञान में निकलता है ।
पिंचमी	(स)	(पिंचमी)	तिथि पाँचवाँ महीने की ।
पिंचाला	(स)	(पिंचाला)	पतंग, या तुकल की डम ।
पिंचो	(स)	(पिंचो)	परी, चाड़िया, परन्द ।
पिंद	(४)	(पिंद)	शिक्षा, सित ।
पिंड	(४)	(पिंड)	बोझा, बरखल, गौंड ।
पिंडा	(स)	(पिंडा)	शरीर, देह, कया ।
पिंडा	(स)	(पिंडा)	तीर्थ, या मन्दिर का गुजारी ।
पिंडाल	(४)	(पिंडाल)	एक प्रकार की तरकारी ।
पिंडित	(स)	(पिंडित)	मौलवी, शानी, पंदा ब्राह्मण ।
पिंडली	(४)	(पिंडली)	फिड़ी, टंगड़ी ।

پنڈول	(४)	(पिंडोल)	धुन्वली मिट्टी ।
پنڈی	(س)	(पिंडी)	महादेव का उपरला शरीर ।
پنڈار	(४)	(पंसारहृद्)	पंसारियों की बहुत सी दुकानें ।
پنڈال	(४)	(पंसाळ)	पानी के माप की जगह ।
پن کپڑا	(४)	(पनिकपड़ा)	भीगा कपड़ा ।
پنکھا	(४)	(पंखा)	व्यजन, वेना ।
پنکھت	(س)	(पंखत)	पांती, पंक्ति, पांती ।
پنکھلا	(س)	(पिंखला)	पंख, खंग, छपाहिज ।
پنکھڑا	(४)	(पिंखड़ा)	हिंडोला, झूला ।
پنکھڑت	(४)	(पनिघट)	पानी के घाट, कुंघ्रा ।
پنوار	(س)	(पंवार)	एक प्रकार का पट्टे, एक राजपूती की जाति ।
پنوارى	(س)	(पनवारी)	तम्बोली, पान बेचनेवाला ।
پنہار	(४)	(पनिहारा)	पानीभरनेवाला ।
پنہا	(س)	(पनिहा)	पानी के सत्र, सजिल ।
پنہارن	(४)	(पनहारिन)	पानीभरनेवाली स्त्री ।
پنہا آنا	(س)	(पुन्यात्मा)	धर्मात्मा, महापुरुष ।
پنہار	(ف)	(पनीर)	फनुसा ।
پنہار	(ف)	(पवाज)	नीच-कमीना स्वभाव के लोग ।
پنہار	(४)	(पोपत्ता)	भित के दांत न हो, दन्तहीन ।
پنہار	(४)	(पुत)	पुच, बच्चा, छत ।
پنہار	(४)	(पोता)	नाती, पोत ।
پنہار	(४)	(पुतला)	मूर्ति, छत ।
پنہار	(४)	(पोतना)	तीपना, पलस्तर करना ।
پنہار	(س)	(पोधी)	पुरतफ, फितान ।
پنہار	(س)	(पोती)	पोती, छतालगा ।
پنہار	(४)	(पोट)	गुटरी, बसडल ।
پنہار	(४)	(पोटला)	बड़ा बसडल, बान्ना ।
پنہار	(४)	(पोटली)	छोटी गुटरी ।
پنہار	(४)	(पट्टा)	दरती, पुस्तक का ढक्कन ।
پنہار	(س)	(पूजा)	गुमस्तो, अर्पणार्ति, आर्तपना, भक्ति, सेवा ।
پنہار	(س)	(पूजामान)	पूज्य, सत्कार करने योग्य ।
پنہار	(س)	(पूजता)	भक्ति करना, सेवा करना ।
پنہار	(४)	(पूछ)	दरियाक, प्रश्न-धियादि ।
پنہار	(४)	(पोददार)	छनांभी, रंजिधिया, कौसांथव ।
پنہار	(४)	(पोदना)	एक छोटा पर्व ।
پنہار	(ف)	(पोदीना)	एक छोटा पेड़, पंचाम ।
پنہار	(४)	(पूरा)	संपूर्ण, सारी, छत ।

پورب	(س)	(पूर्व)	प्राक्, पूर्वदिशि ।
پورن	(س)	(पूरन)	सारा, कुल ।
پورناماسی	(س)	(पूरनमासी)	पूणिमा ।
پوردا	(خ)	(पुरदा)	पूर्ववात ।
پوزی	(خ)	(पोरी)	अँगुली की गोंठ—या पोस्वा ।
پوزی	(خ)	(पूरी)	शकुली, घों की बनी रोटी ।
پوس	(س)	(पूस)	जाड़े का महीना ।
پوست	(ف)	(पोस्त)	त्वक्, छिलका, बकल ।
پوستون	(ف)	(पोस्तीन)	मालदार चमड़े का कपड़ा ।
پوش	(ف)	(पोश)	ढक्कन, ढकना ।
پوشاک	(ف)	(पोशाक)	बस्त्र, पहरावनी ।
پوشش	(ف)	(पोशिश)	ऊपर का कपड़ा, ढक्कन ।
پوشوده	(ف)	(पोशीदा)	गुप्त, गुद्, छिपाहुआ ।
پولا	(خ)	(पोला)	खोखला, थोथा ।
پولاد	(ف)	(पोलाद)	ईसपात, पक्का लोहा ।
پون	(س)	(पवन)	वायु, हवा, बयार ।
پون	(س)	(पौन)	तिहाई, तृतीयांश ।
پونجی	(س)	(पूंजी)	मूलधन, असलधन ।
پونجه	(خ)	(पूंछ)	पुच्छ, लूम ।
پوندا	(س)	(पोंडा)	गन्ना, ऊख ।
پوانگ	(خ)	(फाटक)	बड़ा दरवाजा ।
پهاز	(خ)	(पहाड़)	पर्वत, डुंगर, शिलोच्चय ।
پهازکیانا	(خ)	(फाड़खाना)	मुँहसे काट-कर टुकड़े करना ।
پهازی	(خ)	(पहाड़ी)	छोटा पर्वत ।
پهاک	(خ)	(फाग)	होली का खेल ।
پهانگ	(س)	(फागुन)	एक महीने का नाम ।
پهال	(خ)	(फाल)	हल का फार ।
پهالسا	(خ)	(फालसा)	एक फल उदा रंग को ।
پهاند	(خ)	(फांद)	जाल, फंदा, नाइरा ।
پهاندنا	(خ)	(फांदना)	कूदना, उधलजाना ।
پهانشنا	(خ)	(फांसना)	पकड़ना, लपेटलेना ।
پهانشی	(خ)	(फांसी)	गला घोटना, फंदा, गलदना ।
پهاندول	(خ)	(फांकड़ा)	लुचा, बदमाश ।
پهاندرا	(خ)	(फावड़ा)	एक प्रकार के कुदाल ।
پهانی	(خ)	(फवनी)	ठड्डा करना, हँसी करना ।
پانگ	(خ)	(फांक)	टुकड़ा, खण्ड ।
پهانشی گهر	(خ)	(फांसीघर)	बधगृह, हननस्थान ।

फुफुस	(४)	(फेफड़ा)	फुफुस, फुफुकार ।
फावा	(४)	(फफूदी)	लावा लगना, वस्तु विकारक ।
फटना	(४)	(फटना)	फूट जाना, टूटना ।
फटकारना	(४)	(फटकारना)	धमकाना, घुड़कना ।
फिकरी	(४)	(फकड़ी)	निरादर, अपयश ।
फिजान	(४)	(फहिजान)	जानना, चान्हना ।
फदफदाना	(४)	(फदफदाना)	उबलना ।
फफा	(४)	(फफा)	पितृन्वसा, दुआ, पिता की बहिन ।
फुसैडी	(४)	(फुसैडी)	अकार्य, निकम्मा, सीधा ।
फटकना	(४)	(फटकना)	अनाज को साफ करना ।
फावड़ी	(४)	(फावड़ी)	छोटा फवड़ा, फरही ।
फाड़ना	(४)	(फाड़ना)	काटना, चीरना ।
फुदकना	(४)	(फुदकना)	खदना, उछलना ।
फुरतीला	(४)	(फुरतीला)	चतुर, चालाक ।
फिर	(४)	(फिर)	पीछे, इस के बाद, पुनः ।
फहर	(४)	(फहर)	महर, याम, आठ घड़ी ।
फहरा	(४)	(फहरा)	रक्षा, चौकीदारी ।
फिरआना	(४)	(फिरआना)	लौह के आना ।
फिराना	(४)	(फिराना)	रफर उधर घुमाना ।
फदफदाना	(४)	(फदफदाना)	तड़पना, फौंपना ।
फरफंद	(४)	(फरफंद)	धोला, मकारी, कपट ।
फुरत	(४)	(फुरत)	चालाकी, चतुरई ।
फिरजाना	(४)	(फिरजाना)	उलट जाना, पलट जाना ।
फिरकी	(४)	(फिरकी)	फिरनी, चकड़े ।
फिरना	(४)	(फिरना)	घुमना, चकर खाना ।
फहिरना	(४)	(फहिरना)	पस शरीर पर धारण करना ।
फहरेवाला	(४)	(फहरेवाला)	रफक, चौकीदार ।
फड़	(४)	(फड़)	पत रथान, दुआ खिलने की जगह ।
फड़फना	(४)	(फड़फना)	उछलना ।
फसाना	(४)	(फसाना)	जाल में पकड़ा ।
फसना	(४)	(फसना)	कैद होना, पकड़ जाना ।
फुतरकरना	(४)	(फुतरकरना)	कानाफुत्ती करना ।
फिसलना	(४)	(फिसलना)	रफना, बिखलना ।
फुसलना	(४)	(फुसलना)	धोखा खाना ।
फकड़	(४)	(फकड़)	दरिद्र, निर्धनी ।
फटफरी	(४)	(फटफरी)	एक श्रीपति का नाम है ।
फुकनी	(४)	(फुकनी)	धोकीनी ।

پھول	(४)	(फैकना)	हालदेना, बगेलना ।
پھل	(४)	(फल)	मेवा, पदार्थ ।
پھل	(४)	(पहल)	रई का बड़ा टुकड़ा ।
پھلا	(४)	(फला)	फलदार, फलवान् ।
پھلنا پھولنا	(४)	(फलनाफूलना)	फलदार होना, दूध पूत वाला होना ।
پھلنگ	(४)	(फलांग)	झलांग, उझलना, फुटना ।
پھلچوڑی	(४)	(फुलझड़ी)	अग्नि कीड़ा की एक यस्तु ।
پھلکا	(४)	(फुलफा)	पतली रोटी ।
پھلکاری	(४)	(फुलकारी)	फूलदार कपड़ा ।
پھلکا	(४)	(फलना)	पेड़ फलदार ।
پھلو	(ف)	(पहल)	करवट, पशुका ।
پھلوارى	(४)	(फुलवारी)	बाग वादी ।
پھلوان	(ف)	(पहलवान)	मल ।
پھلوانی	(ف)	(पहलवानी)	मसता, कुरती ।
پھلوری	(४)	(फुलौरी)	पकौड़ी ।
پھلی	(४)	(फली)	एक पेड़ या झाड़ी का फल ।
پھلیانا	(४)	(फलयाना)	फलदार होना ।
پھلہل	(४)	(फुलेल)	सुगन्धित तेल ।
پھن	(४)	(फन)	फण, सर्प का फैलाया हुआ शिर ।
پھنچا	(४)	(पौंचा)	कलाई ।
پھنچی	(४)	(पौंची)	हाथ के अंगुष्ठ ।
پھندرا	(४)	(फंदा)	फौंसी, जाल, फँसई ।
پھنسی	(४)	(फुंसी)	फुडिया, छोटा चाखम ।
پھوار	(४)	(फुंवार)	मेयकी हलकी झड़ी ।
پھویا	(४)	(फूफा)	पिता की बहिन का पति, विनुवासपाति ।
پھوت	(४)	(फूट)	विरोध, झगडा, टुकड़ी फल ।
پھوتا	(४)	(फूटा)	टूटा हुआ ।
پھوڑا	(४)	(फोड़ा)	घाव, दूध, जलम ।
پھوڑنا	(४)	(फोड़ना)	तोड़ना ।
پھوس	(४)	(फूस)	सूखी घात ।
پھوڑا	(४)	(फूलड़ा)	विताहूआ, गलाहूआ ।
پھوک	(४)	(फोग)	निभस्त्व, निस्तल सार निकास लिया जाने ।
پھوکٹ	(४)	(फोकट)	मुक्त, घमूल्य ।
پھونکا	(४)	(फूंकना)	सॉतना ।
پھول	(४)	(फूल)	पुष्प, सुगन ।
پھو	(४)	(पहिया)	शकट, चक्र ।
پھو	(४)	(फटा)	चिराहूआ ।

پھیرنا	(५)	(फेरना)	खौशना, वापस करना निर्वर्तन करना ।
پھیر	(४)	(फेर)	धुमध, चफर ।
پھری	(४)	(फेरी)	चकरखाना, धूमना ।
پھلنا	(४)	(फलना)	मवेदार होना ।
پھلانا	(४)	(फैलाना)	पसारना ।
پھلکا	(४)	(फीका)	अलाना, बेरवाद ।
پھن	(४)	(फेन)	कफ, झाग ।
پھنکا	(४)	(फेंका)	शिरका डुपट्टा ।
پھینچنا	(४)	(फींचना)	साफ करना, धोना, निचोड़ना ।
پھکنا	(४)	(फुकना)	मूवाधार, धेती ।
پھا	(४)	(पिया)	प्रेमी, प्रालम, हित, मित्र ।
پھنا	(४)	(पीना)	रसादि पीना ।
پھار	(४)	(पियार)	प्रेम, प्रीति, अशुराग, स्नेह, मोह, इलार ।
پھارا	(४)	(पियारा)	प्रेमी, प्रीतम, सहायना, मित्र ।
پھاز	(٢)	(पियाझ)	पत्तागड्ड ।
پھاس	(४)	(पियास)	तप, पिपासा, पानेच्छा, तिस ।
پھاسا	(४)	(पियासा)	तपी, जलच्छु, वृषार्त ।
پھال	(४)	(पियाल)	एक प्रकार के कृष्ण ।
پھالنا	(४)	(पियाणा)	कड़ेरा, वेला ।
پھام	(٢)	(पयाम)	संदेश, वृत्तान्त ।
پھپ	(४)	(पीप)	राम, मवाद, पीव ।
پھپنا	(४)	(पपइया)	पाताक ।
پھپل	(४)	(पीपल)	अश्वत्थ, वृक्षराज ।
پھپ	(४)	(पिपला)	एक प्रकार की औषधि ।
پھپلا	(٢)	(पिपलामूर)	एक औषधि ।
پھپل	(४)	(पीतल)	आर, एक प्रकार की धातु ।
پھپم	(٢)	(पीतम)	प्रेमी, स्नेही ।
پھپمیر	(٢)	(पीताम्बर)	रेशमी वस्त्र ।
پھپت	(४)	(पेट)	कुचि, जठर, उदर ।
پھپتا	(४)	(पीटना)	मारना, ताड़ना ।
پھپچ	(٢)	(पेच)	मरोर, पीड़ ।
پھپشاب	(४)	(पेशाव)	मूत्र, प्रचाव ।
پھپچا	(٢)	(पेचताव)	मरोर, कंध में अना ।
پھپچش	(٢)	(पेचिश)	पेटमें मरोर होना ।
پھپچک	(४)	(पेचक)	तागे की मोती ।
پھپچوان	(٢)	(पेचवान)	बखदार हुका, सूटक ।
پھپچہ	(४)	(पीछ)	मंड, चावलका पका हुआ पानी ।

پيڻڙال	(ف)	(पीखाल)	जानवर की विया ।
پيدائش	(ن)	(पैदायश)	जन्म, जनन, जति, उत्पत्ति ।
پيدل	(س)	(पैदल)	पदग, पैरसे चलनेवाला ।
پيد	(خ)	(पेड़)	वृक्ष, शाखी, विट्प ।
پيدائي	(خ)	(पैराई)	तेरना ।
پيدري	(ف)	(पैरवी)	उपाय, यत्न ।
پيري	(ف)	(पीरी)	बृद्धावस्था ।
پير	(خ)	(पैह)	खोज, निशान ।
پيرهي	(خ)	(पीही)	छाया पटा, वंशावली, वंश ।
پوشاني	(ف)	(पेशानी)	खलाट, मस्तक ।
پوشكار	(ف)	(पेशकार)	शुभाशुता, कार्यवाहक, नायक ।
پيشکش	(ف)	(पेशकश)	भेंट, उपदा, उपायन ।
پيشگوي	(ف)	(पेशगौ)	अगाऊदना, अग्रिमदान ।
پوشرا	(ف)	(पेशवा)	प्रधान, मुखिया, अग्रगामी ।
پيشاور	(ف)	(पिशावर)	एकनगर का नाम ।
پوشه	(ف)	(पेशा)	जीविका, धन्दा ।
پيغام	(ف)	(पैगाम)	संदेशा, ख़ौरा ।
پيغامبر	(ف)	(पैगाम्बर)	अवतार ।
پيك	(ف)	(पैक)	एलची, वकील, दूत ।
پيکان	(ف)	(पैकान)	शस्त्र, शस्त्र, हथियार ।
پيوکار	(ف)	(पैकार)	युद्ध, संग्राम, लड़ाई ।
پيکر	(ف)	(पैकर)	चेष्टा, एतद, मूर्ति ।
پيکري	(خ)	(पैकड़ी)	पावकी बिड़ी ।
پيل	(ف)	(पील)	गज, हस्ति, मतंग ।
پيلا	(خ)	(पीला)	पीतरंग, जरदरंग ।
پيلبا	(ف)	(पीलपा)	स्तम्भ, पावपूलन की बीमारी, हस्तिपाद ।
پيلو	(خ)	(पीलू)	एक भाई, एक रागिनी ।
پيالي آيت	(خ)	(पीलीभीत)	एक नगर ।
پيمان	(ف)	(पैहमान)	ठहरना, वचन करना इकरार करना ।
پيمائش	(ف)	(पैमायश)	धरती की नाप ।
پيمايه	(خ)	(पैठ)	मण्डई, बाज़ार ।
پيچندا	(خ)	(पीजला)	झुंका साफ करना ।
پيچدا	(خ)	(पैदा)	किसी पानादिकका तला ।
پيلاس	(خ)	(पीनस)	होली, पालकी, एक नाककी बीमारी ।
پينک	(خ)	(पीनक)	अक्राम का नशा ।
پلوڑی	(خ)	(पेवड़ी)	एक पीतरंगकी औषधि ।
پيروندي	(ف)	(पेवदी)	जोड़ा हुआ, मिलाया हुआ ।

پیمانہ (ف) (पैमाना) अन्दाजा करने का पात्र ।

(ت)

تاب	(ف) (ताब)	बल, शक्ति, ताबत ।
تابدان	(ف) (ताबदान)	गाड़ी-थक्का बाकी में लोहे के पादान, टैरानदान ।
تابروز	(س) (ताब-रुज)	कुत्ती, जल्दी ।
تابستان	(ث) (ताबिस्तान)	गर्मदेश, उष्णदेश ।
تابع	(ف) (तायय)	नौकर, पदा, सेवक ।
تاہوت	(ع) (तावूत)	विमान, थपों, जहाजा ।
تاب	(س) (ताप)	स्वयं, बुझार ।
تاہنا	(س) (तापना)	अग्नि तापना ।
تات	(س) (तात)	पिता, भाई, जनक, जन्मदाता ।
تاتار	(ف) (तातार)	एकदेश ।
تاتپردہ	(س) (तातपर्दे)	अभिमाय, मतलब, खुलासा, नतीजा ।
تانی و تانا	(س) (ताती व तता)	बहुत गर्म, जलानेवाला ।
تاہیز	(ف) (तासीर)	ग्रह, धसर ।
تاج	(ف) (ताज)	मुकुट, राजाकी टोपी ।
تاجر	(ف) (ताजर)	बेपारी, सोदगिर ।
تجارت	(ف) (तिजारत)	बोपार, सोदगरी ।
تاخت	(ف) (ताखत)	दोड़, हमला, हल्ला ।
تاختناراج	(ف) (तक्त ताराज)	लुटमार करना ।
تاہیو	(ف) (ताहीर)	देर, डाल, धर ।
تادیب	(ف) (तादीब)	शिषादेना, बुद्धिदेना ।
تار	(س) (तार)	धातु सूत, धातुक बना हुआ चीरा ।
تارا	(س) (तारा)	सितारा, नक्षत्र ।
تاری	(ف) (तारफ)	छोड़नेवाला, त्यागनेवाला ।
تارنا	(س) (तारना)	पार करना, ठिकने से लगाना ।
تاریخ	(ع) (तारीख)	तिथि, दिन, इतिहास ।
تاریک	(ف) (तारीक)	अंधेरा, अन्धकार, तिमिर ।
تار	(س) (ताड़)	एक प्रकारका पेड़ ।
تارنا	(س) (ताड़ना)	धमकाना, डराना ।
تازی	(س) (ताड़ी)	ताड़रस ।
تازہ	(ف) (ताज़ह)	नया, नूतन, नवीन ।
تازی	(ف) (ताज़ी)	घरी पोशा ।
تازیانہ	(ف) (ताज़ियाना)	क्रीडा, चाबुक ।
تاہی	(س) (ताय)	मीठापन ।

तारबन्नी	(फ)	(तारबन्नी)	तश्चित समाचार, तारद्वारा वृत्तान्त ।
ताफ़ते	(फ)	(ताफ़ता)	रेशमी कलावतुरी कपड़ा ।
ताऊ-प्लानि	(ए)	(ताऊ)	दोतंगे के नेत्र ।
ताक	(फ)	(ताक)	श्रंगर का पेड़ ।
ताला	(ख)	(ताफना)	दस्ताना, सीपना ।
ताकिद	(फ)	(ताफाद)	दवाना, ताड़ना, स्मरणदेना ।
ताकना	(ख)	(तागा)	धागा, डोरा ।
ताल	(स)	(ताल)	कुण्ड, सरोवर, जलाराध, तासी बजाना ।
ताला	(स)	(ताला)	यन्त्रिका, कुकुल, जन्दरा ।
तालाब	(फ)	(तालाब)	कुण्ड, ताल सरोवर, जलाराध ।
ताल मकराने	(ख)	(तालमराना)	एक शोध ।
तालो	(ख)	(तालु)	ताल जो धुम होता है ।
ताली	(ख)	(ताली)	कुर्जा, चाभी, तल्लिका ।
तालोफ	(फ)	(तालीफ)	समझ, पुस्तक रचना ।
ताम	(फ)	(ताम)	सम्पत्ति, पुरा ।
ताम्रा	(ख)	(तांवा)	एक धातु ।
तामिज़ा	(ख)	(तांयड़ा)	एकलाल रंग के पत्थर ।
तामसी	(स)	(तामसी)	तामस प्रकृतिमान, कोपी ।
तामल	(फ)	(ताम्लुल)	ठहरना, विचारना ।
तान	(स)	(तान)	गातवाले की आवाज, रंगोच्चारण ।
ताना	(ख)	(ताना)	लम्बा करना, धागेका ।
तान्त	(ख)	(तांत)	चमरखंड, चमड़ेका तार ।
तान्हा	(ख)	(तांगा)	एक प्रकारकी गाड़ी, रेहड़ ।
तानना	(ख)	(तानना)	धोरे से खींचना ।
ताउ	(ख)	(ताउ)	तपना, तापना ।
ताऊ	(ख)	(ताऊ)	पिताका यज्ञभाई ।
तावान	(फ)	(तावान)	दण्ड, हरमना ।
ताविल	(फ)	(तावील)	स्वप्नफल ।
ताब	(ख)	(ताब)	तदा, उस समय ।
ताकिद	(फ)	(ताईद)	जातकी प्रवृत्त करना ।
ताहार	(फ)	(ताहार)	कुल, वंश, खानदान, घराना ।
ताहा	(फ)	(ताहा)	नारा, जगड़ना, मिसमाह, नरवाद ।
ताबल	(फ)	(ताबदुल)	बदलना, तबदीली ।
ताबर	(फ)	(ताबर)	कुठार, कुल्हाड़ी, एकलाल ।
ताबरी	(फ)	(ताबरीक)	प्रसाद, नेयय ।
ताबरीन	(फ)	(ताबरीद)	श्रीपथ, आशुपथ, भोज ।
ताबिस	(फ)	(ताबिसुम)	हंसना, घुसकाना, विहंसना ।

تبصر	(६)	(तयस्सुर)	नेत्र व्योति, प्रांसुकी रोशनी ।
تبصره	(६)	(तयंचा)	एक गोलीमारनेत्र रास, लघुगुणयुजी ।
تبايت	(६)	(तिवनियत)	अदत्तकी गोदलेना ।
تب	(६)	(तप)	अदत्त, धार, धुआर ।
تپاک	(६)	(तपाक)	प्रातिभेम, अदत्त ।
تپت	(६)	(तपित)	तप्त, तपाहुआ ।
تپسي	(६)	(तपस्वी)	तप करनेवाला, अकिमाद ।
تپسيا	(६)	(तपस्या)	योग, भक्ति, कायकण्ड ।
توش	(६)	(तपिश)	गर्मा, जलन ।
تپدق	(६)	(तपदिक)	यक्ष्मा, रानरोग ।
توزو	(६)	(वितरिततर)	कैलना, वितरण ।
تولنا	(६)	(तुतलाना)	जीमते शुद्ध न बोलना ।
تله	(६)	(तितम्मा)	अन्तिम, अन्त्य, परिशिष्ट, प्रवशिष्ट ।
تليا	(६)	(तनहा)	अकेला, फेला ।
تلايت	(६)	(तसधीस)	अकिम, अदत्त ।
تجار	(६)	(तज्जार)	व्यापारी, यक्षु विक्रेता ।
تجارت	(६)	(तिज्जारत)	व्यापार, सौदगरी ।
تجاري	(६)	(तिजारी)	ज्जार तीमरे दिनकर ।
تجارز	(६)	(तजायज़)	अभिष, अन्तर, अदत्त ।
تجامل	(६)	(तजाहुल)	अज्ञान, मूर्खता ।
تجربه	(६)	(तजख्या)	अनुभव ।
تجود	(६)	(तजरुद)	एकाकी, अकेला रहना ।
تجسس	(६)		करना ।
تجلی	(६)		
تجمل	(६)	(तजस्मुल)	रोशन, तेज, प्रकाश ।
تجربه کار	(६)	(तजक्वाकार)	अनुभवी ।
تجنا	(६)	(तजना)	धोइना, त्यागना ।
تجربو	(६)	(तजवीज़)	विचार, यत्न, उपाय ।
تجربو	(६)	(तजहीज़)	रक्षण, कांठी ।
تکله	(६)	(तोहक्का)	उत्तम, वस्तु ।
تدریک	(६)	(तहरीक)	उत्तेजन, क्रमा, उकसाना ।
تدریر	(६)	(तहरीर)	लेख, लिपि, लिख, लिखना, लिखना ।
تحریر	(६)	(तहरीस)	खालज देना, लोभ देना ।
تدريس	(६)	(तहसनहस)	नाट्य, नाय ।
تدوين	(६)	(तहसीन)	उत्साहित, करना, अुरीश ।
تضمین	(६)	(तहसील)	संभय, स्थान ।
تصدیلدار	(६)	(तहसीलदार)	संभयकारक, तहना ।

تحقیق } تحقیقات	(६)	(तहझीक)	अन्वेषण, हँद, दोषाद्येई ।	(६)
تقدير	(६)	(तहझीर)	घृणा करना, विन करना, नफरत ।	(६)
تکرم	(६)	(तहुक्रम)	आज्ञा देना, हुक्म कराना, शासन ।	(६)
تحليل	(६)	(तहवील)	दखाना, उतरना ।	(६)
تحمل	(६)	(तहम्मुल)	सहना, संतोष करना ।	(६)
تعويل	(६)	(तहवील)	रोकड़, अमानत, माल सौंपना ।	(६)
تعويلدار	(६)	(तहवीलदार)	रोकड़िया, पोतदार ।	(६)
تقدير	(६)	(तहयुर)	अचम्मा करना, आश्चर्य करना ।	(६)
تخت	(६)	(तह्त)	राजगद्दी, सिंहासन ।	(६)
تختگاه	(६)	(तह्तगाह)	राजधानी ।	(६)
تخته	(६)	(तह्ता)	लकड़ी का पट्टा ।	(६)
تختی	(६)	(तह्ती)	लकड़ीकी पट्टी ।	(६)
تخریب	(६)	(तखरीय)	विगाड़ना, खराब करना, दुस्त देना ।	(६)
تخصیص	(६)	(तखसीस)	एक प्रयोजन, विशेष बात ।	(६)
تخفیف	(६)	(तखफीक)	कमी करना, न्यून करना ।	(६)
تخلیص	(६)	(तखलीस)	भोग देना, मजनादि में ।	(६)
تخلل	(६)	(तखल्लुल)	विभक्त करना, रोकना ।	(६)
تخلیه	(६)	(तखलिया)	शुद्धता, अन्तर, सभा, शुद्ध प्रसिद्धी ।	(६)
تخم	(६)	(तुहम)	बीज, बीज ।	(६)
تخمینه	(६)	(तखमीना)	अनुमान, अन्दाजा ।	(६)
تدارک	(६)	(तदार्क)	दण्ड, सजा ।	(६)
تدریس	(६)	(तदरीस)	पढ़ाना, शिक्षा देना ।	(६)
تدهی	(६)	(तदही)	उत्ती, समय, तभी ।	(६)
تذکره	(६)	(तजकर)	प्रसंग देना ।	(६)
تو	(६)	(तर)	गीता, भीगाहुथा, आदि ।	(६)
توارا	(६)	(तरारा)	पुतुवाल, बंचल ।	(६)
توارو	(६)	(तराजू)	तकड़ी, तुला, नरत्ता ।	(६)
تواس	(६)	(तरास)	प्यास, वृषा, तप ।	(६)
تواش	(६)	(तराश)	काट, कतरना ।	(६)
تواش خوار	(६)	(तराशखार)	कपड़ेकी काट, कतरना ।	(६)
توانه	(६)	(तराना)	एक प्रकार के गान ।	(६)
تراه	(६)	(तिराह)	तोता, कृपा, दया ।	(६)
تراوی	(६)	(तराई)	तैरना, धरती पहाड़ी, चरने की जगह ।	(६)
ترب	(६)	(तरब)	मूली, एक प्रकार की तरकारी ।	(६)
ترباچک	(६)	(तिरवाचक)	विवर्चन, सीनकार मचन करना ।	(६)
تربت	(६)	(तुरबत)	कवर, मजोह चिता ।	(६)

तुरंग	(८)	(तरयतर)	धार्म, भोगाहुधा ।	(तरयतर)	(८)
तुरंग	(८)	(तरपुजह)	एकमसरको कल ।	(तरपुजह)	(८)
तुरंग	(८)	(तरशियत)	विद्यादेना, उत्तम शिक्षादेना ।	(तरशियत)	(८)
तुरंग	(८)	(तुरपना)	कपड़ का सीना ।	(तुरपना)	(८)
तुरंग	(८)	(तर्पण)	तृप्त, तृप्तिको पानेदेना ।	(तर्पण)	(८)
तुरंग	(८)	(तिरपोलिया)	त्रिभारा, तीन दस्ताने का मुकान ।	(तिरपोलिया)	(८)
तुरंग	(८)	(तिरफला)	फलारिक, हर, बहेरा, आंगला ।	(तिरफला)	(८)
तुरंग	(८)	(तुरत)	शीम, दूत, उसी समय ।	(तुरत)	(८)
तुरंग	(८)	(तरतीय)	कन, कमशः ।	(तरतीय)	(८)
तुरंग	(८)	(तुरतपुरत)	जल्दी से, उशीसमय ।	(तुरतपुरत)	(८)
तुरंग	(८)	(तरखुमा)	चतुर्वाद, उल्ला ।	(तरखुमा)	(८)
तुरंग	(८)	(तरखीह)	उत्तमता, बड़ाई ।	(तरखीह)	(८)
तुरंग	(८)	(तिरछा)	देना, भोका ।	(तिरछा)	(८)
तुरंग	(८)	(तिरशना)	बहुत बोहना, तपण, तुष्णा ।	(तिरशना)	(८)
तुरंग	(८)	(तिरखल)	विश्रुत, एकाग्र, मुहोदय ।	(तिरखल)	(८)
तुरंग	(८)	(तरखी)	विश्रुत, एकाग्र, मुहोदय ।	(तरखी)	(८)
तुरंग	(८)	(तरखी)	भोगना, पठना ।	(तरखी)	(८)
तुरंग	(८)	(तरश)	काट, काड़ ।	(तरश)	(८)
तुरंग	(८)	(तरश)	रक्षा, चाह ।	(तरश)	(८)
तुरंग	(८)	(तुरश)	सक्षा, रक्षा, अक्ष ।	(तुरश)	(८)
तुरंग	(८)	(तिरशुश)	बुरा बर्दा ।	(तिरशुश)	(८)
तुरंग	(८)	(तराशना)	काटना, चीरना, काटना ।	(तराशना)	(८)
तुरंग	(८)	(तरसुतुद)	आरा, उमद, भोता ।	(तरसुतुद)	(८)
तुरंग	(८)	(तरखीय)	लामानी, लखचाना, कुसलामा ।	(तरखीय)	(८)
तुरंग	(८)	(तरखीय)	आरा, आसरा, भोता ।	(तरखीय)	(८)
तुरंग	(८)	(तरखी)	उपनि, मज्जा, बर्दा, शुद्ध ।	(तरखी)	(८)
तुरंग	(८)	(तर्क)	लागना, धोना ।	(तर्क)	(८)
तुरंग	(८)	(तुर्क)	सिपाही, तुर्क ।	(तुर्क)	(८)
तुरंग	(८)	(तरकारी)	भोजा, साग ।	(तरकारी)	(८)
तुरंग	(८)	(तरकश)	तुलार, शुद्धि ।	(तरकश)	(८)
तुरंग	(८)	(तरका)	पुश्पास शाल अतुल्य जगदीश ।	(तरका)	(८)
तुरंग	(८)	(तुरकी)	अर्प, अरुण ।	(तुरकी)	(८)
तुरंग	(८)	(तरफीय)	यल, उपाय, तद्वीर ।	(तरफीय)	(८)
तुरंग	(८)	(तरकीयो)	यलमाद, उपायी ।	(तरकीयो)	(८)
तुरंग	(८)	(त्रिलोक)	मर्त्यलोक, पाताललोक, स्वर्गलोक ।	(त्रिलोक)	(८)
तुरंग	(८)	(तिरभिराना)	अगमगाना, कोपना ।	(तिरभिराना)	(८)
तुरंग	(८)	(तुन)	तुल, पास ।	(तुन)	(८)

تشويق	(न)	(तशवीह)	मृति, प्रतिदिम्ब, प्रतिमा
تشاری	(४)	(तशतरी)	रक्षा, छोटी धाती
تشخیص	(६)	(तशखीस)	पहिचानना, समझना
تشدد	(६)	(तशद्द)	दवाना, मारना, कडाई करना
تشریح	(६)	(तशरीह)	टीका, तिलक
تشریف	(६)	(तशरीफ)	पधारना, सिधारना, आदर से करना
تشفی	(६)	(तशफ़ी)	आनन्द, दिलासा, सुख
تشنج	(६)	(तशन्ज)	धनं करण
تشنگی	(-)	(तिशगी)	प्यास, पिपासा, तिर
تشنه	(-)	(तिशना)	प्यासा, तप
تشویش	(६)	(तशवीश)	चिन्ता, दुःख, केश
تشویر	(६)	(तशहीर)	प्रकाशित करना, जताना, प्रकट करना
تصلیح	(६)	(तसहीह)	शुद्ध करना, सही करना, ठीक करना
تصدیق	(६)	(तसद्दक)	बलिहारी होना, निष्कार करना
تصدیع	(६)	(तसदीक)	सताना, दुःख देना, कष्ट देना
تصرف	(६)	(तसरेक)	वश में करना, स्वाधीन करना
تصریح	(६)	(तसरीह)	ब्योरा, तकरीब
تصویر	(६)	(तसरीर)	छाये होना, लघु होना
تصیہ	(६)	(तसकिया)	निवेदना, न्याय करना, फ़ैसला करना
تضایف	(६)	(तसनोक)	पुस्तक निर्माण
تصور	(६)	(तसब्बुर)	ध्यान करना, सोचना
تصوف	(६)	(तसब्बुक)	योगाभ्यास, वेदान्त
تصور	(६)	(तसवीर)	मृति, प्रतिदिम्ब, चित्र
تضوڪ	(६)	(तज्जदीक)	मिन्दा करना, परिहास करना, मृतता
تضوع	(६)	(तज्जरी)	विनय, विनती, प्रार्थना
تظلم	(६)	(तज्जलूम)	अनर्थ करना, अपराध करना, अधम करना
تعارف	(६)	(तश्चारफ)	जान पहिचान
تعاقب	(६)	(तश्चारफ)	पीछा करना
تعالی	(६)	(तश्चाला)	परेश, परमात्मा, परमार्थ
تعارن	(६)	(तश्चायुन)	सहारा देना, सहायता देना, रक्षा करना
تعجب	(६)	(तश्चाजुब)	आश्चर्य, अचम्भा
تحقیل	(६)	(तश्चाजील)	शीघ्र, ज़ुत, जल्दी
تعداد	(६)	(तश्चादाद)	गणना, गिनती
تعدی	(६)	(तश्चादी)	अनर्थ, अधम, अन्याय
تعداد	(६)	(तश्चाजुब)	विनती, प्रार्थना
تعالیم	(६)	تالیमका	शिक्षा विभाग, शिक्षा प्रकरण
مہکمہ	(६)	महकमा	

तद्विषय	(६)	(ताजीर)	दण्ड करना, ताड़ना देना ।
तद्विषय	(६)		देलाता देना ।
तद्विषय	(६)	(ताजीर)	दण्ड करना, ताड़ना देना ।
तद्विषय	(६)	(ताजीर)	मोड़क करना, चाँदमुख करना ।
तद्विषय	(६)	(ताजिया)	फायरकी मूर्ति जो मुहरम में बनाई जाती है ।
तद्विषय	(६)	(तश्शयुक)	प्रेमकरना, प्रीतिकरना, स्नेहकरना ।
तद्विषय	(६)	(तश्शस्नुय)	पदप्रात करना ।
तद्विषय	(६)	(तातील)	छुट्टी, स्वास्था ।
तद्विषय	(६)	(ताजीम)	आदर, सत्कार, भाव ।
तद्विषय	(६)	(तश्शकूल)	बुद्धिदेना ।
तद्विषय	(६)	(तश्शल्लुक)	सम्भव, मेल, साथ ।
तद्विषय	(६)	(तश्शल्लुम)	विद्या-पढ़ना, सिलाना, प्रचार करना ।
तद्विषय	(६)	(तश्शल्ली)	भूत, तूफान, बातका बदला ।
तद्विषय	(६)	(तालीका)	विद्यादेना, विद्याका प्रचार ।
तद्विषय	(६)	(तालीम)	कुर्सी, अपहरण, हरना ।
तद्विषय	(६)	(तश्शस्मुक्त)	गहराई, निचाई, अन्तर्ध, गुप्त ।
तद्विषय	(६)	(तामीर)	गृह बनाना ।
तद्विषय	(६)	(तावीज़)	गण्डा, गुन्ना ।
तद्विषय	(६)	(तावीज़)	अमेर, देर, मुस्ती ।
तद्विषय	(६)	(तश्शहुद)	बचन देना, इकरार करना ।
तद्विषय	(६)	(तश्शय्युन)	गिपुक करना, कोई कामदेना ।
तद्विषय	(६)	(तईनात)	कोई कामदेना, गिपुक करना ।
तद्विषय	(६)	(तगार)	मालश, डोल ।
तद्विषय	(६)	(तगोकूल)	मुस्ती, प्रमाद करना ।
तद्विषय	(६)	(तगल्लुव)	छुटना, मालमारना ।
तद्विषय	(६)	(तगमा)	प्रतिधावस्तु, सरकारी गृह ।
तद्विषय	(६)	(तययपुर)	बदलना, विलोम ।
तद्विषय	(६)	(तुफ)	तुच्छ, खासत, किस्कार ।
तद्विषय	(६)		
तद्विषय	(६)	(तक्रतीथ)	दंड, तलाश, अन्वेषण, दोषा दोर ।
तद्विषय	(६)	(तक्रहुस)	दंड, तलाश, अन्वेषण, दोषा दोर ।
तद्विषय	(६)	(तक्ररक्रा)	पुट, अन्वेषण, विरोध ।
तद्विषय	(६)	(तक्ररीह)	चिन्त प्रसक्तकरना, दिल बहलाना ।
तद्विषय	(६)	(तक्ररीक्र)	पृथक् करना, बाकी निकालना, अलगकरना ।
तद्विषय	(६)	(तक्रसीर)	मान्य करना, प्रकाशित करना ।

तक्षिल	(६)	(तक्षिलीतो)	उत्तमता, बड़ा।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	व्यास, वृत्तांत।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	शोध करना, शोधकरना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिल)	सब, कुशुकी।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	गग प्रसवकरना, भित्तवहोना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	सीपना, हथलेकरना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	समझना, ज्ञातकरना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	पासहोना, निकटहोना, भेरेदिटना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	दवाना, टोकना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	हुत हुन्द गिरना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	धर्मदान, धनोपी देना, पैशमी देना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	आम बलना, मुत्तर।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	प्राणवा, भाव्य।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	पास होना, निकट होना, धीमे होना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	टढ़ना, निश्चय करना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	बाणी, वातवीव।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	बोट, यथांत, भाग, धंसा, निगम।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	पान, चुकना, धूतना, विरल।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	हुत हुन्द पानी गिरना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	कटना, पनाग।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	अनुहा करना, अनुसर करना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	धर्मिक होना, सुकर्म करना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	भरोमा सहारा, धाया।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	पकड़ना, कट करना, पकड़ना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिल)	तलक, भित्ति, तलक।
तक्षिल	(६)	(तक्षिल)	माँत की नेरी, माँत मरु।
तक्षिल	(६)	(तक्षिल)	टढ़ावना, तीर।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	पुली, आलस्य।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	कमठोरी, पकड़ना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	इसत, कट, कट।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	धर्मिक, गते, अहंकार।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	व्याप्त होना, अधिकतर होना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	अशुद्ध करना, भुद्ध करना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	सिंघा, अगम।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	विशेषी, कगड़।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	आदर करना, कगार करना।
तक्षिल	(६)	(तक्षिली)	कटना, कटो, कगार, बिना सामग्री करना।

کل	(۴)	(तुक्कल)	
تکلا	(۴)	(तकला)	
تکلف	(ف)	(तकल्लुफ)	बनावट, डील, रचना, झूठी दिखाना।
تکمه	(ف)	(तुकमा)	बहन, बेटा, पुत्री।
تکميل	(ف)	(तकमील)	सम्पूर्ण करना, पूर्ण करना, समाप्त करना।
تکنا	(۴)	(तकना)	देखना, घूरना।
تکڑی	(۴)	(तकड़ी)	तराजू, नरजा, तुला।
تکونیا	(۴)	(तिकोनिया)	निकोण, तिकुट।
تکيه	(ف)	(तकिया)	उपधान।
تکايو	(ف)	(दौड़धूप)	{ दौड़धूप, उपाय करना, परिश्रम करना।
تک و دوا	(ف)	(उपाय, जतन)	
تکنا	(۴)	(तिगुना)	त्रिगुण।
تک	(۴)	(तिल)	शरीर का चिह्न, एक प्रकार का अर्थ।
تک	(س)	(तुला)	तराजू, तरावर, मातृका गति।
تک دادان	(س)	(तुलादान)	एक प्रकार का दान।
تکلاش	(ف)	(तलाश)	हूँद, अन्वेषण, अतुल्य।
تکلم	(ع)	(तलानुम)	कठिन ऊर्मि, पानी की बड़ी लहर।
تکلفی	(ع)	(तलाफ़ी)	बदला, पलटा।
تکلفی	(ع)	(तलाफ़ी)	मिलना, मुलाकात, सम्मेलन।
تکولنا	(۴)	(तोलना)	जोखना, वजन करना।
تکاو	(۴)	(तलाव)	ताल, कुण्ड, सरोवर।
تکے اوپر	(۴)	(तलेऊपर)	उलट पलट, उलट पृथल।
تکلیس	(ع)	(तिलवोस)	कपट, भोला, फ़रेब।
تکلم	(ع)	(तकल्लुम)	वृत्ता बोलनेवाला।
تکلیت	(۴)	(तलपट)	उलट, पुलट, विमोश।
تکلیف	(۴)	(तलछट)	मेल, तरछा, मरम, गादि।
تکلیف	(ف)	(तलख)	कड़वा, कट।
تکلی	(س)	(तुलसी)	एक पेड़, एक कवि।
تکلی شکر	(۴)	(तिलशिकरी)	मिट्टी तिल की बनी हुई।
تکلیف	(ف)	(तलचुफ़)	देया करना, कृपा करना।
تکلیف	(ع)	(तलफ़ुज)	उच्चारण, शब्दाधारण।
تکلیف	(ع)	(तलफ़ीन)	पदाना, शिक्षा देना, शिप देना।
تکلی	(۴)	(तलफ)	तक, जैसे घर तक।
تکلی	(۴)	(तिलफ)	टीका माथे पर लगाना, किसी मुस्तक के अर्थ।
تکلی	(۴)	(तिलकुट)	तिल की मिली हुई मिट्टी।
تکلی	(۴)	(तिलमिलाना)	व्याकुल होना, व्यस्त होना।
تکلی	(س)	(तलना)	धीं या तेल में भूनना।

तल	(४)	(तिलंगा)	सिपाही, तिलगदेशी ।
تلا	(४)	(तलावा)	पाँव के नीचे का भाग ।
تلاوار	(४)	(तलवार)	सह्य, कृपाण, अस्ति ।
تلاواری	(४)	(तलवारी)	सह्यवारी, कृपाणी, आस्तिक ।
تلاوون	(४)	(तलवधुन)	चंचलस्वभाव, अनस्थिर स्वभावी ।
تالی	(४)	(तली)	तला, पैदा ।
تالی	(४)	(तलय्या)	} कुण्ड, सरोवर ।
تالاب	(४)	(तालाव)	
تالادی	(४)	(तमादी)	मुदत, अतिकाल ।
تالاسخ	(४)	(तनासुख)	आनागमन, आना जाना प्राणस ।
تالاش	(४)	(तमाशा)	मैला, सेर, दिख बहलाव ।
تالام	(४)	(तमाम)	सम्पूर्ण, सकल, मय, सिगरा ।
تالو	(४)	(तम्बू)	बैरा, माल, काइकोडा ।
تالمت	(४)	(ततमत्तो)	लाभ-भाति ।
تالمانا	(४)	(तमतमाना)	मुद लाल हो जाना गरमी से ।
تالما	(४)	(तमसील)	दृष्टान्त ।
تالود	(४)	(तमकैद)	अनज्ञाकारी, बकहोना, पेटना, फिरजाना ।
تالشور	(४)	(तमससुर)	ठट्टा करना, हँसी करना ।
تالوسک	(४)	(तमस्सुक)	उधार पत्र, कण-पत्र ।
تالمت	(४)	(तमकनत)	राजशोभा, राजदासि ।
تالاق	(४)	(तमल्लुक)	चिन्ती करना, प्रार्थना करना ।
تالما	(४)	(तमचा)	मनोरथ, कामना, प्रयोजन, इच्छा ।
تالما	(४)	(तमचा)	विस्तार, लघुभुशुण्डी ।
تالول	(४)	(तमबुल)	माया, धन, भ्रनाइय होना ।
تالويد	(४)	(तमहीद)	भूमिका, उदाहार ।
تالوا	(४)	(तमीज़)	बुद्धि, समझ, ज्ञान ।
تال	(४)	(तन)	रागीर, काया, देह ।
تال	(४)	(तुन)	एक प्रकारकी लकड़ी ।
تالا	(४)	(तन्ना)	खिचना, कड़ाहोना ।
تالاع	(४)	(तनाज़ा)	तकरार, विरोध, भगडा ।
تالال	(४)	(तनाजुल)	पातिन होना, भ्रम होना, कप होना ।
تالاست	(४)	(तनासुव)	सम्बन्ध, बारता, नाना ।
تالاس	(४)	(तनासुल)	बंरा, सन्तति, नसल, कुल ।
تالار	(४)	(तनाथुर)	बलवान, रिष्ट पुष्ट, सपडा ।
تالاول	(४)	(तनाथुल)	साना, भोजनकरना ।
تالوستی	(४)	(तंदुरस्ती)	नैरोग्यता, आरोग्यता ।
تالاکو	(४)	(तम्याकु)	तमाइ, तमाल ।

قمبول	(स)	(तम्बोल)	नागर पान, पान ।
قمبولي	(स)	(तम्बोली)	पनहरी, पान बचनेवाला ।
قمبيہ	(ع)	(तम्बीह)	दवाय, ताड़ना ।
قمبيا	(خ)	(तम्बिया)	तमला, एकतीलका वडा फडरा ।
قنتر	(س)	(तंघ्र)	एकशला, खादीन, प्रभान ।
قنترہ	(ف)	(तनघदाह)	घान, मंगदूर, तंलव ।
قند	(ف)	(तुंद)	तमोमुशी, कंधी, दूध ।
قندور	(ف)	(तंदूर)	वडा चूल्हा, भट्टी ।
قندھی	(ف)	(तंदिही)	तपूर, आसता ।
قنزل	(ف)	(तनघजुल)	कंधीहोना, न्यूनहोना, पतितहोना ।
قنظير	(ع)	(तनझीर)	दतना, दष्टिकरना ।
قنم	(ع)	(तनडम)	धनाईवहोना, संपत्तमाय होना ।
قنم	(ع)	(तनरजुम)	ध्वस्त्या करना, इन्तजामकरना ।
قنر	(ع)	(तनक्रकुर)	मित्रकरना, पृथक्करना ।
قنفس	(ع)	(तनक्रकुल)	दमा, तेजश्यास चलना ।
قنقیح	(ع)	(तनक्रीह)	न्यायकरना, निर्णयकरना, निश्चयकरना ।
قنقیہ	(ع)	(तनक्रीहया)	निश्चयकरना, जहाज ।
قنک مزاج	(ف)	(तुनकमिज्ञान)	तेजस्वभाव, सीधकाधी ।
قنک	(خ)	(तनक)	धोडा, जरा, अल्प ।
قنک	(خ)	(तिनका)	सर, एकजगती पात ।
قنکا	(ر)	(तिनकना)	कंधीम आना, रोपने आना ।
قنک	(خ)	(तुंग)	अल्पगीवा पात, सुराही ।
قنک	(ف)	(तंग)	कमचोडा, दुःखी, निवेगी ।
قنکی	(ف)	(तंगी)	दुःख, केश, विषय ।
قنومند	(ف)	(तनोमंद)	पुष्ट, बलवार, बिला ।
قنم	(ف)	(तनह)	पिकका शुद्ध ।
قنمائی	(ف)	(तनहाई)	एकान्त, उपाधु, रहस्य ।
قنم	(خ)	(तो)	तद ।
قنم	(ع)	(तदामुर)	बरीबर, लगातार ।
قنم	(ع)	(तदारीक)	इतिहास, पुरानीकथा गनविदित ।
قنم	(ع)	(तदार्जा)	आदरकरना, संतकार, सन्निधि ।
قنم	(ع)	(तोअम)	जबकीया, येवले ।
قنم	(ع)	(तदानी)	बलवान, पुष्ट, धरांग, गलतहित ।
قنم	(ف)	(तधंगर)	धन दान, धनवान, लक्ष्मी प्राप्ति ।
قنم	(ع)	(तोना)	ग्राहि, दया, कृपा ।
قنم	(خ)	(तोबडा)	पेक्षा, बोझ, दानाखानेकी पेक्षा ।
قنم	(ع)	(तोप)	तुपक ।

तوپچی	(६)	(तोपची)	तुपकदार, तोपबोझनेवाला ।
توت	(६)	(तूत)	एक मेवा, शहतूत ।
توت	(४)	(तोतला)	हिचकफे, मोलना, तोतलाहं मोलना ।
توتی	(४)	(तोती)	शुकी, सुखाकी स्त्री ।
توتیا	(४)	(तुतिया)	एक दवाई ।
توتجہ	(५)	(तबज्जह)	ध्यान, दृष्टिदना, कृपा, दया ।
توتھون	(६)	(तौहीद)	एक मद्य ।
توتہ	(५)	(तूहा)	देह, शशि ।
توترب	(६)	(तौरत)	दहदी शाज ।
توتی	(५)	(तोड़)	दवि जल, दहोका पानी ।
توترا	(४)	(तोड़ा)	टूटडूथा, एक प्रकारकी धेनी, रस्सीका टुकड़ा ।
توسط	(६)	(तवस्तुत)	मध्यम, विचिता ।
توسل	(६)	(तवस्तुल)	अकल्योहेतु, सवत्र ।
توسن	(५)	(तौसन)	घोडा, अथवा सुरंग, तुरंग ।
توسدان	(५)	(तौसदान)	मारुद, या शीखीरसनेकी धोली ।
توشک	(५)	(तौशक)	मोदला, मोदी ।
توشہ خانہ	(५)	(तौशाखाना)	भण्डार, कौटार, आलखाना ।
توشہ	(५)	(तौशह)	साफरफी सामग्री, सामान ।
توشیف	(६)	(तौशीफ)	स्तुतिप्रना, गुण कथन कथना ।
توتان	(६)	(तवत्तुन)	देशमें रहना ।
توتاور	(६)	(तौत्तीर)	सचत, साधा ।
توتیقی	(६)	(तौत्तीक)	शका, सामर्थ्य ।
توتقور	(६)	(तौत्तीर)	आदर, निवृत्तार ।
توتع	(६)	(तवत्त)	आर्या, अरिस्ता, आसरा ।
توتفک	(६)	(तवत्तुक)	देर, अंधार, दील ।
توتکل	(६)	(तवत्तुकुल)	आसरा, विश्वास, भरोसा ।
توتل	(४)	(तौल)	तुलना, जोल ।
توتلہ	(४)	(तौला)	मारहमासा ।
توتلی	(४)	(तुलाई)	तौलने की मध्यस्थ ।
توتلہ	(५)	(तवत्तुल)	अपमर्दना, अपमर्दना ।
توتلیا	(४)	(तौलिया)	एक प्रकार के पात्र, तमिषे ।
توتلیا و توتلی	(४)	(तौवा तौव)	मुखीदुर, लौकी, फल, सीताफल ।
توتند	(४)	(तौंद)	विनष्ट, बड़ा घट ।
توتنہ	(५)	(तवंगरी)	धनादयता, धनना ।
توتہم	(६)	(तवहुम)	शका, सदेह ।
توتھون	(६)	(तौहीन)	निरादर, अपमानना ।
توتیا بنا	(४)	(थापना)	उपेत, दीवालपर जमाना, ठपना ।

تہابی	(४)	(थापी)	एक औजार जिसे छत कुदो जाना है।
تہالی	(४)	(थाली)	भोजनपात्र, बर्तन, रेफावी।
تہامینا	(४)	(थांघना)	सेना, पैरुङ्गना।
تہان	(४)	(थान)	स्थान, पड़वादिक् के।
تہانہ	(४)	(थाना)	चौकी, कीतवाली।
تہانہ	(४)	(थांगी)	चोर, स्तन, मोपक।
تہا	(४)	(थाहु)	गांध, समुद्र या नदी कुये की बाह।
تہائی	(४)	(तिहाई)	वृत्त, यांरा, तीसरा भाग।
تہیہ	(४)	(थप्पड़)	खालीहाथ से मारना, लपक।
تہہکارنا	(४)	(थथकारना)	धमकाना, घुड़कना।
تہہکنی	(४)	(थुथनी)	पशुपुल।
تہہد	(४)	(तहदीद)	ताड़ना, धमकाना।
تہہویہ	(४)	(तहवीव)	आदर, सम्मान शिष्टाचार।
تہہویراہٹ	(४)	(थरथराहट)	कांपना, हिलना।
تہرکنا	(४)	(थिरकना)	नांचना, नृत्य करना।
تہرکنا	(४)	(थकना)	हारना, शिथिल होना।
تہرک ہونا	(४)	(थलथलाना)	शरीर का मांस हिलना।
تہرک	(४)	(तहलका)	भय, डर, घबड़ाहट।
تہرک ہونا	(४)	(थम्घ)	स्वप्न, झरवाक, स्तन।
تہمت	(४)	(तोहमत)	दोष, पाप, कलक।
تہمنا	(४)	(थंघना)	दमलेना, ठहरना।
تہن	(४)	(थन)	स्तन, चूची।
تہو	(४)	(थोतला)	खोसला, कोटर।
تہوڑا	(४)	(थोड़ा)	स्वल्प, कम, न्यून, तनक, क्रिचित्।
تہوڑ	(४)	(थूक)	खसारा, कफ, राल।
تہویر	(४)	(थूयर)	एक प्रकार का पेड़।
تہہلہ	(४)	(थैलाथैली)	कोथली, मोता, मोरी।
تہہ	(४)	(तहैया)	इच्छा, इशारा, कामना।
تہہراہٹ	(४)	(थोड़ाघटुत)	न्यूनाधिक।
تہار	(४)	(तय्यार)	शिड, निर्मात।
تہاری	(४)	(तय्यारी)	शिडना, निष्पत्ता।
تہاگ تہاگ	(४)	(त्याग)	त्यजक, परित्याग।
تہار	(४)	(तीतर)	एकपदी।
تہج	(४)	(तेज)	अताप, प्रभाव, चमक, बल।
تہجا	(४)	(तीजा)	तिगव, तीसरा दिन पुर्दे का।
تہجات	(४)	(तेजपात)	तेजपत्र, एक औषध।
تہجہ سوزی	(४)	(तेजस्वी)	तेजमान, तेजपारी।

تور	(س)	(तीर)	बाण, शर, विशिख ।
توریه	(س)	(तीरथ)	तीर्थ, पवित्रस्थान ।
تورگی	(ف)	(तीरगी)	मन्थरा, मन्थकार ।
تور	(ف)	(तेज़)	तीक्ष्ण, गर्म ।
توشه	(ف)	(तेशा)	बमूला ।
توخ	(ف)	(तेरा)	तखवार, खंज, शसि, कुपाण ।
تویا	(ی)	(तीखा)	मुख का जलानेवाली वस्तु ।
تول	(ی)	(तेल)	तेल, तिल अर्थात् तिलों से निकाला हुआ विक्रय पदार्थ ।
تولی	(س)	(तेली)	तेलकार ।
تومار	(ف)	(तौमार)	बामार, रोगी ।
توندو	(س)	(तैंदु)	एक फल का नाम ।
توندو	(ی)	(तैंदुचा)	जंगली पशु, चीता ।
تورخوار	(ی)	(तेवहार)	पर्व, उत्सव दिन, उत्सव दिन ।
تلی	(ی)	(तिह्नी)	झोड़ा ।
تساعات	(ف)	(तसलीमात)	प्रणाम, दण्डपद ।
تشریف لانا	(ف)	(तशरीफ़लाना)	पधारना ।
تشریف ایچانا	(ف)	(तशरीफ़लेनाना)	सिधारना ।
تشریف رکھنا	(ف)	(तशरीफ़रखना)	विराजना, बैठना ।
تور آنداز	(ف)	(तीरअंदाज)	धनुषधारी, धातुक ।
تور تهر واج	(س)	(तीरथराज)	प्रवाण, इलाहाबाद ।

(ت)

تات	(ی)	(टाट)	टथर, सनका बहुत मोटा कपड़ा ।
تات	(ی)	(टापना)	व्याकुल होना, सड़पना ।
تاپ	(ی)	(टापू)	पर्वत का टुकड़ा पानी में विराहणा, उपदीप ।
تاپ	(ی)	(टाप)	घोड़े के पैर की आवाज, मुरझाना ।
تال	(ی)	(टाल)	अनाज, खकड़ा, पात का ढेर, मैन ।
تال تول	(ی)	(टालटोल)	बहाना, टाग मयोल, विलम्ब ।
تالت لوری	(ی)	(टांटलूरी)	पेदिना, शिरका बिचला नाग, रुवाण ।
تالت	(ی)	(टांटा)	बलवान, पुष्ट ।
تالتچا	(ی)	(टांचना)	देखना, भापना ।
تالت	(ی)	(टांका)	तखन, जोड़ना ।
تالتی	(ی)	(टांग)	टैंगरी, पिपडली, मोड़ ।
تالتو	(ی)	(टांगन)	पहाड़ी घोड़े की एक जाति है ।

١٤٥ تا	(४)	(टांगना)	सदकाना ।
١٤٦ تا	(४)	(टम्पर)	भाषाप्रच, कुटम्ब ।
١٤٧ تا	(४)	(टपना)	कड़ना, फांदना ।
١٤٨ تا	(४)	(टपक)	टपकना, गिरपटना, गूना ।
١٤٩ تا	(४)	(टट्टा)	चट्टाई, घासकी बनी हुई थोड़ा ।
١٥٠ تا	(४)	(टट्टी)	आदीवार, पाठ में बैठना ।
١٥١ تا	(४)	(टट्टू)	टांगन, पहाड़ी घोड़ा ।
١٥٢ تا	(४)	(टटोलना)	टोन्नाटोई करना, हाथ से टटुना ।
١٥٣ تا	(४)	(टटोरी)	एक पत्तीनदी के तीर रहता है ।
١٥٤ تا	(४)	(टठेरा)	पीतल, ताँबा, लोहे के पात्र, बगुनिवाला ।
١٥٥ تا	(४)	(टछना)	पैदी, टखना, चूल्हा ।
١٥٦ تا	(४)	(टिगाटिटी)	सलाम, भुजगा, मत्तन ।
١٥٧ تا	(४)	(टरी)	मगरा, दुष्ट, बकी ।
١٥٨ تا	(४)	(टरीना)	मगराई करना, दुष्टता करना ।
١٥٩ تا	(४)	(टरटर)	बक, बक, फरना ।
١٦٠ تا	(४)	(टुफ)	थोड़ा, थला, जरा ।
١٦١ تا	(४)	(टका)	दो पैर ।
١٦٢ تا	(४)	(टिकाना)	रखना, धरना ।
١٦٣ تا	(४)	(टिकाउ)	दहरना, या रहने की जगह ।
١٦٤ تا	(४)	(टिकटकी)	देखना, ताकना, पुराना ।
١٦٥ تا	(४)	(टकर)	धक्का, टोकर, टेंस ।
١٦٦ تا	(४)	(टुकड़ा)	खण्ड, भाग, हिस्सा ।
١٦٧ تا	(४)	(टकराना)	टोकरखाना, धकाराना ।
١٦٨ تا	(४)	(टकत्ताल)	टकरोला, मुशालय ।
١٦٩ تا	(४)	(टिकली)	पतली रोटी, बिन्दी ।
١٧٠ تا	(४)	(टिकना)	दहरना, दमलना ।
١٧١ تا	(४)	(टकोर)	दोल्हा शब्द, याप, प्रयकारना ।
١٧٢ تا	(४)	(टिकिया)	छोटी मोठी रोटी ।
١٧٣ تا	(४)	(टालना)	बहाना करना ।
١٧٤ تا	(४)	(टपटप)	एक प्रकार की शंगरेली गाड़ी ।
١٧٥ تا	(४)	(टेंटा)	आगास, बलिया, लखार ।
١٧٦ تا	(४)	(टुंडा)	हस्तहीन, ट्याहाप ।
١٧٧ تا	(४)	(टैगरी)	टोंग, लघ ।
١٧٨ تا	(४)	(टोन्नाटोई)	टटोलना, टटुना ।
١٧٩ تا	(४)	(टोपटोपी)	शिरका डकना, चौतनी ।
١٨٠ تا	(४)	(टोटा)	धदी, घाटी, कमीने ।
١٨١ تا	(४)	(टोटा)	नसी, नल, दाँत के टुकड़ा, फातून, हाथ, ट्याहुया ।

ٲوٲ	(४)	(टोटका)	मन्त्र, यन्त्र, गण्डा, दोना, लट्का, वशीकरण ।
ٲوٲا	(४)	(टूटना)	फूटना, फटना ।
ٲوٲى	(४)	(टोड़ी)	एक रागिनी का नाम है ।
ٲوٲ	(४)	(टोफ)	झींझ, रोक, थट्काव, नजर ।
ٲوٲى	(४)	(टोकरी)	जलिया, पलङ्गी, सौंवेया ।
ٲوٲ	(४)	(टोला)	गहला, कूचा, खण्ड ।
ٲوٲا	(४)	(टोना)	टोटका, जाहू, लटका ।
ٲوٲى	(४)	(टोड़ी)	गागी, तोड़ी ।
ٲوٲا	(४)	(ठाट)	भङ्क, धूमधाम, रचना ।
ٲوٲا	(४)	(ठांसना)	धुत्तङ्गना, ठांसना, दवाना ।
ٲوٲ	(४)	(ठाकुर)	देवता, स्वामी, जर्मोदार, राजपुत्र ।
ٲوٲا	(४)	(ठानना)	वहराना, विचारना, निश्चय करना ।
ٲوٲ	(४)	(ठप्पा)	छापना, छापने की चीज, मोहर ।
ٲوٲ	(४)	(ठट्टा)	खिखी, खोहल, हँसी ।
ٲوٲ	(४)	(ठिठरना)	सर्दों से कांपना ।
ٲوٲ	(४)	(ठठोल)	ठट्ठा करनेवाला, हँसी, खिखी करनेवाला ।
ٲوٲ	(४)	(ठंडी)	शीतलता ।
ٲوٲ	(४)	(ठुड्डी)	ठांड़ी, मुन्नाडुआ अनाज ।
ٲوٲ	(४)	(ठिर)	ठंड, जाड़ा, शीत ।
ٲوٲ	(४)	(ठैस)	ठोकर, चोट, थपेट ।
ٲوٲ	(४)	(ठग)	चोर, छली, कपटी, बटमार ।
ٲوٲ	(४)	(टहलाना)	फिराना, घुमाना ।
ٲوٲ	(४)	(टहलना)	फिरना, घूमना ।
ٲوٲ	(४)	(टहलुवा)	नीकर, सेवक, दास ।
ٲوٲ	(४)	(ठुमक)	थिरक, मटक ।
ٲوٲ	(४)	(ठुमकाना)	थिरकाना, मटकाना ।
ٲوٲ	(४)	(टहलिया)	नीकर, सेवक, दास ।
ٲوٲ	(४)	(ठंड)	शीतला ।
ٲوٲ	(४)	(ठंडा)	शीतलता ।
ٲوٲ	(४)	(ठंडाई)	शीतल, शीत, दया ।
ٲوٲ	(४)	(ठंका)	घोसना, विरोध होना ।
ٲوٲ	(४)	(टहनी)	बाल, बाली, शाली ।
ٲوٲ	(४)	(ठौर)	स्थान, जगह ।
ٲوٲ	(४)	(ठोड़ी)	ठूँडी, चिपुक ।
ٲوٲ	(४)	(ठोस)	गिम्बर, भारी, कड़ा, कटार, गाढ़ा ।
ٲوٲ	(४)	(ठोसना)	दवाना, उतरेटना ।
ٲوٲ	(४)	(ठोफा)	अन्दर दवाना, धसाना ।

توکر	(४)	(टोकर)	पांय से धका देना ।
توکرنا	(४)	(टोकना)	मारना, पीटना ।
توکرنا	(४)	(टोकना)	भीतर डालना ।
ٹوکر	(४)	(टीफ)	पूरा, सही, खरा, शुद्ध, उत्तम, योग्य ।
ٹوکرہ	(४)	(टेका)	बुझता, लिखापट्टी, हजारों, कठखना ।
ٹوکرہ	(४)	(टीकरा)	गद्दी, फूटे बरतन के टुकड़े ।
ٹوکرہ	(४)	(टीकरी)	फूटे मिट्टी के बरतन का छोटा टुकड़ा ।
ٹوکرہ	(४)	(टेकी)	दमलेने की जगह ।
ٹوکرہ	(४)	(ठेलना)	ढंकलना, रेलना, धका देना, भोक्ना ।
ٹوکرہ	(४)	(टेड़ा)	वांका, तिर्छा ।
ٹوکرہ	(४)	(टीड़ी)	शलभ, पतंगा ।
ٹوکرہ	(४)	(टीस)	पीड़, दरद ।
ٹوکرہ	(४)	(टेख)	पलास का फूल, एक प्रकार का होली में खेल ।
ٹوکرہ	(४)	(टेक)	सहारा, आसरा, पाने ।
ٹوکرہ	(४)	(टीकर)	पहाड़ी जगह, पर्वतीय भूमि ।
ٹوکرہ	(४)	(टेकना)	रखना, धरना ।
ٹوکرہ	(४)	(टीला)	ऊंची भूमि ।
ٹوکرہ	(४)	(टेंड)	एक झाड़ी का नाम ।
ٹوکرہ	(४)	(टेंडवा)	नरेंदी, नरी, गला, सांसी ।
ٹوکرہ	(४)	(टोंगरा)	ऊंची भूमि ।
ٹوکرہ	(४)	(टेनी)	छोटे शरीर का पसी ।
ٹوکرہ	(४)	(टेहला)	तिहवार, शुभ दिन ।
ٹوکرہ	(४)	(ठनी)	भगड़ा होना, विरुद्ध होना ।

(ث)

ثابت	(६)	(सावित)	सम्पूर्ण, निश्चय, साबूत ।
ثابت	(६)	(साक्षि)	चमकदार, तेजवान ।
ثالث	(६)	(सालिस)	न्यायी, सरपंच ।
ثاني	(६)	(सानी)	दूसरा, दुजा ।
ثبات	(६)	(सयात)	स्थिर, ठहराव, कयाम ।
ثبوت	(६)	(सबूत)	प्रमाण ।
ثروت	(६)	(सरूत)	संपत् सम्पदा, धन, दौलत ।
ثريا	(६)	(सुरीया)	सप्ततारा ।
ثعلب مصري	(६)	(सालब मिसरी)	एक शीपघ का नाम ।

ज़ल	(६)	(सिक्कल)	भारी, बोझ ।
ज़ह	(६)	(सिक्कह)	श्रेष्ठ, सज्जन, सुपात्र ।
ज़हर	(६)	(समरह)	फल, गतीना ।
ज़म	(६)	(समन)	मोल, मूल्य, कौमत्त, दाम ।
ज़ना	(६)	(सना)	खुदि, सराहना, प्रशंसा, बकाई ।
ज़बा	(६)	(सबा)	पुण्य शुभकर्म, धर्म ।
ज़र	(६)	(सौर)	धूप, बल, बल्ल, साएड, बिगार ।

(६)

जा	(न)	(जा)	स्थान, जगह ।
जाबर	(६)	(जाविर)	अधर्मी, राक्षस ।
जाप	(स)	(जाप)	जप, स्मरण, मन्त्र-पाठ ।
जात	(४)	(जात)	कुल, वर्ण, वंश, प्रकार, भेद, गुण ।
जात्रा	(स)	(जात्रा)	यात्रा, प्रस्थान ।
जात्रा	(स)	(जात्रा)	यात्री, प्रस्थायी, प्रथिक ।
जात	(४)	(जाट)	एक हिन्दुओं की जाति है ।
जाचना	(४)	(जाचना)	मांगना, परितृणा, याचन, आखना ।
जादद	(न)	(जायदाद)	माल, मत्त, धन ।
जादु	(स)	(जादु)	मन्त्र, यंत्र ।
जादे	(६)	(जादेह)	राखत, मार्ग ।
जाड	(६)	(जाडिय)	शोक, सुखाने वाला ।
जारुब	(न)	(जारुब)	भाड़, बहरनी, बुहारी, मार्जनी ।
जारी	(न)	(जारी)	प्रचार ।
जादु	(स)	(जादु)	कृष्ण वंश ।
जाड़ा	(४)	(जाड़ा बुखार)	शीतज्वर ।
जाड़ा	(४)	(जाड़ा)	शीत, सदी, पाला, टंड ।
जाम	(४)	(जाम)	दरी, शगरजी, विखोना ।
जामुस	(६)	(जामुस)	दूत, चर, संदेशकर ।
जाम	(स)	(जाम, जामा)	जागल, रतजगा ।
जाकना	(४)	(जागना)	सचेत होना, धनिद्रालु ।
जाकती	(स)	(जागती जात)	शक्तिमान्, सिद्धिवाला, कारामोती ।
जाकरी	(न)	(जागीर)	तक, जाती बोहई परती ।
जाल	(४)	(जाल)	झरेक, धोखादेना, कन्दा, पास, घेरना ।
जाला	(४)	(जाला)	मकरी का कन्दा, मोतियावेन्द ।

जाली	(४)	(जाली)	एक प्रकार के कपड़ा, सिंदकी, कुरोसा।
जालीनूस	(६)	(जालीनूस)	एक यूनानी हथोम का नाम है।
जाम	(८)	(जाम)	कडीरा, प्याला, मला।
जामदानी	(८)	(जामदानी)	चमड़े का सन्दूक।
जामन	(८)	(जामन)	एक पेड़ और उस के फल का नाम है।
जामूस	(८)	(जामूस)	भैंस, महिषी, बुलाई।
जागुर नाम	(८)	(जागीरनामा)	भोगपत्र।
जानद	(८)	(जायदाद और मनकला)	स्थिरधन, स्थिर पूँजी।
जामे	(८)	(जामहा)	कपड़ा।
जान	(८)	(जान)	आत्मा, रूढ़, प्राण, जीव।
जाना	(४)	(जानना)	समझना, बूझना, पहिचानना।
जानब	(८)	(जानिव)	तरफ, ओर।
जानियन	(८)	(जानियन)	दोनों तरफ, दोनों ओर।
जानि	(४)	(जांचना)	परख, याचन, आकना।
जा	(८)	(जाह)	प्रताप, तेज।
जाहल	(८)	(जाहिल)	मूर्ख, अज्ञानी, अज्ञ।
जामि	(८)	(जामि)	जगह, स्थान।
जाया	(४)	(जाया)	पुत्र, वेदा, पत्नी।
जायिल	(८)	(जायफल)	जातिफल, एक प्रकार का फल।
जाऊ	(८)	(जायज)	ठीक, दस्तूर, रीवाज।
जाऊ	(८)	(जायजा)	तलाशी, ढूँढ़ना, अन्वेषण करना।
जब	(४)	(जब)	जिस समय, जिस काल।
जाव	(८)	(जावर)	अधर्म, अन्याय।
जिल	(६)	(जवला)	पर्वत, पहाड़।
जिली	(६)	(जिवली)	असली, जाती, स्वभावी।
जिब	(४)	(जवड़ा)	जिबड़ा, चढ़।
जिब	(८)	(जिमे)	माया, शिर, कपाल, मस्तक।
जिप	(८)	(जप)	स्मरण करना, जपना, आराधन करना।
जाला	(४)	(जताना)	चिताना, बताना।
जतन	(८)	(जतन)	उपाय उद्योग, यत्न।
जया	(८)	(जया)	यथा, जैसे, जिस प्रकार।
जयार्थ	(८)	(जयार्थ)	यथार्थ, ठीक, सत्य।
जती	(८)	(जती)	यती, स्वामी, यतीन्द्र, संन्यासी।
जद	(८)	(जद)	पितामह, दादा।
जुदा	(८)	(जुदा)	भिवे, पृथक्, अलग, न्यास।

جدال	(ع)	(जदाल)	संमाम, युद्ध ।
جت	(ج)	(जट)	एक हिन्दू जाति ।
جنا	(س)	(जटा)	केश, बातों का जुड़ा ।
جنتا	(ج)	(जुटना)	मिलना, दो पुरुष का कुश्ती करना, अथवा किसी काममें लगना ।
جنته	(ع)	(जुसन्ता)	शरीर, देह, काया, बदन ।
جسمان	(س)	(जिजमान)	यजमान, यज्ञ करनेवाला, याज्ञिक, संमाम ।
جسماني	(س)	(जिजमाननी)	यजमान की स्त्री ।
جهازه	(ب)	(जथा)	स्त्री वृत्तन, प्रमत्ता ।
جدل	(ب)	(जदल)	संमाम, युद्ध ।
جدوار	(ع)	(जदवार)	एक प्रकार की औषध ।
جدید	(ف)	(जदीद)	नया, नया, नूतन, नवीन ।
جزام	(ع)	(जुजाम)	कुष्ठ ।
جذب	(ع)	(जज्य)	शोषण, सूखना ।
جذبہ	(ع)	(जज्वह)	ककरी मीन, योगी का तेज, क्रोध ।
جگر	(س)	(जुर्)	ज्वर, तप, बुखार ।
جواب	(ع)	(जुर्बा)	पांव के मोजा ।
جرات	(ع)	(जुस्त)	वीरता, शूरता ।
جراح	(ع)	(जरीह)	घटिचिकित्सक ।
جراحہ	(ع)	(जराहत)	घाव, खलम, मण ।
جزار	(ع)	(जररार)	खड़ाकू कीज, सुइकारी, सेता ।
جواسندہ	(س)	(जरासिंध)	एक राजा का नाम है ।
جوس	(ع)	(जरस)	पयदा, ढोल, भीसा, परिमाल ।
جڑہ	(ع)	(जुर्ह)	खंड ।
اجزام	(ع)	(अजपम)	तारा, नक्षत्र, अन्धमा, सूर्य ।
جزم	(ع)	(जुजम)	अपराध, पाप, दोष, अधर्म, क्लृप्त, अत्याय ।
جریان	(ع)	(जिर्यान)	प्रमेह, धातुरोग ।
جرب	(ع)	(जरीब)	पृथ्वी नापने की रस्ती, ६० गज लम्बी ।
جریدہ	(ع)	(जरीदा)	चकला, एकाकी, निरन्तर ।
جریانہ	(ع)	(जरीमाना)	दण्ड, नदी ।
جر	(س)	(जट)	धसाना, मूर्ख, सुल, ठगडा ।
جوانہ	(ج)	(जहुना)	जवाहर की अपमादि तद्वित करना ।
جواو	(ج)	(जहाउ)	जघित आभूषण ।
جوانی	(ج)	(जहार्द)	जहाने की मसदगी ।
جوانہ	(ج)	(जहपेह)	पेह और उसकी जह समूल वृत्त ।
جوانی	(ج)	(जह्नी)	पृथ्वी औषधी की वृत्त की जह ।
جر	(ب)	(जुज)	एक पुस्तक के ६ पत्र ।
جرا	(ب)	(जजा)	हाला, अथवा फल ।

جزيرة	(६)	(जज़ीरा)	टापू, चारों ओर पानी विराह्या जमीन का टुकड़ा।
جزر	(६)	(जज़र)	समुद्र की बाढ़, ज्वार भाटा।
جزوي	(६)	(जुजवी)	थोड़ीसी, रस्तीभर, तनक।
جزیه	(६)	(जज़िया)	देवता, महमूल।
جس	(س)	(जस)	यश, कीर्ति, नामवरी।
جسارت	(६)	(जसारत)	वीरता, शरता।
جسامت	(६)	(जसामत)	भारी शरीर, मोटापन, स्थूल।
جست	(ن)	(जस्त)	फलोंग वछलनों, एक प्रकार के धातु।
جست جو	(ن)	(जुस्तजू)	इंद्र, अनुसंधान, उपाय।
جسم	(६)	(जिस्म)	शरीर, देह, अंग, काया, ढील, चोला।
جسماني	(६)	(जिस्मानी)	शारीरिक, दैहिक, कायिक।
جس و نت	(س)	(जसवंत)	यशी, यशस्वी।
جسيم	(ن)	(जसीम)	भारी शरीर, मोटा।
جشن	(ن)	(जशन)	तिहुवार, उत्सव दिन, भंगलवासर।
جعفري	(६)	(जाफ़री)	परदा, एक प्रकार का पुष्प, फूल।
جل	(ج)	(जाल)	कपट, धोखा, फरेव।
جغرافيه	(ج)	(जुग्राफिया)	भूगोल, पृथ्वी मण्डल।
جفا	(ن)	(जफ़ा)	दुःखेदना, अपराध।
جفت	(ن)	(जुफ़त)	जोड़ा, युगल।
جفتي كهانا	(ن)	(शुक्तीख़ाना)	दम्पतिप्रसंग, नर मादे पशु पक्षी का प्रसंग।
جفر	(ج)	(जफ़र)	ज्योतिष विद्या।
جگر بند	(ج)	(जकड़बंद)	कसना, खेचना बांधना।
جگ	(س)	(जग)	यज्ञ, संसार, जगत।
جگا جوت	(س)	(जगाजोत)	चमक, झलक, बड़ी ज्योति, भड़क।
جگالي	(ج)	(जुगाली)	पायल, उगाल, रोमन्ध।
جما	(ج)	(जगाना)	नींद से उठाना, चेतन करना।
جکت	(س)	(जगत)	संसार, दुनियाँ, जग, जगती।
جکت جکتی	(س)	(जुगत)	युक्ति, उपाय, निपुणता, चतुरता।
جکت مبا	(س)	(जगतअंबा)	जगतजननी, जगन्माता।
جگر	(ن)	(जिगर)	यकृत, दाहिने ओर की तिछी।
جگنا	(ج)	(जंगमगाना)	जगजगाइत, चमक, बड़ी ज्योति।
جگه	(ج)	(जंगह)	ठौर, स्थान, ठिकाना।
جول	(ج)	(भूल)	पशु के ऊपर का कपड़ा, भौला।
جل	(ج)	(जुल)	कपट, धोखा, फरेव, छल।
جل	(س)	(जल)	पानी या, नीर, अभ्रस, तौर, अभ्र, रस।
جل	(ج)	(जलाल)	तेज, शोभित।
جل	(ج)	(जिला)	चमक, सफाई।

جلاب	(ع)	(जुलबाय)	विरेचन, विरेक, भेषज ।
جلنا	(ي)	(जलना)	जलना, झलना ।
جلابنا	(ي)	(जलाभुना)	रात होना ।
جلاد	(ع)	(जलाद)	दण्ड दायक, पाशादायक ।
جلوها	(ي)	(जुलुहा)	तन्तु, वाय, कुचिन्द ।
جلبان	(س)	(जलपान)	पानी पीना, कलेज, कलेवा, जलसाना ।
جل ترنگ	(س)	(जलतरंग)	एक प्रकार का बाजा ।
جليل	(ي)	(जलजलाहट)	तेज, चमक, रोशनी ।
جلد	(ف)	(जल्द)	शीघ्र, त्वरित, क्षीर ।
جله	(ع)	(जलसा)	समा, समान ।
جلف	(ع)	(जलफ)	नीच, शूद्र ।
جلانسان	(س)	(जलमानस)	पानी का मनुष्य, दरियार आदमी ।
جلندهر	(س)	(जलंधर)	एक रोग, दैत्य विशेष ।
جلوه	(ع)	(जलधह)	प्रकाशित ।
جلوس	(ع)	(जलूस)	जनेत, बरात ।
جلي	(ع)	(जली)	साफ, स्पष्ट, सुगरा ।
جلبي	(ي)	(जलेबी)	एक प्रकार की मिठाई ।
جليل	(ع)	(जलील)	बका, बृहत् ।
جم	(ف)	(जम)	एक नादशाह का नाम है ।
جاع	(ع)	(जिमा)	दम्पती प्रसंग ।
جاعت	(ع)	(जमाश्त)	मण्डली, दल, दर्जा ।
جال	(ع)	(जमाल)	तेज, प्रकाश, सुन्दरता ।
جال غوث	(س)	(जमालगोटा)	एक प्रकार की आँख ।
جانا	(ي)	(जमाना)	पक्षीकरण, जोड़ना, चिपकाना ।
جاني	(ي)	(जमाई)	नामाता, दामाद, कन्यापति ।
جم جم	(ي)	(जमजम)	सदा, सदैव, सर्वदा ।
جم راج	(س)	(जमराज)	यम, काल, यमराज, दण्डधर, श्राद्धदेव ।
جمع	(ع)	(जुमा)	शुक, भृगुवार, काव्य ।
جموزات	(ع)	(जुमेरात)	शुक्रवात, शुकवार, जीव ।
جميعة	(ع)	(जमीश्त)	सरा, दल, आनन्द, मीठ ।
جم غفور	(ع)	(जमगफोर)	मीठ, सुख ।
جميعة	(س)	(जमघट)	मीठ, सुख ।
جمه	(ع)	(जुमला)	सारा, कुल, सर्व, सकल ।
جنا	(س)	(जमुना)	एक नदी का नाम है ।
جنا	(ي)	(जमना)	जमाना, चिपकाना, बटाना ।
جمائي	(ي)	(जमहाई)	जम्मा, उपवासी ।
جمهر	(ع)	(जमहर)	मीठ, सुख, बहुत से आदमी ।

جیل	(ع)	(जिला)	...
جن	(س)	(जन)	मनुष्य, मातृप, हरिभक्त ।
جنا	(ه)	(जना)	बेटा, पुत्र, सुत ।
جناز	(ع)	(जनाज़ह)	अर्थी, गुदे की लाश, विमान ।
جنانا	(ه)	(जनाना)	जवा, पैदा करना ।
جدا	(ه)	(जनाई)	दाई, जनाने वाली, उपमाता ।
جمنه	(ف)	(जुमनिय)	हिलना, कपिना ।
جند ديب	(س)	(जम्बूदीप)	एक द्वीप, जिसमें हिन्दुस्थान ।
جنت	(ف)	(जशत)	बैकुण्ठ, विन्मुखिक ।
جنتا	(س)	(जंता)	उत्पन्न होनेवाला, पैदा होनेवाला ।
جتر	(س)	(जंतर)	कल, गण्ड, तावीर, द्योका ।
جنتري	(س)	(जंतरी)	पंचांग, पंचांग, तिथिपत्र ।
جنجال	(ه)	(जंजाल)	उल्लास, छेरा, भक्त-कठिगता ।
جاس	(ف)	(जिस)	वस्तु, चीज, शय ।
جنگ	(س)	(जनक)	एकराजा, सीताजीका पिता ।
جنگی	(ف)	(लंग)	संग्राम, युद्ध, रण ।
جنگل	(ه)	(जंगल)	वन, अरुणी, अरण्य, पेड़ों का झुण्ड ।
جنگلا	(ه)	(जंगला)	काठ या लोहे का कटहरा, गवास ।
جنم	(ه)	(जन्म)	उत्पत्ति, जन्म, जनि, उद्भव ।
جنتا	(ه)	(जन्ता)	जन्महोना, पैदाहोना ।
جنتی	(س)	(जननी)	माता, महतारी, प्रभु ।
جناب	(ع)	(जनाब)	महाराज, महाराय, महापुरुष ।
جنتو	(ه)	(जनेऊ)	यज्ञोपवीत ।
جو	(ه)	(जू)	सी, बरवाली ।
جو	(س)	(जौ)	एक प्रकार का अनाज ।
جرا	(ه)	(जुआ)	गाड़ी का पहला भाग ।
جوا	(ه)	(जूआ)	शूत, पोता खलना ।
جواب	(ع)	(जवाब)	उत्तर, प्रत्युत्तर ।
جواهر	(ف)	(जवाहिर)	रत्न, मणि, बहुमूल्य प्रत्यार ।
جوار	(ع)	(जुआर)	धातुपात, पकास ।
جوارن	(ه)	(जुआर)	एक प्रकार का अनाज ।
جوارش	(ف)	(जवारिश)	श्रीवाधि पाक ।
جواړی	(ه)	(जुआरी)	कूतकारी, पोसा खलने वाला ।
جواړا	(ه)	(जवासा)	एक प्रकार की घास ।
جواړاړ	(س)	(जवाकार)	यवहार, एक औषध ।
جواړا	(س)	(जुआला)	ज्वाला, हति, शिला, लपट, चमक, आंच ।
جواړا	(ه)	(जूवाला)	गोमई ।

जुआ	(४)	(जुआ भाटा)	समुद्र का उतार, चढ़ाव ।
जुआ	(ب)	(जवान)	युवा, तरुण, युवक ।
जुआ	(ب)	(जवांमर्द)	शरू वीर, शरमा ।
जुआ	(ب)	(जवानी)	तरुणता, यौवनता ।
जुआ	(س)	(जोवन)	सुन्दरता, मनोहरता ।
जुआ	(س)	(जोत)	तेज, प्रकाश ।
जुआ	(خ)	(जोत)	गाड़ी के बेलों की रस्सी ।
जुआ	(خ)	(जूवाजूनी)	चर्मपादुका, उपांगह, पगरली ।
जुआ	(خ)	(जोवनार)	विवाह में जो भोगन दिशामाता है ।
जुआ	(خ)	(जोवतरी)	एक औषध ।
जुआ	(خ)	(जोतना)	बैल या घोड़े को गाड़ी आदि में लगाना ।
जुआ	(س)	(जोजन)	चारकोस का एक योगन ।
जुआ	(ع)	(जूद)	दयालु, दाता ।
जुआ	(ع)	(जोदत)	चतुराई, चालाकी ।
जुआ	(س)	(जोधा)	शरू, वीर, शरमा, युद्धकारी ।
जुआ	(س)	(जूद्ध)	युद्ध, संग्राम, लड़ाई ।
जुआ	(خ)	(जोड़िया)	यमल, दो लड़के एक साथ पैदा हों ।
जुआ	(خ)	(जोरू)	झी, घरवाली, पत्नी ।
जुआ	(خ)	(जोड़)	मेल, मिलाप, संगम, संकलन ।
जुआ	(خ)	(जोड़ा)	युगल, सम ।
जुआ	(خ)	(जोड़ना)	मिलाना, मीलान, संकलन, संगम ।
जुआ	(خ)	(जोड़ी)	युगल, युग्म, जोड़ा ।
जुआ	(ع)	(जौज़)	जायफल ।
जुआ	(ب)	(जोश)	तत्ता, गर्मी, उत्प्ला ।
जुआ	(ب)	(जोशांदा)	उवाला हुआ, गर्म किया हुआ ।
जुआ	(ب)	(जोशन)	माजू बन्द, एक आभूषण ।
जुआ	(ب)	(जौफ)	कोटर, थोथा वृक्ष, सोखला पेड़ ।
जुआ	(ع)	(जूफ)	मगडगी, जथा ।
जुआ	(س)	(जौफ)	जलोका, रक्षक, यमनी ।
जुआ	(خ)	(जोखम)	मीमा, डर, चिन्ता, शंका ।
जुआ	(س)	(जोफना)	तौलना, नापना ।
जुआ	(س)	(जोतशी)	गणक, गणितज्ञ, ज्योतिष विद्याका ज्ञाननेवाला ।
जुआ	(س)	(जोग)	जोड़ा, योग, मिलाप, संगम ।
जुआ	(س)	(जोगी)	योगी, साधू, तपस्वी ।
जुआ	(س)	(जोगिया)	एक रायिनी का नाम है ।
जुआ	(ع)	(जोखानी)	पुत्ती, तन्नी, चतुराई ।
जुआ	(خ)	(जू)	जैम, निस्तरह ।

जोहर	(६)	(जौहर)	रत्न, जवाहर, गुण, मणि ।
जोहरी	(६)	(जौहरी)	रत्न विक्रेता, रत्न बेचनेवाला ।
जोहड़	(४)	(जोहड़)	तालाब, झण्ड ।
जोय	(४)	(जोय)	जोड़, ली, धरवाली ।
जोया	(६)	(जोया)	हुँकनेवाला, अन्वेषकनी ।
जोयन्दह	(६)	(जोयन्दह)	
जहाद	(६)	(जहाद)	गुल, मजहबकी लड़ाई, रण ।
भाड़	(४)	(भाड़)	कांटोंका पेड़, भाड़ी, कटेला वन ।
भाड़देना	(४)	(भाड़देना)	ताड़ना, धमकाना, ताक सुशरा करना ।
भाड़ा	(४)	(भाड़ा)	गैला, गन्ध, भद्र, फुकना ।
भाड़न	(४)	(भाड़न)	थँगौड़ा ।
भाड़ु	(४)	(भाड़ु)	बरनी, बुहारी, माननी ।
भाड़ी	(४)	(भाड़ी)	कांटोंका पेड़ ।
भाग	(४)	(भाग)	कफ, फन, गात्र ।
भाज	(४)	(भाज)	टोकरा ।
जिहालत	(६)	(जिहालत)	मुरैता, अज्ञता ।
भाजर	(४)	(भाजर)	किनारा, सूत या रेशमकी जालीय किनारा ।
भाभा	(४)	(भाभा)	एक वस्तु पाँच ताक करनेकी ।
जहान	(६)	(जहान)	दुनिया, संसार, जगत्, जग ।
जहाँ	(४)	(जहाँ)	जिसजगह ।
भांभ	(४)	(भांभ)	क्रोध, विरोध ।
भांझ	(४)	(भांझ)	एक प्रकार के बाजा, मंजरी ।
भांसा	(४)	(भांसा)	कपट, फरेब, धोखा ।
भांक	(४)	(भांक)	देखना, शिर ऊठाना, उन्धना ।
भांकड़	(४)	(भांकड़)	भाड़ी, विनयते का पेड़ ।
जहाँगीरी	(४)	(जहाँगीरी)	एक गहना ।
भांवा	(४)	(भांवा)	पाँच ताक करने की एक वस्तु ।
भांवली	(४)	(भांवली)	थोले पड़कार देखना, चांचला भाव ।
भाऊ	(४)	(भाऊ)	पानी में लम्बीबास, एक भाड़ी का नाम है ।
भाई	(४)	(भाई)	काली चिट्ठी गुलपर ।
भाट	(४)	(भाट)	तुरन्त, शीघ्र उत्सादम ।
भाप	(४)	(भाप)	पुत्ती से, जल्दी से ।
भापट	(४)	(भापट)	दौड़कर पकड़ना, लपेटना ।
भापकी	(४)	(भापकी)	निद्रा, नौद ।
जिहत	(६)	(जिहत)	काम्प, देतु, प्रकार ।
शिरना	(६)	(शिरना)	निर्मल, पानी का टपकना ।
शरीफा	(४)	(शरीफा)	जाली, छंद, गवाँड़, खिड़की ।

जोर	(४) (भोर)	भोर, हवा की जोर, ताली की मड़ ।
जोर	(४) (भोड़ाकड़)	मेषका जोर से बरसना ।
जोर	(४) (भोड़ाका)	धमाका, भाड़ ।
जोर	(४) (भोड़वेरी)	भाड़, भाड़ी, बदरी, बर ।
जोर	(४) (भोड़प)	तकरार, लड़ाई, विरोध ।
जोर	(४) (भोड़का)	धमकी, धुड़की ।
जोर	(४) (भोड़फना)	डराना, ताड़ना ।
जोर	(४) (भोड़ी)	महका जोर से बरसना ।
जोर	(४) (भोर)	क्रोध, क्रोध, सनक, लहर ।
जोर	(४) (भोकाभक)	मज्जभिल, चमाचम, जगामग ।
जोर	(४) (भोकागा)	दिक करना, सताना, दुलाना ।
जोर	(४) (भोकाड़)	आधी, चौगरी हवा, आँधियाँ ।
जोर	(४) (भोकाफना)	पछताना, रोना, हाथ हाथ करना ।
जोर	(४) (भोकाटा)	लड़ाई, रगड़ा, बल्लेबा, बियाद ।
जोर	(४) (भोकाटाल)	लड़ाई, भगनाल ।
जोर	(४) (भोकाभिल)	दरवाजे की जाड़ी, भोकारी ।
जोर	(४) (भोकासना)	जलना ।
जोर	(४) (भोका)	चमक, उजारा, जगमगाहट ।
जोर	(४) (भोका)	पंखा चलाना, भपकना ।
जोर	(४) (भोकागा)	खाट की पुरानी रसी ।
जोर	(४) (भोकाभस)	मह का बुराबर बरसना ।
जोर	(४) (भोकाट)	तकरार, मज्जा, विरोध ।
जोर	(४) (भोका)	बसों का खलपना ।
जोर	(४) (भोकागाहट)	सनसनाहट ।
जोर	(४) (भोका)	सनसनाहट, हाथ पाँव में जो गाँव होता है ।
जोर	(४) (भोका)	पेटी का कूत ।
जोर	(४) (भोका)	निराग, पना, पताका, फहरा ।
जोर	(४) (भोका)	भोका, पत्नी कहेल ।
जोर	(४) (भोका)	नरक, जहाँ पापी रहते हैं ।
जोर	(४) (भोका)	नरकी, नरकवासी ।
जोर	(४) (भोका)	मिथ्या, असत्य ।
जोर	(४) (भोका)	मिथ्या, असत्यवादी ।
जोर	(४) (भोका)	गिना, टाकना, चना ।
जोर	(४) (भोका)	भोका, हवा की भोका, दोहर ।
जोर	(४) (भोका)	हिजाज, पालना, हिलना रसी प्रसन्न ।
जोर	(४) (भोका)	भोली, कोयती ।
जोर	(४) (भोका)	हिलना, दोहरना, उठना, लहरना ।

چھدا	(४)	(भुमका)	कान का सहना ।
چونڊا	(४)	(भोंपड़ा)	मड़इआ, मड़ई, कुटी ।
چوٲا	(४)	(भोंटा)	पींग ।
چونک	(४)	(भोंक)	टकल, कुलने में टलना, हवा का झोका ।
چوٲر	(ف)	(जहेज़)	खीयन, महर, यौतुक ।
چيل	(४)	(भौल)	सरवर, सरोवर, जलाशय ।
چينٲا	(४)	(भौगा)	एक प्रकार की मछली ।
چي	(४)	(जी)	साहब, आप, चिरंजीव, हा ।
چيب	(ف)	(जेव)	पाकट, थली ।
چينه	(४)	(जीभ)	जिहा, रसना, रसज्ञ ।
چيٲي	(४)	(जीभी)	जिस चीज से जीभ साफ़ की जावे ।
چيت	(४)	(जीत)	जय, काय, वशम करना ।
چتا	(४)	(जितना)	जिसाकदर ।
چيتا	(४)	(जीतना)	जय करना, यश करना ।
چيتٲه	(४)	(जेठ)	ज्येष्ठ, एक महीने का नाम ।
چيتاٲي	(४)	(जिठानी)	बड़े भाई की स्त्री ।
چيٲرتي	(س)	(जैजवंती)	एक रागिनी का नाम है ।
چيد	(ع)	(जईयद)	श्रेष्ठ, उद्यमी, उद्योगी ।
چيرٲ	(४)	(जोरन)	जार्ण, पुराना, पाचक ।
چيسا	(४)	(जैसा)	जिस तरह, जिस प्रकार से ।
چيشٲا	(س)	(जैष्टा)	एक नक्षत्र ।
چيوکا	(س)	(जीविका)	जीवन वृत्ति, नौकरी ।
چيو	(س)	(जीव)	प्राण, आत्मा, रूह ।
چيوٲا	(४)	(जीवड़ा)	मन, दिल, चित्त ।
چيون	(४)	(जीवन)	जीना ।
چيون	(४)	(ज्यों)	जैसेही ।
چيون	(४)	(जीवना)	जीता रहना ।
چيلٲانا	(ف)	(जेलखाना)	बन्दिगृह, कारागार, बन्धनालय ।

(६)

چائے	(ف)	(चाय)	एक पौधे की पत्ती जिसके पाने से शरीर में पुर्ती आती है ।
چاٲک	(ف)	(चावुक)	काँडा, तस्मा ।
چاٲکی	(ف)	(चावकी)	पुर्ती, चालाकी ।
چاٲنا	(४)	(चावना)	दाँत से कुचलना ।

चाबी	(४)	(चाधी)	कुर्नी, ताली, कुची ।
चाबुस	(फ)	(चापलुस)	विनती करनेवाला, सुशामदी ।
चात	(स)	(चातुर)	चालाक, चतुर ।
चाट	(४)	(चाट)	चस्मा, स्वाद ।
चाटना	(४)	(चाटना)	स्वाद लेना, लप लप लेना ।
चाटी	(४)	(चाटी)	मिट्टीका पड़ा ।
चादर	(फ)	(चादर)	कपड़े की चद्दर, थोड़ना ।
चार	(स)	(चार)	दूत, धावन, २ का दुगुना, ४ ।
चारपाई	(४)	(चारपाई)	सट्टका, शय्या, सट्टिया ।
चारनाचार	(फ)	(चार, नाचार)	लाचार, धवश ।
चार	(४)	(चारा)	भूसा, पशुभक्ष्य ।
चाबुक	(फ)	(चाबुकसार)	अश्वशिक्षक ।
चारिचारी	(६)	(चारिचारी)	महम्मद के चार मन्त्री ।
चाशत	(फ)	(चाशत)	सुबह का समय ।
चाशनी	(फ)	(चाशनी)	मिसरी या यूरे का ताव ।
चाक	(६)	(चाक)	बलवान्, बली, बलिय, थरोगी ।
चाक	(फ)	(चाक)	फटाहुआ, स्फुटित ।
चाकर	(फ)	(चाकर)	सेवक, नौकर, पराधीन ।
चाकसू	(फ)	(चाकसू)	एक प्रकार की औषध ।
चाकू	(फ)	(चाकू)	छुरिका, अस्तिधेनुका, छुरी ।
चाखना	(४)	(चाखना)	स्वाद लेना ।
चाल	(४)	(चाल)	चलन, चलना, गमन, आचरण, रीति ।
चाला	(४)	(चाला)	गुहर्त दोषधिया ।
चांद	(स)	(चांद)	चन्द्रमा, साम, इन्द्र, हिमांशु ।
चांदना	(४)	(चांदना)	उजाला, रोशनी, प्रकाश ।
चांदनी	(४)	(चांदनी)	चन्द्रिका, कौमुदी, ज्योत्स्ना ।
चांचक	(४)	(चांचक)	अचानक, अकस्मात् ।
चांगला	(४)	(चांगला)	अंतगवाला, चालाक, धान्द ।
चाउ	(४)	(चाउ)	इच्छा, ज्ञान, स्मरण, मनसा, मनोरथ ।
चाउड़ी	(४)	(चाउड़ी)	एक दिही का याजार ।
चावल	(४)	(चावल)	तंडुल, कडाहुआ धान ।
चाह	(फ)	(चाह)	कूप, अन्ध, इन्दार ।
चाहा	(४)	(चाहा)	मांगाहुआ ।
चाहत	(४)	(चाहत)	इच्छा, मनसा, मनोरथ, मनश्चि ।
चाहना	(४)	(चाहना)	इच्छा करना, मांगना ।
चावना	(४)	(चावना)	दांतों से पीसना ।
चियला	(४)	(चियला)	चपला, दंगा करनेवाला ।

چاروٲرہ	(४)	(चतुर्वरा)	चौवरा, चतर ।
چرانا	(४)	(चुभाना)	छेदना, गाड़ना, पार करना, चुभाना ।
چارہنی چرینا	(४)	(चवेनी, चवेना)	भुना हुआ धान ।
چب	(ف)	(चप)	साह, हरत, टांग ।
چبا چب	(४)	(चपाचप)	भोजन करने का धावाज ।
چباتی	(४)	(चपाती)	ऊलकी, पतली रोटी ।
چیتا	(४)	(चिपटना)	लिपटना, चिम्टना ।
چیت باز	(४)	(चपटवाज़)	धौलभाने वाला ।
چب چاب	(४)	(चुपचाप)	अनबोले, उप ।
چبرا	(४)	(चिपरा)	गन्नाका मल, दूधका, चिपक ।
چبرا اسی	(४)	(चपरासी)	शिपाही, सरकारी मोहर रखनेवाला ।
چرانا	(४)	(चपराना)	हराना, मूर्खबनाना ।
چروٲنا	(४)	(चुपड़ना)	चिक्कनाना, चिक्का करना ।
چروٲی	(४)	(चुपड़ी)	चिक्कनरोटी ।
چقلش	(ع)	(चपललिश)	तंग, सिकुड़ा हुई गीठ ।
چپا	(४)	(चुपका)	चुपचाप, अशब्दित, गम्भीर ।
چپکن	(४)	(चपकन)	एक प्रकार के वस्त्र ।
چو	(४)	(चप्पू)	जावेदी-बल्ली, नाव चला देनेका वांस्त ।
چب دراست	(ف)	(चपवरास्त)	दक्षिण-वाम, राजा, खम्बा ।
چپی	(४)	(चप्पी)	पांव या शरीर को दबाना ।
چیت	(४)	(चपट)	चपेट, धका ।
چت	(ب)	(चित्त)	मन, हृदय, चेतन, अन्तःकरण ।
چتا	(س)	(चिता)	हिन्दू की क्रूर ।
چانا	(४)	(चिताना)	चेतन करना, सूचित करना ।
چو	(४)	(चितर)	चित्र, बेल वृक्ष ।
چرا چو	(४)	(चवुरा, चवुर)	बुद्धिमान, सुजान ।
چتر بوج	(ب)	(चतुर्भुज)	चार भुजा वाला, चतुर्थी ।
چترہ چترہ	(४)	(चौथ, चतुर्थ)	चतुर्थी, चतुर्थ ।
چتر است	(४)	(चतुरगुप्त)	चित्रगुप्त-यमराज का शाखाध्वर ।
چتر کی	(४)	(चित्रकार)	चित्रकला, चित्रकारक ।
چتر نی	(४)	(चित्रनी)	दूसरे प्रकारके छी, जो चार प्रकार की होती है ।
چتر ی	(४)	(छतरी)	छत्र, आतपत्र ।
چتر کار	(س)	(चित्रकार)	चित्रकारक, चित्रकला, मूर्तिवगने वाला ।
چتر کبر	(४)	(चित्रकवर)	चितला, रंग वरंग, कपूर ।
چیتا	(ش)	(चेतना)	बुद्धि, मनीषा, ज्ञान ।
چتر ا	(४)	(चतुर)	चित्रकार ।
چتون	(४)	(चितवन)	टाट, नजर ।

چير	(४)	(चीयडा)	चीवर, धडी ।
چي	(४)	(चित्ती)	छोटे काँते निशान ।
چٹ	(४)	(चित)	इकड़ा, तीर, धडी ।
چٹ	(४)	(चट)	चाट, स्वाद, रसना, कुर्ती ।
چٹاچٹ	(४)	(चटाचट)	मारने की आवाज ।
چٹاچٹ	(४)	(चटाखा)	धुल चुम्बने की आवाज ।
چٹاچٹ	(४)	(चटाफ)	चटकने की आवाज, कड़क, फूटना ।
چٹان	(४)	(चटान)	पहाड़ी जमीन, शिला, पर्वतीय भूमि ।
چٹانا	(४)	(चटाना)	भेंदकरना, शिलाना ।
چٹائی	(४)	(चटाई)	कट, चोरिया, पाटी ।
چٹاچٹ	(४)	(चटापट)	हड़बड़ी, डनाबली ।
چٹکا	(४)	(चटकना)	तड़कना जैसे फोवला आगमें ।
چٹکا	(४)	(चुटकला)	चौहल, परिहाम, हैरी ।
چٹکارا	(४)	(चुटकारा)	उद्धार, भेंब, घोड़ाव, छुटना ।
چٹکانا	(४)	(चटकाना)	उसाड़ना, ताँड़ना ।
چٹکی	(४)	(चुटकी)	उपटी, दूसरे के शरीर में दुःख देना ।
چٹکی	(४)	(चटकीला)	चमकीला, चमकदार ।
چٹنی	(४)	(चटनी)	चटपटी ।
چٹورا	(४)	(चटोरा)	साक, जीभ चला, पेट ।
چٹا	(४)	(चिट्टा)	गाँवत पत्र, हिंसा का कागज ।
چٹي	(४)	(चिट्ठी)	पत्नी, पार्ती, पत्र ।
چوٹ	(४)	(चोट)	पाव, मार पीट, नुकसान, हानि ।
چچا	(४)	(चचा)	पितृव्य, पितृभाव ।
چچي	(४)	(चिचड़ी)	कीड़े जो पशुओं के शरीर में पैदा होते हैं ।
چچیلدا	(४)	(चचंडा)	एक प्रकार की तरकारी ।
چچوزنا	(४)	(चिचोड़ना)	निचोड़ना ।
چچی	(४)	(चची)	पितृव्य पत्नी, पितृ भानु पत्नी ।
چچيانا	(४)	(चिचियाना)	टपकना, रिसना ।
چچ	(४)	(चछ)	भगड़ा, विरोध ।
چچاق	(४)	(चक्रमाक)	चक्रमक पत्थर ।
چراغ	(४)	(चिराग)	दीप, दीपक, दीया ।
چراغي	(४)	(चिरागी)	चढ़ाया, भेंट ।
چراغ	(४)	(चिरागाह)	पशु भक्ष्य स्थान ।
چران	(४)	(चराना)	पशुओं का शुगाना ।
چران	(४)	(चुराना)	चोर करना, चोरी करना ।
چرانی	(४)	(चिरानंद)	चर्म दुर्गन्ध, दुःवास ।
چرانی	(४)	(चराई)	चरवाही, पशुओं को चराने का किराया ।

چرب	(ف)	(चरव)	चिकना ।
چربی	(ف)	(चर्बी)	चिकनई ।
چرپرا	(خ)	(चरपरा)	तेज, तीता, कड़वा ।
چرپراہٹ	(خ)	(चर्पराहट)	तेजी, कड़ुआई ।
چرپوز	(ب)	(चरपूज)	गुण्य, गोपीत ।
چرپر	(خ)	(चरफर)	फुर्ती चालाकी ।
چرچا	(س)	(चरचा)	गप्प, झिंकर ।
چرچر	(خ)	(चरचर)	बक बक ।
چرچرانا	(خ)	(चरचराना)	बक बक, कनो ।
چرخ	(ف)	(चर्ख)	पहिया, चक्र ।
چرخا	(خ)	(चर्खा चर्खी)	धिरनी, रूँदा ।
چرخي	(خ)	(चर्ख)	चमड़े का डोल, एक मादक वस्तु ।
چرخس	(خ)	(चर्खा)	घघोई, चमड़े का डोल ।
چرخا	(خ)	(चर्खा)	बाव, जघम, द्रव ।
چرکٹ	(خ)	(चिरकुट)	टुकड़ा कागजका ।
چرکٹا	(خ)	(चर्कटा)	इरित सेवक, हाथी के चारा काटने वाला ।
چرکین	(خ)	(चिरकीन)	गन्दा, गालीज, मिला, दुगन्ध ।
چرکٹا	(خ)	(चुरकना)	पत्ती विराय ।
چرم	(ب)	(चिर्म)	चमड़ा, साल, ताम ।
چرمرا	(خ)	(चिरमरा)	टूटना ।
چران	(س)	(चरन)	पाद, पद, पांव, पशु ।
چرنا	(خ)	(चरना)	पशुओं का खाना ।
چرناہا	(خ)	(चरवाहा)	पशुचारक ।
چرناہی	(خ)	(चरवाही)	मंजदरी चरान की ।
چرناہی	(س)	(चिरोजी)	एक प्रकार की औषध ।
چری	(خ)	(चरी)	कड़वा, पशु का चारा ।
چر	(خ)	(चिड़)	खुनसानो, चिड़ना, तिसियाना ।
چرا	(خ)	(चिड़ा)	चिड़िया नर, गौरिया ।
چرہا	(خ)	(चड़वड़िया)	बकवासी, बकवादी, बानूनी ।
چرہانا	(خ)	(चढ़ाना)	ऊपर लेजाना ।
چرہاو	(خ)	(चढ़ावो)	ऊंचा, लेनाव ।
چرہائی	(خ)	(चढ़ाई)	ऊंचाई, धावा, हमला, हिंसा ।
چرہتی	(خ)	(चढ़ती)	बढ़ती, लाम ।
چرہنا	(خ)	(चढ़ना)	ऊपर जाना ।
چرہا	(خ)	(चिड़िया)	पक्षी, शकुनी ।
چرہیل	(خ)	(चुढ़ेल)	आइन, प्रतिनी ।

چری	(४)	(चिड़ीमार)	महेलिया, नथिक ।
چسپان	(ن)	(चस्पा)	चिपकाना, लगाना ।
چست	(ن)	(चुस्त)	फुर्तीला, चालाक ।
چستی	(ن)	(चुस्ता)	फुर्ती, तेजी, जल्दी ।
چسما	(۴)	(चसका)	स्वाद, रस, मजा ।
چوسا	(۴)	(चूसना)	पीना, चाबना ।
چشم	(۴)	(चश्म)	नेत्र, चहु, लोचन, नयन, अम्बक, आंख ।
چشمک	(ن)	(चश्मक)	विरोध, रंज ।
چشمه	(ن)	(चश्मह)	ऐतक, उपनेत्र, कुंड, सरोवर ।
چغد	(ن)	(चुगद)	एक पक्षी, उलूक, उल्लू ।
چغندر	(ن)	(चुगलखोर)	मिन्दक, अमूयक, मिन्दकी ।
چغلی	(ن)	(चुगली)	मिन्दक, कुस्ता, गर्हण ।
چق	(ع)	(चिक्क)	परदा, चिक, जवनिका ।
چقندر	(ن)	(चुक्कन्दर)	एक प्रकार की तरकारी ।
چک	(۴)	(चक)	भरती की हदबन्दी, जौती भूमि ।
چکاچو	(۴)	(चकाचोन्द)	तिरमिरि, धैधियारी ।
چکور	(۴)	(चकोर)	एक पक्षी जो अग्नि खाता है ।
چکارا	(۴)	(चिकाग)	एक भाजा है ।
چکانا	(۴)	(चुकाना)	ठहराना, मोलपाधना ।
چکنا	(۴)	(चकत्ता)	शरीर पर गृह्णित, दाग ।
چیکت	(۴)	(चीकट)	तेलका मेल, गाद ।
چکتی	(۴)	(चकती)	गोल धिकिया ।
چکر	(۴)	(चक्र)	पहिया, शय, सन्ताप ।
چکرمار	(۴)	(चक्रमर)	काट, कोर ।
چکرا	(۴)	(चकला)	वेश्या गृह, चण्डल, मण्डल चौड़ा ।
چکن	(۴)	(चिकन)	दूधदार कपड़ा ।
چکنا	(۴)	(चिकना)	घाघ हुआ, साफ, सुपडा, नैलिया ।
چکانا	(۴)	(चकनाचूर)	टुकड़ा, फरतल, धूर धूर ।
چکر	(۴)	(चक्र)	हुरी, छुरिका, अतिवृद्धा ।
چکوا	(۴)	(चक्रवा)	चक्रवाक ।
چکوتا	(۴)	(चिकोता)	निषेधना, निवधाना, फेसला ।
چکوترا	(۴)	(चिकोतरा)	एक फल ।
چکپانا	(۴)	(चकना)	स्वाद, खाना, रस लेना ।
چکلی	(۴)	(चकरी)	एक गोल सेलीना, फिरकी ।
چکی	(۴)	(चकी)	पाट, दलती, गुरिया, जात ।
چکیدکی	(ن)	(चकीदगी)	टपकना, चुना ।
چکانا	(۴)	(चुगाना)	चराना, सिलाना, पश्चादित ।

چونگی	(ف)	(चिगूनी)	हार्ता, प्रवृत्ति, वृत्तान्त ।
چگونہ	(ف)	(चिगूना)	किस तरह, किस प्रकार से ।
چل	(خ)	(चल)	चलना, बंदना ।
چلا	(خ)	(चिला)	धुपकी रस्ती, कमानकी डोर ।
چلا	(خ)	(चिला)	४० दिन ।
چلا چلی	(خ)	(चलाचली)	खानगी, जाना प्रदेश का ।
چالان	(ف)	(चालान)	समाचार भेजना ।
چالنا	(خ)	(चिहाना)	चीलना, पुकारना ।
چالنا	(خ)	(चलाना)	हकाना, आगे बंदना, गोली छोड़ना ।
چل بچل	(خ)	(चलधिचल)	विसरना, भूलना ।
چالا	(خ)	(चुलचुला)	फुतीला, उल्ला, चंचल ।
چالو	(خ)	(चलत्तर)	चरित्र, फरेब, कपट ।
چالچل	(خ)	(चुलचुल)	डांवांडोल, अस्थिर ।
چالچالو	(خ)	(चलचलाव)	परदेश जाना, चलाचली ।
چالچورز	(ف)	(चिलचोड़ा)	एक प्रकार का सूसा मेवा ।
چلکنا	(خ)	(चिलकना)	चमकना ।
چلم	(خ)	(चिलम)	हुके की टोपी ।
چلمچلی	(خ)	(चिलमची)	मुँहाहाय धोने का पात्र ।
چلون	(خ)	(चिलवन)	चिक, परदा, जवानका ।
چلن	(خ)	(चलन)	चाल, मर्यादा, मर्याद ।
چلنا	(خ)	(चलना)	बंदना, आगे जाना, रमना ।
چلو	(خ)	(चुल)	अंजली, चिरुधा ।
چلوا	(خ)	(चलवा)	एक प्रकार की मछली ।
چمار	(خ)	(चमार)	चर्मकार, देवास, पादकृन् ।
چمبو	(ف)	(चम्बर)	शोकाश, व्योम ।
چمبل	(خ)	(चम्बल)	एक नदी का नाम है ।
چمبا	(س)	(चम्पा)	एक पुष्प ।
چمبا ہونا	(خ)	(चम्पतहोना)	चला जाना, भाग जाना ।
چمبلی	(خ)	(चम्पई)	पीला रंग, चम्पई रंग ।
چمبتار	(س)	(चमत्कार)	शोभा, भड्क, फलक ।
چمبا	(خ)	(चिमटा)	मोचना, सीजटा ।
چمبنا	(خ)	(चिमटना)	लिपटना, चिपकना ।
چمبی کاٹنا	(خ)	(चिमटाकांटा)	सोনার के औजार ।
چمبہ	(خ)	(चमचा)	फरझी, चिमच, चमस ।
چمکہ	(خ)	(चमरख)	सूना चमड़ा, चरसा ।
چمرا	(خ)	(चमड़ा)	चर्म, खाल, अघोड़ी ।
چمرنا	(خ)	(चिमड़ना)	लिपटना, चिमटना ।

چنگ	(४)	(चमक)	उजाला, भलक।
چمک	(४)	(चमक पत्थर)	चक्रमाक, एक प्रकार का पत्थर।
چکارنا	(४)	(चुमकारना)	पुचकारना, दिलासा देना।
چکانا	(४)	(चमकाना)	डराना, विदकाना, साफ करना।
چمکانا	(४)	(चमकना)	भलकना।
چمگادور	(४)	(चमगादर)	एक पक्षि, रात्रिहृत्।
چمن	(ف)	(चमन)	बगीचा, बाड़ी।
چا	(४)	(चना)	चणक, बूट, छोला।
چنا	(۱)	(चुनना)	बिनना, छानना।
چنار	(ف)	(चिनार)	एक प्रकार के पेड़।
چان چنه	(ف)	(चुनांचुनी)	यह वह ऐसा जैसा।
چنانچه	(ف)	(चुनांचे)	जैसा, ऐसाही।
چناوت	(४)	(चुनावट)	बिना हुआ, चुनना।
چمبلی	(४)	(चमेली)	एक प्रकार का सुगन्धित पुष्प।
چیشا	(४)	(चीतना)	बेल बूझ करना।
چنبیل	(س)	(चंचल)	कुर्सी, अस्थिर, चालाक।
چنبینا	(س)	(चिनचिनाना)	क्रोध करना, क्रोधित होना।
چند	(ف)	(चंद)	कितने, कई, कतिपय।
چند	(४)	(चंद)	चन्द्रमा, चांद, सोम, इन्द्र।
چندا	(४)	(चंदा)	मांगना, द्रव्य जमा करना।
چندان	(ف)	(चंदां)	कितने, कई, कतिपय।
چندر	(४)	(चंदर)	चंद्र, चन्द्रमा, सोम, इन्द्र, दिनरात।
چندرا	(४)	(चंदरा)	चासक, कुर्बला, लुच्चा।
چندراما	(४)	(चन्द्रमा)	चन्द्रमा, चंद्र, सोम, शशधर।
چندن	(ش)	(चंदन)	एक प्रकार का सुगन्धित काष्ठ।
چندرا	(४)	(चंदवा)	ढोपी, कपाल।
چندھا	(४)	(चुंधा)	सलर दरीक, कम दहिमान।
چند یرو	(४)	(चंदेरी)	एक नगर का नाम है।
چندال	(४)	(चंडाल)	भंगी, बूढ़ा।
چندارل	(४)	(चंडावल)	निधिली जात, एक पर्वी का नाम है।
چندول	(४)	(चंडूल)	चंडूल।
چاري	(४)	(चुनरी)	दुपट्टा, पोखत, शिरबन्ध।
چنگ	(ف)	(चुंग)	पंजा, हाथ।
چنگ	(۵)	(चिनक)	मूय, बूँद, बूँद, थाना।
چنگا	(۵)	(चंगा)	धैर्य, उत्तम, नैरोम।
چنگاري	(۵)	(चिनगारी)	आग्निकण, दहलिन।
چنگال	(ف)	(चंगाल, चुंगल)	पंजा, शेरहल।

چنگی گهر	(४)	(चुंगीघर)	करगृह ।
چنگار	(४)	(चिघाड़)	हाथी या शेरकी आवाज ।
چنگی	(४)	(चुंगी)	कर, महमूल ।
چنگیر	(४)	(चंगेर,	फूलदान, पुष्पपात्र, फूलडाली ।
چنگیری	(४)	चंगेरी)	
چنگی	(४)	(चुन्नी)	लाखड़ी, एक लाल रंगका रस है ।
چوب	(ف)	(चोब)	लकड़ी, काष्ठ ।
چوبارا	(४)	(चौवारा)	थगरी, छत के ऊपर का मकान ।
چوبچه	(ف)	(चौबच्चा)	पका गइहा पानो के बास्ते, हौच ।
چوبدستی	(ف)	(चोबदस्ती)	हाथकी लकड़ी, धडी ।
چوبدار	(ف)	(चोबदार)	जमादार ।
چوبینا	(४)	(चुमना)	गड़ना, धसना ।
چوبے	(४)	(चौबे)	एक उपाधि, चतुर्वेदी ।
چوبی	(ف)	(चोबी)	लकड़ी की वस्तु ।
چوبار	(४)	(चौपाड़)	गांव में धर्मशास्त्रा ।
چوبایه	(४)	(चौपाया)	पशु, डांगर ।
چوبائی	(س)	(चौपाई)	एक छन्द का नाम है ।
چوبست	(४)	(चौपट)	उज्जाड़, नष्ट, चपटा ।
چوبڑ	(س)	(चौपड़)	चतुश्चुटी, पांशोंका खेल ।
چوبڑ	(४)	(चुपड़)	तेल या घी पता हुआ ।
چوتارا	(४)	(चौतारा)	कपड़ा चार तार का बना हुआ ।
چوتالا	(४)	(चौताला)	चार ताल का गाना ।
چوترا	(४)	(चौतरा)	चवतरा, चत्वर ।
چوتو	(४)	(चूतड़)	नितम्ब, कटि, पश्चात् भाग ।
چوتیا	(४)	(चूतिया)	मूख, सीधा ।
چوتیا	(४)	(चोट्टा)	चौर, तस्कर, छुटेरा ।
چوتی	(४)	(चोटी)	शिला, पहाड़ की चोटी ।
چوچہ	(४)	(चोचला)	नसरी, मोलीयात ।
چودس	(४)	(चौदस)	चतुर्दशी ।
چودھرائی	(४)	(चौधराई)	प्रधानता, मुख्यता ।
چودھری	(४)	(चौधरी)	प्रधान, मुख्य, अग्रगामी ।
چور	(४)	(चंवर)	चमर, चामर ।
چور	(४)	(चूर)	चूर्ण, युक्तनी, रेतन ।
چورا	(४)	(चूरा)	गरदा, किसी चीज की बची हुई मिट्टी ।
چوراجا	(—)	(चौराहा)	चौहट, चतुर्मुख ।
چورس	(४)	(चौरस)	समान, चारो तरफ से बराबर ।
چورما	(४)	(चूरमा)	एक प्रकार की मिठाई ।

چوران	(س)	(चूरन)	पाचक, पाककारक ।
چوري	(x)	(चोरी)	चौर्य, स्तेन ।
چورا	(x)	(चूड़ा)	भंगी, मलमाई, चंजल ।
چوراچوري	(x)	(चौड़ाचौड़ाई)	फैला हुआ, विस्तीर्ण ।
چور	(x)	(चोर)	तस्कर, मोक्षक, एकागारि, दस्त ।
چوک	(x)	(चौक)	चौहटा, चौराहा, गुदरी बाजार ।
چوک	(x)	(चूक)	भूल, विस्मृत ।
چوکا	(x)	(चूका)	खटी वस्तु, अग्न वस्तु ।
چوکا	(x)	(चौका)	रसोई, पाकशाला, महानस ।
چوکيت	(x)	(चौखट)	दरवाजेह का ढांच, किर्वाड़, कपाट ।
چوکز	(x)	(चौकड़)	भूसी, धान ।
چوکري	(x)	(चौकड़ी)	कूद, कांद, फलांग ।
چوکس	(x)	(चौकस)	सावधान, सचेत, चातुर ।
چوکساني	(x)	(चौकसाई)	सावधानी, चौकीदारी ।
چوکونا	(x)	(चौकोना)	चतुष्कोण, चार कोनेवाली वस्तु ।
چوکيا	(x)	(चोखा)	उत्तम, श्रेष्ठ, तेज ।
چوکي	(x)	(चौकी)	कुर्सी, पीड़ा, चौकसी ।
چوکا	(x)	(चोना)	परी का दाना, खाना ।
چوکان	(ف)	(चौगान)	एक कीड़ा स्थान, खेलनेकी जगह ।
چوکرد	(ف)	(चौगिरद)	आसपास ।
چوکوشه	(ف)	(चौगोशा)	चतुष्कोण ।
چول	(x)	(चूल)	दरवाजेकी जोड़, अधवा, कील ।
چولا	(x)	(चोला)	शरीर, देह, कपडा ।
چولائي	(x)	(चौलाई)	शाक, तरकारी, भाजी ।
چولها	(x)	(चूल्हा)	झरिह, झरिहका, अधिधायणी ।
چولي	(x)	(चौली)	कांचौली, अंगिया ।
چوما	(x)	(चूमा)	धुमा ।
چوماسا	(س)	(चौमासा)	चतुर्मास, वरस, फाल, वरसात ।
چوميه	(س)	(चौमुख)	चतुर्मुख, अहा, भाता ।
چونا	(x)	(चूना)	दण्डना, चूर्ण, डुन ।
چونه	(x)	(चोंच)	ढोर, परी का मुत ।
چونجي	(x)	(चूंची)	कुच, स्तन, छाती ।
چوندها	(x)	(चूँडहा)	बातों का झुड़, या बलों का झोड़ा ।
چونسر	(س)	(चौसर)	चौपड़, चार पांशों का खेल ।
چونک	(x)	(चौक)	चौह का बाजार ।
چوننا	(x)	(चौकना)	सावधान, चौकस ।
چوني	(x)	(चूनी)	आटे की, मोटे अन्नान का आटा ।

چوھا	(۴)	(चूहा)	मूसा, मुसिक, मूस, आखू ।
چوھان	(س)	(चौहान)	रजपूतों की एक जाति ।
چوھي	(۴)	(चूही)	मूसे का बच्चा, मुसोरिया ।
چاپ	(۴)	(छाप)	मुद्रित, मोहर ।
چٲت	(۴)	(छूत)	घर का पटाव ।
چٲانا	(س)	(छाता)	बड़ी छतुरी ।
چاپاخانه	(ف)	(छापाखाना)	मुद्रालय, यन्त्रालय ।
چٲاتي	(۴)	(छाती)	हृदय, नूची, कुच, उर ।
چٲا چٲه	(۴)	(छाछ)	मट्टा, मही, गोरत ।
چٲه	(۴)	(छाज)	खज, जगरा ।
چٲار	(ف)	(चहार)	चार, दी दो, तार ।
چٲا چٲا چٲا	(۴)	(छाड़, छड़ेला)	एक सुगंधी दवा है ।
چٲاگل	(س)	(छागल)	बकर की खाल, रस्ती ।
چٲال	(۴)	(छाख)	खिलका, पीसा ।
چٲالا	(۴)	(छाखला)	फफोला, फुंसी ।
چٲاليان	(۴)	(छालियाँ)	मुपारी ।
چٲان	(۴)	(छान)	चोहर, मुत्ती, बूटा ।
چٲانا	(۴)	(छाना)	छाया करना ।
چٲان بين	(۴)	(छानबीन)	हूँदना, दोया दोई, घूँस, पाँझ ।
چٲانت	(۴)	(छांट,	
چٲانتا	(۴)	छांटना)	कपड़ा पानी से साफ करना, फाटना, समारना ।
چٲا وني	(۴)	(छाडनी)	पलटन के रहने की जगह, अचोहिषी ।
چٲه	(۴)	(छुव)	दंग, प्रकार, तरह ।
چٲه چٲه	(ف)	(चहचहा)	चोवचा, गड़हा, धरती में ।
چٲانا	(۴)	(छिपाना)	लुक्काना, दबगाना, चोराना ।
چٲانا	(۴)	(छिपाना)	मुद्रित कराना ।
چٲايي	(۴)	(छिपाई)	मजदूरी छपाई की ।
چٲير	(۴)	(छिप्पर)	पास अथवा पूस का घर ।
چٲير کٲت	(۴)	(छिप्परखट)	पलंग, खाट, सेज ।
چٲيکي	(۴)	(छिपकली)	टिकटकी, पत्नी, एक जानवर का नाम ।
چٲيا	(۴)	(छिपना)	लुक्क जाना ।
چٲير	(۴)	(छुत्र)	आतपत्र, छाता, राजाकी छतुरी ।
چٲير ي	(۴)	(छुतुरी)	छोटा छत्र, चँदया ।
چٲانک	(۴)	(छुटांक)	एक सर का सोलहवां भाग ।
چٲنکار	(۴)	(छुटकार)	छुटका, उद्धार, मोक्ष ।
چٲنکي	(۴)	(छुटखनी)	दरवाजे के बन्द करने का खटका ।
چٲننا	(۴)	(छुटना)	अलग होना ।

جانی	(*)	(छुटी)	छुटकारा, अवकाश ।
جانی	(*)	(छुटी)	बालक होने के छठे-दिन की पूजा ।
جیبی	(*)	(छींचड़ा)	मांस का टुकड़ा ।
جیبی	(*)	(छिचोरा)	बच्चा, लड़कपन ।
جیبی	(*)	(छद्ददर)	दिटिम, छद्द ।
جیبی	(*)	(छेदना)	छेदना, बीधना, पार करना ।
جیبی	(*)	(छुरा)	बन्दूक की छोटी गोलियाँ ।
جیبی	(*)	(छुरा)	बड़ा चाकू, छुर ।
جیبی	(*)	(चेहरा)	चेष्टा, मुँह, मुख, परत ।
جیبی	(*)	(छड़ी)	हाथ की लकड़ी, यष्टि ।
جیبی	(*)	(छोड़ना)	छुटकारा देना ।
جیبی	(*)	(छिड़काना)	पानी फैलाना, सेचन ।
جیبی	(*)	(छड़ना)	अनाज को कूटना पीटना ।
جیبی	(*)	(छड़)	लम्बा बाँस ।
جیبی	(*)	(छड़ीला)	एक सुगन्धी घास ।
جیبی	(*)	(छकड़ा)	गाड़ी, रहड़ ।
جیبی	(*)	(छींकना)	नाक से शब्द करना ।
جیبی	(*)	(चखना)	खाद लेना, रसलेना ।
جیبی	(*)	(छल)	कपट, धोखा, धरेष ।
جیبی	(*)	(छोला)	चना, चखर, एक प्रकार के अन्न ।
جیبی	(*)	(छज्ञा)	कुण्डल, सुन्दरी, अंगुलीयक ।
جیبی	(*)	(छलांग)	फलांग, कूदना ।
جیبی	(*)	(छेलाघा)	भूत, भत, पिशाच ।
جیبی	(*)	(छिलका)	बकल, खोआ, पोश्त ।
جیبی	(*)	(छलकना)	पानी आदि का फैलना ।
جیبی	(*)	(छलना)	टगना, धोखा देना ।
جیبی	(*)	(छिलौरी)	कुन्ती, दाता ।
جیبی	(*)	(छिमा)	चमा, माफी, सहन ।
جیبی	(*)	(छमछमाना)	मेह बरसना ।
جیبی	(*)	(छिन)	शष्प, घटत, पल, लइका ।
جیبی	(*)	(छना)	साफ की हुई वस्तु ।
جیبی	(*)	(छिनाल)	वेश्या, पातुर, नगर गारी, कंचनो ।
جیبی	(*)	(छिचनाना)	कोप करना ।
جیبی	(*)	(छंद)	जिसमें श्लोकादि कहे जाते हैं ।
جیبی	(*)	(छीनना)	लेटना, काटना ।
جیبی	(*)	(छूत)	ससंगे, सरी ।
جیبی	(*)	(छूट)	गुटना, छोड़ना ।

چوٲا	(४)	(छोटा)	लघु, कमती, थोड़ा ।
چوٲا	(४)	(छुछा)	खाली, थोथा, रीता ।
چوٲا	(४)	(छोड़ना)	छुड़ी देना, छुटकारा देना ।
چوٲا	(४)	(छोकरा)	लड़का, बालक ।
چوٲا	(४)	(छोकरी)	लड़की, बालिका ।
چوٲا	(४)	(छूना)	स्पर्श करना, संसर्ग करना ।
چوٲا	(४)	(छोंक)	बपारना, छोकना ।
چوٲا	(४)	(छोंफना)	
چوٲا	(४)	(छोरा)	लड़का, बालक, माणवक ।
چوٲا	(४)	(छोप)	छुछ भेद, कंभी कोड़ ।
چوٲا	(४)	(छीपी)	कपड़े का छापने वाला ।
چوٲا	(४)	(छुपना)	कपड़े या कागज को छापना ।
چوٲا	(४)	(छीतर)	पुरानी जूती ।
چوٲا	(४)	(छोंट)	रंगीन घुंटेदार कपड़ा ।
چوٲا	(४)	(छीजना)	कमती होना, घटना, सूखना ।
چوٲا	(४)	(छेदना)	सुराज करना, बारपाद करना, बाँटना ।
چوٲا	(४)	(छेड़ना)	दिक करना, सताना ।
چوٲا	(४)	(छोंका)	सटकन रस्ती का, सिकहर ।
چوٲا	(४)	(छैल)	बोका, छेला, टेढ़ा ।
چوٲا	(४)	(छपटना)	छीनना, सेलेना ।
چوٲا	(४)	(छींदा)	पानी छिड़कना ।
چوٲا	(४)	(चैत)	चैत, मधु, वर्षा का प्रथम मास ।
چوٲا	(४)	(चीता)	तेंदुया, एक प्रकार का शिकारी जीव ।
چوٲا	(४)	(चैतन)	ज्ञान, सचेत ।
چوٲا	(४)	(चीतना)	बेलबूझ मनाना ।
چوٲا	(४)	(चेटक)	प्यान, प्रीति ।
چوٲا	(४)	(चेचक)	शीतला, माता, गोदी ।
چوٲا	(४)	(चीदा)	चुना हुआ, छांटना ।
چوٲا	(४)	(चीरना)	फाड़ना, काटना ।
چوٲا	(४)	(चीरा)	फाड़ा हुआ, काटा हुआ ।
چوٲا	(४)	(चेली)	दासी, शिष्य स्त्री ।
چوٲا	(४)	(चीज़)	गुस्तु पदार्थ ।
چوٲا	(४)	(चेष्टा)	सरत, मुद्रा, कर चरणानुकूल व्यापार ।
چوٲا	(४)	(चीकट)	शाद, तेल का मैल ।
چوٲا	(४)	(चीकड़)	चीचड़, पंक्त ।
چوٲا	(४)	(चील)	चिह्न, दाचाय, एक परिन्द ।
چوٲا	(४)	(चेला)	शिष्य, शम्भेवासी, ध्याप ।

جہا	(१)	(चेला)	लकड़ी का कुन्दा, तेषक ।
جہان	(२)	(चैन)	सुर, आनन्द ।
جہن	(३)	(चीन)	एक देश का नाम ।
جینا	(४)	(चेना)	चिना, एक प्रकार का अन्न ।
جینتی	(५)	(चाँटी)	कीड़ी, पिपीलिका ।
جینی	(६)	(चीनी)	दूरा, मँडो, शर्करा ।
جینی	(७)	(चीनी)	चीन देश निवासी ।

حباب	(६)	(हुवाय)	पानी का बुलबुला ।
حبذا	(६)	(हयबज़ा)	श्रेष्ठ, उत्तम, योग्य ।
حبس	(६)	(हबस)	कब्र हवा, उमस, क्रोध, दमबुझना ।
حبشی	(६)	(हबशी)	हबश देश के वासी ।
حبه	(६)	(हब्बा)	जरा, थोड़ा ।
حبیب	(६)	(हबीब)	मित्र, प्रेमी ।
حتی	(६)	(हत्ता)	यहां तक ।
حج	(६)	(हज)	मके मदीने की यात्रा ।
حجاب	(६)	(हिजाब)	लाज, शर्म, परदा ।
حجاز	(६)	(हजाज़)	अरब देश में एक स्थान का नाम है ।
حجام	(६)	(हज्जाम)	नापित, बारबर, नाई ।
حجامت	(६)	(हजामत)	चौर, बाल घुसडना ।
حکمت	(६)	(हुक़त)	तकरार, हठ-विवाद ।
حکمتی	(६)	(हुक़ती)	हठी, विवादी, तकरारी ।
حجر	(६)	(हजर)	पत्थर, शिला ।
حجره	(६)	(हुजरा)	कोठड़ी ।
حکیم	(६)	(हुजम)	मोटाई पुस्तक की, जलामत ।
حد	(६)	(हद)	सीमा, सीम, सीव ।
حدان	(६)	(हदाद)	लोहकार, लोहार ।
حدت	(६)	(हिदत)	गर्मी, तामसी ।
حدیث	(६)	(हदीस)	मोहम्मद का कानून, शास्त्र ।
حدید	(६)	(हदीद)	लोहा, लोह, अयस्त्र ।
حدود	(६)	(हज़र)	बचना, सकना ।
حرف	(६)	(हज़फ़)	किसी अक्षर के शब्द की बिपाना ।
حرارت	(६)	(हरारत)	गर्मी, खर, संताप ।
حراست	(६)	(हिरासत)	चीकसी, पहार ।
حرف	(६)	(हर्फ़)	चाताक, चतुर, कपटी ।
حرام کاری	(६)	(हरामकारी)	चाम चोरी, कुकर्मों, लम्पटता ।
حرامی	(६)	(हरामी)	टाढ़, खनी, गलब ।
حرب	(६)	(हरब)	युद्ध, संग्राम, तमर ।
حربه	(६)	(हरबा)	रास, हथियार चोट ।
حوبا	(६)	(हिरबा)	शरद, गिराट ।
حرص	(६)	(हिरस)	लोभ लालच ।
حرف	(६)	(हरफ़)	अक्षर, अक्षर ।
حرام	(६)	(हराम)	अलीन, त्याग्यवस्तु, अनोख ।
حرکت	(६)	(हिरक़त)	हुर, शिल्प विद्या ।
حرکت	(६)	(हरक़त)	धेड़ना, हिलाना करना ।

حقیقی	(ع)	(हकीमी)	सत्य, असत्य ।
حک	(ع)	(हक)	धीलना, मिथाना ।
حکام	(ع)	(हुकाम)	अनुशासनक, आशापक, आशाकारक ।
حکایت	(ع)	(हिकायत)	कहानी ।
حکیمان	(ع)	(हुकमनामा)	आशासन, शासन पत्र ।
حکیم	(ع)	(हकीम)	वैद्य, चिकित्सक ।
حکمت	(ع)	(हिकमत)	कपट, बल, उपाय ।
حکمتی	(ع)	(हिकमती)	कपटी, जधी जगती ।
حکمی	(ع)	(हुकमी)	आज्ञा अनुसार ।
حکومت	(ع)	(हकुमत)	राज्य ।
حل	(ع)	(हल)	पोंतना, समाधान, विधान ।
حال	(ع)	(हलाल)	कृतकृता ।
حالات	(ع)	(हलायत)	सवाद, मजा ।
حلف	(ع)	(हलफ)	सौमन्य, कसम ।
حلق	(ع)	(हलक)	गला, कण्ठ ।
حلقه	(ع)	(हलक़ा)	कुरडल, घरा ।
حلقوم	(ع)	(हलक़ूम)	गला, डेहना ।
حلم	(ع)	(हिलम)	गम्भीरी, धीमापन ।
حار	(ع)	(हलवा)	एक प्रकार की मिठाई ।
حارون	(ع)	(हलवान)	मकरी का गया ।
حارثی	(ع)	(हलवाई)	मिठाई बनाने वाला ।
حارم	(ع)	(हलीम)	गम्भीर, भीमा, दुष्ट ।
حار	(ع)	(हिमार)	नशी ।
حیات	(ع)	(हिनायत)	परीता, अज्ञात अज्ञान ।
حال	(ع)	(हम्नाल)	मत्तदुर, कुली, पोंफउटनि वाला ।
حیام	(ع)	(हम्नाम)	स्नान करने का स्थान ।
حیاسی	(ع)	(हम्नामी)	स्नान करने वाला ।
حیات	(ع)	(हिनायन)	रहा, अगेता, पयफना, सहायता ।
حقیق	(ع)	(हुमफ)	मूर्खता, अज्ञात ।
حمله	(ع)	(हमला)	दिल, अयथाना, भाता ।
حیث	(ع)	(हमदयत)	परशान, परिश्रम ।
حنا	(ع)	(हिना)	मेरवी ।
حنانی	(ع)	(हिनार)	मेरवी पारंग ।
حوا	(ع)	(हुवा)	जयन्त जगती, मनुष्यों की माता ।
حواری	(ع)	(हवारी)	विप, ईसा मसीह के शिष्य ।
حوالہ کرنا	(ع)	(हवाले करना)	गैरना, मन्दप ।
حواس	(ع)	(हवास)	चित्तक, इन्द्रिय ।

خام	(ع)	(खास्तह)	गुण ।
خامیت	(ع)	(चासियत)	गुण ।
خاطر	(ع)	(खातिर)	दिल, हृदय, वात्सा ।
خاکا	(ف)	(खान्का)	चर्चा, साबा, साथी, छाया ।
خاکستر	(ف)	(खानिस्तर)	खा, रात, धूल ।
خاکشی	(ف)	(खानकशी)	एक प्रकारकी भावना ।
خاکی	(ب)	(खाकी)	एक छुपता रंग ।
خال	(ع)	(खाल)	काडी बिन्दी, शरीर पर, तिल ।
خاء	(ع)	(खाला)	माता की बहिन, मौसी ।
خالص	(ع)	(खालिस)	शुद्ध, वै कष्ट ।
خالصه	(ع)	(खावल्ला)	राजकी कच्चेई, राज, सरकार ।
خلاق	(ع)	(खालिक)	उत्पन्न करने वाला, सृष्टि-रचने वाला ।
خالو	(ع)	(खालू)	मानाकी बहिन का पति, मौला ।
খالي	(ع)	(खाली)	रिंता, भोगा ।
خام	(ع)	(खाम)	कच्चा, अपक्व, अपक्व ।
خاموش	(ب)	(खामोश)	अनबोल, चुपका ।
خاموشي	(ب)	(खामोशी)	चुपचार ।
خامي	(ف)	(खामी)	कमी, अधूरा काम ।
خان	(ب)	(खान)	सरदार, बड़ा आदमी, एक पदवी है ।
خاتسامان	(ف)	(खानसामा)	रसोइया, पावची ।
خنتاه	(ع)	(खानझाह)	धर्म शाहा, मुसलमान कबीलों के टुकड़ों की जगह ।
خانگی	(ف)	(खानगी)	घरका, घर, पानुद, गल्लेदारी ।
خانمان	(ف)	(खानमान)	मंत्रा, कुल, घराना, साम्राज्य ।
خانه	(ف)	(खानह)	घर, स्थान, निवास ।
خاور	(ف)	(जावर)	पूर्व दिशा ।
خارند	(ف)	(जाविद्)	पत्नी, स्त्री, माँसिक ।
خاوندي	(ف)	(जाविदी)	बधाई, उत्सवता ।
خاب	(ف)	(जायफ़)	अंधकार, अंध यात्रा ।
خان	(ف)	(जायन)	कुलीनता, रिश्वती ।
خیانت	(ف)	(जायानत)	बेई, दुश्मनाई ।
خایه	(ف)	(जाया)	छोटा, असहयोग, धोखे ।
خیاست	(ف)	(जायास्त)	काम, शिक्षा, पाठ ।
خاندانی	(ف)	(खानदानी)	कुलीन, गैर, दुल्हन ।
خاندانی	(ف)	(खानदान)	कुलीन, गैर, दुल्हन ।
خبر	(ف)	(खबर)	समाचार, खबर, बुलावा, दस्तावेज़ ।
خبر	(ف)	(खिबर)	प्रति ।

[illegible]

خرگوش	(ف)	(खरगोश)	शराक ।
خرم	(ف)	(खुर्रम)	प्रसन्न ।
خرما	(ف)	(खुरमा)	बोहारा ।
خرمست	(ف)	(खरमस्त)	मूल, सीधा ।
خرمن	(ف)	(खिरमन)	अनाज का साता, खलियान ।
خرمهر	(ف)	(खरमोहरा)	कौड़ी, शह ।
خرمی	(ف)	(खुरमी)	प्रसन्नता, सुख, आनन्द ।
خرموس	(ف)	(खरुस)	पहाड़ी घुर्गी, पर्वती कुकड़ ।
خروش	(ف)	(खरोश)	शूल, गधाड़ा, हँसा ।
خرید	(ف)	(खरीद)	मोल ।
خریدار	(ف)	(खरीदार)	ग्राहक, मोल लेनवाला ।
خریطه	(ع)	(खरीता)	थैली ।
خریف	(ع)	(खरीफ़)	जाड़े के मौसिम की खेती ।
خران	(ع)	(खिज़ाँ)	पतझड़ का समय ।
خرانچی	(ع)	(खज़ाँची)	रकड़िया, पोतदार, कोठारी, धनाध्यक्ष ।
خرانه	(ع)	(खज़ानह)	भण्डार, कोठार ।
خس	(ع)	(खस)	एक सुगन्धी घास ।
خساره	(ع)	(खिसारह)	टोटा, कमी, घाटा ।
خست	(ع)	(खिस्त)	कंजूसी, सूमी ।
خسیس	(ع)	(खसीस)	कंजूस, सम, छुपण ।
خرانه شاعی	(ع)		— भागदार ।
خسره	(ع)		
خسته	(ع)	(खस्तह)	टूटा हुआ, कमजोर ।
خسر	(ع)	(खुसर)	समरा, सहर ।
خسرو	(ف)	(खुसरो)	एक बादशाह का नाम ।
خشت	(ف)	(खिश्त)	इंठ, चौपा ।
خشتاخش	(ف)	(खसख़ास)	सस सस, पोस्त के दाने ।
خشک	(ف)	(खुश्क)	सूखा, रूखा ।
خشکه	(ف)	(खुश्का)	भात, पका हुआ चावल ।
خشکی	(ف)	(खुश्की)	भरती, सूखी, जमीन ।
خط	(ف)	(खत)	चिट्ठी, पाती ।
خطا	(ع)	(खता)	चूक, भूल, फसल ।
خطای	(ع)	(खताय)	पदवी, दरजा ।
خطبه	(ع)	(खुतबा)	भजन ।
خطاره	(ع)	(खतरह)	भय, जान जोखिम ।
خطا	(ع)	(खित्ता)	टुकड़ा, अथवा देश, मुल्क, सरह ।
خطیر	(ع)	(खतीर)	बहुधा, बहुतसा, विशेष ।

خانی	(ع)	(खुनसा)	हिजडा, नपुंसक ।
خنجر	(ع)	(खंजर)	एक शस्त्र, छुरी ।
خنجرى	(ع)	(खंजरी)	दपली ।
خندق	(ع)	(खन्दक)	खाई ।
خله	(ف)	(खन्दह)	हँसी, मुस्कराना ।
خنک	(ف)	(खुनक)	ठंडा, शीतल ।
خو	(ف)	(खु)	चलन, स्वभाव, प्रकृति ।
خواب	(ف)	(स्वाव)	नींद, निद्रा, स्वप्न ।
خواجه	(ف)	(स्वाजा)	मुखिया, प्रधान ।
خوار	(ف)	(खुवार)	दुःखी, सन्तापी ।
خوارى	(ف)	(खुवारी)	विपत्ति, क्लेश, दुःख, सन्ताप ।
خوارق	(ع)	(खुवारिक)	चलन, वान, स्वभाव, प्रकृति ।
خواست	(ف)	(स्वास्त)	इच्छा, मनसा ।
خواص	(ع)	(खवास)	यजीर, दीवान, नौकर सी ।
خوامى	(ع)	(खवासी)	राजा के पीछे बैठनेवाला ।
خوان	(ف)	(खुवान)	चंगेर, टोफरी ।
خوانده	(ف)	(स्वांदह)	विद्वान्, पण्डित ।
خواهان	(ف)	(स्वाहां)	चाहनेवाला, इच्छावाला ।
خواهر	(ف)	(खुवाहर)	बहिन का बेटा ।
خواهش	(ف)	(स्वाहिश)	इच्छा, मनसा, चाह, मनकषि ।
خوب	(ف)	(खूब)	बहुधा, अच्छा ।
خوابى	(ف)	(खूवानी)	एक फल है ।
خوبکلاں	(ف)	(खूबकलां)	एक प्रकार की दवाई ।
خوبى	(ف)	(खूबी)	गुण ।
خواجه	(ف)	(खोजा)	नपुंसक ।
خود	(ف)	(खुद)	अपना आप ।
خود	(ف)	(खोद)	लोहे की टोपी ।
خودى	(ف)	(खुदी)	अहंकार ।
خوراک	(ف)	(खूराक)	भोजन, खाना, आहार ।
خورد	(ف)	(खुर्द)	छोटा ।
خوردنى	(ف)	(खुर्वनी)	भोजन योग्य ।
خورده	(ف)	(खुर्दा)	जड़ी बलु ।
خورش	(ف)	(खुरिश)	भोजन, खाना ।
خورشيد	(ف)	(खुरशैद)	सूर्य ।
خورنده	(ف)	(खुरन्दा)	चंदोरा, भोगी ।
خوش	(ف)	(खुश)	प्रसन्न, सुखी ।
خوشبو	(ف)	(खुशबू)	सुगन्ध, इतर ।

خوشام	(ب)	(गुणनूत)	सुती, सुती, मानन्द ।
خوشه	(ب)	(खोशा)	सुखा ।
خوشی	(ب)	(गुनी)	महामा ।
خوشه‌رو	(ب)	(गुणारो)	महामहामा, गुमहामा ।
خوشن	(ب)	(ग्रीह)	सोपना, निधान ।
خوش	(ع)	(खोश)	भव, दर, मय, सुन्दर ।
خوب	(ب)	(गुण)	सुख ।
خوش‌بین	(ب)	(गुणविज्ञान)	दृष्टिमान वी दृष्टि ।
خوبن	(ب)	(गुण)	सुख, सुख ।
خوش‌نشد	(ب)	(खोशना)	निर्वाह वा पाठ ।
خوبد	(ب)	(करीद)	इस अन्तर्गत पशु वी निधान ।
خوش	(ب)	(करीद)	गन्धर्व, समन्वय ।
خوارین	(ب)	(कपारेना)	कपरी सीता ।
خوار	(ع)	(खियात)	दली, ग्रीह, गुणिक ।
خوال	(ع)	(क्यात)	पान ।
خوار	(ع)	(खिर)	सुख, सुख, धन ।
خوارات	(ب)	(खिरात)	पुण्य, दान ।
خیره	(ب)	(खीम)	विश्व, निर्मल ।
خیریت	(ب)	(खिरियत)	सुख, सुख, धन ।
خشم	(ب)	(गुणम)	केश, शीत ।
خیال	(ع)	(खैत)	कर्मोद, भीद, मन्त्रो ।
خیالیه	(ب)	(खैले)	सुखा, सुख ।
خیامه	(ع)	(खैमा)	खैर, मन्त्र, पाठ ।
خوبه‌ای	(ع)	(खैमाइ)	सुख छे तपू वा ।
خوارات	(ب)	(खारतना)	मन्त्रो, निगू रेत ।
خوب‌کشی	(ب)	(गुदकुशी)	सुखरुता ।
خوب‌داری	(ب)	(गुदपरकी)	सुखी ।
خوارات‌خانه	(ب)	(खारतखाना)	भूमिमात्र ।

(५)

داب	(د)	(दाप)	दाना, नीचना ।
دانا	(س)	(दाता)	दानेवाला, दयालु ।
داخل	(ع)	(दाखिल)	भर्तीहोना, नीतिर चलना ।
داخله	(ع)	(दाखिला)	दाखिल, कर्म वी रसीद ।

داد (س)	(दाद)	दद्रु, शरीर पर काले धब्बे, एक रोग है।
دادا (ا)	(दादा)	पितामह।
داد (ف)	(दाद)	न्याय, देना।
دادرا (ا)	(दादरा)	एक प्रकार की रागिनी।
دادو (ا)	(दादू)	एक महन्त फकीर का नाम है जिसने पन्थ चलाया।
داددینا (س)	(दाहदेना)	जलाना, फूंकना।
دادی (ا)	(दादी)	पितामही।
دار (ع)	(दार)	फांसी, शस्त्री।
دارا (ف)	(दारा)	एक बादशाह का नाम है।
دارائی (ف)	(दाराई)	एक रेशमी पंजाब देश का कपड़ा।
دارچینی (ف)	(दारचीनी)	एक सुगन्धित दवाई है।
دارو (ا)	(दारू)	मद, मधु, शराब, मदिरा।
داروغه (ف)	(दारोगा)	अकसर, प्रधान।
داری (ا)	(दारी)	लौड़ी, सी मोल लीहई।
دارم (ا)	(दाड़िम)	अनार।
دارغی (س)	(दाढ़ी)	दाढ़ के ऊपर के बाल।
داس (س)	(दास)	सेवक, टहलुवा, चेला।
داسا (ا)	(दासा)	लकड़ी का टुकड़ा।
داستان (ف)	(दास्तान)	कहानी।
داسی (س)	(दासी)	चेली, सेवकिनी।
دایه (ف)	(दाइया)	मांगना, चाहना।
داغ (ف)	(दाग)	धब्बा, कैलक, गर्म लोहे का निशान।
داغنا (ف)	(दागना)	गर्मलोहे से शरीर पर निशान करना, तोप या बन्दूक का छोड़ना।
دائی (ف)	(दायी)	बदनाम, मुहंकाला, कलंकी।
داخ (س)	(दाख)	किशमिश, अंगूर।
داز (ا)	(दाड़)	दंष्ट्रा।
دال (س)	(दाल)	मूंग, माप, चना, अरहर दलाहुआ।
دلیل (ف)	(दलील)	तर्क, ऊहा, वितर्क।
دالان (ف)	(दालान)	घर या नत।
دالدر (س)	(दालिद्र)	गरीबी, निर्धनता, दुर्दशा।
دالدری (س)	(दालिद्री)	गरीब, निर्धनी।
دام (ف)	(दाम)	जाल, रस्सी का कन्दा।
دام (ا)	(दाम)	मोल, भाव, क्रीमत।
داماد (ف)	(दामाद)	पुत्री का पति, जमाई।
داماداهی (ا)	(दामासाही)	बेचना असली क्रीमत पर।
دامان (ف)	(दामान)	घट्ट का नाँचे का भाग।
دان (س)	(दान)	पुण्य, देना, समर्पण।

दान	(न)	(दान)	जानना, पाप, बर्तन जैसे पानदान ।
दाना	(न)	(दाना)	सुदिमान, शाता, सुपुत्री ।
दानाई	(न)	(दानाई)	सुदि ।
दांत	(स)	(दांत)	दन्त, दन्दा, दशान ।
दांताकिल- किल	(४)	दांताकिल- किल	केश, डःरा ।
दांडमैडा	(४)	(दांडमैडा)	दोमांन की सरहद्द का निशान ।
दानिस्त	(न)	(दानिस्त)	समझ, विचार ।
दानिश्	(न)	(दानिश्)	सुदि ।
दांग	(न)	(दांग)	छटा हिस्सा किसी नगर का ।
दाने	(न)	(दाना)	घनान, चला ।
दानी	(स)	(दानी)	दयालु, दान पुण्य करनेवाला, दाता, दायक ।
दहकार	(स)	(धतकार)	भड़कना ।
दजल	(न)	(दजल)	एक नदी का नाम है ।
दाऊद	(ए)	(दाऊद)	एक पैगम्बर का नाम है ।
दाऊदी	(ए)	(दाऊदी)	एक रंग है, फूल का नाम है ।
दायर	(न)	(दायर)	राजा, बादशाह ।
दाहना	(स)	(दाहना)	जलाना, मिट्टी करना ।
दायरा	(न)	(दायरा)	मण्डल, मोलार, चक्र ।
दायम	(न)	(दायम)	सदा, हमेशा, स्थिर ।
दाई	(न)	(दाई)	पालनेवाली, दाया ।
दयाना	(४)	(दयाना)	मीचना, घोटना ।
दयागत	(न)	(दयागत)	भय, डर ।
दयदया	(ए)	(दयदया)	तेज ।
दुविधा	(स)	(दुविधा)	शक, सन्देह, शंका ।
दयिस्तान	(ए)	(दयिस्तान)	पाठशाला ।
दिकाना	(४)	(दयकाना)	छिपाना, चोराना ।
दिकना	(४)	(दयकना)	छिपना, छुपना ।
दिकला	(४)	(दुचला)	महीन, पतला ।
दिकंग	(४)	(दयंग)	असह्य, कुदंग ।
दिकना	(४)	(दयोचना)	पकड़ना ।
दीर	(न)	(दीर)	लिलनेवाला, लिलारी ।
दीट	(४)	(दीट)	दीह, सरपट, घोड़े की बड़ी दीर ।
दिकिना	(स)	(दक्षिणा)	मनोदूरी ब्राह्मण को ।
दिकतर	(न)	(दुहतर)	पुत्री, कन्या, लकड़ी ।
दखल	(ए)	(दखल)	काय, कब्जा, जीत ।
दखल	(ए)	(दखील)	बरा में करना, जीतना ।

درد	(४)	(ददौड़ा)	गुमड़ा, कीड़े के काटने का निशान ।
در	(ف)	(दर)	बीच, में, दरवाजा ।
در	(५)	(दर)	मोल, भाव, कीमत ।
دره	(ف)	(दरह)	घाटी, घाटा, रास्ता दो पर्वत के बीच में ।
دراچ	(ع)	(दुराज)	तीतर, एक पक्षी का नाम है ।
درار	(४)	(दरार)	दीवार फटना, फटी लकीर ।
دراز	(ف)	(दराज़)	लम्बा, ऊँचा ।
دراستی	(४)	(दरांती)	घास काटने का हथियार ।
درب	(س)	(दिरब)	द्रव्य, लक्ष्मी, माया, दौलत ।
دربار	(ف)	(दरबार)	सभा, समाज, जलसा ।
درباری	(ف)	(दरबारी)	समाजी, सभिक, सभावाले ।
دربان	(ف)	(दरबान)	राखी, रक्षाकरनेवाला, चौकीदार ।
دربین	(س)	(दर्पण)	शीशा, फांच, आईना ।
درج	(ع)	(दर्ज)	लिखना, शामिल करना ।
درجه	(ع)	(दर्जा)	पदवी ।
درخت	(ف)	(दरख्त)	पेड़, वृक्ष ।
درخواست	(ف)	(दरखास्त)	बिनती, झर्झी, मांगना ।
دره	(ف)	(दर्द)	पीड़ा, दुःख, क्लेश ।
درد	(ف)	(दरदर)	एक दरवाने से दूसरे दरवाने ।
درد	(४)	(दर्दरा)	कुचला हुआ, अधिस्ता ।
درد	(ف)	(दरज़)	दरार, दीवार फटी हुई ।
دردی	(ف)	(दरज़ी)	पूजी, धुंकि ।
درس	(ع)	(दरस)	उपदेश, व्याख्यान ।
درست	(ف)	(दुरुस्त)	ठीक, सत्य ।
درشت	(ف)	(दुरुस्त)	कड़ा, सख्त ।
دری	(ع)	(दरक)	दखल ।
درکار	(ف)	(दरकार)	चाहत, जरूरत, इच्छा ।
درکنار	(ف)	(दरकिनार)	अलग, एक तरफ ।
درگا	(س)	(दुर्गा)	एक देवी का नाम है ।
درگاه	(ف)	(दरगाह)	उत्तम, पवित्र, स्थान, वली अथवा शक्ति की जगह ।
درگت	(س)	(दुर्गति)	दुर्दशा, घुराहाल ।
درگدانا	(ف)	(दरगुजरना)	क्षमा, माफ़ करना ।
درگنده	(س)	(दुर्गन्ध)	बुरीबास, बदबू ।
درمان	(ف)	(दिरमां)	उपाय, यत्न ।
درماندگی	(ف)	(दरमांदगी)	बीमारी, रोग ।
درما	(ف)	(दरमाहा)	तलब, तनखाह ।
درمیان	(ف)	(दर्मियान)	बीच में ।

درمن	(ف)	(दरमन)	उपाय, यश ।
دوسهانی	(ف)	(दुसियानी)	मध्यम ।
دورنده	(ف)	(दुरिन्दा)	जंगली शिकारी पशु ।
دراگ	(ف)	(दिरंग)	देर, अक्षर ।
دروازه	(ف)	(दरवाज़ा)	दारा, घाटक ।
دروان	(ف)	(दरवान)	शौकीदार ।
دروست	(ف)	(दुरोवस्त)	सबका सब, सम्पूर्ण ।
درو	(ف)	(दुरुद)	असीत, आशीर्वाद ।
درودر	(ف)	(दुरुदगर)	बदर, राती, छनार, मिथी ।
دروغ	(ف)	(दुरोघ)	भूठ, असत्य, मिथ्या ।
درون	(ف)	(दरून)	अन्तर्, भीतर ।
درونه	(ف)	(दरुना)	हृदय, मन ।
درويش	(ف)	(दरवेश)	साधु, योगी, फकीर ।
درويزه	(ف)	(दरवेज़ा)	भिक्षा, विद्या, फकीरी ।
درعم برهم	(ف)	(दरहमबरहम)	क्रोध ।
دري	(ف)	(दरी)	फारसी भाषा, कुरी, दुर्गती ।
دريا	(ف)	(दरिया)	नदी, समुद्र, जलपा ।
دريانت	(ف)	(दर्यान्त)	पूछ, निश्चय, पूछपाछ ।
دريا	(ح)	(दरीया)	नाजार भित्तमें पान बंधे जाते हैं ।
دریچه	(ف)	(दरीचा)	भरोला, लिङ्की, नारी ।
دریده	(ف)	(दरीदा)	फाड़ाहुआ ।
دریغ	(ف)	(दरेघ)	अनुताप, सन्ताप ।
درونا	(ف)	(दरेणा)	शोककरणा ।
دزد	(ف)	(दुज्जद)	चोर, ठग ।
دس	(ح)	(दस)	पांच और पांच दस, दहाका, दहाई ।
دشا	(ف)	(दिशा)	तरफ, ओर ।
دشانش	(س)	(दशांश)	दसवांभाग ।
دست	(ف)	(दस्त)	होम, कर ।
دست	(ح)	(दस्त)	विरचन, रेषक ।
دستار	(ف)	(दस्तार)	पगड़ी, पाग ।
دسته	(ح)	(दस्ता)	तलवार धरपा चारु आदि की मूठ ।
دستانه	(ف)	(दस्ताना)	हाथोंका मोला, थंगलिनाण ।
دستور خوان	(ف)	(दस्तारखान)	कपडा निसपर भोजन खाते हैं ।
دستک	(ف)	(दस्तक)	दण्ड, संकल हिलाना ।
دستگاه	(ف)	(दस्तगाह)	वश, कबू, जीत, अज्ञितयार ।
دستور	(ف)	(दस्तूर)	मर्जादा, मर्जाद, रीति ।
دستوری	(ف)	(दस्तूरी)	कमीशन, दहाली ।

دستی	(ف)	(दस्ती)	हाथ की, जैसे हाथ की लकड़ी ।
دشرتیه	(س)	(दशरथ)	एक राजा का नाम है, रामचन्द्रजी का पिता ।
دشمنی	(س)	(दशमी)	चांद की दशमीतिथि ।
دشن	(س)	(दशन)	दांत, दन्त, कवच, शिखर ।
دسبرا	(س)	(दसहरा)	गंगाजी का जन्मदिन, रामचन्द्रजी का रावण पर चढ़ना ।
دشا	(س)	(दशा)	गति, विभाग करना, हालत ।
دشت	(ف)	(दशत)	जंगल, वन ।
دشت	(س)	(दुष्ट)	दुराचारी, अधर्मी, पापी, अष्ट ।
دشمن	(ف)	(दुश्मन्)	शत्रु, वैरो, विरोधी ।
دشمنی	(ف)	(दुश्मनी)	शत्रुता, विरोध ।
دشنام	(ف)	(दुश्नाम)	गाली, घुरीभाषा, दुर्वचन, दुर्वद ।
دشوار	(ف)	(दुश्वार)	दुर्लभ, कठिन ।
دعا	(ع)	(दुश्ना)	अशीस्त, आशीर्वाद ।
دعوی	(ع)	(दावा)	मांगना, चाहना ।
دعوت	(ع)	(दावत)	निमन्त्रण, नेवता ।
دفع	(ع)	(दफ़ा)	दूर करना, अलग करना, त्याग ।
دفع	(ع)	(दफ़न)	धरती में गाड़ना ।
دفعه	(ع)	(दफ़ीना)	रोकड़ धरती में, खजाना ।
دق	(ع)	(दिक)	सताना, दुखाना, पुराना चर ।
دقیقه	(ع)	(दक्कीक)	जरा भी, कुछ भी ।
دقت	(ع)	(दिक़त)	केश, दुःख ।
دق ولاق	(ع)	(दक्क व लक्क)	उजाड़ धरती, बियावान ।
دقیق	(ع)	(दक्कीक)	गूढ़, मुश्किल ।
دکان	(ع)	(दुकान)	हाट, सौदा बेचने की जगह ।
دکه	(س)	(दुःख)	केश, कष्ट, पीड़ा ।
دکھانا	(خ)	(दिखाना)	बताना ।
دکھرا	(س)	(दुखड़ा)	दुःख, तकलीफ ।
دفعه	(ف)	(दफ़तन्)	अचानक, अनुचित, संयोग से ।
دکھن	(س)	(दक्खिन)	दक्षिण, जनूब ।
دکھنا	(خ)	(दुखना)	पीड़ाहोना ।
دکھناين	(س)	(दक्खिनायन)	दक्षिणायन, सूर्य की दक्षिण की चाल ।
دکھنی	(س)	(दक्खिनी)	दक्षिण का वासी ।
دکھنی	(س)	(दुःखी)	दुःखित, सन्तापी, दुखारी ।
دکھانه	(خ)	(दगदगाना)	चमकना, झलकना ।
دکھا	(خ)	(दगड़ा)	ऊंची धरती, ऊंची जगह मैदान में ।
دکھا	(خ)	(दगला)	रई का वस्त्र ।
دکھیر	(س)	(दिगम्बर)	शिवजी का नाम, नंगा, विनयस्त्र ।

دل	(ف)	(दिल)	हृदय, आत्मा, मन ।
دل	(س)	(दुल)	सेना, फौज, फटक, लश्कर ।
دول	(د)	(दुलजाल)	बकील, बीच का आदमी ।
دولي	(د)	(दुल्लाही)	मनादूरी दलाल की, दस्तूर ।
دلتا	(د)	(दिलाना)	दुतरे से लेकर देना ।
دلدار	(ف)	(दिलदार)	शरवीर, शूरमा ।
دل بادل	(س)	(दुलबादल)	भेष, सेना, बड़ा टेरा तुम्हू ।
دلबاز	(ف)	(दिलबन्ड)	सजनी, मनोहर, सानन ।
दलदल	(د)	(दुलदल)	बीच, फाँदा, धरात ।
दली	(ع)	(दुल)	कारर की गुदरी ।
दली	(د)	(दुली)	घोड़े की एक घाल है ।
दलो	(ع)	(दुलघ)	छोटा, मालदी ।
दलोली	(د)	(दिलवाली)	दिवाला निकलना ।
दलाना	(د)	(दिलवाना)	एकते दुतरे को दिलवाना ।
दलन	(د)	(दुलहिनि)	बगी, बनरी, लाड़ी, बह ।
दलमा	(د)	(दुलमा)	वर, बनरा ।
दलर	(ف)	(दिलेर)	शर, वीर, शूरमा ।
دم	(ع)	(दम)	बल, जोर ।
دم	(د)	(दम)	इन्द्रियों का परा में करना, शान्त करना, धोसा देना ।
दमाग	(ع)	(दमाग)	अधिपति ममे ।
दली दोस्त	(ف)	(दिलीदोस्त)	अन्तरंग मित्र ।
दमदम	(ع)	(दमदमा)	मोर्चा युद्ध करने का, तोपों का स्थान ।
दमरी	(د)	(दमरी)	पंखे का चौथा भाग ।
दमक	(د)	(दमक)	चमक, झलक, शोभा ।
दमे	(ف)	(दमा)	श्वास का रोग ।
दमी	(د)	(दमी)	योगी ।
दन	(س)	(दिन)	अंधेरे का नाराकर्ता, दिवस, दिया ।
दनात	(ع)	(दनायत)	नीचपन, कमीनापन ।
दमبال	(ف)	(दुम्बाल)	हुम, पीछे, पिछाड़ी ।
दनील	(ف)	(दुम्बल)	फोड़ा, गुम्हा ।
दने	(ف)	(दुम्बा)	मेंढा, भेंडा ।
दन्दान	(ف)	(दन्दान)	दाँत, दन्त, दशन ।
दन्ताना	(د)	(दगदगाना)	चैन करना, सुख आराम करना ।
दंग	(ف)	(दंग)	आश्चर्य ।
दंगा	(د)	(दंगा)	झगडा, टंटा ।
दंगल	(د)	(दंगल)	गोड, हजम ।
दलान	(س)	(दिनमान)	सूर्य, दिनका नाप, प्रमाण ।

दनी	(फ)	(दनी)	नीच, कमीना ।
دنیا	(ف)	(दुनिया)	संसार, जगत् ।
दो	(फ)	(दो)	दोऊ, एक-एक दो ।
دوا	(ف)	(दवा)	औषध, औखद ।
دوآبه	(ف)	(दोआबा)	जो देश दो नदी के बीच में है ।
دوات	(ع)	(दवात)	पात्र जिसमें स्याही रखते हैं ।
دوادشی	(س)	(द्वादशी)	चांदकी बारहवीं तिथि ।
دوادو	(ف)	(दवादौ)	दौड़, भाग ।
دارا	(س)	(दुआरा)	घरके बाहर का दरवाजा ।
دارکا	(س)	(छारका)	एक पुरी जिसको श्रीकृष्णजी ने बसाया था ।
دواسپه	(ف)	(दोअस्पा)	गाड़ी दो घोड़ों की ।
دوال	(ف)	(दवाल)	चमडारिकापोका ।
دوالا	(ف)	(दिवाला)	फाँटी या दूकान का बिगड़ना ।
دیوالی	(خ)	(दीवाली)	दीपमालिका, एक त्यौहार ।
دوام	(ف)	(दवाम)	सदा, हमेशा, सर्वदा, नित ।
دوب	(س)	(दूब)	एक सुगन्धित घास है ।
دوباز	(ف)	(दुबाज़)	एक प्रकार का कव्तर ।
دوبهر	(خ)	(दुभर)	दुर्लभ, कठिन ।
دوبو گهسزو	(خ)	(दबडूपुसडू)	कामचोर, निकम्मा ।
دوبه	(س)	(दुवे)	जिसको दो वेद कण्ठहोवें ।
دوت	(س)	(दूत)	मुखविर, वकील, सन्देशा लेजानेवाला ।
دوتی	(س)	(दूती)	रात्रि, दुश्मन ।
دوتیا	(س)	(दुतिया)	दूसरा, दूजा ।
دوج	(س)	(दूज)	चांदकी दूसरी तिथि ।
دوخت	(ف)	(दोस्त)	सीधन, सिलाई ।
دون	(ف)	(दूद)	भाप, धूम ।
دودمان	(ف)	(दूदमान)	घराना, वंश, कुल ।
دودخ	(خ)	(दूध)	पय, शीर, किसी पेड़ पौधे का रस ।
دودھار	(س)	(दूधार)	तलवार जो दोनों तरफ से तेज होवे ।
دوشاله	(ف)	(दुशाला)	रोमपाट ।
دودهی	(خ)	(दुदही)	दूध देनेवाली गाय भैंस ।
دور	(ف)	(दौर)	बीच, अन्तर, अलग, न्यारा, पैझा ।
دور	(خ)	(दौड़)	भाग ।
دوران	(ف)	(दौरान)	समय, वक्त ।
دورخی	(ف)	(दुरुखी)	दो मुहंवाली ।
دوری	(ف)	(दूरी)	बीच, अन्तर, न्यारा, अलग, पैझा ।
دور	(خ)	(डोर)	झुतली, रस्सी ।

دورزا دوری	(۴)	(दौड़ादौड़ी)	दौड़भूष ।
دورنا	(۴)	(दौटना)	भागना, जल्दी चलना ।
دوزخ	(ف)	(दोज़ख)	नरक, पापियों की जगह ।
دوش	(س)	(दोष)	पाप ।
دوست	(ن)	(दोस्त)	मित्र, मित्र, सखा ।
دوسرا	(س)	(दूसरा)	दूना ।
دوشیزگی	(ف)	(दोशीज़गी)	कुमारी, कन्या ।
دوغ	(ف)	(दोघ)	दाँध, मछा, दही ।
دوکان	(ف)	(दूकान)	आपख, हट्टी ।
دوکاندار	(ف)	(दूकानदार)	आपखिक, बनिया ।
دوغلہ	(ف)	(दोगला)	दोनरला, दुगाती ।
دوگڑا	(۴)	(दुगाड़ा)	दोनाल की बन्दूक ।
دوات	(ف)	(दौलत)	माया, लक्ष्मी, धन ।
دونا	(۴)	(दूना)	दुगुना, दुचन्द ।
دونالی	(۴)	(दुगाली)	दोनाल की बन्दूक ।
دوغائی	(۴)	(दुहाई)	न्याय के वास्ते पुकारना, सौगन्द ।
دوشت	(۴)	(दुहस्त)	दोनों हाथ से मारना ।
دوہر	(۴)	(दोहर)	दुलाई, रसार्, दुलिया ।
دیہ	(ف)	(देह)	फया, शरीर ।
دھات	(۴)	(धातु)	वीर्य, बीज, रानि की कस्तु जैसे सोना चाँदी आदि ।
دھیات	(ف)	(देहात)	बहुत से गाँव ।
دھار	(س)	(धार)	लकीर, नदी का बहाव, सोता, तीक्ष्णता ।
دھاری	(س)	(धारी)	लक्ष्मी, रत ।
دھارنا	(۴)	(धारना)	गर्जना ।
دھاک	(۴)	(धाक)	भय, डर, धमकी ।
دھاکا	(۴)	(धागा)	तागा, सूत की छोरी, सूत ।
دھام	(س)	(धाम)	स्थान, जगह, घर ।
دھان	(س)	(धान)	विनकुटा चावल ।
دھاندل	(۴)	(धाँदल)	फण्ट, धोता, भेगडा ।
دھانس	(۴)	(धाँस)	साँधी ।
دھانسا	(۴)	(धाँसना)	साँसना घोटने का ।
دھانک	(س)	(धानक)	एक पहाड़ी खात है ।
دھانہ	(ف)	(दहाना)	मूँह, कुँव का मूँह, पड़ाना ।
دھارا	(س)	(धावा)	हला, हमला, चढ़ाई ।
دھائی	(ف)	(दहाई)	दसवाँ, दस ।
دھان دھان	(۴)	(धाँधाँ)	शब्द, तापों की धावाय ।
دھت	(۴)	(धत)	बटना, झिड़कना ।

دهکارنا	(خ)	(धतकारना)	भिड़कना, ताड़ना, डांटना ।
دوپهر	(ن)	(दोपहर)	मध्याह्न, दिन का बीच, मध्यदिवस ।
دهورا	(س)	(धतूरा)	एक पौधा नरौ का ।
دهج	(ه)	(धज)	रूप, आकार, डील, दशा ।
دهجی	(ه)	(धज्जी)	चीथड़ा, कपड़े का टुकड़ा ।
دهر	(ع)	(देहर)	समय, काल ।
دهراج	(س)	(धिराज)	राजाओं का राजा, महाराजा ।
دهرانا	(س)	(धराना)	शरण, उधार ।
دهريد	(س)	(धुरपद)	गायन का एक ढंग है ।
دهرئی	(س)	(धरती)	पृथ्वी, जमीन, भूचक्र, भूमण्डल ।
دهرم	(س)	(धर्म)	धारण करना, ब्रह्मज्ञान, मजहब, पन्थ ।
دهرمات	(س)	(धर्मात्)	धर्म का ।
دهرماتا	(س)	(धर्मात्मा)	धर्मवाला, धार्मिक, पुण्यात्मा, धर्मिष्ठ ।
دهرمی	(س)	(धर्मी)	धर्मवाला, धार्मिक ।
دهرون	(س)	(धर्ण)	नाभि, नाभि में की नस ।
دهرنا	(ه)	(धरना)	रसना, सौपना, रसदेना ।
دهرا	(س)	(धुरा)	गाड़ी के पहियों में लोहे का डंडा, नेमि, धुर ।
دهرم شاه	(س)	(धर्मशाला)	सराय, परदेशी के ठहरने की जगह ।
دهرم شاستر	(س)	(धर्मशास्त्र)	अवस्थाशास्त्र, स्मृति, कानून ।
دهریا	(س)	(धैरिया)	नास्तिक, अधर्मी ।
دهر	(ه)	(धड़)	शरीर का मध्यभाग ।
دهرا	(ه)	(धड़ा)	घसन की याचना, तोलना, जोस ।
دهراکا	(ه)	(धड़ाका)	धमाक, फड़क ।
دهردهرانا	(ه)	(धड़धड़ाना)	धड़कना ।
دهرک	(ه)	(धड़क)	धमक, फड़काना ।
دهرکا	(ه)	(धड़कना)	फड़कना, कांपना, थरथराना ।
دهرنا	(ه)	(धोना)	नगाड़ा ।
دهسانا	(ه)	(धसाना)	घुमाना ।
داددهش	(ن)	(दाददिहिश)	दान, पुण्य ।
دهشت	(ن)	(दहशत)	मय, डर ।
دهستان } دهستانی }	(ن)	{ (दहकान { (दहकानी)	गांव का रहनेवाला, गैवार ।
دهنا	(ه)	(धक्का)	घोर से आगे चलाना, टकर, ठेलना ।
دهننا	(ه)	(धकाना)	चलाना, दकेलना, हलना, रेलना ।
دهک رهنا	(ه)	(धकरहाना)	आश्चर्य, घबड़ाना, चौंकना ।
دهم دهنا	(ه)	(धकमधक)	भीड़ में बल से चलना, रेलपेल ।
دهنا	(ه)	(दहकना)	जलना, आगि का सुलगना ।

دهيلانا	(१)	(धकोलना)	मलसे आगे चलाना, रेलना ।
دهيز	(४)	(धगगड़)	मल करनेवाला ।
دهل	(ف)	(धुएल)	दोल, नगाड़ा ।
دهيا	(۲)	(धेला)	आधा पैसा ।
دهياني	(۳)	(धुलाई)	मजदूरी करके धोने की ।
دهلي	(ف)	(देहली)	इपार की चौराह, दहलीज ।
دهلي	(س)	(देहली)	हिन्दुस्तान की राजधानी, इन्द्रप्रस्थ, दिल्ली ।
دهليز	(۳)	(देहलीज़)	छांदी पर की ।
دهلياني	(س)	(धुलाई)	त्याहार, हेली का दूसरा दिन, फाग ।
دهليانچوکر	(۳)	(धमाचैकरी)	दंगा, शोर, गुल ।
دهليانچوکر	(۳)	(धमाचम)	कूटने की आवाज ।
دهليان	(۳)	(धमाल)	मृदंग नगारे का एक दंग ।
دهليک	(۳)	(धमक)	भरती में जोर की आवाज ।
دهليانا	(۳)	(धमकाना)	ताड़ना, पुष्टकना ।
دهن	(س)	(धन)	मत्था, दौलत, सम्पत्ति, सम्पदा ।
دهن	(۲)	(धुन)	प्यान, ख्याल, श्रद्धा, खहर, तरंग ।
دهن	(ف)	(दहन)	घुई ।
دهنلا	(۳)	(धुनना)	नरें साक करना ।
دهنا سري	(س)	(धनाश्री)	एक तमिनी का नाम है, एक छन्द का नाम है ।
دهنا سري	(۳)	(धनालेठ)	एक बड़ा धनवाला, धनाढ्य ।
دهنا سري	(س)	(धन्वन्तरि)	एक बड़े बैद्य का नाम है ।
دهناد	(۳)	(धन्दा)	काम काग ।
دهند	(۳)	(धुन्दा)	थंधेरा ।
دهند	(س)	(धनिष्ठा)	शौचीधर्म नक्षत्र का नाम है ।
دهنک	(س)	(धनक)	कमान, धनुष ।
دهلي	(س)	(धनी)	स्वामी, मालिक, पति ।
دهليا	(س)	(धनिया)	एक पाचक घास है ।
دهليک دھاري	(س)	(धनकधारी)	धनुषधारी, कमठैत ।
دهوب	(۳)	(धोय)	करके का धोना, रजकण ।
دهوبی دھوب	(۳)	(धोयीधोयिनि)	रजक, कपड़ा धोनेवाला ।
دهوب	(۳)	(धूप)	सूर्य का तेज ।
دهيونا	(س)	(धेयता)	पुत्री का पुत्र, नवास्ता ।
دهیوتی	(س)	(धेयती)	पुत्री की पुत्री, नवास्ती ।
دهول	(۳)	(धूल)	मिट्टी, खाक, रज, रेत ।
دهولا	(۳)	(धोका)	विश्वासघात, फरेब ।
دهولا	(س)	(धौला)	सफेद, उजला ।
دهول دھلا	(۳)	(धौलधप्ला)	रेलना, धाप, थपक ।

دهرم	(४)	(धूम)	भीड़भाड़, शोभा, मङ्क
دهرم دهم	(४)	(धूमधाम)	भीड़, रौला, हलचल, बखेड़ा
دهون	(४)	(धौन)	बीससेर का धजन
دهونا	(४)	(धौना)	पानी से साफ़ करना
دهوتال	(स)	(धौताल)	दुष्ट, चंचल, अपराधी, दुजेन
دهرم راجا	(स)	(धर्मराजा)	यमराज, न्यायी राजा
دهر ندر	(स)	(धुन्धर)	अंधेरा
دهر نس	(४)	(धौंस)	डराना, धोला, चकमा
دهر نسا	(४)	(धौकना)	श्वास जोर से लेना, धोकी
دهران	(४)	(धुवां)	भाप, धूम
دهر وني	(स)	(धूनी)	अग्नि तपस्वी की
دهي	(४)	(दही)	जमाहुआ दूध, दधि
دهي	(४)	(धी)	पुनी, बेटी
دهيان	(स)	(ध्यान)	खयाल, चित्त, लौ लगाना
دهيرا	(स)	(धीरा)	शान्त, आहिस्ता, सुस्ती
دهيرج	(स)	(धीरज)	शान्ति, सन्तोष, गम्भीरता
دهيما	(४)	(धीमा)	सुस्त, धीरा, आलसी
{ دهيني } { دهيني }	(४)	(धीगाधीगी)	जबदस्ती
ديا	(स)	(दया)	कृपा, मेहरबानी
ديا	(४)	(दिया)	ज्योति, रत्नदीप, दीपक, चिराय
ديار	(ع)	(दयार)	नगर, शहर
دهر وني	(४)	(धोती)	एक वस्त्र का नाम है
ديال	(स)	(दयाल)	दयालु, देनेवाला, दाता
ديانت	(ع)	(दियानत)	ईमानदारी, सच्चाई
ديباچه	(ف)	(दीवाचा)	भूमिका
ديبي	(स)	(देवी)	भवानी, दुर्गा, जगदम्बा रानी
ديپک	(स)	(दीपक)	रत्नदीप, ज्योति, दिया
ديت	(स)	(दैत)	देव, सिन्द्र, राक्षस, असुर
داچ ديچو	(۲)	(दाजदैजो)	सौधन, मेहर
ديچور	(ف)	(दैजूर)	अंधेरा
دين	(ف)	(दीद)	देतना
ديدار	(ف)	(दीदार)	दर्शन, मुलाकात, मिलना
ديسي	(س)	(देसी)	पतनी, सुल्की
ديدارو	(ف)	(दीदारु)	सुन्दर, सोहना
ديده	(ف)	(दीदह)	नेत्र, चक्षु, लोचन, आंख
دير	(ف)	(दैर)	मन्दिर, मूर्तिपूजन की जगह

द्वि	(फ)	(द्वे)	अधेर, दौलत ।
द्विपुत्र	(फ)	(द्वेरीना)	पुराना, प्राचीन, सनातन ।
द्विस	(स)	(द्वेस)	यतन, मुल्क, एक रागिनी का नाम है ।
द्विसार	(स)	(द्विसावर)	पसरेरा, गौरमुल्क ।
द्विसारि	(स)	(द्विसावरी)	भ्यामार, सौभाग्य ।
द्विसार	(स)	(द्वेसकार)	एक रागिनी है ।
द्विग	(फ)	(द्वेग)	नहा पाप पकाने का ।
द्विगुण	(फ)	(द्वेगुण)	छोटा पकाने का पाप ।
द्विग	(स)	(द्विमग)	एक प्रकारका सफेद बीजा जो लकड़ी खाता है ।
द्विग	(स)	(द्विग)	धर्म, पण्य ।
द्विग	(स)	(द्विग)	श्रम्य, उधार, कर्त्ता ।
द्विग	(फ)	(द्विगार)	एक प्रकार का सिक्का ।
द्विग	(स)	(द्विगलेन)	भ्यामार, खेनादेगा, उधार ।
द्विग	(फ)	(द्वेग)	जिन, परी, दृष्टांतों का पुनः ।
द्विग	(स)	(द्वेग)	परमेश्वर, देवता ।
द्विग	(स)	(द्वेगा)	देवता, पूजने योग्य ।
द्विग	(स)	(द्विगाल)	दयालु, देनेवाला, दाता ।
द्विग	(स)	(द्विगाला)	श्रम्य चुकाने की असमर्थता, दूकान का बिगड़ना ।
द्विग	(स)	(द्विगाली)	गरीब, बिगड़ाना ।
द्विग	(फ)	(द्विगान)	कबिनाई की पुस्तक, बसीर, माल का अकसर ।
द्विग	(फ)	(द्विगानगी)	पागलपन, भावलापन ।
द्विग	(स)	(द्वेगता)	पूजनेयोग्य ।
द्विग	(स)	(द्विगट)	काठकी बैठक दीवे की ।
द्विग	(स)	(द्वेगदार)	एक प्रकार की लकड़ी ।
द्विग	(स)	(द्वेगदानी)	पति के भाई की स्त्री ।
द्विग	(स)	(द्वेगस्थान)	देवता का स्थान, स्वर्ग ।

(८)

दाब	(स)	(डाब)	एक प्रकार की घास है ।
दाह	(स)	(दाहरहरी)	भरती जो कुँये के पानी से सींची जाये ।
दाह	(स)	(डाह)	धमकाना; ताड़ना ।
दाह	(स)	(डाहना)	ताड़ना, धुड़कना ।
दाह	(स)	(डाह)	जबड़ा, दाँत बड़े जो रोटी पीसते हैं ।
दाह	(स)	(डाही)	दाढ़ के ऊपर के बाल ।

डाक خانہ	(४)	(डाकखाना)	पत्रालय, पत्रकार्यालय ।
डाक	(४)	(डाका)	लूट, धाँडा ।
डाकना	(४)	(डाकना)	उलटी करना, क्रय करना ।
डाकू	(४)	(डाकू)	लुटेरा, धाड़ी ।
डाकिया	(४)	(डाकिया)	भावक, दूत, पत्रदाता ।
डाल	(४)	(डाल)	टहनी, शाल, डाल, डाली ।
डाला	(४)	(डाला)	बड़ा टहना, युद्ध ।
डाली	(४)	(डाली)	फल फूल की टोकरी ।
डंडा	(४)	(डंडा)	मोटी छोटी हाथ की लकड़ी, सोंटा ।
डांस	(४)	(डांस)	दंश, बड़ी मक्खनी, मच्छर ।
डाक्टर	(४)	(डाक्टर)	चिकित्सक, हकीम, वैद्य ।
डांग	(४)	(डांग)	तम्बी मोटी हाथ की लकड़ी ।
डांगर	(४)	(डांगर)	पशु, चौपाया ।
डांवाडोल	(४)	(डांवाडोल)	दुरुपुक्क, अधीर्य, चंचलता ।
डायन	(४)	(डायन)	अकग, बुईल, जादूगरनी ।
डव	(४)	(डव)	प्रकार, तरह, तरीका, ढंग ।
डिवा	(४)	(डिवा)	काठ की पिघी अथवा पीतल की छोटी सन्दूकची ।
डुबना	(४)	(डुबना)	पानी में बैठना, गोता, साना ।
डुबाना	(४)	(डुबाना)	पानी में डुबना ।
डुबकी	(४)	(डुबकी)	पानी में डुबना, गोता मारना ।
डुबी	(४)	(डुबी)	छोटा काठका डिब्बा, डिबिया ।
डर	(४)	(डर)	भय, डम, सन्देह ।
डरपोक	(४)	(डरपोक)	डरनेवाला, कायर, डरवैया, भीर ।
डराना	(४)	(डराना)	धमकाना, भय दिलाना ।
डसना	(४)	(डसना)	काटना, डंक मारना ।
डक	(४)	(डक)	धूँसा, धुँसा ।
डकारना	(४)	(डकारना)	रांभना, गर्जना, पचाना, हुकरना ।
डकौत	(४)	(डकौत)	ब्राह्मण शनैश्चर का दान लेनेवाला ।
डकैत	(४)	(डकैत)	डाकू, धाँडा, बटमार ।
डकैती	(४)	(डकैती)	धाड़ा, डाका, चोरी, बटपारी ।
डग	(४)	(डग)	क्रदम, पग, लम्बीचाल ।
डिगाना	(४)	(डिगाना)	हिलाना, गिराना ।
डगर	(४)	(डगर)	रास्ता, सड़क, मार्ग, पैड़ा, पन्थ ।
डलिया	(४)	(डलिया)	टोकरी ।
डंड	(४)	(डंड)	बाजू, मुजा, डुमना ।
डण्डवत्	(४)	(डण्डवत्)	प्रणाम, नमस्कार ।
डंक	(४)	(डंक)	दंश, चमक ।

دول	(س)	(डंका)	दोल, बागा, धीरा, नगाड़ा ।
دولکي	(س)	(डंकिनी)	डाकिन, डारनि, शुपैल, रीनादुगरनी ।
دور	(س)	(दोर)	तागा, रसी, सुनली ।
دوري	(س)	(डोरिया)	कपड़ा धारीदुर ।
دورکرا	(س)	(डोकरा)	मनुष्य वृद्धयवस्था का, मुर्दा ।
دولا	(س)	(डोला)	मधी डोली ।
دولچي	(س)	(डोलची)	छोटा डोल ।
دول	(س)	(डौल)	पड़त, नमूना, नकशा ।
دولي	(س)	(डोली)	एक प्रकार की पालकी, छोटा डोला ।
دوم	(س)	(डोम)	एक नीचजात गानेवाली ।
دوماني	(س)	(डोमिनी)	यही नीच गानेवाली ।
دونا	(س)	(डूंगा)	छोटी नाव, किर्ती ।
دوني	(س)	(डोर)	लकड़ी का चमचा ।
دوانا	(س)	(डहाना)	गिराना, निगाहना ।
دوتا	(س)	(दाटा)	दादीबन्ध, दादीबन्धक ।
دوال	(س)	(दाल)	नीची कैलीडूई धरती, रातचन्द्र, धोहन ।
दारاس	(س)	(दारस)	मरोता, सारा, तसखी ।
दारी	(س)	(दाड़ी)	एक नीचजात गानेवाली ।
दाक	(س)	(दाक)	एक प्रकार का पेड़ ।
दाका	(س)	(दाका)	जंगल दाक के पेड़ों का, एक देश का नाम है ।
दालना	(س)	(दालना)	धानु विपलाना ।
दांचा	(س)	(दांचा)	सांचा, डील, ठाठर ।
दाफना	(س)	(दाफना)	द्विपाना, मुँहना, दांघना ।
दाई	(س)	(दाई)	दा और आधा दाई ।
दंग	(س)	(दंग)	प्रधर, चलन, लुब्धक, तरीका ।
दपदपाना	(س)	(दपदपाना)	दोल को बनाना ।
दुलाना	(س)	(दुलाना)	सुदधाना, दूसरी जगह लेनाना ।
दुलाई	(س)	(दुलाई)	मकदूरी खजाने की ।
दलफा	(س)	(दलफा)	नेत्रों से पानी आना, आँसू ।
दलफाना	(س)	(दलफाना)	पानी फैलना ।
दुलकना	(س)	(दुलकना)	लुदकना ।
दलैत	(س)	(दलैत)	दालनेवाला ।
दिलोरा	(س)	(दिलोरा)	दोल बनाकर कटना, मगारी ।
दोर	(س)	(दोर)	डांगर, पशु, बीमाया ।
दोलक	(س)	{ दोलक }	झोंपा डोल ।
दोलकी	(س)	{ दोलकी }	झोंपा डोल ।
दोल	(س)	(दोल)	डंका, धीरा ।

دولکيا	(४)	(ढोलकिया)	ढोलक बनानेवाला ।
دولي	(४)	(ढोली)	नागर पान की ढेरी ।
دولچا	(४)	(ढौंचा)	सादेचारि ।
دولڈھنا	(४)	(ढुंढना)	अनुसन्धान, ढूँढत ।
دھيا	(४)	(ढैया)	दो और आधा ।
دھي دينا	(४)	(डहीदेना)	दूसरे के घरमें जा बैठना, सिर होगा ।
دھير	(४)	(ढेर)	बहुत, बहुधा, विशेष ।
دھيل	(४)	(ढील)	सस्ती, ढेर ।
دھيلا	(४)	(ढीला)	खुला हुआ ।
دھينکا	(४)	(ढेंका)	मूर्ख, सोधासादा ।
دھينکلي	(४)	(ढेंकली)	खेत में पानी सोंचने का पात्र ।
دھييا	(४)	(ढीया)	ऊँची धरती ।
ديرا	(४)	(डेरा)	स्थान, तम्बू, पाल, कपड़कीटा ।
دیرہ	(४)	(डेढ़)	एक और आधा ।
دیل	(४)	(डील)	शरीर, देह, काया ।
دیر دھي	(४)	(डेवड़ी)	दारपाल, उसारा, द्वारा ।

(ن)

ذابح	(६)	(ज़ाबह)	कुत्ताई, जान लेनेवाला ।
ذلت	(६)	(ज़िल्लत)	निरादर ।
ذاتی	(६)	(ज़ाती)	असली, जाती, प्राकृती, स्वभावी ।
ذایقہ	(६)	(ज़ायफ़ा)	सवाद, मजा, रस ।
ذخیرہ	(६)	(ज़खीरा)	भंडार, गोदाम ।
ذرة	(६)	(ज़रा)	थोड़ा, तनक, परमाणु ।
ذقن	(६)	(ज़क़न)	ठोड़ी ।
ذکوات	(६)	(ज़कावत)	प्रतिभा ।
ذکر	(६)	(ज़िक़)	वार्ता ।
ذکر	(६)	(ज़कर)	लिंग, मूत्रइन्द्रिय ।
ذکی	(६)	(ज़की)	प्रतिभावान् ।
ذلیل	(६)	(ज़लील)	तिरस्कार ।
ذمه	(६)	(ज़िम्मा)	भरोसा ।
ذوق	(६)	(ज़ौक़)	इच्छा, चाहत ।
ذہون	(६)	(ज़हीन)	प्रतिभावान् ।
ذہل	(६)	(ज़ैल)	नीचे की तरफ़ ।

ذریعہ (ع) (ज़िरायकर) सनाह, कवच, लोहे का पद्य, क्लृप्त ।

(१)

رب	(ع)	(रब)	परमेश्वर, परमाला ।
رانب	(ر)	(राय)	शौरा, द्रुह ।
راپی	(پ)	(रायपी)	दूध पोयाद्रुमा ।
رات	(ا)	(रात)	रात्रि, दिन, रत्ननी, यापिनी ।
رانب	(ع)	(रात्तिय)	पशु का भोजन ।
راج	(س)	(राज)	सर्कार, नादराहत ।
راج بشی	(س)	(राजवंशी)	राजा का खानदान ।
راجا	(س)	(राजा)	हिन्दूनादराह ।
راجپوت	(س)	(राजपूत)	एक जात है, राजपुत्र, धर्मिय, राजन्य ।
راجدعانی	(س)	(राजधानी)	राज की जगह ।
رجوارا	(س)	(राजवाह)	राजाओं के रहने की जगह यानी देस ।
راج هاس	(س)	(राजहंस)	एक प्रकार की बत्तख है ।
راجس	(س)	(राक्षस)	राक्षस, यवन, अहुर ।
راحت	(ع)	(राहत)	छुटा, चैन, आराम ।
رحیم	(ع)	(रहीम)	दयालु, कृपालु, दया करनेवाला ।
رحم	(ع)	(रेहम)	भारन, गर्भाशय ।
راده	(ا)	(राध)	सलघटे, मील, गाद ।
رادنا	(س)	(राधा)	श्रीकृष्णजी की स्त्री ।
راز	(ر)	(राड)	सिरोध, भगदा ।
راز	(ف)	(राज़)	भेद, गुप्तवार्ता, मर्म ।
رازی	(ع)	(राज़िक)	रिजक का देनेवाला, अन्नदाता ।
زرق	(ع)	(रिज़क)	अन्न, रोती, जीविका ।
راس	(ر)	(रास)	बेल अथवा घोड़े की रस्सी, नाच, कीड़ा, खेल ।
راش	(س)	(राशि)	ज्योतिष-के हिसाब में एक प्रकार का थंके ।
راست	(ف)	(रास्त)	ठीक, सया, सत्य ।
راسته	(ف)	(रास्ता)	छगर, राहक, पगडंडी ।
رات دن	(ا)	(रात दिन)	अहोरात्र ।
راستی	(ف)	(रास्ती)	राय, सया, आहिस्ता ।
راشخ	(ف)	(रासख)	पका, मजबूत, कठर ।
راشی	(ع)	(राशी)	दखाल, दस्तूरी लेनवाला, अकरी ।
راشوت	(ع)	(रिशवत)	दखाली, दस्तूरी, अकरी, पूसा ।

راضي	(ع)	(राज़ी)	प्रसन्न, सुरा ।
راضي زامه	(ع)	(राज़ीनामा)	सम्प्रतिपत्र ।
راغب	(ع)	(रागिव)	मुत्तातिव, रञ्जय, इच्छावाला, मोह करनेवाला ।
رغبت	(ع)	(रगश्त)	इच्छा, मोह, प्रसन्नता, अनुमद ।
رافي	(ع)	(राफ़िज़ी)	मुसलमानों की एक जात यानी शिया ।
راقم	(ع)	(राक्मि)	लिखनेवाला, लिखारी ।
راكب	(ع)	(राक्ब)	घोड़े श्रयवा जहाज का सवार ।
راجسي	(س)	(राजसी)	राज का, बादशाही ।
راكه	(ك)	(राख)	खाक, मिट्टी, सुवाह ।
راکهي	(س)	(राखी)	चीकीदार, रक्षा करनेवाला, मुहाफ़िज ।
راگ	(س)	(राग)	छः प्रकार के हैं, गानविद्या के मुख्य नाम ।
راگي	(س)	(रागी)	गवय्या ।
راگني	(س)	(रागिनी)	गान की मुख्य ३० स्त्रीसंज्ञा ।
رال	(س)	(राल)	एक तरह का गोद ।
رام	(ن)	(राम)	रामचन्द्रजी हिन्दुओं का एक अवतार ।
دام	(ف)	(राम)	सेवक, नौकर ।
دام كراتي	(س)	(रामकहानी)	रामायण, रामचन्द्रजी के कामों का खुलासा ।
راما نندي	(س)	(रामानन्दी)	साधू, सेवक रामचन्द्रजी के ।
راما ين	(س)	(रामायण)	रामचन्द्र के चरित्रों का कथन इतिहास ।
رامبي	(ك)	(रामपी)	रांपी, चमारों का औतार ।
رام توري	(ك)	(रामतोरी)	सांग, तर्कारी, भाजी ।
رام جني	(س)	(रामजनी)	वेश्या, नगरछी ।
رام چندر	(س)	(रामचन्द्र)	अवतार सातवां ।
رام کلي	(س)	(रामकली)	एक रागिनी है ।
ران	(ب)	(रान)	जांघ ।
رانا	(ك)	(राना)	राना के वास्ते एक पदवी है ।
راندها	(ك)	(रांधना)	पकाना ।
رانده	(ف)	(रांधा)	निफालाहुआ, पकाया ।
رانڈ	(ك)	(रांड)	विधवा, जिसका पति मरजाय वह स्त्री ।
رنداين	(ك)	(रंडापन)	विधवा का समय ।
رانگ	(ك)	(रांग)	एक तरह की धातु है ।
راني	(س)	(रानी)	राजा की स्त्री, बेगम, महारानी राजपत्नी ।
راوت	(ك)	(रावत)	राजपूतों की एक जात है, शर्यार ।
راوتي	(ك)	(रावटी)	छप्पर का मकान, छतपर ।
رادن	(س)	(रावण)	लंका का राजा ।
راي	(س)	(राय)	हिन्दुओं की पदवी है ।
رايات	(ف)	(रायात)	भंडा, निशान ।

رایہ	(۱)	(रायता)	श्रुता, दहों में दूसरी यस्तु तरकारी मिलाना ।
رایج	(۲)	(रायज)	प्रचार, विचार ।
رایگان	(۳)	(रायगां)	सुगत, नर्वाद, बेमोल ।
زالی	(۴)	(राई)	एक किल का बीज है जो रेत में पैदा होता है और ईश्वर, परमात्मा । (तेल भी निकलता है ।
رب	(۵)	(रय)	ईश्वरताम्बूनी, एक कसल का भी नाम है जिसमें जी, गेहूँ एक बीज का नाम है । (पैदा होता है ।
رہی	(۶)	(रय्यी)	रभाव का मजानेवाला ।
رباب	(۷)	(रयाय)	चींघा, गरम का एक पत्तन ।
ربانی	(۸)	(रयायी)	ईश्वरीय ।
رباعی	(۹)	(रवाई)	तकलीक, दुःख ।
ربانی	(۱۰)	(रयानी)	चम्पात, भिन्नता, चलन ।
رب	(۱۱)	(रयड)	बीधा ।
ربط	(۱۲)	(रय्त)	मौलम बहार, गर्मी की खेती ।
ربیع	(۱۳)	(रयै)	कितलन, कौष ।
رباع	(۱۴)	(रयीश)	राधि, रयनी, कामदेव की श्री का नाम है ।
ربط	(۱۵)	(रपट)	प्रतल, मौलम ।
ربط	(۱۶)	(रति)	एक तरफ़ी है ।
ربط	(۱۷)	(रतु)	पद्री ।
ربط	(۱۸)	(रताल)	जनाहिर, गण ।
ربط	(۱۹)	(रतया)	दीपक, दिया, निरापनोति, एक रुतरी को भी कहते हैं ।
ربط	(۲۰)	(रत)	एक प्रकार की ४ पहिये की गाड़ी ।
ربط	(۲۱)	(रटना)	दोहराना, बार २ कहना ।
ربط	(۲۲)	(रज)	बेलपूरा, मिट्टी ।
ربط	(۲۳)	(रजा)	उर्मद, आशा, मरोता ।
ربط	(۲۴)	(रजाळ)	मनुष्य, पुत्र ।
ربط	(۲۵)	(रजजव)	सुलतानी सातवां महीना ।
ربط	(۲۶)	(रजक)	धीरी ।
ربط	(۲۷)	(रजनी)	राधि ।
ربط	(۲۸)	(रजूष)	इच्छा, मर्जी ।
ربط	(۲۹)	(रजोगुण)	तीन गुणों में से २ गुण मध्यम चलन का ।
ربط	(۳۰)	(रजूलियत)	कामदेव ।
ربط	(۳۱)	(रिमाना)	रिमाना, खुशकरना ।
ربط	(۳۲)	(रचित)	इच्छा, मोह ।
ربط	(۳۳)	(रहलत)	बलानाना, मरजाना ।
ربط	(۳۴)	(रहम)	दया, तरस ।
ربط	(۳۵)	(रहमानी)	परमात्मा का ।

راضی	(ع)	(राजी)	प्रसन्न, खुश ।
راضی زلمه	(ع)	(राजीनामा)	सम्प्रतिपत्र ।
راضی	(ع)	(रातिव)	मुख्यातिव, रज्जु, इच्छावाला, मोह करनेवाला ।
راضی	(ع)	(राशत)	इच्छा, मोह, प्रसन्नता, अनुग्रह ।
راضی	(ع)	(राफ़िज़ी)	मुसलमानों की एक जात यानी शिया ।
راضی	(ع)	(राक्तिम)	लिखनेवाला, लिखारी ।
راضی	(ع)	(राकिव)	घोड़े अथवा जहान को सवार ।
راضی	(س)	(राजसी)	राज का, बादशाही ।
راضی	(س)	(राख)	खाक, मिट्टी, सुवाह ।
راضی	(س)	(राखी)	चौकीदार, रक्षा करनेवाला, मुहाफ़िज़ ।
راضی	(س)	(राग)	छः प्रकार के हैं, गानविद्या के मुख्य नाम ।
راضی	(س)	(रागी)	गवध्या ।
راضی	(س)	(रागिनी)	गात की मुख्य ३० स्त्रीसंज्ञा ।
راضی	(س)	(राब)	एक तरह का गोंद ।
راضی	(س)	(राम)	रामचन्द्रजी हिन्दुओं का एक अवतार ।
راضی	(ف)	(राम)	सेवक, नौकर ।
راضی	(س)	(रामकहानी)	रामायण, रामचन्द्रजी के कामों का खुलासा ।
راضی	(س)	(रामानन्दी)	साधू, सेवक रामचन्द्रजी के ।
راضی	(س)	(रामायण)	रामचन्द्र के चरित्रों का कथन इतिहास ।
راضی	(س)	(रामपी)	रांपी, चमारों का औजार ।
راضی	(س)	(रामतोरी)	साग, तर्कारी, भाजी ।
راضی	(س)	(रामजनी)	वेश्या, नगराही ।
راضی	(س)	(रामचन्द्र)	अवतार सातवां ।
راضی	(س)	(रामकली)	एक रागिनी है ।
راضی	(ف)	(रान)	जांघ ।
راضی	(س)	(राना)	राना के वास्ते एक पदवी है ।
راضی	(س)	(रांधना)	पकाना ।
راضی	(ف)	(रांधा)	निकालाहुआ, पकाया ।
راضی	(س)	(रांड)	विधवा, जिसका पति मरनाय वह स्त्री ।
راضی	(س)	(रंडापन)	विधवा का समय ।
راضی	(س)	(रांग)	एक तरह की धातु है ।
راضی	(س)	(रानी)	राना की स्त्री, बेगम, महारानी राजपत्नी ।
راضی	(س)	(रावत)	राजपूतों की एक जात है, शस्त्री ।
راضی	(س)	(रावटी)	छप्पर का मकान, छतपर ।
راضی	(س)	(रावण)	लंका का राजा ।
راضی	(س)	(राय)	हिन्दुओं की पदवी है ।
راضی	(ف)	(रायात)	भंडा, निरान ।

رايت	(४)	(रायता)	अरता, दही में दूधरी पस्तु तरकारी बिलाना ।
رايج	(ع)	(रायज)	प्रचार, सिपान ।
رايان	(ف)	(रायगाँ)	सुप्ता, बर्बाद, बेमोल ।
راي	(ي)	(राई)	एक किस्म का बीज है जो खेत में पैदा होता है और
رب	(ع)	(रय)	ईश्वर, परमात्मा । (नेत्र भी निकलता है ।
راي	(ع)	(रय्ही)	ईश्वरसम्बन्धी, एक फल का भी नाम है जिसमें भी, गहूँ
رايا	(ف)	(रयाच)	एक माने का नाम है । (पैदा होता है ।
راياي	(ف)	(रयाची)	रयान का बनानेवाला ।
راعي	(ع)	(रयार्ह)	शौरैया, नरम का एक पक्ष ।
راياي	(ع)	(रय्यानी)	ईश्वरीय ।
راي	(ي)	(रयइ)	तकलीक, दूरत ।
ربا	(ف)	(रुत)	धम्पास, मित्रता, चलन ।
رب	(ع)	(रुथै)	चौथा ।
رب	(ع)	(रुयीक)	मौसम बहार, गर्मी की खेती ।
رب	(ي)	(रुपट)	क्रिसलन, कीच ।
رب	(س)	(रुति)	राधि, रजनी, कामदेव की स्त्री का नाम है ।
رب	(س)	(रुनु)	कमल, मौसम ।
ربا	(س)	(रुताल)	एक तर्कारी है ।
رب	(ع)	(रुतवा)	पदवी ।
رب	(س)	(रुदा)	जरादिर, मणि ।
رب	(س)	(रुदाजोत)	दीपक, दिया, विरापनोति, एक रुसही को भी कहते हैं ।
رب	(س)	(रुथ)	एक प्रकार की ४ पहिने की गाँधी ।
ربا	(س)	(रुटना)	दोहराना, बार २ करना ।
رب	(س)	(रुज)	बेतपूटा, मिट्टी ।
ربا	(ع)	(रुजा)	उम्मेद, आशा, भरोसा ।
ربا	(ع)	(रुजास)	मदुम्य, पुरुष ।
رب	(ع)	(रुजय)	सुसलमानी सावधान महीना ।
رب	(س)	(रुजक)	धोनी ।
رب	(س)	(रुजनी)	रात्रि ।
رب	(ع)	(रुजूस)	इच्छा, मर्जी ।
رب	(س)	(रुजोगुण)	तीन गुणों में से २ गुण मध्यम चतन का ।
رب	(ع)	(रुजुखियत)	कामदेव ।
ربا	(ي)	(रिभाना)	रिभाना, सुशाकरना ।
رب	(س)	(रुचित)	इच्छा, मोह ।
رب	(ع)	(रुहलत)	बलानाना, मरजाना ।
رب	(ع)	(रुहम)	दया, तरस ।
ربا	(ع)	(रुहमानी)	परमात्मा का ।

राاضي	(ع)	(राज़ी)	प्रसन्न, खुश ।
راضي نامه	(ع)	(राज़ीनामा)	सम्प्रतिपत्र ।
راغب	(ع)	(रागिब)	मुद्रातिव, कञ्चु
راغب	(ع)	(रागिब)	इच्छा, मोह, प्रद
راغبي	(ع)	(राकिज़ी)	मुसलमानों की
راغم	(ع)	(राकिम)	लिखनेवाला, लि
راكب	(ع)	(राकिब)	घोड़े श्रथवा ज
راجسي	(س)	(राजसी)	राज का, बादर
راكه	(ه)	(राख)	खाक, मिट्टी, स
راکني	(س)	(राखी)	चीकीदार, रक्षा
راگ	(س)	(राग)	छः प्रकार के
راغي	(س)	(रागी)	गवय्या ।
راگني	(س)	(रागिनी)	गान की मुख्य
رال	(س)	(राल)	एक तरह का
رام	(س)	(राम)	रामचन्द्रजी हि
رام	(ب)	(राम)	सेवक, नौकर
رام کرانيه	(س)	(रामकहानी)	रामायण, राम
راما نندي	(س)	(रामानन्दी)	साधू, सेवक रा
راماين	(س)	(रामायण)	रामचन्द्र के
رامي	(ه)	(रामपी)	रांपी, चमारों
رام قزري	(ه)	(रामतोरी)	साग, तकीरी
رام چني	(س)	(रामजनी)	वेश्या, १९०
رام چندر	(س)	(रामचन्द्र)	श्रवतार
رام کلي	(س)	(रामकली)	एक रागिनी ह
ران	(ب)	(रान)	जांघ ।
رانا	(ه)	(राना)	राना के
راندها	(ه)	(रांधना)	पकाना ।
راندها	(ب)	(रांधा)	निकाला हुआ,
رانق	(ه)	(रांड)	विषया,
رنداپن	(ه)	(रंडापन)	विषया का
رانگ	(ه)	(रांग)	एक
راني	(س)	(रानी)	
راوت	(ه)	(रावत)	
راوئي	(ه)	(रावटी)	
راون	(س)	(रावण)	
راي	(س)	(राय)	
رايات	(ب)	(रायात)	

رعاب	(ع)	(रिश्वाया)	प्रजा, देश के लोग ।
رعایت	(ع)	(रिश्वायत)	पर्याप्त, तरफदारी ।
رعب	(ع)	(रौब)	भय, डर ।
رعد	(ع)	(राद)	गर्जना, बादल का गूँजना ।
رعدش	(ع)	(राशा)	कांपना, शरीर का हिलना ।
رعنا	(ع)	(राना)	मुषा, खर्रायाला, सन्दर ।
رعونیت	(ع)	(रऊनत)	अभिमान, गर्हचार ।
رغبت	(ف)	(रघयत)	रुचि, इच्छा, अभिलाष ।
رغبت	(ع)	(रघययत)	प्रजा, देश के नर नारी ।
رغابت	(ع)	(रिक्ताग्रत)	संगति, प्रीति ।
رغایت	(ع)	(रिक्ताश्चित)	धुरा, चैन, आनन्द ।
رغار	(ف)	(रग्तार)	केर, गर्दिरा, चाल ।
رفت گذش	(ف)	(रगतगत)	गया, सो गया ।
رفتہ رفتہ	(ف)	(रफता रफता)	सहज २, हौले २ ।
رفس	(ع)	(रफस)	रास, नाच ।
رفع	(ع)	(रफा)	फलक, दूर, परे ।
رفو	(ع)	(रफू)	सीना, टांकना ।
رفیق	(ع)	(रफ़ीक)	मित्र, दोस्त, संगती ।
رفیقہ	(ع)	(रफ़या)	भरती का टुकड़ा, लगवाई चौधारी ।
رفت	(ع)	(रिफ़त)	पतला, महीन, सन्ताप ।
رفم	(ع)	(रफ़म)	खिसना, कमया ।
رفوب	(ع)	(रफ़ीय)	शत्रु, वैरी ।
رفیق	(ع)	(रफ़ीक)	पतला, महीन ।
رکاب	(ع)	(रिकाब)	लोहे का पायदान घोड़े की जीन में ।
رکابی	(ف)	(रिकाबी)	तरतरी, छोटीयाली ।
رکنا	(ع)	(रोकना)	दोहराना, मनाकरना ।
رکت	(س)	(रफ़)	लोह, खून, रुधिर, शोधित ।
رکن	(ع)	(रकन)	सिद्ध, सम्मा ।
رکبی	(س)	(रूपि)	तपस्वी, गायीश्वर ।
رکبا	(ع)	(रुफ़ा)	पूरा, घुसक ।
رکبنا	(ع)	(रखना)	धरना ।
رکبوال	(س)	(रखवाला)	चौकीदार, रक्षाकर्मीवाला ।
رک	(س)	(रख)	जंगल, वन ।
رکبک	(ع)	(रफ़ीक)	पतला, महीन ।
رک	(ف)	(रग)	शरीर के भीतर की नस, रस्ती ।
رکونا	(ع)	(रगड़ना)	विसना ।
رکودنا	(ع)	(रगोदना)	पीड़ाकरना, सहेदना, मनादेना ।

رم	(ب)	(रम)	दौड़, भाग, चाल ।
رمز	(ف)	(रम्झ)	भेद, इशारा ।
رمال	(ع)	(रम्माल)	ज्योतिषी, रमल जाननेवाला ।
رمل	(ع)	(रमल)	एक प्रकार का ज्योतिषशास्त्र ।
رمانا	(س)	(रमाना)	रगड़ना, बर्तना ।
رمضان	(ع)	(रमज़ान)	नया मुसलमानी महीना ।
رمق	(ع)	(रमक)	भोड़ा ।
رمنّا	(س)	(रमना)	चौक बाजार, बड़ी जगह, रस्ता ।
رن	(س)	(रन)	संग्राम, युद्ध, रण ।
رنج	(ف)	(रंज)	शोक, सन्ताप ।
رنجک	(ح)	(रंजक)	बन्दूक के प्याले की जगह ।
رنجور	(ف)	(रंजूर)	बीमार, दुःखी, रोगी ।
رنجيدگی	(ف)	(रंजीदगी)	कोप, दुःख, शोक ।
رنجيدہ	(ف)	(रंजीदा)	कोपी, दुःखी ।
رند	(ف)	(रिन्द)	लुचा, भोगी, शराबी ।
رند۱	(ح)	(रन्दा)	लकड़ी साफ करने का औजार ।
رندھنا	(ح)	(रांधना)	पकाना ।
رند۱	(ح)	(रँडवा)	कुँवारा ।
رندي	(ح)	(रँडी)	वेश्या, नगरनारी, रामजनी ।
رنديا	(ح)	(रँडिया)	विधवा, वे पति की स्त्री ।
رنگ	(ف)	(रंग)	वर्ण, डील, ढंग, रीति, सुशी, आनन्द ।
رنگارنگ	(ف)	(रंगारंग)	रंगविरंगी, विचित्र ।
رنگ والي	(ف)	(रंगवाई)	रंग करने की मजदूरी ।
رنگت	(ف)	(रंगत)	रंग, वर्ण, रंजित ।
رنگترا	(ف)	(रंगतरा)	सन्तरा, नारंगी ।
رنگيز	(ح)	(रंगीला)	चटकीला, रसीला, छैला, रसिया ।
رنگين	(ف)	(रंगीन)	रंगदार, रंगहुआ, रंजित ।
رنواس	(س)	(रनवास)	महल, स्त्रीस्थान ।
رداج	(ع)	(रिवाज)	मर्यादा, मर्जाद, रीति ।
ردا	(ف)	(रवा)	टीक, दुस्त ।
ردارو	(ف)	(रवारौ)	चलना ।
رداروي	(ف)	(रवारवी)	चलते हुये ।
ردوان	(ح)	(रोवां)	वाल, पराम, ऊन ।
ردانگي	(ف)	(रवानगी)	कूच, चलना, सिधारना ।
ردانه	(ف)	(रवाना)	जाना, सिधारना ।
ردايت	(ع)	(रवायत)	क्रिस्ता, कहानी, याता ।
ردابه	(ف)	(रोवाह)	लोमड़ी ।

روبراه	(ف)	(रुघराह)	टीक, दुकती।
روبرو	(ف)	(रुघरु)	सामने, मुंह दरमुंह।
روبرار	(ف)	(रुघफार)	सामने २ हकम।
روپ	(س)	(रुप)	स्वरूप, चेष्टा, मूरत।
روپا	(س)	(रुपा)	चांदी।
روپوش	(ف)	(रुपोशहोना)	धियना।
روپوش	(س)	(रुपवन्त)	पुत्रपुत्र, सुन्दर।
روپوش	(س)	(रुपविला)	चांदी के तारों का गोटा (चांदी के रंग का)।
روپوش	(س)	(रुपया)	सिक्का चांदी का।
روپوش	(س)	(रोट)	गोटी २ रोटी।
روپوش	(س)	(रुटना)	क्रोध करना, रुगना।
روپوش	(س)	(रोटी)	आटे की बगई हुई वस्तु, चपाती।
روچک	(س)	(रुचक)	मनगियाता, मुसकिर।
روچک	(ع)	(रुह)	मोह, जान।
روحاني	(ع)	(रुहानी)	ईश्वर सम्बन्धी।
روى	(ف)	(रोव)	नदी, दरिया।
رويدان	(ف)	(रुयदाद)	वृत्तान्त, राज्य पानी।
روزا	(س)	(रोड़ा)	एक मरियों की जान।
روزگار	(ف)	(रोज़गार)	नौकरी, संसार, जगत्, दीनिया, दुकद।
روزگار	(ف)	(रोज़मरेह)	हररोज।
روزگار	(ف)	(रोज़न)	प्राधा, घेद।
روزگار	(ف)	(रोज़ी)	घस, धन।
روزگار	(ف)	(रोज़ीना)	दिन की मचादरी।
روزگار	(ف)	(रोज़ा)	मुसलमानों का बने, उपवास।
روزگار	(س)	(रुसना)	रुटना, क्रोध करना, धूमधूम होना।
روستائي	(ف)	(रुसवाई)	फलेक, थनादर।
روستائي	(ف)	(रोसनाई)	गंवार, दिमान।
روشن	(ف)	(रोशन)	चमकदार।
روشن	(ف)	(रविश)	प्रकार, चाल।
روشنی	(ف)	(रोशनी)	चमक, भदक, उमाला।
روشم	(ع)	(रौज़ा)	बाग, पाटिका, बाड़ी।
روغن	(ف)	(रोगन)	चिकनाई।
روغن	(س)	(रोह)	रोकड़, नकद, कपया।
روغن	(س)	(रुह)	दरकत, पेड़, वृक्ष।
روغن	(س)	(रोकड़)	नकद कपया, रखने की जगह।

روکړيا	(४)	(रोकड़िया)	खजांची, पोद्दार।
روک	(४)	(रुक)	दस्तूरी, वं क्रामत कोई चीज लेनी।
روگ	(س)	(रोग)	बीमारी।
روگي	(س)	(रोगी)	बीमार।
رولا	(४)	(रौला)	गुल, शोर।
روکنا	(४)	(रोकना)	बन्द करना, अटकाना।
رولنا	(४)	(रोलना)	बटोरना, जमाकरना।
روم	(ع)	(रूम)	एक देश का नाम है।
رومي	(ع)	(रूमी)	रूमदेश का रहनेवाला।
رونا	(४)	(रोना)	बिसरना, आंसू बँहाना।
رونه	(ف)	(रघन्ना)	परवानगी।
روندنا	(४)	(रौंदना)	पाँव से मलना।
رونق	(ف)	(रौनक)	शोभा।
رونگ	(४)	(रुंग)	वाल, ऊन, पशम, रीश।
روهنی	(س)	(रोहिणी)	नक्षत्र का नाम है।
روهو	(س)	(रोह)	एक प्रकार की मछली।
روئي	(४)	(रुई)	विनोला, निकासी हुई कपास।
رويت	(ف)	(रूयत)	गुँह देखना, सितारों की चाल।
رولين	(ف)	(रोई)	पीतलका, शरबीर।
رويه	(ف)	(रुय्या)	प्रकार, ढंग।
راهن	(ف)	(राहिन)	बंधक, दाता।
راه	(ف)	(राह)	सड़क, रास्ता।
رها	(ف)	(रिहा)	छुटकारा पानेवाला।
رخائي	(ف)	(रिहाई)	छूटना।
رخايش	(ف)	(रिहायश)	बासा, वतन।
رهبر	(ف)	(रहबर)	शुरू, मुर्शिद, पीर।
رهت	(س)	(रहित)	पैर, अलग।
رهنت	(४)	(रहँट)	जिस से पानी कुँवें से निकाला जाता है।
رهجانا	(४)	(रहजाना)	पीछे रहना।
رهرد	(ف)	(रहरव)	मुसाफिर, रस्ता चलेनेवाला।
رهزو	(४)	(रहड़)	एक प्रकार की गाड़ी।
رهزون	(ف)	(रहज़न)	ढाकू, लुटेरा।
رهس	(ش)	(रहस)	अकेलापन, तनहाई।
رهلا	(४)	(रहकला)	एक प्रकार की तोप छोटी।
رهنگو	(ف)	(रहगीर)	मुसाफिर, परदेशी।
رهن	(ع)	(रिह्न)	गिरवी, बन्धन।
رهن نامه	(ع)	(रिह्ननामा)	बन्धनपत्र।

رخنا	(४)	(रहना)	वास करना ।
رياست	(ع)	(रियासत)	राज ।
رياضت	(ع)	(रियाज़त)	मेहनत, कष्ट ।
رياضی	(ع)	(रियाज़ी)	मेहनती, गणित विद्या ।
ریا	(ع)	(र्या)	मक, फरेज ।
ریب	(ع)	(रैब)	शक, दुविधा ।
ریست	(س)	(रीति)	रिवाज, तरीका, मर्याद ।
ریتا	(س)	(रेता)	मिट्टी, बालू ।
ریتل	(س)	(रेतल)	छोटा ।
ریتنا	(س)	(रेतना)	रगड़ना ।
ریتی	(س)	(रेती)	एक भीतार रेतने का ।
ریٹا	(س)	(रीठा)	एक फल है ।
ریختہ	(ی)	(रीछ)	भालू, जंगल का पशु ।
ریختن	(ی)	(रीझना)	प्रस्राव होना ।
ریخ	(ع)	(रीद)	वायु पौध ।
ریختان	(ع)	(रेहां)	एक सुगन्धित पौधा ।
ریختن	(ف)	(रेखता)	चूना, गूच ।
ریداس	(س)	(रैदास)	एक महन्त का नाम है ।
ریز	(س)	(रेर)	हेला, रौला, गुला ।
ریزہ	(ی)	(रीड़)	पीठ की हड्डी ।
ریزش	(ف)	(रेज़िश)	प्रतिरपाव, टपकना ।
ریزہ	(ف)	(रेज़ह)	द्रव्य ।
ریس	(ی)	(रीस)	नुरवरी करना, डिम्बकरना ।
ریسمان	(ف)	(रेसमान)	धागा, तागा, रस्सी ।
ریش	(ف)	(रेश)	घान, जलम ।
ریش	(ف)	(रीश)	डाड़ी ।
ریشم	(ف)	(रेशम)	अंशुकं, एक तरह का कीड़े से निकला हुआ तागा ।
ریشہ	(ف)	(रेशा)	रंग, तार ।
ریگ	(ف)	(रेग)	रेत, बालू ।
ریگستان	(ف)	(रेगिस्तान)	भुज का देश, बालू का देश ।
ریہ	(ی)	(रेहा)	पानी का महान, घका ।
ریل ریل	(ی)	(रेलपेल)	अधिक, बहुधा, बहुत ।
ریلنا	(ی)	(रेलना)	धक्कड़ना, लुढ़काना ।
ریم	(ف)	(रीम)	पीप, मवाद ।
ریں	(س)	(रैन)	राध, रात, रजनी ।
ریٹنا	(ی)	(रींगना)	धरे २ चलना, कीड़े की चाल ।
ریونی	(س)	(रेवती)	सप्तर्षि सप्त नक्षत्र ।

روزي	(۵)	(रेवड़ी)	मिठाई, तिलों की
روند چيني	(۶)	(रेवंचीनी)	एक दुवाई है
رؤس	(۷)	(रईस)	राजा, बड़ा आदमी
رنگ مندل	(۸)	(रंगमहल)	भोगविलास करने का मकान

(३)

زاده	(۱)	(ज़ादह)	जाया, जाईदा
زار	(۲)	(ज़ार)	खेत, जगह, इंदरा
زاري	(۳)	(ज़ारी)	रोना, पीटना, शोक, सन्ताप
زاغ	(۴)	(ज़ाग)	कच्चा, एककाला पक्षी, काग
زال	(۵)	(ज़ाल)	बुद्धयधरया, बुद्धिया
زاتو	(۶)	(ज़ानू)	घुटना, गोड़
زاني	(۷)	(ज़ानी)	बिषयी, जारीकरनेवाला
زانيه	(۸)	(ज़ानयह)	सत्ता, बिषयी, वश्या
زاويه	(۹)	(ज़ावियह)	कोना, तिरछा, कोना
زادن	(۱۰)	(ज़ाहिद)	तपस्वी, पवित्र मनुष्य, शपि, प्रति
زايجه	(۱۱)	(ज़ायचड)	ज्योतिष के हिसाब का मया, कुपडली
زایل و	(۱۲)	(ज़ायलहोना)	दूरहोना, कमहोना, पलित
زبان	(۱۳)	(ज़बान)	भाषा, जिह्वा, जीभ
زباني	(۱۴)	(ज़बानी)	बोल, कहना, बयान
زنده	(۱۵)	(ज़िन्दा)	जीताहुया
زنده	(۱۶)	(ज़ुवदह)	सार, साथ
زور	(۱۷)	(ज़वर)	ऊंचा, ऊपर
زور	(۱۸)	(ज़बूर)	यहूदियों के मजहबकी कितान
زبون	(۱۹)	(ज़बून)	गोच
زبل	(۲۰)	(ज़डल)	असत्य झोलना, बकना
زح	(۲۱)	(ज़िच)	इंसी
زجر	(۲۲)	(ज़ज)	धमकाना, घुड़कना
زحمت	(۲۳)	(ज़हमत)	दुःख, क्लेश, फलेश, सन्ताप
زخم	(۲۴)	(ज़हम)	घाव, फाँड़ा
زخمي	(۲۵)	(ज़हमी)	घायल
زد و کوب	(۲۶)	(ज़दवशोध)	मारपीट
زر	(۲۷)	(ज़र)	दौलत, माया, दया, कपया
زراعت	(۲۸)	(ज़िराअत)	खेती बाड़ी

زربلت	(ف)	(ज़रयक्त)	एक तुलसी का पत्र ।
زرد	(ف)	(ज़र्द)	पीला ।
زردچوب	(ف)	(ज़र्दचोब)	हल्दी ।
زردک	(ف)	(ज़र्दक)	गानर ।
زرد	(ف)	(ज़रद)	सोई का दूध ।
زردین	(ف)	(ज़री)	एनदरी, निवार ।
زشت	(ف)	(ज़िश्त)	धरा, खराब ।
زعموان	(ع)	(ज़ाक़रान)	केश ।
زعم	(ع)	(ज़ािम)	भरोसा, यमएध ।
زغن	(ع)	(ज़गन)	बीग, एक पर्व है ।
زک	(ع)	(ज़क)	तुलसान, दुस्त ।
زکات	(ع)	(ज़कात)	दान, पुण्य, दीरान ।
زکام	(ع)	(ज़काम)	शत्रुदयाप ।
زکال	(ع)	(ज़काल)	साक़ पानी ।
زکله	(ع)	(ज़क़ला)	भूचाल, भूकम्प ।
زلف	(ف)	(ज़रफ़)	नाल, केरा ।
زلف	(ع)	(ज़ल)	एक दरिया का कंधा है, जोंक ।
زلیشا	(ع)	(ज़लीखा)	एक नदी सती का नाम है ।
زمام	(ع)	(ज़माम)	घोड़े की बाग ।
زمنور	(ع)	(ज़म्यूर)	घोड़ी तीर ।
زمنون	(ف)	(ज़मुन्द)	पसा, एफ़ल, जगदिर ।
زمنوم	(ع)	(ज़मज़म)	अरबदेश में एक कुआँ है ।
زمنستان	(ف)	(ज़मिस्ता)	शीतलदेरा, ठण्डाभूतक, नोंग ।
زمنون	(ف)	(ज़मीन)	धरती, पृथ्वी, भूमि ।
زمیندار	(ف)	(ज़मीनदार)	धरती का मालिक ।
زن	(ف)	(ज़न)	नारी, सौरन, विरिया, जोंक ।
زغن	(ف)	(ज़गन)	मारना ।
زنا	(ع)	(ज़िना)	हराम, परमोपमन, गिराव, जारी ।
زنار	(ع)	(ज़नार)	जनेऊ, यशोपरीत ।
زنانه	(ع)	(ज़नाना)	नरुस्तक ।
زنبدیل	(ع)	(ज़ंजबील)	सोंठ, अदरक ।
زنجیر	(ف)	(ज़ंजीर)	सांकल ।
زنج	(ف)	(ज़नख)	ढोड़ी ।
زندان	(ف)	(ज़िन्दान)	केदख़ानह, बन्दीगृह ।
زندگانی	(ف)	(ज़िन्दगानी)	आयु, अवस्था ।
زنگ	(ف)	(ज़ंग)	मोथी, फाई ।
زنگی	(ف)	(ज़ंगी)	हवशी ।

साँझ	(८)	(साँझ)	पिलानेवाला ।
साँझ	(८)	(साँझ)	बन्दहोना ।
साँझ	(८)	(साँझ)	बासी, रहनेवाला, निवासी ।
साँझ	(८)	(साँझ)	भरीला ।
साँझ	(८)	(साँझ)	भाजी, तर्कारी ।
साँझ	(८)	(साँझ)	समुद्र ।
साँझ	(८)	(साँझ)	एक पेड़ है ।
साँझ	(८)	(साँझ)	एक तरह की लकड़ी है ।
साँझ	(८)	(साँझ)	बौरी का भाई ।
साँझ	(८)	(साँझ)	सुंदर, अप्सर ।
साँझ	(८)	(साँझ)	सिद्ध, प्राप्ति ।
साँझ	(८)	(साँझ)	एक देवता है ।
साँझ	(८)	(साँझ)	सम्पूर्ण, पूरा ।
साँझ	(८)	(साँझ)	मांस, गोश्त ।
साँझ	(८)	(साँझ)	सुख करना, पट्टी जड़ना, चारपाई बगाना ।
साँझ	(८)	(साँझ)	रंगीन कपड़ा ।
साँझ	(८)	(साँझ)	घोड़ों का डाक्टर, अश्वचिकित्सक ।
साँझ	(८)	(साँझ)	वर्षारोज, चारहमास ।
साँझ	(८)	(साँझ)	री की बहिन ।
साँझ	(८)	(साँझ)	तीसरा वेद ।
साँझ	(८)	(साँझ)	सामग्री, तस्वीर ।
साँझ	(८)	(साँझ)	एक नगर है जिस में जमक की झील है ।
साँझ	(८)	(साँझ)	बल, शक्ति, ताकत ।
साँझ	(८)	(साँझ)	सुनना ।
साँझ	(८)	(साँझ)	सामान, असमान ।
साँझ	(८)	(साँझ)	बड़ा, स्वामी, मालिक, पति ।
साँझ	(८)	(साँझ)	स्वरूप ।
साँझ	(८)	(साँझ)	सर्प, नाग ।
साँझ	(८)	(साँझ)	धोखा, कपट ।
साँझ	(८)	(साँझ)	शाम, सायंकाल ।
साँझ	(८)	(साँझ)	सत्य, सच ।
साँझ	(८)	(साँझ)	ढाँचा ।
साँझ	(८)	(साँझ)	बिजार, बेल, बर्द ।
साँझ	(८)	(साँझ)	एक प्रकार का कड़ा है, छिपकली की समान ।
साँझ	(८)	(साँझ)	श्वास, दम, प्राण ।
साँझ	(८)	(साँझ)	भय, संदेह ।
साँझ	(८)	(साँझ)	एकशास्त्र है द्वादशश्लोकों में से । (सांख्य) ।

सां	(४)	(सांकर)	सेनीर ।
सांग	(३)	(सुवांग)	दूसरी राकड़ बदलना, भयङ्कर-रसना ।
सांग	(३)	(सांग)	बली, एक राय दे ।
सांग	(४)	(सांगला)	श्यामरंग, यथारंग, श्याम वंग ।
सांग	(३)	(सांगी)	पनुच सावन, भूसा ५ अनाज, मिलाकर ।
सांग	(४)	(साह)	संस्कृत, मदानन ।
सांग	(४)	(सांटा)	खरही, छोटीलाटी ।
सांग	(५)	(सांडनी)	लंडनी ।
सांग	(४)	(सांगी)	गांधी के नीचे का भाग ।
सांग	(४)	(सानना)	भूना, मिलाना ।
सांग	(५)	(सावन)	चानासे का एकमहीना है हिन्दू का पाँचवां महीना ।
सांग	(४)	(साह)	मदानन, साहकर ।
सांग	(५)	(साहकार)	मदानन, साह ।
सांग	(४)	(साईस)	धरप सेवक ।
सांग	(५)	(सायवान)	परामदा, बरंदा, धरपर ।
सांग	(४)	(सायर)	कुत्त, समाय ।
सांग	(४)	(सायल)	मांगनेवाला, सक्त करनेवाला ।
सांग	(४)	(साया)	साया, रखा, सहंगा (अंगरेजी काटका) ।
सांग	(४)	(साई)	मातृक, कर्कर ।
सांग	(४)	(साव)	सर्प, कुत्ता, समाय, समस्त ।
सांग	(४)	(सावय)	साव्य ।
सांग	(४)	(सावद)	टोफरी, बलिया ।
सांग	(५)	(सावज़)	हरा ।
सांग	(५)	(सावज़ा)	एक रात है, हरी रात ।
सांग	(५)	(सावज़ी)	भंग, हरिपाली ।
सांग	(५)	(सावा)	साव, (७) ।
सांग	(५)	(सावक)	पाठ, पिछला ।
सांग	(५)	(सावकत)	बढ़ना, कंधाहोना ।
सांग	(५)	(सावक)	हलका, नाजुक ।
सांग	(५)	(सावकी)	खूबधूर्ती, शत्रुवैद्य ।
सांग	(५)	(साव)	पक्षा, मटकी ।
सांग	(५)	(सावस)	भूरी, चौकर ।
सांग	(५)	(समा)	समान, दवार, मजलिस ।
सांग	(५)	(सुवीता)	अवकाश, फुरसत, अवसर ।
सांग	(५)	(सघेरा)	प्रतकाल, भोर, एवह, कम, लफका ।
सांग	(५)	(सयील)	प्रकार, दंग, पानी पिलाने की जगह, लाऊ, राह ।
सांग	(५)	(साची)	गवाह, सार्थी ।

سزاري	(१)	(सुपारी)	झालिया, देहरे, पुद्गीफल ।
سپاس	(ف)	(सिपाल)	धन्यवाद, शुक्र, स्तुति, सराहना ।
سپاه	(ف)	(सिपाह)	दल, सेना, फौज, लश्कर, कटक
سپاهي	(ف)	(सिपाही)	प्यादा, पैदल, शस्त्रधारी ।
سپت	(س)	(सप्त)	सात, (७) ।
سپتاہ	(م)	(सप्ताह)	हफ्तः, सातरोज को कहते हैं ।
سپر	(ف)	(सिपर)	ढाल ।
سپود	(ف)	(सपुर्द)	सौंपना ।
سپردائي	(خ)	(सपरदाई)	वेश्या का नौकर (साजिन्दा) ।
سوز	(ف)	(सिभुज)	सीसा, तिल्ली ।
سوزن	(س)	(स्वप्न)	स्वाप, सुपना ।
سپوت	(س)	(सपूत)	अच्छा बेटा, अधिकारी पुत्र ।
سپولا	(خ)	(सपोला)	सर्प का बच्चा ।
سپهر	(ف)	(सिपहर)	अपरान्ह काल, तीसरा पहर ।
سپه	(ف)	(सिपह)	फौज, सेना ।
سپهر	(ف)	(सिपहर)	आकाश, गालख ।
سپید	(ف)	(सपेद)	उजला, स्वेत ।
سپت	(س)	(सप्त)	बल, जोर ।
ستار	(ف)	(सितार)	एक बाजा-है तीनतारों का ।
ستاره	(ف)	(सितारा)	नक्षत्र ।
سنا	(خ)	(सताना)	दुस्तदेना ।
سنایش	(ف)	(सितायश)	सराहना, स्तुति ।
ستورایترا	(خ)	(सतरावहतरा)	मूर्ख, बहुत बूढ़ा ।
ستکار	(س)	(सत्कार)	आदरभाव, प्रतिष्ठा ।
ستم	(ف)	(सितम)	अधर्म, अपराध, अन्याय ।
ست ماسا	(خ)	(सतमासा)	सात, महीने का, पैदाहुआ बच्चा (जो
سمتکار	(ف)	(सितमगार)	अधर्मी, अन्यायी ।
ستو	(خ)	(सत्तु)	भूने अनज का आटा ।
ست دیانا	(خ)	(सिदीपिदना)	घबड़ाना, व्याकुल या दुर्लक्ष होना ।
ستون	(ف)	(स्तून)	स्तम्भ, अखाड़ ।
ستوار	(خ)	(सुथरा)	साफ़, सुन्दर ।
ستي	(س)	(सती)	पतिव्रता, पति के साथ तन त्यागनेवाली
ستیا اس	(خ)	(सत्यानाश)	विनाश, उजाड़ ।
ستیزه	(ف)	(सितेज़ा)	संग्राम, युद्ध ।
ستا	(خ)	(सिट्टा)	मुट्ठा, मक्का ।
ستایان	(خ)	(सट्टावट्टा)	जोड़ तोड़ करना, फट्ट, धोखा ।

संज्ञा	(१)	(सिद्धिना)	श्रियता, सुखता ।
संज्ञा	(२)	(सिद्धिना)	६० वर्ष की अवस्था का होमाना, मुरी, कुमन । (होमाना)
संज्ञा	(३)	(सद्य)	सत्य ।
संज्ञा	(४)	(सज्जादह)	महान की गरी, सुसज्जा, जा नमाज ।
संज्ञा	(५)	(सज्जाना)	संवातना ।
संज्ञा	(६)	(सिजल)	सुन्दर, सौहार्दा ।
संज्ञा	(७)	(सज्जन)	सुमान, सावधानी ।
संज्ञा	(८)	(सज्जापित)	अच्छाद, दान, पुण्य ।
संज्ञा	(९)	(साम्त)	रक्षा ।
संज्ञा	(१०)	(सुखन)	वात, शान्ति ।
संज्ञा	(११)	(सप्पी)	दानी, परीक्षार्थी ।
संज्ञा	(१२)	(सदा)	हमेशा, अनादि, अविनाशी, अमान (सदा) ।
संज्ञा	(१३)	(सदाप्रत)	उपपदानादि निर २ दोष २ ।
संज्ञा	(१४)	(सुध)	खर (सुधि) सौधा, सही ।
संज्ञा	(१५)	(सिद्ध)	अभि, महामुक्ति, देना, योगी ।
संज्ञा	(१६)	(सिधारना)	खानह होना, बसाना ।
संज्ञा	(१७)	(सधाना)	पालन करना, गिराना ।
संज्ञा	(१८)	(सिद्धान्त)	पञ्चा, सच दर्शाई हुई ।
संज्ञा	(१९)	(सुधारना)	ठीक करना ।
संज्ञा	(२०)	(सुधरना)	ठीक होना ।
संज्ञा	(२१)	(सर)	माथा, मस्तिष्क, कपाल, शीत, मूँद ।
संज्ञा	(२२)	(सिर)	भेद, गुनवान ।
संज्ञा	(२३)	(सराय)	पानी का धोका, धरती के पुखारस ।
संज्ञा	(२४)	(सराय)	धारा, बहना, कोमला ।
संज्ञा	(२५)	(सराय)	धर्मराजा ।
संज्ञा	(२६)	(सराया)	सिर से पैर तक ।
संज्ञा	(२७)	(सरापरदा)	राना का डेरा, तम्बू ।
संज्ञा	(२८)	(सराज)	दीवा, चिराग, घेरे का जाल ।
संज्ञा	(२९)	(सराय)	धारा ।
संज्ञा	(३०)	(सरासर)	ऊत, समूह, सरी ।
संज्ञा	(३१)	(सरासीम)	व्याकुल, पनपना हुआ ।
संज्ञा	(३२)	(सुराग्र)	सोम, मिशान, पना ।
संज्ञा	(३३)	(सरंजाम)	तयारी, परिश्रम ।
संज्ञा	(३४)	(सरायगी)	एक हिन्दू जाति है (मैनी मन्त्राली) ।
संज्ञा	(३५)	(सराहना)	बर्खास्त करना, नारीक करना ।
संज्ञा	(३६)	(सद्व्यराह)	प्रधान, महिषा ।
संज्ञा	(३७)	(सर्प)	साप, अनादी, नाग ।

سپاری	(४)	(सुपारी)	छालिया, दोहरे, पुत्रीफल ।
سپاس	(ف)	(सिपाल)	धन्यवाद, शुक्र, स्तुति, सराहना ।
سپاه	(ف)	(सिपाह)	दल, सेना, फौज, लश्कर, कटक ।
سپاهي	(ف)	(सिपाही)	प्यादा, पैदल, राक्षपारी ।
سبت	(س)	(सत्त)	सात, (७) ।
سپتاه	(س)	(सप्ताह)	हफ्तः, सातरोज को कहते हैं ।
سبز	(ف)	(सिपर)	दाल ।
سپود	(ف)	(सपुर्द)	सौंपना ।
سپردائي	(४)	(सपरदाई)	वेश्या का भौकर (साजिन्दा) ।
سارز	(ف)	(सिपुज़)	झीहा, तिही ।
سوين	(س)	(स्वप्न)	स्वान, सुपना ।
سدوت	(س)	(सपूत)	अच्छा बेटा, अधिकारी पुत्र ।
سولا	(४)	(सपोला)	सर्प का बच्चा ।
سهر	(ف)	(सिपहर)	अगरान्ह काल, तीसरा पहर ।
سره	(ف)	(सिपह)	फौज, सेना ।
سهر	(ف)	(सिपहर)	आकाश, ब्रह्मण ।
سريد	(ف)	(सपेद)	उजला, खेत ।
سبت	(س)	(सत्त)	बल, जोर ।
سناار	(ف)	(सितार)	एक बाज है तीनतारों का ।
سناره	(ف)	(सितारा)	नक्षत्र ।
سناا	(४)	(सताना)	दुसदेना ।
ستايش	(ف)	(सितायश)	सराहना, स्तुति ।
سترايتارا	(४)	(सतापवहतरा)	मूर्ख, बहुत बूढ़ा ।
ستکار	(س)	(सत्कार)	आदरभाव, प्रतिष्ठा ।
ستم	(ف)	(सितम)	अधर्म, अपराध, अन्याय ।
ست ماسا	(४)	(सतमासा)	सात महीने का पैदाहुआ बच्चा (जो गर्भ में केवल सात महीने रहा) ।
ستکار	(ف)	(सितमगार)	अधर्मी, अन्यायी ।
ستو	(४)	(सत्त)	भूने अनाज का आटा ।
ستيدانا	(४)	(सिटिपिदना)	घरझाना, व्याकुल वा दुखी होना ।
ستون	(ف)	(सूतून)	सम्भा, सुन ।
ستورا	(४)	(सुथरा)	साफ, सुथरा ।
ستي	(س)	(सती)	पतिव्रता ।
ستيااس	(४)	(सत्यानाश)	निगार ।
ستيزا	(ف)	(सितेज़ा)	स ।
ستلا	(४)	(सिट्टा)	सुट्टा, सुट्टा ।
ستلا	(४)	(सिट्टावट्टा)	जोड़ ।
ستکان	(४)	(सट्टकाना)	चौरी ।

سرنامہ	(ف)	(सरनामा)	पता, ठिकाना ।
سرنائی	(ف)	(सरनाई)	वीन बाजा, राहनाई ।
سرنک	(س)	(सरुंग)	भेती के नीचे राहता, घोंडे का रंग, हिनलू ।
سرو	(ف)	(सर्व)	एक पेड़ माघ में होता है [बं फल] ।
سروپ	(س)	(सरूप)	स्वल्प, चेष्टा, सूत ।
سرونا	(س)	(सरैता)	छालिया काटने का औजार ।
سروود	(ف)	(सरोद्)	गाना, राग एक प्रकार का माना ।
سرور	(س)	(सरवर)	अच्छा, शानदार, सरदार ।
سرور	(ف)	(सुरुर)	नर्या, पीनक, सुशी ।
سروری	(ف)	(सरवरी)	अफसरी, एरियान ।
سرورگر	(ف)	(सरेश्वर)	प्रयोजन, काम, मतलब ।
سروشي	(س)	(सरोही)	एक प्रकार की तलवार ।
سرشک	(ف)	(सरहंग)	सेनापति, जनरल, चौकी सरदार ।
سري	(س)	(श्री)	[श्री] स्वामी, विष्णुपत्नी, सम्पदा, धन, शोभा, यह सम्पद देवताओं और बड़े आदमियों के नाम के साथ लाया जाता है ।
سری	(س)	(सिद्धी)	बाबला, कुमन, कुतुबि, दीनाना, पागल ।
سری	(ف)	(सरीर)	गर्द, तल्ल ।
سری راگ	(س)	(सिदीराग)	छः रागों में से एक राग है ।
سریش	(ف)	(सरीश)	एक चिकदार चीज, जिससे लकड़ी की चीजें जोड़ी जाती हैं ।
سریع	(ع)	(सरीय)	जल्दी, फुर्ती करनेवाला, तेज ।
سریبا	(س)	(सरीबा)	जेता, गेता ।
سرین	(ف)	(सुरीन)	चूल्हा ।
سزا	(ف)	(सझा)	मुसाइया, गलाइया ।
سزا	(ف)	(सज्ञा)	दण्ड ।
سزاوار	(ف)	(सज्ञावार)	कुमर करनेवाला, दण्ड योग्य, शुद्ध ।
سست	(ف)	(सुस्त)	छालरी, आलशी, मलीन, उदास ।
سستا	(س)	(सस्ता)	मन्दा ।
سستر	(س)	(सुसर)	सखर, स्त्री या पति का बाप ।
سسترا	(س)	(सुसरा)	पति या स्त्री का घर, सुसरा ।
سطح	(ع)	(सतह)	धरती की चौड़ाई [जिस में लम्बाई चौड़ाई हो] ।
ستور	(ع)	(सतर)	लकड़ी, छतलेला, रत्ता, धारी, डंजीर ।
سعادوت	(ع)	(ससादत)	सुख, सम्पत्ति, ऐरा, उत्तमता, नेकचर्य ।
سعد	(ع)	(साद)	शुभ, अच्छा ।
سعی	(ع)	(सई)	उपाय, यत्न, अशरम ।
سفاش	(ف)	(सिफाश)	शुद्ध, भलाई, समर्थता ।
سفت	(ف)	(सिफत)	मोटा, प्रकार, उपमा ।
سفر	(ف)	(सफर)	प्रदेश ।

سفره	(ف)	(सुफरा)	कपड़ा जिसपर भोजन खाये जाते हैं ।
سفل	(ع)	(सिफल)	नीच, कमीना ।
سفره	(ع)	(सफूफ)	बुरादा, चूने, चुकी ।
سفین	(ف)	(सफेद)	उजला, चिहा, स्वेत ।
سقا	(س)	(सक्का)	पानी भरनेवाला, पनिहारा, भिखी ।
سقف	(ف)	(सक्फ)	छत ।
سارنا	(س)	(सकारना)	हुयडी सहीकरना, मानना ।
سکت	(س)	(सकत)	बल, जे, शक्ति ।
سکتہ	(س)	(सकता)	बे औतान, बेहारा होने की हालत ।
سکر	(ع)	(सुकर)	भशा, मधु, पीनक ।
سفرانیت	(س)	(संक्रान्त)	मेल मिलाप, अहों का एक राशिसे दूसरी राशिमें जाना ।
سکل	(س)	(सकत)	सब, कुज, सिगरा, पूरा, सम्पूर्ण, समस्त ।
سکل	(س)	(सुकल)	(शुक) उजला, साफ, भाग्य की पदवी है ।
سکتہ	(ع)	(सकनह)	बोशी, रहनेवाला ।
سکونت	(ع)	(सकूत)	चुपचाप रहना ।
سکونا	(س)	(सकोइना)	तंगकरना, समेटना, सुकड़ना का सकर्मक ।
سکونت	(ع)	(सकूनत)	वास, रिहायश, बसना, निवास स्थान ।
سکھ	(ع)	(सिखा)	मुहर, छाप, रुपया ।
سکھ	(س)	(सुख)	आनन्द, प्रसन्नता ।
سکھانا	(س)	(सिखाना)	शिक्षादिता, बतलाना, पढ़ाना ।
سکھوال	(س)	(सुखपाल)	पालकी, बोली, प्रीति ।
سکھت	(س)	(सुखित)	आनन्दी, सुखी ।
سکھدرشن	(س)	(सुखदर्शन)	एक पताहोता है जो कानकी पीड़ाको शूलदायक है ।
سکھي	(س)	(सुखी)	आनन्दी, प्रसन्न रहनेवाला ।
سگ	(ف)	(सग)	कुता, कुकर, श्वान ।
سگا	(س)	(सगा)	सम्बन्धी, नातेदार, रिश्तेदार ।
سگای	(س)	(सगाई)	सम्बन्ध, मंगनी, नाता, रिश्ता ।
سگرا	(س)	(सिगरा)	सब, कुल, पूरा, सम्पूर्ण ।
سگرو	(س)	(सुबड़)	अच्छा, सुन्दर, सुडोल, सुथरा ।
سگرونی	(س)	(सलोत्री)	अश्व चिकित्सक ।
س	(ع)	(सिज)	लड्डू मुँह से आना, पुराना ज्वर ।
سلسا	(ف)	(सिलसिला)	लगतातर, जमीन ।
ساح	(ع)	(सिलह)	शस्त्र, हथियार, अस्त्र ।
سلامت	(ع)	(सलामत)	जाता, चिरंजीव ।
سلام	(ع)	(सलाम)	नमस्कार, विनती ।
سلامی	(ع)	(सलामी)	ढाल, नीचा, सलामकरना (शस्त्र से) ।
سماعت	(ع)	(समाश्नत)	सुनना, श्रानकरना ।

سامع خانہ	(ع)	(सिलखाना)	रासाधार, रासालय ।
سامی	(ا)	(सनाई)	कैलाश, चौहारी, धारंग, समान ।
ساق	(ع)	(सिमाक)	एक दवाई है (पत्थर) ।
ساو	(ع)	(समाल)	एक पेड़ है ।
سان	(ن)	(समान)	समय, समान, चरखर, चरखरा, (गमान) बरखर, गुन्य ।
سمیت	(ن)	(सम्बत)	सात, वर्ष, सन् ।
سمیاق	(ن)	(सम्प्रन्ध)	नाना, रिहता, भेल, समल ।
سمالنا	(ن)	(संभालना)	समाना, धारना, धारना ।
سموگ	(ن)	(सम्मोग)	धन, धन, धन ।
سمیت	(ن)	(सम्पत)	धन, धाना, सधनी, सम्पदा ।
سمیت	(ن)	(सम्पुट)	धन, धन ।
سموون	(ن)	(सम्पूर्ण)	साध, समान, पूरा, सन् ।
سمت	(ع)	(सिम्त)	धार, तरक ।
سمت	(ن)	(सुमति)	धृति, धनिक, सन्धि ।
سمیقا	(ا)	(समेटना)	इकट्ठा करना, नमाटना ।
سمیقا	(ا)	(समस्त)	विचार, धृति, धन ।
سمیقا	(ا)	(समस्ताना)	सम्पूर्ण (समस्त) ।
ساج	(ن)	(सनाज)	समा, साध, समुद्र ।
سمیقا	(ا)	(समस्तदार)	सिमाना, धन, धन ।
سمیقا	(ن)	(समुद्र)	सागर, धारी, नदी, धन ।
سمیقا	(ا)	(समुद्रसार)	एक दवाई है ।
سمیقا	(ا)	(समदमिला)	समाध से मिलना ।
سمیقا	(ا)	(समधन)	समर्थी की धन ।
سمیقا	(ا)	(समधी)	[सम्बन्धी] ननिशर ।
سمیقا	(ع)	(समर)	राति, रजनी, धामिनी ।
سمیقا	(ن)	(सामर्थ्य)	बल ।
سمیقا	(ن)	(सुभिरन)	[समर्थ] धनिक, धनिक, धनिक ।
سمیقا	(ع)	(सिमसिम)	निल, मिसका तेल निकाला जाता है ।
سمیقا	(ع)	(समा)	धनना, धन ।
سمیقا	(ع)	(सिमक)	मजली ।
سمیقا	(ع)	(समन)	एक फूल का नाम [धनिकी] ।
سمیقا	(ع)	(समन्द)	धनिक का रंग है ।
سمیقا	(ن)	(समन्दरकल)	एक दवाई है ।
سمیقا	(ن)	(समन्दरसार)	एक दवाई है ।
سمیقا	(ن)	(समा)	[समय] धन, धन ।
سمیقا	(ن)	(शमशान)	मरण ।
سمیقا	(ن)	(समुचा)	साध, पूरा ।

سمور	(ع)	(समूर)	एक पशुकी लाल है जिस पर रंवा होता है।
سم	(ع)	(सम)	विष, जहर।
سمیت	(ر)	(समेत)	साध, मये, सहित, संयुक्त।
سمیتنا	(ر)	(समेटना)	इकट्ठा करना, मटोरना।
سن	(س)	(सुन)	रीता, बेहोश, राली, झुझा।
سن	(ف)	(सिन)	धवस्था, आयु, उम्र।
سناتن	(س)	(सनातन)	प्राचीन, पुराना, निर, सदा, अनादि।
سنار	(د)	(सुनार)	स्वर्णकार, सोना, चांदी का गहना बनानेवाला।
سنیاسی	(س)	(संन्यासी)	[संन्यासी] चौथा आश्रम, संतारी वस्तु त्यागी।
سناسی	(س)	(सनासी)	गहवा।
سنای مکی	(ع)	(सनायमकी)	एक औषधि है।
سنان	(ع)	(सिनान)	तीर, नाण, भाल, बर्छी।
سنبل	(ف)	(सुम्बुल)	एक पौधा, बाल।
سموسه	(ف)	(समोसा)	तिकोनी भोजन करने की वस्तु।
سناپ	(س)	(सन्ताप)	शोक, चिन्ता, सोच, दुःख।
سنت	(ع)	(सुन्नत)	मुसलमानी करना, संतना मुसलमानी रीति।
سنت	(س)	(सन्त)	साधु, फकीर, सत्पुरुष, धर्मात्मा।
سنیات	(س)	(सन्निपात)	सरसाम, विदोष।
سنان	(س)	(सन्तान)	बाल बच्चे, श्रीलाद।
سنتت	(س)	(सन्तुष्ट)	[सन्तुष्ट] सन्तोषवाला, प्रसन्न।
سناوش	(س)	(सन्तोष)	खुल, आनन्द, सम।
سناجب	(ن)	(संजाय)	यक्ष का किनारा, मग्गी।
سنجم	(س)	(संजम)	नियम, परहेज, रकावट।
سنجورگ	(س)	(संयोग)	मेल मिलाप, इत्तिकाक।
سنجیوا	(س)	(संभा)	शाम, सार्यकाल।
سنجیت	(س)	(संचित)	कमाना, जमाकरना।
سنجی	(س)	(संची)	जमा, भंडार।
سند	(ع)	(सनद)	आशा।
سندو	(س)	(सुन्दर)	मनोहर, सुडौल, रूपवान्, रूपसागर।
سندھ	(س)	(सिंध)	एक देशका नाम है, एक दरिया का भी नाम है।
سندھیا	(س)	(सन्ध्या)	अच्छी तरह से ध्यानकरना, ब्रह्म कर्म।
سندور	(س)	(सिंदूर)	हिंगल, एकलाल चीज, रक्तचूर्ण।
سوندھاوت	(س)	(सुन्धावट)	सुगन्धी, सुशब्ददार।
سندریسا	(س)	(संदेश)	समाचार, खबर।
سندھ	(س)	(सन्ध)	छेद, सुराज।
سندھ	(س)	(सण्डा)	बलवान्, प्रष्टि, मोटा ताना।
سندھاس	(س)	(सारण्डास)	पायखाना, जायजखर।

سار	(५) (संसार)	जगत्, जग, इतिहास, इति।
سازان	(५) (सुनसान)	उनाद, उपवास, शिवाय, एकाग्र।
ساز	(५) (साधन)	मांस, गरुड।
ساز	(५) (सिनक)	नाक का मंड।
ساز	(५) (सनक)	भय, डर, एक छवि का नाम।
ساز	(५) (सनसनाता)	भुञ्जना।
ساز	(५) (सनकारना)	श्राप करना।
ساز	(५) (संकट)	विपत्ति, कष्ट, कष्ट।
ساز	(५) (संकल)	हानि, क्षति।
ساز	(५) (संत)	एक रसो भरी निष्ठे मन्त्रितो मे रहते है।
ساز	(५) (संश्रान्ती)	मेड भिखार, गुरु का दुष्टी शक्ति मे भक्ति।
ساز	(५) (संश्रिती)	वेष्टा, कष्ट की।
ساز	(५) (संग)	पत्नी, पालक, प्रसाद।
ساز	(५) (संग)	साथ, मेल।
ساز	(५) (सिगार)	हत्या।
ساز	(५) (संगत)	साथ, वेष्ट, दुस्तर, सोहृद।
ساز	(५) (संगमरमर)	कण्ठस्थित, रसित पत्थर।
ساز	(५) (संगराम)	= (संग्राम) युद्ध, लड़ाई, रण।
ساز	(५) (संग्रह)	रचना, जमा करना, साधक करना।
ساز	(५) (संगर)	युद्ध, भयना, लड़ाई।
ساز	(५) (संग्रहनी)	बस्तो की संग्रही।
ساز	(५) (संग्रहा)	नामद रान।
ساز	(५) (संगसार)	पत्नी, पालक।
ساز	(५) (संगम)	मेड भिखार, भुषागन, भागमन।
ساز	(५) (सिध)	= (सिद्ध) शेर, बाघ, व्याघ्र।
ساز	(५) (सिधाड़ा)	एक फल जो पानी मे होता है।
ساز	(५) (सिधासन)	= (सिद्धासन) गरुड, सगर।
ساز	(५) (संगीत)	मत्तूर, पत्नी, निगर।
ساز	(५) (सन्मान)	आदर, सम्मान।
ساز	(५) (सन्मुख)	साहसे, योग, मन्त्र।
ساز	(५) (संसारना)	टीक करना, संज्ञाना।
ساز	(५) (सुश्री)	सुश्रुतानो का एक भव है।
ساز	(५) (सर्नाचर)	शनिवार।
ساز	(५) (सनेह)	= (सौह) प्रवसाग, प्यास, मूर्ख, मूर्ख।
ساز	(५) (सौ)	पचास और पचास १००।
ساز	(५) (सु)	तक, शेर।
ساز	(५) (सुभा)	मोटी रसी धर, पना।

सु	(४)	(सिवा)	अलावा, अलग ।
सु	(४)	(सवाद)	मजा, रस ।
सु	(स)	(सुवादिक)	= (स्वादिक) मजेदार, रसीला, स्वरस, मधुर, स्वाद दायक ।
सु	(स)	(सुवार्थीन)	= (स्वार्थीन) आत्माद ।
सु	(फ)	(सवार)	घुड़चढ़ा, अश्वपति ।
सु	(४)	(सुअर)	एक जंगली जानवर, शकर, बाराह ।
सु	(स)	(स्वार्थ)	अभिप्राय, धूपने मतलब का ।
सु	(फ)	(सवारी)	गाड़ी, घोड़ा आदि, यान, मोहन ।
सु	(स)	(सवांस)	= (श्वास) प्राण, दम ।
सु	(फ)	(सवाल)	मंगिनो, गणित करना ।
सु	(फ)	(सवाली)	मंगनेवाला ।
सु	(स)	(सवामी)	= (स्वामी) मालिक, पति ।
सु	(६)	(सवानह)	चरित्र, कथा ।
सु	(४)	(सुवांग)	= (स्वांग) दूसरी छत बदलना, नहरूप ।
सु	(४)	(सिवाना)	हृद, किनारा, सियो ।
सु	(४)	(सवाई)	पदवी, राजा जयपुर की ।
सु	(स)	(सोभा)	शोभा, रौनक ।
सु	(स)	(सुभाव)	सुशीलता, सुश मित्रानी ।
सु	(४)	(सूप)	छान, टोकरा ।
सु	(स)	(सोपान)	सीढ़ी, नसेनी ।
सु	(४)	(सुपारी)	पुंगीफल, कड़ाफल, छालिया, इसको पान के साथ खाते हैं ।
सु	(४)	(सुत)	तागा, डोरा, धागा ।
सु	(४)	(सौत)	पति की दूसरी स्त्री, सौकन ।
सु	(स)	(सूतक)	पातक, दोष ।
सु	(४)	(सुतली)	सन की डोरी, रस्ती ।
सु	(४)	(सौतेलीमां)	विमाता ।
सु	(स)	(सुतंतर)	= (स्वतन्त्र) निर्भय, निडर, आजाद, खुदमुस्तार ।
सु	(४)	(सूती)	एक वस्तु सूत की बनी हुई ।
सु	(४)	(सूजन)	वरम ।
सु	(४)	(सूजा)	मोटी हुई ।
सु	(४)	(सूझ)	बुद्धि ।
सु	(४)	(सूजी)	गेहूँ का रवा, आटा ।
सु	(४)	(सोच)	चिन्ता, शोक ।
सु	(स)	(सोचना)	चिन्ता करना ।
सु	(फ)	(सोहत)	जलन ।
सु	(फ)	(सूद)	लाभ, प्राप्ति वह रुपया जो कर्म लेनेवाले से फायदे में लिया जाय ।
सु	(६)	(सौदा)	बायलापन, सिद्दीपन, व्योपार ।

सुर	(स)	(सूर)	सूरमा, शरवीर ।
सुराख	(न)	(सूराख)	घेर ।
सुराह	(स)	(सोराह)	एक रागनी है ।
सुरज	(स)	(सूरज)	= (सूर्य) आकतान, पतांग, रवि ।
सुरदास	(स)	(सूरदास)	एक कबीरपर का नाम है जिसने पुरसागर रचा ।
सुरज मुखी	(स)	(सूरजमुखी)	एक फूल है, पंसा ।
सुरग	(स)	(सुरग)	= (सुरग) बैकुण्ठ, देवलोक ।
सुरमा	(स)	(सूरमा)	बहादुर, वीर, युद्धाधीन ।
सुरनजान	(स)	(सूरनजान)	एक दवाई है ।
सुराक	(न)	(सोराक)	धातु पतन, एक बीनारी है ।
सुरेश	(न)	(सोशेश)	जलन ।
सुरन	(न)	(सोन्नन)	धर्म, सुधी ।
सुरस	(स)	(सोस)	एक फूल है ।
सुरात	(न)	(सौरात)	तुलका, भेट ।
सुरक	(स)	(सूक)	= (शुक) एक तारा ।
सुरा	(स)	(सूरा)	सुरक ।
सुराया	(स)	(सुराया)	सूता हुआ ।
सुरक्षम	(स)	(सूक्षम)	= (सूक्ष्म) पतला, महीन ।
सुरग	(न)	(सोग)	मातम, गम ।
सुरगद	(स)	(सौरगद)	कसम, हलक, राग्य ।
सुरगद	(स)	(सुरगद)	= (सुरगद) सुरावृत्तार, गृहान्त्री वासवाला ।
सुरल	(स)	(सूल)	पीना, दर्द, दुःख ।
सुरली	(स)	(सूली)	तोहे की चीज जिसपर सूली को जड़ाकर मारते थे ।
सुरम	(स)	(सूम)	कंचूम, कृपण ।
सुरन	(स)	(सौ)	कसम, राग्य ।
सुरन	(स)	(सोन)	शिष्ट ।
सुरना	(स)	(सोना)	स्वर्ण, नींद ।
सुरना	(स)	(सूना)	अकेला, सीता ।
सुरपना	(स)	(सौपना)	देना, हवाले करना, समर्पण करना ।
सुरपना	(स)	(सौपि)	शंद, अदरक सूती हुई ।
सुरपना	(स)	(सौदा)	छोटा लड़क (छोटा मगर मोटा) ।
सुरपना	(स)	(सौदा)	अगुण्य ।
सुरपना	(स)	(सुंड)	हाथों का नाक ।
सुरपना	(स)	(सौफ)	एक औषधि है ।
सुरपना	(स)	(सुंधना)	वासना ।
सुरपना	(स)	(सुहाना)	औषध है ।
सुरपना	(स)	(सोहन)	रेती, एक औजार है जिससे रेतें रेतें हैं ।

سوی	(४)	(सुई)	एक सोने का योजनार, सूची ।	(४०)
سوزنا	(४)	(सोहना)	सुन्दर, प्यारा ।	(४०)
سه	(ف)	(सेह)	तीन (३) ।	(४०)
سہارا	(४)	(सहारा)	आराध, भरोसा ।	(४०)
سہارنا	(४)	(सहारना)	बर्दाश्त करना, सहना ।	(४०)
سہاگ	(४)	(सुहाग)	विवाही स्त्री का गहना ।	(४०)
سہاگن	(४)	(सुहागिन)	विवाही स्त्री, पतिवाली, भवत ।	(४०)
سہال	(४)	(सुहाल)	श्रीमें पकी हुई रोटी ।	(४०)
سہاينا	(س)	(सहायता)	रक्षा, हिकाजत, मदद ।	(४०)
سہاون	(४)	(सुहायन)	मन भावन, प्यारा ।	(४०)
سہانک	(س)	(सहायक)	रक्षक, सहायी, रासी ।	(४०)
سہت	(س)	(सहित)	साथ, भेद्य ।	(४०)
سہج	(४)	(सहज)	आसान, सरल, शुभम, सुचित ।	(४०)
سہجنا	(४)	(सहजना)	एक वृक्ष है ।	(४०)
سہرا	(४)	(सेहरा)	मस्तक पर बांधने की फूल की माला ।	(४०)
سہلانا	(४)	(सहलाना)	मलना, रगड़ना ।	(४०)
سہسر	(س)	(सहस्र)	हजार, १००० ।	(४०)
سہل	(ف)	(सहल)	आसान, सरल ।	(४०)
سہنا	(४)	(सहमना)	भय खाना, भीचका होना ।	(४०)
سہنا	(४)	(सहना)	उठाना, सहनना ।	(४०)
سہو	(ف)	(सहो)	भूल, चूक ।	(४०)
سہولیت	(ف)	(सहूलियत)	आसानी, सहज होना ।	(४०)
سہولتی	(४)	(सहेली)	संगती स्त्री, साथ रहनेवाली ।	(४०)
سیاح	(ع)	(सैयाह)	भ्रमण घूमनेवाला ।	(४०)
سیاحت	(ع)	(सियाहत)	भस्ती की नाप ।	(४०)
سیار	(ف)	(सैर)	तमारा, हवा खाना ।	(४०)
سیار	(ع)	(सैयार)	सात सितारे, घूमनेवाला ।	(४०)
سیارہ	(ع)	(सैयारह)	घूमनेवाला, हवा खानेवाला ।	(४०)
سیاست	(ع)	(सियासत)	ताड़ना, रानदण्ड ।	(४०)
سیاق	(ع)	(सियाक)	गणित, हिसाब ।	(४०)
سیانا	(४)	(सयाना)	चतुर, होशियार ।	(४०)
سیاہ	(ف)	(सियाहा)	हिसाब किताब, गणित की पुस्तक ।	(४०)
سیاہی	(ف)	(सियाही)	कालक ।	(४०)
سیاہ	(ف)	(सेव)	एक मेवा है ।	(४०)
سیاہ	(४)	(सीप)	समन्दर के एक जनावर की हड्डी है जिसमें मोती पैदा हो	(४०)
سیات	(४)	(सीत)	= (शीत) ठण्ड, जाड़ा ।	(४०)
سیتا	(س)	(सीता)	श्रीरामचन्द्रजी की स्त्री का नाम है ।	(४०)

سیدل	(س)	(सीतल)	ठण्डा ।
سینہ	(س)	(सीतला)	माता, मोदी, चेचक ।
سینکنا	(س)	(सैतना)	रसना, विषाणा ।
سینکھی ہونا	(س)	(सींकीरनाना)	घुसकारना, घुँह से सिसियाना ।
سینکھ	(س)	(सेठ)	साहूकार, व्यापारी ।
سینکھنے	(س)	(सीठने)	मासियों के गीत ।
سینچ	(س)	(सेज)	पलंग, सजी हुई चारपाई ।
سینچنا	(س)	(सींचना)	कमाना, पेयों को पानी देना ।
سید	(ع)	(सय्यद)	मुसलमानों की एक जात है ।
سیدھ	(ف)	(सीछ)	छोड़े की छण्डी, गन्त ।
سیدھا	(س)	(सीधा)	सेवा, सरल, सादा, भोला ।
سیدر	(ف)	(सैर)	हवा राना, मन प्रसन्न करना ।
سیدر	(س)	(सीर)	धरती जॉनगो, बोनी ।
سیراب	(ف)	(सेराय)	पानी से तर ।
سیرت	(ف)	(सीरत)	मानि, चांदत, प्रकृति, स्वभाव ।
سیرھي	(س)	(सीही)	खाना, नसेनी, पोढ़ियां ।
سیرلا	(س)	(सीला)	गीला, तर ।
سیرلاب	(ف)	(सैलाय)	नदी का चढ़ान, री ।
سیرلانی	(س)	(सैलानी)	फिरनेवाला, लुप्चा ।
سیرلی	(س)	(सेली)	साधू का वध, सुदही ।
سیم	(ف)	(सीम)	चांदी, रूपा ।
سیماب	(ف)	(सीमाय)	रसरान, पारद, एक प्रकार की धातु (पारा) ।
سیمورخ	(ف)	(सीमुरी)	एक परन्द ।
سیمل	(س)	(सेमल)	एक पेड़ ।
سین	(س)	(श्येन)	एक शिकारी पक्षी, शिकरा ।
سینا	(س)	(सेना)	दल, फौज ।
سینا	(س)	(सीना)	कपड़े की धई से जोड़ना, टांका लगाना ।
سیناپاتی	(س)	(सेनापति)	सिंहसालार, नडा कीर्मी थकसर ।
سینٹا	(س)	(सैंठा)	मोथे पास, नरसल ।
سندور	(س)	(सिंदूर)	एक वस्तु साल रंग की है, रक्त रूर्ण ।
سیندھا	(س)	(सैंधा)	लाहीरी नमक, पत्थर का नोन ।
سندھیا	(س)	(संख्या)	जहर, विष ।
سینک	(س)	(सोंग)	पशुओं के सिर पर दो सोंग ।
سینہ	(ف)	(सीना)	छाती, हृदय, उर, चूचा, कुच ।
سہوٹی	(س)	(सेवती)	एक उभेपित फूल ।
سہوک	(س)	(सेवक)	नौकर, भगत ।
سہ	(ف)	(सियाह)	काला ।

(श)

शाबाश	(फ)	(शाबाश)	धारीवींद, प्रसन्न रहो, दुआ देना ।
शाख	(फ)	(शाख)	टहनी, डाल, सोंग ।
शान	(फ)	(शाद)	प्रसन्न, खुश ।
शादबा	(फ)	(शादाब)	हरामरा, ताजा सींचा हुआ ।
शामान	(फ)	(शामान)	खुश, खुशी, प्रसन्न ।
शामी	(फ)	(शादी)	विवाह, खुशी, प्रसन्नता ।
शामियाने	(फ)	(शादियाना)	खुशी का नफ़ाता नजाना ।
शान	(ए)	(शाज़)	कमी २, बहुत कम ।
शरू'ए'म	(ए)	(शारे आम)	रास्ता, सड़क । शारेआम (सब के चलने की सड़क)
शरू'क	(ए)	(शरू'क)	पूर्व दिशा ।
शरू'क	(फ)	(शारक)	एक पक्षी है (भैना) ।
शास्तर	(स)	(शास्तर)	= (शास) संवाद ।
शास्तरा'र'बि'म	(स)	(शास्त्रार्थ)	चर्चा, वाद विवाद ।
शास्तर'म	(स)	(शास्त्री)	शास्त्र पढ़ा हुआ, एक पदवी है ।
शाश	(फ)	(शाश)	मूत्र, पेशाब ।
शातर	(ए)	(शातिर)	चतुर, चालाक, तिलाङ्गी (शतरंज का) ।
शاعر	(ए)	(शायर)	कवि, कवीश्वर ।
शाय'म	(ए)	(शायरी)	कवितार्थ ।
शामे	(ए)	(शाम्मा)	नासिका, सूंघने की इन्ध्री ।
शान्नी	(फ)	(शाफ़ी)	तन्दुरुस्ती देनेवाला, ईश्वर ।
शाफ़	(ए)	(शाफ़)	हुबल, अन्नसब्ज, नागवार ।
शान्द	(ए)	(शाकिर)	धन्यवाद देनेवाला ।
शफ़ा'त	(ए)	(शफ़ाफ़)	साफ़, सुधरा, उजला ।
शफ़ा'त	(फ)	(शिकायत)	निन्दा, बुराई ।
शा'म'द	(फ)	(शानिद)	शिन्य, चेला ।
शाल	(फ)	(शाल)	पश्मीना ।
शाली	(फ)	(शाली)	धान, चावल ।
शाम	(फ)	(शाम)	संध्या, सांझ, सायंकाल ।
शामा	(ख)	(शामा)	एक चिड़िया है ।
शामत	(ए)	(शामत)	कुर्म, दुर्भाग, कर्म हीनता ।
शामल	(फ)	(शामिल)	मिला हुआ ।
शामल'त	(फ)	(शामिलात)	मिलावट ।
शामियाने	(फ)	(शामियाना)	तंत्र, पर्दा, कपड़े की कूत ।

شان	(ع)	(शान)	शब्द का घत्ता, मतनो, ईश्वर ।
شانه	(ف)	(शाना)	कंधा, कंधा ।
شاه	(ف)	(शाह)	राजा, नृप, बादशाह, भूप ।
شاهانه	(ف)	(शाहाना)	एक रागिनी है, राजाओं की सी ।
شاهزاده	(ف)	(शाहतरा)	एक वृत्ति है ।
شاهد	(ع)	(शाहिद)	गवाह, सार्वी, साक्षी, माशहक ।
شاهسु	(ع)	(शाहदी)	सात, गंगादी ।
شاهنشاه	(ف)	(शाहनशाह)	महाराजाधिराज ।
شاهي	(ف)	(शाही)	राजसी ।
شایان	(ف)	(शायं)	योग्य ।
شایسته	(ف)	(शायस्तगी)	लियाकत, गुण, बुद्धि ।
شایسته	(ف)	(शायस्ता)	बुद्धिमान्, शुष्का, योग्य ।
شایع	(ع)	(शायी)	फैलना, बर्चा करना ।
شایق	(ع)	(शायक)	अभिलाषी ।
شب	(ف)	(शय)	रौपि, रजनी, रैन, याभिनी, रात ।
شباب	(ع)	(शवाब)	युवपुरुष, युवा, तरुण, जवानी ।
شورور	(ف)	(शयोरोज़)	अहो रात्रि, रातदिने ।
شباش	(ف)	(शवाशय)	रातों रात ।
شیان	(ف)	(शवान)	चरवाहा, गहरिया شایان चरवाहे या गहरिये का कर्म ।
شباخت	(ع)	(शवाहत्त)	मूर्ति, तसेवीर, चेष्टा ।
شو	(ف)	(शुषो)	एक प्रकार का फूल है ।
شید	(س)	(शयद)	= (शब्द) मोल, मचन, पद, लफ्ज, आवाज ।
شیدیک	(ف)	(शयदेग)	हांडी जो सारी रात पकती रहे ।
شیکور	(ف)	(शयकोर)	रात का अन्धा, रतौया ।
شیکاه	(ف)	(शयगाह)	सोने की जगह ।
شیم	(ف)	(शयनम)	आस, रजनीजल, अशुक्ल ।
شیوه	(ف)	(शुमा)	शंका, संदेह, शक ।
شیوه	(ف)	(शयीना)	रात का शایان रात की रोटी ।
شواب	(ع)	(शराब क्वान)	मधु, मांस ।
شما	(ع)	(शता)	जाड़े का समय, सर्दी ।
شباب	(ف)	(शिताब)	जल्दी, फुर्ती ।
شالنگ	(ف)	(शितालंग)	टांग, लंगड़ी ।
شتر	(ف)	(शुतर)	ऊंट, ऊँट ।
شتر	(س)	(शुत्र)	दुरमन, बैरी ।
شترنا	(س)	(शुत्रता)	विरोध, वैर ।
شتری	(ف)	(शुत्ररी)	उंटनी ।
شجاع	(ع)	(शुजा)	जीवटवाला, बहादुर ।

شجر	(ع)	(शजर)	दरख्त, पेड़, वृक्ष
شجرنامه	(ع)	(शजरनामा)	वंशावली
یا شجره	(ع)	(या शजरा)	
شهنائی	(ف)	(शहनाई)	नर्कारी, बांसुरी, मुर्ली
شهنه	(ع)	(शहना)	राखी, कौतवाल, चौकीदार
شخص	(ف)	(शख्स)	मानस, मनुष्य, आदमी
شخصیت	(ف)	(शख्सियत)	आदर, भाव
شدید	(ف)	(शुदधूद)	कमवेश, थोड़ा बहुत
شدت	(ع)	(शिदत)	बहुत, अधिक कड़ापन
شدید	(ع)	(शदीद)	ज्यादह, बहुत, सख्त
شر	(ع)	(शर)	बुराई, सताना
شواب	(ف)	(शराब)	मदिरा, दारू, मद्य
شرابی	(ف)	(शराबी)	मत्तवाला, दारू पीनेवाला, मद्यपानी
شرار	(ف)	(शरार)	चमक, तेज
شرارت	(ف)	(शरारत)	छोट, बुराई, दुष्टता
شرائت	(ف)	(शरीफत)	भलाई, अच्छाई, सज्जनता
شراکت	(ف)	(शिराकत)	साझा, मेल
شرایط	(ف)	(शरायत)	प्रमाण
شربت	(ف)	(शरयत)	मिथी, या बूरे की चाशनी
شرح	(ع)	(शरह)	टीका, भाषा
شروع	(ع)	(शरा)	मुसलमानों की शाख की उत्पत्ति, कानून
شرف	(ع)	(शरफ)	बड़ाई, उत्तमता
شرم	(ف)	(शर्म)	लाज, संकोच
شرماشومی	(ف)	(शरमाशरमी)	लिहाज, लाज से
شروع	(ف)	(शुरू)	आरम्भ, अनुष्ठानारम्भ
شریان	(ع)	(शिरयान)	रग, नस (पतली जिनमें खोह हो)
شریر	(ع)	(शरीर)	दुष्ट, कुचाल, दुस्वदार्
شریعت	(ع)	(शरीअत)	मुसलमानों के मजहब की किताब, कानून
شریف	(ع)	(शरीफ)	महापुरुष, नेक, श्रेष्ठ, महाशय
شریفه	(ع)	(शरीफा)	एक मेवा है
شست	(ع)	(शिस्त)	ताकना
شصت	(ف)	(शस्त)	(६०) हाठ
شش	(ف)	(शुश)	फुसर, फफड़ा
ششچارا	(ع)	(शिष्टाचारा)	सन्मान, आदर
ششکارنا	(ع)	(शिशकारना)	लहकाना, भड़काना, सिसकारी देना
شطرنج	(ع)	(शतरंज)	एक प्रकार का चौपड़ की समान खेल
شطرنجی	(ع)	(शतरंजी)	दरी, फरी

شمار	(ع)	(शिक्षार)	स्वभाव, प्रकृति ।
شعاع	(ع)	(शुद्धा)	सूर्य की किरन ।
شعبان	(ع)	(शायान)	एक सुसहमानी महीना (घाठवा) ।
شعر	(ع)	(शेर)	कवित्त, श्लोक, पद्य ।
شعاع	(ع)	(शोला)	सी, तपट ।
شعور	(ع)	(शऊर)	बुद्धि, समझ ।
شغال	(ع)	(शिपाल)	गीदक, शिपार ।
شغل	(ع)	(शगल)	कामगान, पन्दा ।
شفا	(ع)	(शिका)	सेहत, तन्दुरुस्ती, निरोग्यता, स्वस्थ ।
شعاع	(ع)	(शिक्षाकृत)	धमा, धिमा, माफी ।
شفا	(ع)	(शमकाकृत)	साक, सुपरा ।
شفاخانه	(ف)	(शफाखाना)	चिकित्सालय ।
شفا	(ع)	(शफाकृत)	दया, कृपा ।
شفا	(ف)	(शफाताल)	एक मेवा है ।
شفا	(ع)	(शफाकृत)	संज्ञा फूलना, पीकटना, प्रवर्षा ।
شفا	(ع)	(शफाकृत)	पक्षी ।
شفا	(ع)	(शफा)	कटना, टटना ।
شفا	(ع)	(शफाकृत)	विपत्ति, घसीकत ।
شفا	(ع)	(शफा)	शंका, संदेह, शुरुह ।
شفا	(ف)	(शिकार)	भारोट ।
شفا	(ف)	(शिकारी)	बधिक, बधी, बहेरी ।
شفا	(ع)	(शिकायत)	निन्दा, बुराई, चलाहना, गुणगी ।
شفا	(ف)	(शक्ति)	बल, सामर्थ्य ।
شفا	(ف)	(शकर)	मीठा, पूरा ।
شفا	(ع)	(शकर)	= (शुकर) धन्यवाद ।
شفا	(ع)	(शकराना)	धन्यवाद ।
شفا	(ف)	(शकरपारा)	एक मिर्चा है ।
شفا	(ع)	(शिकरा)	एक शिकारी पक्षी है ।
شفا	(ف)	(शिकस्त)	हारना, टटना ।
شفا	(ف)	(शिकस्ता)	दूढ़, पूरा ।
شفا	(ف)	(शकल)	घूरत, बेठा, मूर्ति ।
شفا	(ف)	(शिकम)	पेट, उदर ।
شفا	(ف)	(शिकन)	सिलवट ।
شفا	(ف)	(शिकंजा)	एक यन्त्र है जिसमें कितान की गिल्द बांधकर दबते हैं ।
شفا	(ف)	(शिकवह)	शिकायत, निन्दा, बुराई ।
شفا	(ف)	(शिकेव)	संतोष, सब ।
شفا	(ف)	(शकील)	सुन्दर, सोहाना ।

شکاف	(ف)	(शिगाफ)	फटना, दर्ज ।	(शु. १०१)	(१)
شکفت	(ف)	(शिगाफत) = (शिगफत)	आश्चर्य ।	(शु. १०२)	(२)
شکوفه	(ف)	(शिगूफा)	फूलकी कली ।	(शु. १०३)	(३)
شکون	(ص)	(शुगून)	शुभवडी ।	(शु. १०४)	(४)
شکونیا	(ص)	(शिगूनिया)	घुड़ती ।	(शु. १०५)	(५)
شل	(ع)	(शल)	धंग, शरीर का जो मुँह होजावे ।	(शु. १०६)	(६)
شلخ	(ع)	(शलख)	बन्दूकों की बादकी आवाज ।	(शु. १०७)	(७)
شلغم	(ص)	(शलगम)	एक तर्कारी है ।	(शु. १०८)	(८)
شاوار	(ف)	(शलवार)	एक प्रकार का पांजामा है ।	(शु. १०९)	(९)
شایه	(ف)	(शलीता)	ऊँट पर एक प्रकार की खुरजी है ।	(शु. ११०)	(१०)
شمار	(ف)	(शुमार)	गिनना, गिनती ।	(शु. १११)	(११)
شمال	(ع)	(शुमाल)	उत्तर दिशा ।	(शु. ११२)	(१२)
شمر	(ع)	(शिमर)	सतानेवाला, इसराई ।	(शु. ११३)	(१३)
شمس	(ع)	(शम्स)	सूरज, मंजु ।	(शु. ११४)	(१४)
شمشاد	(ف)	(शमशाद)	एक पेड़ है ।	(शु. ११५)	(१५)
شمشور	(ف)	(शमशेर)	तलवार, सांडा ।	(शु. ११६)	(१६)
شمع	(ع)	(शमा)	चिराय, दिया, ज्योति, दीपक ।	(शु. ११७)	(१७)
شمه	(ع)	(शिममा)	जरा सा, थोड़ा ।	(शु. ११८)	(१८)
شمايی	(ف)	(शिनासाई)	जान पहिचान, मेल मिलाप ।	(शु. ११९)	(१९)
شمارد	(ف)	(शनावर)	पैरनेवाला, तैरनेवाला ।	(शु. १२०)	(२०)
شابه	(ف)	(शम्बा)	= (शम्बू) शमीचर, शनिवार ।	(शु. १२१)	(२१)
شکر	(س)	(शंकर)	महादेवजी का नाम है ।	(शु. १२२)	(२२)
شکر و اجار	(س)	(शंकरअचार)	= (शंकराचार्य) जैन मत्त खण्डन करनेवाले महात्मा ।	(शु. १२३)	(२३)
شکوف	(ص)	(शिगाफ)	एकलालरंग पारे से मिलकर बनता है ।	(शु. १२४)	(२४)
شلیم	(ع)	(शनीझ)	पाप, कुकर्म, डूरा ।	(शु. १२५)	(२५)
شوال	(ع)	(शब्वाल)	एक मुसलमानी महीना है (आठवां) ।	(शु. १२६)	(२६)
شوب	(ف)	(शौव)	धोम, प्रसन्न धुलाना ।	(शु. १२७)	(२७)
شوخ	(ف)	(शोख)	चालाक, निर्भय ।	(शु. १२८)	(२८)
شور	(ف)	(शोर)	हेला, गुल (शोर) नमकीन, कड़वा ।	(शु. १२९)	(२९)
شوربا	(ف)	(शोरबा)	मांस का रस ।	(शु. १३०)	(३०)
شورش	(ف)	(शोरिश)	भंगड़ा, युद्ध ।	(शु. १३१)	(३१)
شوق	(ع)	(शौक)	इच्छा, प्रेम, लगन, प्रीति ।	(शु. १३२)	(३२)
شوقین	(ع)	(शौकीन)	रसिया, रंगीला ।	(शु. १३३)	(३३)
شوکت	(ع)	(शौकत)	शोभा, तेज, दबदबा ।	(शु. १३४)	(३४)
شوم	(ص)	(शूम)	कंजूस, मक्खी बूझ ।	(शु. १३५)	(३५)
شوهر	(ف)	(शौहर)	स्वामी, पति ।	(शु. १३६)	(३६)
شه	(ف)	(शह)	राजा, बादशाह ।	(शु. १३७)	(३७)

شہوت	(ع)	(शहवत)	कामोदीपन इच्छा ।
شہاب	(ف)	(शहाब)	सितारे का टूटना, लाला रंग, धमकना ।
شہادت	(ع)	(शहादत)	साक्षी, गवाही ।
شہامت	(ع)	(शहामत)	रुद्र बीरी, शरमारी ।
شاہانہ	(ع)	(शाहाना)	रानसी ।
شہانہ	(ف)	(शाहाना)	एक रागिणी है ।
شہر	(ف)	(शहपर)	पक्षी के बाज के बंधपर ।
شہوت	(ف)	(शहवत)	एक मेरा है ।
شہتور	(ف)	(शहेतीर)	सट्टा, मोठी कर्मी ।
شہد	(ف)	(शहेद)	मधु, दूधों का रस ।
شہدہ	(ع)	(शहदा)	लुप्ता ।
شہر	(ف)	(शहेर)	नगर, बस्ती, पुरी ।
شہوت	(ع)	(शोहवत)	यश, कीर्ति, नामवरी ।
شہرگ	(ف)	(शहरग)	गले की चर्री नत ।
شہریار	(ف)	(शहरयार)	कौतवाश, चौकीदार, रथक, बादशाह ।
شہید	(ع)	(शहीद)	युद्ध में मरत होनेवाला ।
شہ	(ع)	(शय)	वस्तु, धात ।
شیطان	(ع)	(शैतान)	पार्थी, अपराधी, राक्षस ।
شہت	(ع)	(शैत)	संदी, ठंड, पाजो ।
شیخ	(ع)	(शेख)	एक बृद्ध अपराधी का सुपाव, मुसलमानों का एक खान ।
شیخی	(ع)	(शेखी)	असन्य, झुंड ।
شیدا	(ف)	(शैदा)	प्रेमी, मरत ।
شہر	(ف)	(शेर)	सिंह, मृगतान, पशुओं का राजा ।
شہوارہ	(ف)	(शिराक़द)	उरखक की मिल्द की पांड ।
شہرہ	(ف)	(शिरह)	चारानी, राव, हलवा ।
شہرون	(ف)	(शरीरी)	मीठा ।
شہریانی	(ف)	(शरीरीनी)	मिष्टान ।
شیشم	(ع)	(शीशम)	एक वृक्ष है ।
شیشناک	(ع)	(शिशनाग)	सपे, नाग जिसके सरपर धरती है ।
شوشہ	(ف)	(शीशा)	दण्ड, कांच, चाँदी ।
شوشی	(ف)	(शीशी)	छोटी बातल ।
شیوٹانک	(ع)	(शैतनत)	झुंझ, लोट, दुधता ।
شہوہ	(ع)	(शीया)	मुसलमानों का एक मत है ।
شہوہ	(ف)	(शेवा)	प्रकार, तरीका ।

(स)

صفر	(ع)	(सफ़र)	मुसलमानों का एक महीना है (दूसरा)।
ماہر	(ع)	(साबर)	संतोषी।
صابن	(ع)	(सावन)	कपड़े और देह को धोकर साफ करने की वस्तु।
صاحب	(ع)	(साहब)	मालिक, मुखिया।
صحب	(ع)	(सुहब)	साथी, संगती।
صاحبی	(ع)	(साहबी)	हुकुमत, राज।
صادر ہونا	(ع)	(सादिरहोना)	घाना, उतरना। (सादिर) उतरनेवाला।
صاکی	(ع)	(सादिक)	सच्चा।
صاف	(ع)	(साफ़)	सुथरा, सफ़ा।
صافی	(ع)	(साफ़ी)	कपड़ा (साफ़ करने का)।
صافنی لاء	(ع)	(साफ़ईनामा)	शुद्धि पत्र।
صالح	(ع)	(सालेह)	नैक, संतोष्युषी।
صبا	(ع)	(सबा)	वायु, हवा।
صبح	(ع)	(सुबह)	तड़का, फ़जर, प्रभात, प्रातःकाल।
صبر	(ع)	(सब्र)	संतोष, प्रसन्नता।
صبران	(ع)	(सधीयाँ)	लड़के, पुत्र।
صبرہ	(ع)	(सवीयह)	लड़की, पुत्री।
صحاب	(ع)	(सहाब)	संगती, साथी।
صحابت	(ع)	(सोहबत)	संगत।
صحت	(ع)	(सिहत)	स्वस्थ, निरोगता, आरोग्यता।
صحرا	(ع)	(सहरा)	जंगल, वन।
صحن	(ع)	(सहन)	आंगन, आँगनाई, चौक।
صحيح	(ع)	(सही)	शुद्ध, सत्य, ठीक।
صحيہ	(ع)	(सहीफ़ा)	चिट्ठी, पत्र, पुस्तक।
صد	(ت)	(सद)	सौ, सैकड़ा (१००)।
صدا	(ع)	(सवा)	आवाज़, शब्द।
مدارت	(ع)	(सदारत)	मंत्री की कचेहरी, वज़ीर का दर्बार।
صداع	(ع)	(सुवा)	मस्तक की पीड़ा।
مدائت	(ع)	(सिदाक़त)	सच्चाई, निश्चय।
مدر	(ع)	(सदर)	राजधानी, हृदय, घट।
صدف	(ع)	(सदफ़)	सीपी, सीप।
صديق	(ع)	(सिदिक)	सच, सत्य।
مدتہ	(ع)	(सदक़ह)	उतारा, कुर्बानी।
مدہ	(ع)	(सदमा)	दुःख, क्लेश।

مراحت	(ع)	(सिराहत)	तफतीस, थोरा ।
مراحي	(ع)	(सुराही)	पानी रखने का पात्र, कुत्ता ।
مراط	(ع)	(सिरात)	रास्ता (सिरात मुश्तकीम) सीधा रास्ता ।
مراک	(ع)	(सरोक)	महागन, साहूकार ।
مراکي	(ع)	(सरोक़ी)	महागनी, साहूकारी ।
مرومر	(ع)	(सरसर)	गलब, धांधी ।
مرع	(ع)	(सिरा)	एक बीमारी, मिरगी ।
مرف	(ف)	(सर्फ)	छर्च ।
مرفه	(ف)	(सर्फा)	छर्च ।
مره	(ع)	(सुरह)	पैली (कपड़े रखने की) ।
مربح	(ع)	(सरीह)	प्रकट, बाहिर ।
مصعب	(ع)	(साब)	कड़ा, दुस्तदार् ।
معود	(ع)	(सऊद)	ऊपर जाना, चढ़ना ।
مغار	(ع)	(सपार)	घोटे ।
مف	(ع)	(सफ़)	पंगत, मंजली, बत्तार ।
مفائي	(ع)	(सफ़ाई)	शुधारी ।
مفا	(ع)	(सफ़ा)	सुधरा ।
مفك	(ع)	(सिफ़क)	शुध, तारीफ़ ।
مفكك	(ع)	(सफ़क)	पना, बरक ।
مفرو	(ع)	(सिफ़र)	बिन्दी, बुझ, शय ।
مفروا	(ع)	(सफ़रा)	तर्द, पीला ।
مفريت	(ع)	(सलायत)	वरम, गुनन, सज्जी ।
ملاح	(ع)	(सलाह)	अनुमति, सम्मति ।
ملح	(ع)	(सुषह)	मेल, मिलाप ।
ملحاه	(ع)	(सुलहनामा)	सम्मति पत्र ।
ملواة	(ع)	(सलवात)	आशीर्वाद, आशीष ।
مليب	(ع)	(सलीय)	सूली, कांसी ।
مصام	(ع)	(समसाम)	तलवार, लांडा ।
مصم	(ع)	(समीम)	दिली, मन भावना ।
مصاعت	(ع)	(सनाश्त)	कारीगरी, दस्तकारी ।
مادل	(ف)	(सन्दल)	चन्दन, एक सुगन्धित लकड़ी ।
مادلي	(ف)	(सन्दली)	एक रंग है, मालागिरी ।
مندرق	(ع)	(सन्दूक)	बक्सा, मंजूषा ।
مصت	(ع)	(सनश्त)	कारीगरी, दस्तकारी ।
مصم	(ع)	(सनम)	प्यारा, मनोहर पत्थर की मूर्ति ।
مادر	(ع)	(सनोबर)	एक पेड़ है ।
مواب	(ع)	(सवाय)	सतो शुध, शुभ ।

صوبہ	(ع)	(सुबह)	प्रल्कः को एक भाग ।
صوبہ دار	(ف)	(सुवेदार)	एक कीर्ति, संदीप ।
صوت	(ع)	(सौत)	आवाज, शब्द ।
صورت	(ف)	(सूरत)	मूर्ति, चेष्टा, प्रतली, प्रतिमा ।
صوف	(ع)	(सूफ)	रई, तागा, कम्मलत ।
صوفي	(ع)	(सूफी)	एक मुसलमानी पंथ है; वेदान्ती ।
صیان	(ع)	(सैयाद)	शिकारी, अहेरी, आखिटी ।
صيد	(ع)	(सैद)	आटाट, शिकार ।
صیغہ	(ع)	(सीराह)	विभाग, टुकड़ा, हिस्सा, शब्द ।
صیقل کرنا	(ع)	(सैकलकरना)	सफाई करना, जिला देना, चमकाना ।

(ض)

ضابطہ	(ع)	(ज़ाबतह)	कानून, शास्त्र ।
ضامن	(ع)	(ज़ामिन)	प्रतिनिधी ।
ضامی	(ع)	(ज़ामनी)	प्रतिनिधि ।
ضایع کرنا	(ع)	(ज़ायाकरना)	बिगाड़ना, खाना, नाश करना ।
ضد	(ع)	(ज़िद)	हद, दुश्मन, उलटा ।
ضرر	(ع)	(ज़रर)	घाटा, नुकसान ।
ضرور	(ع)	(ज़रूर)	अवश्य, बेशक ।
ضمیمہ	(ع)	(ज़मीमा)	कोई पत्र ।
ضبط کرنا	(ع)	(जब्तकरना)	अपहरण, हरण, खीनना ।
ضرورت	(ع)	(ज़रूरत)	आवश्यकता, इच्छा ।
ضعف	(ع)	(ज़ोफ़)	निर्बलता, कमजोरी ।
ضلع	(ع)	(ज़िला)	सब का एक भाग जैसा अवध में लखनऊ ।
ضداد	(ع)	(ज़माद)	लगाना, उपड़ना (उपड़ने की दवा लेप) ।
ضمور	(ع)	(ज़मीर)	दिल, मन, हृदय, संवेनाम ।
ضیا	(ع)	(ज़िया)	रोशनी, चमक ।
ضیانت	(ع)	(ज़ियाफ़त)	निमंत्रण ।
ضیق	(ع)	(ज़ीक़)	तंगी, घुटना ।

(ط)

طاس	(ع)	(तास)	चमक्रीला कपड़ा, थाल ।
طاعت	(ع)	(ताअत)	तात्तेदारी, सेवा ।
طاق	(ع)	(ताक़)	मोकला, आला ।
طعن	(ع)	(तान)	उलड़ना ।
طاقت	(ع)	(ताक़त)	बल, सामर्थ्य, पराक्रम, शक्ति ।

طالحة	(६)	(तालचा)	मोहना ।
طبعة زمین	(६)	(तबकागमनि)	भूकक; भूगर्भ ।
طالب	(६)	(तालिय)	मांगनेवाला, इच्छावाला ।
طالع	(६)	(तालय)	भारम्भ, तकरार, भाग ।
طامع	(६)	(तामय)	सोभी, छालची ।
طاووس	(६)	(ताऊस)	एक पक्षी, मोर, एक भाँति की मारंगी ।
طاغور	(६)	(ताहूर)	गुड, परिम ।
طاير	(६)	(तायर)	पक्षी, परिन्द ।
طارقة	(६)	(तायका)	मंडली ।
طب	(६)	(तिय)	चिकित्सा, दवाई, इलाज, वैद्यक ।
طابت	(६)	(तवायत)	जानकारी, पत्रक ।
طاووش	(६)	(तवाशीर)	एक दवाई है, मसलीकन ।
طباقي	(६)	(तवाक)	तश्तरी, रफाही, पानी ।
طبع	(६)	(तयय)	महति, स्वभाव ।
طبق	(६)	(तयक)	परदा, रक्षा, आवरण ।
طبل	(६)	(तयल)	दोल, नगाड़ा ।
طباقي	(६)	(तयलक)	पेथी ।
طبقة	(६)	(तयला)	गुदग, की भाँति का एक भाग ।
طبع	(६)	(तयरा)	पकाना ।
طبیعت	(६)	(तवीश्त)	महति ।
طحال	(६)	(तिहाल)	प्लीहा, तिली ।
طاوار	(६)	(तरार)	भुनुर, चालाक ।
طراوت	(६)	(तरावत)	ताता होना, हरियाली, तानगी ।
طوب	(६)	(तरय)	गुरा, मसपता ।
طرح	(६)	(तरह)	तरीका, भाँति, प्रकार, नुस्खा ।
طرز	(६)	(तर्ज़)	जेल, ढंग, प्रकार ।
طرف	(६)	(तरफ)	ओर ।
طرفة العين	(६)	(तर्फुलऐन)	पल, साधत ।
طرفه	(६)	(तुरफा)	आश्चर्य, तश्चर्रुह ।
طرفون	(६)	(तरफ़ैन)	दोनों तरफ ।
طريق	(६)	(तरीक)	प्रकार, तरह ।
طريقه	(६)	(तरीकत)	प्रकार, ढंग, ईश्वर की ओर की मत ।
طشت	(६)	(तश्त)	रिहानी, भाँति ।
طشق نامه	(६)	(तलाकनामा)	मुक्ति पत्र ।
طوام	(६)	(तश्माम)	खाना, भोजन ।
طغرا	(६)	(तुगरा)	एक प्रकार का खिलना ।
طغیان	(६)	(तुगयान)	चकाव, री (पानी की) ।

ظفل	(ع)	(तिमल)	सड़का, छोकरा ।
ظفيل	(ع)	(तुफैल)	समय, आसरा, जरिया कारण ।
ظالا	(ع)	(तिला)	स्वर्ण, सोना, धातु है, कंचन ।
ظلقى	(ع)	(तलाक)	छोड़ना ।
ظلائي	(ع)	(तिलाई)	सुनहरी ।
ظلب	(ع)	(तलब)	इच्छा, तन्वाह ।
ظانب دار	(ع)	(तलबदार)	नौकर, सेवक ।
ظالمينار	(ع)	(तलबगार)	मांगने वाला, इच्छा वाला ।
ظالم	(ع)	(तिलरुम)	मंत्र, जादू, दोना ।
ظاوع	(ع)	(तुलुश्)	उदय, सूर्य इत्यादि का निकलना ।
ظمانچه	(ف)	(तमांचा)	घण्ट ।
ظمانيت	(ع)	(तमानियत)	तसल्ली, आसरा ।
ظمطراق	(ع)	(तुमतराक)	शोभित ।
ظمع	(ع)	(तमा)	लौम, लालच ।
ظناب	(ع)	(तनाब)	रस्ती, डोरी ।
ظنور	(ع)	(तंदूर)	एक बाजा ।
ظنطانه	(ع)	(तनतना)	शोभा, यश, तारीफ, कीर्ति ।
ظواف	(ع)	(तवाक)	परिक्रमा, घूमना ।
ظواف	(ع)	(तवायक)	वेश्या, पातुर ।
ظاوي	(ع)	(तूबा)	एक पेड़ (स्वर्ग में) ।
ظاور	(ع)	(तौर)	प्रकार, ढंग ।
ظاوسي	(ع)	(तूसी)	एक प्रकार का लाल रंग है ।
ظاوي	(ف)	(तूती)	मांदा तोता, एक पक्षी, झुआ ।
ظاوان	(ع)	(तूफान)	आंधी, भूकम्प ।
ظاواني	(ع)	(तूफानी)	दुष्ट, राक्षस, दुखदाई ।
ظاوق	(ع)	(तौक)	गलेका गहना ।
ظاول	(ع)	(तूल)	लम्बा, दरास, लम्बाई दराजी ।
ظاومار	(ع)	(तूमार)	प्रस्तक ।
ظاول	(ع)	(तवेला)	अश्वस्थान, घोड़ों के बँधने की जगह ।
ظاهارت	(خ)	(तिहारत)	पवित्रता, शुद्धता, पाक, स्वच्छ ।
ظي	(ع)	(तय)	लपेटना, फैसला करना ।
ظايش	(ع)	(तैश)	मोघ, तामसी ।
ظايت	(ع)	(तीनत)	प्रकृति, आदत ।

(ظ)

ظالم	(ع)	(ज़ालिम)	अन्याई, दुष्ट, राक्षस ।
ظاهر	(ع)	(ज़ाहिर)	प्रकट, जाहिर ।

ظروف	(६)	(जराप्रता)	पुदि, दानाई ।
ظرف	(६)	(जर्क)	पान, पर्वन ।
ظریف	(६)	(जरीक)	पुदिमात्र ।
ظالم	(६)	(जुलाम)	अन्यायी, राक्षस ।
ظالم	(६)	(जुलन)	अन्याय, पापमै ।
ظالمات	(६)	(जुलमात)	संधिरी जगद् जिसमें समुत्त है ।
ظان	(६)	(जून)	संशय, संदेह, शक ।
ظهور	(६)	(ज़ाहूर)	प्रकाश, प्रगट, जाहिर ।

(६)

عابد	(६)	(आबिद)	तपस्वी, पूजि, शक्ति ।
عاجز	(६)	(आजिज़)	दुर्लभ ।
عادت	(६)	(आदत)	आन, प्रवृत्ति, अभ्यास, लून ।
عادل	(६)	(आदिल)	न्यायकारी ।
عذر	(६)	(उज्र)	इनकार, मनाकरना ।
عذر	(६)	(आर)	मान, शर्म ।
عارض	(६)	(आरिज़)	गात, पैदा होनेवाला ।
عارضه	(६)	(आरज़ा)	रोग ।
عارضی	(६)	(आरज़ी)	साधारण, कोई समय के लिये ।
عارف	(६)	(आरिफ)	शक्ति, पुनि ।
عارفیت	(६)	(आरिफत)	संगनई ।
عزم	(६)	(आइम)	इच्छा ।
عاشق	(६)	(आशिक)	प्रेमी, अनुरक्त ।
عطر	(६)	(इम्र)	गुणनिघन तेल ।
عائنت	(६)	(आतनात)	दया, कृपा ।
عاقبت	(६)	(आक़मत)	अन्त समय ।
عائیت	(६)	(आक्रियत)	क़ुशत, धर्म, गुण ।
عقربقحا	(६)	(अकरकरहा)	एक दर्श है ।
عاقبت	(६)	(आक़िल)	बुद्धिमान ।
عالم	(६)	(आलम)	संसार, जगत्, दुनिया ।
علم	(६)	(इलम)	विद्या, ज्ञान ।
عالي	(६)	(आली)	बड़ा, उंचा ।
علم	(६)	(आम)	सन, सारा, जगत् ।
عامل	(६)	(आमिल)	तदतीतदार, महन्त ।
عبادت	(६)	(इबादत)	तपस्या ।

عبارت	(ع)	(इवारत)	सेत, गव ।
عبارسی	(ع)	(शब्वासी)	एक फूल है ।
عبث	(ع)	(अवस)	मिथ्या, व्यर्थ ।
عبوت	(ع)	(इवरत)	भय, डर ।
عبور	(ع)	(अवूर)	पार होना ।
عتاب	(ع)	(इताय)	कौंथ, कोप ।
عتجاوب	(ع)	(अजायब)	आश्चर्य्य ।
عتجز	(ع)	(इज्ज)	विनती ।
عتجالت	(ع)	(उजलत)	फुर्ती, जल्दी, शिताबी ।
عجم	(ع)	(अजम)	एक देश का नाम है फारिस ।
عتجوبه	(ع)	(अजूबा)	उत्तम, श्रेष्ठ ।
عتجوب	(ع)	(अजीब)	जिससे अचरज हो ।
عدالت	(ع)	(अदालत)	कचहरी, न्याय स्थान ।
عداوت	(ع)	(अदावत)	शत्रुता, वैर ।
عدد	(ع)	(अदद)	नग ।
عدال	(ع)	(अदल)	न्याय, इंसफ ।
عدم	(ع)	(अदम)	नैस्ती, न होना ।
عدن	(ع)	(अदन)	मुल्क अरब में एक सूने का नाम है अब वहां अंग्रेज ।
عدو	(ع)	(अदू)	दुश्मन, वैरी ।
عداوب	(ع)	(अजाव)	पाप, दोष ।
عراق	(ع)	(इराक)	एक देश है ।
عراقی	(ع)	(इराक़ी)	अरबी घोड़ा ।
عرب	(ع)	(अरब)	एक मुल्क ।
عرس	(ع)	(उर्स)	एक मुसलमानों मेला दगाहों पर होता है ।
عرشی	(ع)	(अर्श)	आकाश ।
عره	(ع)	(अरसा)	समय, काल ।
عرنجی	(ع)	(अरज़ी)	चिट्ठी, विनयपत्रिका ।
عرف	(ع)	(उर्फ़)	अल्ल, ज्ञात, गोप्य, उपनाम ।
عرق	(ع)	(अर्क)	किसी पौधे का सार, दूध, मदार, स्त्र्य ।
عروج	(ع)	(अरुज)	उत्पत्ति, बुद्धि ।
عروس	(ع)	(अरुस)	नह, दुल्हन ।
عزایان	(ع)	(उरियां)	नंगा ।
عزازیل	(ع)	(अज़ाज़ील)	एक दूत जिसको सज़ा हुई है, सैतान ।
عزت	(ع)	(इज्जत)	आदर, ऐश, पदवी ।
عزرائیل	(ع)	(अज़राईल)	यमदूत जो मरने के समय आते हैं ।
عزلت	(ع)	(उज़लत)	एकान्त में रहना, संसार त्यागना ।
عزیز	(ع)	(अज़ीज़)	प्यारा ।

عسكر	(ع)	(शसकर)	दल, सेना, लश्कर ।
عسوت	(ع)	(उसरत)	तंगी, कमी ।
عسل	(ع)	(शसल)	मधु, कुलों का रस ।
عشه	(ع)	(उशवा)	एक दगई है ।
عشوت	(ع)	(इशरत)	पुशी, प्रसन्नता ।
عشوه	(ع)	(अशरह)	गहरम, १० दिनका ।
عشق	(ع)	(इश्क)	प्रेम, मोह ।
عشوه	(ع)	(अशयह)	नरारा, लाड़ ।
عصا	(ع)	(असा)	हाथ की लकड़ी, छड़ी ।
عصر	(ع)	(असर)	समय, काल ।
عصمت	(ع)	(असमत)	धी का धर्म ।
عصيان	(ع)	(असयां)	पाप, दोष ।
عصو	(ع)	(अजू)	थंग का कोई हिस्सा, आकार ।
عطا	(ع)	(अता)	प्रदान, देना ।
عطار	(ع)	(अत्तार)	सुगन्धित वस्तु बेचनेवाला ।
عطسه	(ع)	(अतसाह)	छींक ।
عطش	(ع)	(अतश)	प्यास ।
عطف	(ع)	(अत्फ)	रूपा, दया ।
عنايم	(ع)	(अन्नाम)	बन्ध ऊंचा ।
عظمت	(ع)	(अजमत)	बढ़ाई, शोभा ।
عفت	(ع)	(इम्फत)	शर्म, लान ।
عفريت	(ع)	(इफरीत)	देव, जिन, इप्ता, शोक का मानस ।
عفو	(ع)	(अफाय)	धमा, धिमा, माफी ।
عفونत	(ع)	(अफूनत)	इंग्थ, मदद ।
عقاب	(ع)	(उक्काय)	एक पक्षी है ।
عقب	(ع)	(अत्ताय)	पीछे, परचाव ।
عقل	(ع)	(उक्काया)	अन्त समय ।
عقد	(ع)	(अक्काद)	गाँठ, गिरह, ब्याह ।
عقرب	(ع)	(अक्करब)	विष ।
عقل	(ع)	(अक्कल)	बुद्धि ।
عقیده	(ع)	(अक्कीदा)	निश्चय ।
عقود	(ع)	(अक्कीक)	एक प्रकार का रंग, लास रंग का जवाहिर ।
عقیقه	(ع)	(अक्कीक्का)	बधो का छड़ी, मुंडन ।
عكس	(ع)	(अकरत)	= (अक्स) छाया, साया ।
علاج	(ع)	(इलाज)	उपाय, जतन ।
علاقه	(ع)	(इलाक्का)	जिला, देश का एक भाग ।
علاوه	(ع)	(अलावह)	सिवाय, उपरान्त, अलग ।

عات	(ع)	(इल्लत)	कारण ।
عام	(ع)	(अलम)	(अलम) ध्वजा, झंडा, पताका ।
علي	(ع)	(अली)	मुहम्मद साहब का जमाई या दामाद ।
ملاحدا	(ع)	(अलहिदा)	अलग, दूर ।
عليل	(ع)	(अलील)	रोगी, बीमार ।
هم	(ع)	(अम)	चचा, चाचा, बाप का भाई ।
عمارت	(ع)	(इमारत)	घर, महल, भवन ।
علامت	(ع)	(अलामत)	लक्षण ।
عماري	(ع)	(अम्मारी)	काटी, हाथी का हौदा ।
عمدكي	(ع)	(उम्दगी)	उत्तमता ।
عوق	(ع)	(उमक)	गहिराई ।
عمل	(ع)	(अमल)	कर्म, करतूत ।
عماد رامي	(ع)	(अमलदरामद)	प्रयोग, अनुष्ठान ।
عمالي	(ع)	(अमली)	कपटी, बनावटी ।
عمود	(ع)	(अमूद)	लम्बा ।
عموم	(ع)	(अमूम)	अकसर ।
عناد	(ع)	(अनाद)	शत्रुता, दुश्मनी ।
عناصر	(ع)	(अनासर)	पांच तत्व, पृथ्वी, जल, तेज, वायु, आकाश ।
عنایت	(ع)	(इनायत)	कृपा, दया ।
عمبر	(ع)	(अम्बर)	दर्या, गायक, गोबर ।
عناق	(ع)	(उनक्ता)	एक पक्षी है ।
عنقریب	(ع)	(अनकरीब)	अभी २, लगभग ।
عنکبوت	(ع)	(अनकबूत)	मकड़ी ।
عذران	(ع)	(उनवान)	नमूना, डील, प्रकार ।
عنین	(ع)	(इन्नी)	नपुंसक ।
عوام	(ع)	(अवाम)	सब कोई, आम का बहुवचन ।
عون	(ع)	(ऊद)	एक सुगन्धित वस्तु ।
عورت	(ع)	(औरत)	नारी, तिरिया, स्त्री ।
عوض	(ع)	(एवज़)	अदल, बदल, पलटा ।
عهد	(ع)	(अहद)	समय, वचन, काल ।
عهده	(ع)	(ओहदा)	नौकरी, दर्जा, काम, खिताब ।
عیال	(ع)	(अयाल)	बाल बच्चे ।
عیان	(ع)	(अयाँ)	प्रकट, जाहिर ।
عیب	(ع)	(ऐय)	सोंट, घुराई ।
عید	(ع)	(ईद)	मुसलमानों का त्योहार ।
عیسی	(ع)	(ईसा)	ईसाइयों का पैगम्बर ।
عیش	(ع)	(ऐश)	सुख-चैन, विषय-भोग ।

چون (ع)	(चेन)	चांतर, नेत्र, चक्षु, सोचन ।
چونک (ع)	(चेनक)	चरमा ।
چياش (ع)	(चेयाश)	विषयी, भोगी ।

(غ)

چار (ع)	(चार)	चरदा, सह ।
چارتر (ع)	(चारत)	लुट, गारा ।
چارتر (ع)	(चार्ती)	शरमा, महादुर, नट ।
چارال (ع)	(चारलल)	सुप्त, अशानी, असावधान ।
چاراب (ع)	(चारभिय)	बलवान्, बदती, दबानेवाला ।
چارابيت (ع)	(चारलीचा)	ऊनीदरी नितपर सार्त होता है ।
چاراب (ع)	(चारयच)	दिवना, अलौप ।
چارال (ع)	(चारयत)	विशेष, अधिक ।
چار (ع)	(चयार)	अथवा, पुन्दला ।
چار (ع)	(गुम्हार) = (गुम्हारद)	उदनरटोला ।
چار (ع)	(चयत)	पुतना, मुफना ।
चार (ع)	(चयी)	भूतनेवाला, मुलकद ।
چار (ع)	(चरुपट)	तिपटना, कुदती करना ।
चार (ع)	(चन्नाचय)	एचद में चलने की आवाज ।
चार (ع)	(चद्र)	मनका, रीला, नरुपा ।
चार (ع)	(चिज्ञा)	भोजन, खाना ।
चार (ع)	(चरय)	पश्चिम ।
चार (ع)	(चिरयाल)	चलनी, घापी ।
चार (ع)	(चरीय)	निर्धन, सीधा, कंगाल ।
चार (ع)	(चरङ्ग)	इच्छा, मनोरथ, कामना, प्रयोजन ।
चार (ع)	(चरचरा)	कुल्ली करना, आचमन ।
चार (ع)	(चर्र)	हूना ।
चार (ع)	(चरुर)	अभिमान, अहंकार ।
चार (ع)	(चरीची)	विपत्ता, विपत्ति ।
चार (ع)	(चिज्ञाल)	हिरन, मृग, एक चीमाँ है ।
चार (ع)	(मुसल)	स्नान, नहाना, मस्जिन ।
चार (ع)	(चश)	मूच्छी ।
चार (ع)	(चसय)	चोरी, लुटना लेकर करना ।
चार (ع)	(गुस्सा)	क्रोध, कोप, कोह ।
चार (ع)	(चिलाजित)	मल, मूत्र इत्यादि ।

فرض	(ع)	(कर्ज)	धर्म, नियम ।
فربه	(ع)	(प्रायह)	मोटा, बलवान्, पुष्ट ।
فوج	(ع)	(फौज)	सुला हुआ, देहा ।
فوجام	(ف)	(फरजाम)	शन्त, शंजाम पीछा ।
فوحش	(ع)	(फरहत)	प्रसन्नता, सुख ।
فوخ	(ف)	(फरख)	आनन्द, सुख ।
فود	(ع)	(फर्द)	कपड़े की चादर ।
فودا	(ف)	(फरदा)	कल का दिन (आने वाला) ।
فودوس	(ف)	(फिरोस)	स्वर्ग, वैकुण्ठ ।
فوزند	(ف)	(फर्जन्द)	पुत्र, बेटा, पुत ।
فوس	(ع)	(फरस)	घोडा, अश्व ।
فوشته	(ف)	(फरिश्ता)	यमराज का दूत ।
فوصت	(ع)	(फुर्सत)	खाली समय ।
فردوسي	(ع)	(फिरोसी)	एक फारसी कवीश्वर का उपनाम है ।
فوعون	(ع)	(फरऊन)	एक अथर्वा बादशाह का नाम है ।
فوق	(ع)	(फर्क)	अन्तर, सर ।
فوقیت	(ع)	(फुरकत)	दूरी, अलग होना, अद्वैत ।
فوقه	(ع)	(फिरका)	मंडली, जात ।
فومايش	(ع)	(फरमायश)	मांग ।
فونكي	(ع)	(फरंगी)	यूरोप देश का रहनेवाला ।
فروخت	(ف)	(फरोस्त)	बेचना ।
فوشاد	(ف)	(फरहाद)	एक मनुष्य का नाम है जो शीरी का आशिक था ।
فوشنگ	(ف)	(फरहंग)	टीका, दानाई ।
فرياد	(ف)	(फरयाद)	नालिरा, दुहाई, अभियोग ।
فريب	(ف)	(फरेब)	कपट, धोखा ।
فريبي	(ف)	(फरेबी)	कपटी, धोखा देनेवाला ।
فريق	(ع)	(फरीक)	मंडली, जगथा ।
فساد	(ف)	(फसाद)	भगड़ा, दंगा ।
فسخ	(ع)	(फिस्ख)	बन्द करना, रोकना ।
فسق	(ع)	(फिस्क)	भूट, अस्वस्थ, बदकारी ।
فصاحت	(ع)	(फसाहत)	मीठा वाणी, मीठा वाक्य ।
فصل	(ع)	(फसद)	बाँह से लोह निकालना ।
فصل	(ع)	(फसल)	सत्ता पकने का समय, अनु ।
فصل	(ع)	(फसीह)	मीठा वाणी बोलनेवाला ।
فصل	(ع)	(फजल)	कृपा, यहाँ ।
فضاء	(ع)	(फुजला)	मैला, मैल ।
فضول	(ع)	(फजूल)	बुधा, मिथ्या, व्यर्थ ।

لفيف	(ع)	(फज्जोहत)	इंदरा, पुता राख, इंगेति ।
فياض	(ع)	(फज्जोलत)	उत्तमता, बहार ।
فخري	(ع)	(फिखरी)	काठी, लोहा ।
فغان	(ع)	(फुर्ग)	देवा, रीता, दुर्हर्द, बिखाकर रोना ।
فقد	(ع)	(फिकरा)	पद ।
فقط	(ع)	(फकत)	समाप्ति, निराशा, थकेला ।
فقر	(ع)	(फक्कीर)	भिक्षुक, मांगनेवाला ।
فكر	(ع)	(फिक)	चिन्ता, फलेश ।
فلاح	(ع)	(फलाह)	लाभ, प्राप्ति ।
فلاں	(ع)	(फुलां)	उरु ।
فائل	(ع)	(फिलफिल)	मिच ।
فلک	(ع)	(फलक)	आकाश, आसमान ।
فارس	(ع)	(फारस)	पैसा ।
ام سعه	(ع)	(फुममेदा)	कीर्ती ।
فن	(ع)	(फन)	इनर, गुण, निदा ।
فنا	(ع)	(फना)	मृत्यु, भीत ।
فوارہ	(ع)	(फव्वारा)	फुव्वारा ।
فوت	(ع)	(फौत)	मृत्यु, मीत ।
فوج	(ع)	(फौज)	दल, सेना, सरकार, कर्मक ।
فوطہ	(ع)	(फोता)	थपटकोर ।
فوقیت	(ع)	(फौकियत)	उत्तमता, नवारी ।
فولاد	(ع)	(फौलाद)	पक्का लोहा ।
فوجہ دست	(ع)	(फौदरिस्त)	मुखीगण, थडकने ।
فہم	(ع)	(फहम)	समझ, बुद्धि ।
فہم و دہ	(ع)	(फहमीदा)	बुद्धिमान्, समझदार ।
فہمی	(ع)	(फही)	नीच में, थपदर, नीच ।
فہمی	(ع)	(फैयाज़)	दाता, देनेवाला, सखी ।
فہم و دہ	(ع)	(फहीरोज़)	एक नौले रंग का पत्थर ।
فہم و دہ	(ع)	(फहीरन)	तारकाल, उशी दम ।
فہم و دہ	(ع)	(फैसल)	न्याय, निवेडना, निवडाना, निर्णय ।
فہم و دہ	(ع)	(फैज़)	लाभ, प्राप्ति ।
فہم و دہ	(ع)	(फैल)	हाथी, हस्ती ।
فہم و دہ	(ع)	(फैलपा)	पावें का फूलना, सिदून ।
فہم و دہ	(ع)	(फैलसूफ)	मकार, कपटी, फोपी ।
فہم و دہ	(ع)	(फौजदार)	दंडधार, दंडधात्री ।
فہم و دہ	(ع)	(फौजदारी)	न्यायालय ।

(क)

قابل	(क)	(काधिल)	योग्य, गुणी, विद्वान्, श्रेष्ठ ।
قابليت	(क)	(काबलियत)	गुण, विद्या ।
قاتل	(क)	(कातिल)	शस्त्र से मारने वाला ।
قادر	(क)	(कादिर)	बस में करने वाला ।
قادره	(क)	(कादुरा)	मूत्र की शीशी, शीशी ।
قارون	(क)	(कारू)	एक बादशाह का नाम है ।
قاري	(क)	(कारी)	जिसको कुरान का शुद्ध पढ़ना आता हो ।
قاس	(क)	(काश)	ठकड़ा ।
قاصد	(क)	(कासिय)	दूत, दलाल, एलची ।
قاضي	(क)	(काज़ी)	न्यायी, इन्साफ करनेवाला ।
قاعدة	(क)	(कायदा)	शास्त्र ।
قاف	(क)	(काफ़)	जिसके अन्तर्गत संसार है ।
قائمه	(क)	(काफ़िला)	प्रदेशियों की मंडली, जत्था ।
قالب	(क)	(कालिब)	शीम, देह ।
قائمہ	(क)	(कालीचा)	ऊनीदरी, जिस पर खड़ा होता है ।
قانون	(क)	(कानून)	शास्त्र ।
قائل	(क)	(कायल)	मानने वाला, बताने वाला ।
قائم	(क)	(कायम)	स्थिर, ठहरना, अनादि, अविनाशी, निश्चल ।
قما	(क)	(कया)	एक पोशाक है ।
قباحث	(क)	(कबाहत)	डुराई ।
قبالة	(क)	(कवालह)	विक्रीपत्र ।
قبائل	(क)	(कवायल)	बाल-बच्चे, स्त्री इत्यादि ।
قبر	(क)	(कबर)	मुर्दा गाड़ने की जगह पर चिह्न बनाहुना ।
قبرستان	(क)	(कबरस्तान)	मुर्दा गाड़ने की जगह ।
قبض	(क)	(कब्ज़)	मन्दानि, विद्वन्मय ।
قبضہ	(क)	(कब्ज़ा)	बरा, काबू ।
قبيل	(क)	(कब्ल)	पहिले, अगल ।
قبيلة	(क)	(क्रियला)	मुसलमानों का मुक़ा अरब देश में है ।
قبول	(क)	(कबूल)	मांगना, अंगीकार ।
قبولیت	(क)	(कबूलियत)	लिखित जो ज़मींदार को किसान देता है ।
قتل	(क)	(कत्ल)	शस्त्र से मारना ।
قبحہ	(क)	(कहवा)	वेश्या, नगर नारी, विषयी स्त्री, कुचनी, रामजनी ।
قحط	(क)	(कहत)	अकाल, दुर्मिथ, कुसमय ।
قح	(क)	(कह)	शरीर की लंबाई ।
قدح	(क)	(कदह)	कटोरा, प्याला, बेला ।

कद	(६) (कदर)	चाहत, मांग ।
कदर	(६) (कदरत)	माया, शक्ति, कबू ।
कदरती	(६) (कदरती)	असली, परमेश्वर की आशानुसार ।
कदम	(६) (कदम)	चरण, पावे, पग, पद ।
कदीम	(६) (कदीम)	सनातन, प्राचीन ।
कदाचित	(६) (कदाचित)	सम्बन्धी, शाल्य ।
कदाचित	(क) (कदाचित)	शेर बना, एक शेर है ।
कदार	(६) (कदार)	बचन, तिर ।
कुरान	(६) (कुरान)	मुसलमानों के मतमें पुस्तक ।
कुरब	(६) (कुरब)	पात, धोरे, कने, तीर ।
कुरबान	(६) (कुरबान)	बलिहार, बारी ।
कुरहा	(६) (कुरहा)	गाल, चाक्रम ।
कुरस	(६) (कुरस)	दिमिया ।
कुरस	(६) (कुरस)	उधार, ऋण ।
कुरकुरती	(६) (कुरकुरती)	छलना, बरामें करना, हरना, अपहरण ।
कुरनकल	(६) (कुरनकल)	लौग ।
कुरत	(६) (कुरत)	मासिक श्राप यथा नियत देना ।
कुरत	(६) (कुरत)	सौगन्द, हलक, चिरिया, श्राप ।
कुरत	(६) (कुरत)	भाग्य, प्रारम्भ ।
कुरत	(६) (कुरत)	टीका, तिलक ।
कुरत	(६) (कुरत)	हितक, अधिक, बधकरनेवाला ।
कुरत	(६) (कुरत)	छोटा नगर, जग, पुरी ।
कुरत	(६) (कुरत)	महल, भवन ।
कुरत	(६) (कुरत)	गुणग्राहक, गुणवाही ।
कुरत	(६) (कुरत)	उधारदेनेवाला ।
कुरत	(६) (कुरत)	अपराध, दोष, भूल, पाप, कर्मा ।
कुरत	(६) (कुरत)	कवित्त, श्लोक, छन्दकी पुस्तक ।
कुरत	(६) (कुरत)	मालु, मीत ।
कुरत	(६) (कुरत)	मृषका संग ।
कुरत	(६) (कुरत)	टंटा, भगडा, बरोका, रौला ।
कुरत	(६) (कुरत)	काटना ।
कुरत	(६) (कुरत)	बार, पानि, पंगति ।
कुरत	(६) (कुरत)	विषयी स्त्री ।
कुरत	(६) (कुरत)	धरती का धरा, फौली ।
कुरत	(६) (कुरत)	न्यास ।
कुरत	(६) (कुरत)	बूँद ।
कुरत	(६) (कुरत)	कपड़े की काट काटना ।

کاسه	(ع)	(कासह)	प्याला, कटोरा, वेला ।
کاشانه	(ف)	(काशाना)	मइल, राज्यस्थान, मवन, घोंसला ।
کشف	(ع)	(काशिक)	प्रकाश करनेवाला ।
کشف	(ع)	(कशक)	करामात खुलना ।
کاغذ	(ف)	(कासज़)	पत्र ।
کافور	(ع)	(काफ़िर)	नास्तिक ।
کافور	(ع)	(काफ़ूर)	एक दवाई है, कपूर ।
کافی	(ع)	(काफ़ी)	बहुत, बरा ।
کاکا	(ف)	(काका)	बाप का भाई ।
کاکریزی	(ف)	(काकरेज़ी)	एक प्रकार का रोग ।
کاکراسینکی	(س)	(काकड़ासिंकी)	एक दवाई है ।
کاکي	(ف)	(काकी)	चाची ।
کاکا	(خ)	(कागा)	कच्चा, ज़ाफ़, कांग ।
کال	(س)	(काल)	समय, मौत का वक्त ।
کالا	(خ)	(काला)	सर्प, स्याह ।
کالبد	(ف)	(कालबुध)	हॉचा, शरीर, मनुष्य देह ।
کاشتکار	(ف)	(काश्तकार)	किसान, कृषिकारक ।
کالک	(خ)	(कालक)	सियाही, काला रंग, रोशनाई ।
کالکوت	(خ)	(कालकूट)	विष, जहर ।
کالي	(س)	(काली)	देवी, भवानी ।
کام	(خ)	(काम)	प्यार का देवता, अनंग, कामना, चाह, धंषा ।
کامدهین	(س)	(कामधेनु)	स्वर्ग की गाय, बहुत दूध देनेवाली ।
کامدیو	(س)	(कामदेव)	मदन, अतन, प्यार का देवता ।
کامران	(ف)	(कामराँ)	आरब्धी, सौभाग्य ।
کامل	(ع)	(कामिल)	पूर्ण, संपूर्ण ।
کامنا	(س)	(कामना)	इच्छा, मनोरथ ।
کامنی	(س)	(कामिनी)	जवान स्त्री ।
کامود	(س)	(कामोद)	एक रागिनी ।
کامیابی	(ف)	(कामयाबी)	मन कामना सिद्ध होना ।
کالزان	(خ)	(कांणा)	काना, एक आंत का ।
کان	(ف)	(कान)	सोनि, पर्वत में जहां से धातु निकलती है ।
کانتا	(خ)	(कांट्टा)	एक तरह की तराजू, शल्ल, चुभनेवाली वस्तु ।
کانبجي	(س)	(कांजी)	चटनी, अचार ।
کان	(خ)	(कान)	सुनने की इन्ध्री, श्रवण, श्रोत्र ।
کانچ	(خ)	(कांच)	शीशा ।
کندھا	(خ)	(कन्धा)	मुन्धा, खवा ।
کاسه	(خ)	(कांसा)	पूख धातु है ।

کاف	(۵)	(कांक्ष)	यमल ।
کاه	(س)	(कान्हा)	श्रीकृष्णजी का नाम है ।
کاهرا	(س)	(कान्हूरा)	एक राग है ।
کاهرا دینا	(۲)	(कावादेना)	भेदे को पुगाना ।
کاهش	(ف)	(काविश)	राजता, बैर, सोदना ।
کاهل	(ف)	(काहिल)	एहन, निरुम्मा, आलसी ।
کاهی	(۲)	(काई)	पानी घणवा दीवार और पत्थर की कपूदी ।
کایا	(س)	(काया)	शरीर, पिण्ड, देह ।
کایات	(ف)	(कायनात)	संसार, जगत्, जग, सृष्टि ।
کایه	(س)	(कायथ)	एक हिन्दू जात है ।
کایه ل	(۲)	(कायफल)	एक देवार्थ है ।
کب	(۲)	(काय)	कित समय ।
کباب	(ف)	(कबाय)	अनाहुषा भात ।
کباب چینی	(ف)	(कबाचिनी)	एक देवार्थ है ।
کبت	(س)	(कायिक्त)	रसोक, दोहा, छंद आदि ।
کبر	(ع)	(कायूर)	नका, एक साधू का नाम है ।
کبره	(۲)	(कुचड़ा)	टेढ़ी कमर या झुकी कमरवाला कुम्भा ।
کبره	(ف)	(कचूतर)	एक पक्षी, पारावत, कपोत ।
کبره	(ف)	(कचूद)	नीला रंग ।
کبره دور	(س)	(कर्वाश्चर)	कनि, शायर ।
کبا	(۲)	(कुप्पा)	तेल अथवा धी रराने का चमड़े का पात्र ।
کبریت	(س)	(कुपत)	मे शतत ।
کپس	(۲)	(कपास)	बिनीलादार रई ।
کپال	(۲)	(कपाल)	मस्तक, मेकायड ।
کپٹ	(۳)	(कपट)	छोटा, धोखा, छल ।
کپٹی	(۲)	(कपटी)	छोटा, धोखेवाज, छली ।
کپڑا ہونا	(۲)	(कपकोटा)	ढेरा, तम्बू ।
کپڑت	(س)	(कपूत)	कुसुन, खोटा भेडा, कुबुसी पुत्र ।
کپڑ کپڑ	(۲)	(कपूरकवरी)	एक देवार्थ है ।
کپڑوں	(۲)	(कपोल)	माल, कपसर ।
کپی	(س)	(कपि)	बन्दर, वानर ।
کتا	(۲)	(कुत्ता)	श्वान, कुकुर ।
کتاب	(ع)	(किताय)	पुस्तक, ग्रन्थ ।
کتابت	(ع)	(कितायत)	लिखना ।
کتره و تتره	(۲)	(कतरव्यांत)	कपड़े की काट छांट ।
کدون	(۲)	(कतरन)	कपड़े के टुकड़े, दांत से काटना ।
کدرنی	(۲)	(कतरनी)	कैची ।

کٹاف	(६)	(कतफ़)	कधा, मोड़ा ।
کتبا و کتبہ	(४)	(कत्था)	जो पान में चूने के साथ लगाया जाता है ।
کتھک	(४)	(कत्थक)	गाचने गाने वाला एक जाति ।
کت	(४)	(कुट)	काला रंग ।
کتھا	(४)	(कट्टा)	पक्का ।
کتار	(४)	(कटार)	एक प्रकार की छुरी ।
کتارا	(४)	(कटारा)	एक दवाई का पौधा है ।
کتاری	(४)	(कटारी)	एक प्रकार की छुरी ।
کتور	(४)	(कट्टर)	कठोर, कटक ।
کتھرا	(४)	(कटहरा)	काठ का जंगल ।
کتک	(४)	(कटक)	दल; सेना, फौज ।
کتکی	(४)	(कुटकी)	एक दवाई का नाम है ।
کتھنا	(४)	(कटखना)	काटनेवाला ।
کتھب	(४)	(कुटुम्ब)	बाल बच्चे, परिवार, खानदान ।
کتھرا	(४)	(कटोरा)	प्याला, बिला, कोपर ।
کتھالی	(४)	(कुठाली)	मिट्टी का पात्र, जिसमें सोना चांदी गलाया जाता है ।
کتھڑا	(४)	(कठड़ा)	काठ का थाल ।
کتھل	(४)	(कठल)	एक मेवा है ।
کتھن	(४)	(कठिन)	दुर्लभ, मुश्किल ।
کتھور	(४)	(कठोर)	कड़ा, बेरहम ।
کتھیا	(४)	(कठिया)	भैंस की बछिया ।
کتی	(४)	(कुटी)	मड़ेया, साधू का स्थान ।
کتانت	(६)	(कसाक़त)	म्लेच्छ, मेला ।
کتارت	(६)	(कसरत)	बहुतायत ।
کتور	(६)	(कसीर)	बहुधा, अधिक ।
کتج	(६)	(कज)	टेढ़ा, तिछा ।
کتجات	(४)	(कुजात)	नीच जातिवाला ।
کتجاوه	(६)	(कंजावह)	ऊट का जीन ।
کتجل	(४)	(कज्जल)	सुर्मा, अंजन ।
کتجاولی	(४)	(कजलौटी)	सुरमे का पात्र, सुरमेदानी ।
کتجا	(४)	(कुच्चा)	छी की चूची ।
کتجا	(४)	(कच्चा)	जो पका न हो, छाम ।
کتچال	(४)	(कुचाल)	कृपति, कुमति, कुदंग ।
کتچالو	(४)	(कचालू)	एक तरकारी ।
کتچرا	(४)	(कचरा)	खरबूजा, कचरा ।
کتچری	(४)	(कचरी)	एक फल है (खरीक की ककड़ी का भेद)
کتچکچانا	(४)	(कचकचाना)	दांत पीसना, थोर कट कटाना ।

किचो	(४) (कचकड़ा)	फुट्टे की पीठ की हड्डी ।
किचोल	(फ) (कचकोल)	साधों का पाप ।
किचला	(५) (कुचलना)	पीतना, टुकड़े करना ।
किचलोन	(५) (कचलोण)	एक प्रकार का नमक ।
किचो	(५) (कचलह)	पानी और लहू मिला हुआ ।
किचाल	(५) (कचनाल)	एक वृक्ष है ।
किचोरी	(५) (कचौरी)	धी अथवा तेल में परी हुई पूरी जिन में आनूरसादि भरती ।
किचोर	(५) (कचूमर)	एक तरह का अचार है, कंगो ।
किचोरी	(५) (कचहरी)	न्यायस्थान, न्यायालय, अदालत, धर्मशाला ।
किचो	(५) (कहुवा)	एक पानी का जीव ।
किचल	(५) (कुहल)	घात नगानेवाला, ध्वज, कामध, एगो ।
किदाचित	(स) (किदाचित्)	नो, अगर ।
किदारा	(स) (किदारा)	एक रागिनी का नाम है ।
किदल	(५) (कुदाल)	मिट्टी काटने का हथियार ।
किदा	(५) (कुदाना)	दौड़ाना, भगाना ।
किदानो	(फ) (कदयानू)	रानी, वेगम, रानधती ।
किदालुदाई	(फ) (कदलुदाई)	विवाह, निवाह, शादी ।
किदो	(५) (कदुह)	एक वर्षी भानी का नाम है ।
किदो	(५) (कदुरत)	विरोध, रंज ।
किदो	(फ) (कदह)	पर, स्थान ।
किदुंग	(५) (कुदंग)	उषाण, कुपति ।
किदु	(५) (किदु)	गुह, अस्थि ।
किदो	(स) (कर)	हाथ ।
किदारा	(५) (करारा)	नदी का किनारा, कना ।
किदामत	(५) (करामात)	ईश्वर सम्बन्धी बड़ाई या लीला ।
किदाली	(५) (करांती)	दरांती ।
किदो	(५) (कराओ)	पुनर्विवाह ।
किदाल	(५) (कराहत)	धिन करना ।
किदाली	(५) (कदाली)	लोहे का चौड़ा पात्र प्रश्नी पकाने का ।
किदाल	(फ) (किदाया)	भावा ।
किदाली	(५) (कदली)	चार, चरी, ह्रापेह सुवारक ।
किदाल	(स) (किरपाल)	== (कपाल) दयालु ।
किदाल	(स) (कृपण)	लोभी, कंजुस, सम, यतीस ।
किदाल	(स) (करतार)	परमेश्वर, परमात्मा ।
किदाल	(५) (करतय)	हुनर, विद्या ।
किदाल	(५) (करनूत)	कर्म, काम ।
किदाल	(५) (कुरता, कुरती)	एक प्रकार का वस्त्र है ।

کتف	(ع)	(कतफ)	कंधा, मोड़ा।
کتبا و کتبہ	(س)	(कत्था)	जो पान में चुने के साथ लगाया जाता है।
کتیک	(س)	(कत्थक)	नाचने-गाणे-वाली एक जाति।
کت	(س)	(कुट)	काला रंग।
کتبا	(س)	(कट्टा)	पक्का।
کتار	(س)	(कटार)	एक प्रकार की छुरी।
کتارا	(س)	(कटारा)	एक दवाई का पौधा है।
کتاری	(س)	(कटारी)	एक प्रकार की छुरी।
کتار	(س)	(कट्टर)	कटोर, कटक।
کتارا	(س)	(कटहरा)	काठ का जंगल।
کتک	(س)	(कटक)	दल, सेना, फौज।
کتکی	(س)	(कुटकी)	एक दवाई का नाम है।
کتکنا	(س)	(कटखना)	कटिनेवाला।
کتکس	(س)	(कुटुम्ब)	वाल बच्चे, परिवार, खानदान।
کتورا	(س)	(कटोरा)	प्याला, बेला, कोपर।
کتالی	(س)	(कुठाली)	मिट्टी का पात्र, जिसमें सोना चांदी गलाया जाता है।
کتارا	(س)	(कठड़ा)	काठ का थाल।
کتال	(س)	(कठल)	एक मेवा है।
کتان	(س)	(कठिन)	दुर्लभ, मुश्किल।
کتور	(س)	(कठोर)	कड़ा, बेरहम।
کتیا	(س)	(कठिया)	भैंस की बछिया।
کتی	(س)	(कुटी)	गडैया, साधू का स्थान।
کتافت	(ع)	(कसाफत)	श्लेष्म, मैला।
کارت	(ع)	(कसरत)	बहुतायत।
کتور	(ع)	(कसीर)	बहुधा, अधिक।
کتج	(ف)	(कज)	टेढ़ा, तिर्छा।
کتجات	(س)	(कुजात)	नीच जातिवाला।
کتجوه	(ف)	(कजावह)	ऊट का जिन।
کتجل	(س)	(कजल)	सुर्मा, अंजन।
کتجاولی	(س)	(कजलौटी)	सुरमे का पात्र, सुरमेदानी।
کتجا	(س)	(कुचा)	सी की चूची।
کتجا	(س)	(कश्चा)	जो पक्का न हो, छाम।
کوجال	(س)	(कुचाल)	कुपति, कुमति, कुदंग।
کتجالو	(س)	(कचालू)	एक तरकारी।
کتجرا	(س)	(कचरा)	छारबूजा, कचरा।
کتجری	(س)	(कचरी)	एक फल है (खरीक की ककड़ी का फल)।
کتجکچان	(س)	(कचकचाना)	दांत पीसना, धौर कट कटना।

کسان	(۵)	(कसाला)	दुस्त, संताप ।
کسان	(۶)	(किसान)	जोता, धातामी, कृषि कारक ।
کسب	(۷)	(कसय)	पेसा, धोपार ।
کسبت	(۸)	(किसघत)	जराह भयना नाऊ के धोसार रखने की पैली ।
کسمی	(۹)	(कसयी)	नगर नारी, बेरया, पातुरि ।
کستورا	(۱۰)	(कस्तूरी)	हिरण्य (करवूरी वाला) ।
کستوری	(۱۱)	(कस्तूरी)	सुरक, मृगमद ।
کشت	(۱۲)	(कष्ट)	दुस्त, सैरा ।
کسر	(۱۳)	(कसर)	बमी, टुकड़ा ।
کسک	(۱۴)	(कसक)	पीडा, दर्द ।
کوشل	(۱۵)	(कुशल)	सिम, सुस्त, कल्याण ।
کسل	(۱۶)	(कसल)	थकना, बीमारी ।
کسم	(۱۷)	(कुसुम)	एक रंग है ।
کسنا	(۱۸)	(कसना)	रौचना, बांधना ।
کسوتی	(۱۹)	(कसौटी)	सोना परीक्षा करने की पदरी ।
کسیرا	(۲۰)	(कसेरा)	पीतल के पात्र बनानेवाला ।
کسیرو	(۲۱)	(कसेरू)	एक मेवा है ।
کش	(۲۲)	(कश)	सैचना ।
کشا	(۲۳)	(कुशा)	एक घास है ।
کشمی	(۲۴)	(कुश्मी)	मल्लयुद्ध ।
کشاده	(۲۵)	(कुशादा)	गुलाबुद्या ।
کشت	(۲۶)	(किश्त)	भोना, जीतना ।
کشتکاری	(۲۷)	(कारतकारी)	रोती, क्यारी, कृषि ।
کشتی	(۲۸)	(किश्ती)	नाव, बेड़ा, तरंगी ।
کشتیابان	(۲۹)	(किश्तीबान)	महाह ।
کشمش	(۳۰)	(किशमिश)	मेवा ।
کشاویو	(۳۱)	(किशनीज़)	धानिया ।
کشور	(۳۲)	(किशवर)	सुल्क, देश, विलायत ।
کوه	(۳۳)	(कावा)	अरन देश में मका ।
کف	(۳۴)	(कफ़)	फेन, झाग, हथेली ।
کفاره	(۳۵)	(कफ़कारह)	मायश्चित्त ।
کدالت	(۳۶)	(कफ़ालत)	जमानत ।
کفایت	(۳۷)	(कफ़ायत)	कारि से बंधेज करना ।
کلفه	(۳۸)	(कफ़चा)	चमचा, कंबी, साँप, का फन ।
کدر	(۳۹)	(कुक्र)	गारितक पत्र ।
کفش	(۴۰)	(कफ़श)	जूता, पमरती ।
کندیر	(۴۱)	(कफ़गीर)	चमचा, कंबी ।

کرچہ	(نک)	(किर्च)	पतली तखवार ।
کرچہ	(४)	(करछा)	= (कर्छा) मड़ा चमचा ।
کرچہ	(४)	(करछी)	= (कर्छी) छोटा चमचा ।
کرخت	(ف)	(करखत)	कड़ा ।
کردار	(ف)	(किरदार)	चलन, कर्म, प्रकार ।
کردگار	(ف)	(किर्दगार)	ईश्वर, परमात्मा ।
کوسى	(ف)	(कुंरसी)	चौकी ।
کوشه	(ف)	(करशमा)	इशारा, भलक ।
کوشن	(س)	(कृष्ण)	अवतार, कन्हैयाजी ।
کرک	(س)	(कर्क)	एक राशि है ।
کرم	(ف)	(किरम)	कीड़ा, जीव ।
کرم	(ع)	(करम)	दया ।
کرم کل	(४)	(करमकला)	एक तर्कारी तामा है ।
کرمى	(४)	(कुरमी)	एक किसान की जात है ।
کرن	(४)	(किरन)	सूर्य की चमक ।
کورنگ	(س)	(कुरंग)	हिरन, मृग ।
کروت	(४)	(करचट)	पंसलियों के तर्क ।
کروت	(س)	(करोत)	धारा, लकड़ी काटने का हथियार ।
کروده	(س)	(क्रोध)	तामस, क्रोध ।
کردز	(४)	(करोड़)	सौ लाख का एक करोड़ होता है ।
کردزى	(४)	(करोड़ी)	करोड़पती ।
کروندا	(४)	(करौंदा)	एक फल है ।
کرده	(ف)	(किरोह)	कोत (३३ भील का) ।
کریا	(س)	(किरिया)	सौगन्द, रापध, सोह, कसम ।
کوریست	(س)	(कुरीति)	कुचाल, कुदंग !
کریر	(४)	(करीर)	एक वृक्ष है ।
کریاکرم	(س)	(किरियाकर्म)	धर्म सम्बन्धी काम (मोड़ये के लिये) ।
کرلا	(४)	(करेला)	एक भाजी, साग ।
کرم	(ع)	(करीम)	दयाल, कृपाल ।
کرا	(४)	(कड़ा)	मड़ा, कुण्डल, मजबूत, सख्त ।
کڑا	(४)	(कड़ाह)	हलवा, मिठाई, शीरा ।
کڑاکا کڑکنا	(४)	(कड़काकड़कना)	धड़का, टूटना ।
کڑوا	(४)	(कड़वा)	तीखा ।
کڑھنا	(४)	(कुड़ना)	शोक करना ।
کڑم	(ف)	(कज्जुम)	विच्छ ।
کس	(४)	(कस)	मज, शक्ति ।
کس	(ف)	(कस)	मानस, कोरे ।

कसाल	(४)	(कसाला)	दुल, संताप ।
कसान	(५)	(किसान)	जोता, आत्मी, कृषि कारक ।
कसब	(६)	(कसय)	पेशा, ध्योपार ।
कसत	(७)	(किसयत)	जराह भयना नाऊ के भीतार रखने की धैली ।
कसब	(८)	(कसयी)	नगर नारी, गेरया, पानुरि ।
कस्तुरा	(९)	(कस्तूरा)	हिरण (करनूरी वाला) ।
कस्तुरी	(१०)	(कस्तूरी)	गुश्क, मृगमद ।
कस्त	(११)	(कष्ट)	दुल, केश ।
कसर	(१२)	(कसर)	बर्मी, डकहा ।
कस	(१३)	(कसक)	पीडा, दर्द ।
कुशल	(१४)	(कुशल)	रोग, सुल, कल्याण ।
कल	(१५)	(कसल)	बचना, बीमारी ।
कम	(१६)	(कुसुम)	एक रंग है ।
कना	(१७)	(कसना)	सँचना, बांधना ।
कसौटी	(१८)	(कसौटी)	सोना परीक्षा करने की पद्दी ।
कसिरा	(१९)	(कसेरा)	पीतल के पात्र बनानेवाला ।
कसेरु	(२०)	(कसेरु)	एक मेवा है ।
कश	(२१)	(कश)	सँचना ।
कशा	(२२)	(कुशा)	एक घात है ।
कशती	(२३)	(कुशती)	मल्लयुद्ध ।
कशादा	(२४)	(कुशादा)	सुलभुधा ।
कशत	(२५)	(कशत)	बोना, जोतना ।
कशतारी	(२६)	(कशतारी)	सेती, क्यारी, कृषि ।
कशती	(२७)	(कशती)	नाय, बेडा, तरनी ।
कशतीचान	(२८)	(कशतीचान)	महाद ।
कशमिश	(२९)	(कशमिश)	मेवा ।
कशनीज	(३०)	(कशनीज)	धानियां ।
कशबर	(३१)	(कशबर)	मुल्क, देश, विलायत ।
काया	(३२)	(काया)	अरब देश में मका ।
कफ	(३३)	(कफ)	फेन, भाग, हथेली ।
काफ़	(३४)	(काफ़)	मायश्चित्त ।
काफ़ालत	(३५)	(काफ़ालत)	जमानत ।
काफ़ायत	(३६)	(काफ़ायत)	कमी से बंधेज करना ।
काफ़चा	(३७)	(काफ़चा)	चमचा, कर्डी, साँप का फन ।
काफ़	(३८)	(काफ़)	नास्तिक पन ।
काफ़श	(३९)	(काफ़श)	जुता, पगरसी ।
काफ़गीर	(४०)	(काफ़गीर)	चमचा, कर्डी ।

कन	(ع)	(कफन)	मर्दे का वस्त्र ।
कुक्त	(س)	(कुक्कुट)	मुर्गा ।
कर्मता	(س)	(कुकरमुत्ता)	एक जड़ी है ।
कुरुन्द	(س)	(कुकरौंधा)	एक घास है ।
कुर	(س)	(कगर)	किनारा, दीवार की छेड़ ।
कुल	(ع)	(कुल)	सारा, तमाम, सर्व, सकल ।
कुल	(س)	(कुल)	वंश, घराना ।
कुल	(س)	(कल)	दूरा दिन, यन्त्र ।
कुल	(ف)	(कल्ला)	शिर, शीश, मस्तक ।
कुल	(س)	(कला)	बहुत छोटा भाग, अंश का साठवां भाग ।
कुलबतून	(س)	(कलाबतून)	सुनहरी तागा ।
कुलार	(س)	(कुलार)	कुलार, मदिरा बनानेवाला ।
कुलाम	(ع)	(कलाम)	बोल, बात, वाणी ।
कुल	(ف)	(कलां)	बड़ा, ऊंचा ।
कुलच	(س)	(कुलच)	फलांग, छलांग ।
कुलान्त	(س)	(कलान्त)	गवय्या, रागी, गायक, कथक ।
कुल	(ف)	(कुलाह)	टोपी, टोप ।
कुली	(س)	(कुलाई)	पहुंचा ।
कुल	(ف)	(कुलया)	कुटी, मढ़ैया, भोपड़ी ।
कुली	(س)	(कुलयी)	एक प्रकार का घनान ।
कुलजग	(س)	(कुलजग)	चौथा युग ।
कुलजिमा	(س)	(कुलजिमा)	बुरा चीतनेवाला, दुर्जन ।
कुलजुन	(س)	(कुलजुन)	= (कुलजण) कुचाल, कुपुत्री ।
कुल	(س)	(कल्लर)	ऊसर, बंजर धरती ।
कुल	(س)	(कलसा)	पानी का पात्र ।
कुल	(س)	(कुलक)	ताला (देखो قفل) ।
कुल	(ع)	(कुलकत)	दुल, कैरा ।
कुली	(ع)	(कलसी)	एक गहना जो राजाओं के शिरपर बांधा जाता है ।
कुल	(ف)	(किलक)	खेसनी, कलम ।
कुल	(س)	(कलंक)	बदनामी, निरादर ।
कुल	(ف)	(कुलंग)	लमट्यु, एक पक्षी है ।
कुल	(س)	(कलटा)	काला, स्याह ।
कुल	(س)	(किलोल)	पशियों का खेल ।
कुल	(س)	(कुलबन्त)	कुलीन, श्रेष्ठ वंशी ।
कुल	(س)	(कलींजी)	एक प्रकार का नील ।
कुल	(س)	(कुलहड़ा)	एक छोटा मिट्टी का पात्र ।
कुल	(س)	(कुलहाड़ी)	लकड़ी काटने का हथियार ।

काम	(८) (कुलकुल) सन, सारा, तमास ।
कली	(१) (कली) कोपल, हसी, मंजरी, संतुल ।
कलान	(२) (कलयाण) ई (कल्याण) सत, सुशत ।
कलियुद्ध	(३) (कलोजा) निगर ।
कलद	(४) (कलोद) कुंती, धानी, तापी ।
कलश	(५) (कलेश) दुरा, संताप ।
कलाम	(६) (कलीसा) निरमा पर ।
कम	(७) (कमुपेश) मूलाधिक ।
कलान	(८) (कुलीन) उत्तम वंश क, प्रामाण्य ।
कलरा	(९) (कलेया) सोटी इतिहास, सोडा भोजन ।
कम	(१०) (कम) मोटा, सोटा ।
काल	(११) (कमाल) सम्पद ।
काना	(१२) (कमाना) धन संग्रहित, पैदा करना ।
काम्युद्ध	(१३) (कमानचा) पुत्र बाग ।
कार	(१४) (कमाऊ) धन कमानेवाला ।
कान	(१५) (कमान) धन, कर्मदा ।
काली	(१६) (कमाई) धन कमाया हुआ ।
कतु	(१७) (कमतार) अधर्म, नीच ।
कति	(१८) (कमती) मोटा ।
कनराब	(१९) (कमन्याय) एक देशी सुन्दरी कनका ।
क	(२०) (कमर) धन, कटि ।
कुकुद्ध	(२१) (कमरर) एक मेवा है ।
कुवन्द	(२२) (कमरचंद) कटिबन्ध, नाचा ।
कुरी	(२३) (कमरी) बंदी, मिर्च, जाहल, भेड़ के बालों का गुच्छ ।
कम	(२४) (कुमक) मदद, सहायता ।
कम	(२५) (कुमकुम) कसर, जाकरान ।
कल	(२६) (कम्मल) ऊनी चादर, सोपपाट ।
कुल	(२७) (कयलचाय) एक बीमारी है ।
कुन्द	(२८) (कमन्द) कन्दा, रस्सी की सोड़ी ।
कम	(२९) (कमनीयत) कंजस, सूत ।
कुनी	(३०) (कमूनी) एक औषधि है ।
कप	(३१) (कुम्हार) प्रमापति, मट्टी के पात्र बनाने वाला ।
कप	(३२) (कुम्हलाना) सुलाना ।
कपरा	(३३) (कमेरा) नीकर, मजदूर ।
कुल	(३४) (कमीला) दवाई का नाम है ।
कम	(३५) (कमीगाह) पात की जगह ।
कल	(३६) (कनार) बगल, कच, कोर ।

कैरकी	(४)	(खिड़की)	छोटा दर्वाजह।
कैसरा	(४)	(खसरा)	खेतों के हिसाब की कितान (خسره)
कैसकना	(४)	(खिसकना)	चलाजाना।
कैसोटना	(४)	(खसोटना)	उत्साहना।
कैकशां	(५)	(कहकशां)	धनुष, धनक, आकाश गंगा।
कैगल	(५)	(कैहगल)	मिट्टी घास से लोपना।
कैहाड़ी	(४)	(कुल्हाड़ी)	लकड़ी काटने का हथियार।
कैलपली	(४)	(खलपली)	सदर, गंगाड़ा, गडबड़ी।
कैलडी	(४)	(खलडी)	चमड़ा, खाल।
कैलडाना	(४)	(खिलखिलाना)	हँसना।
कैली	(४)	(खिल्ली)	हँसी, ठट्ठा।
कैलियान	(४)	(खलियान)	सच्चा, जहाँ नाज साफ किया जाता है।
कैसाच	(४)	(खम्माच)	एक रागिनी है।
कैसरी	(४)	(खँजरी)	एक राजा है।
कैस	(५)	(खंड)	भाग, हिस्सा।
कैसडाना	(४)	(खिंडाना)	कैलाना, फेंकना।
कैसडन	(५)	(खंडन)	अशुद्धि करना, फूटा करना।
कैसडर	(४)	(खंडर)	उजाड़ स्थान।
कैसना	(४)	(खुनसना)	क्रोध करना।
कैससाल	(५)	(कुहनसाल)	वृद्ध अवस्था।
कैसगाला	(५)	(खंगालना)	धोना, पानी में डुबाना।
कैसर	(४)	(खंगर)	एक प्रकार का पत्थर।
कैरा	(४)	(खोश्वा)	दूध का मावा।
कैपरा	(४)	(खोपरा)	गोला, नारियल की गिरी।
कैपरी	(४)	(खोपरी)	छपाल, शीत, शिर।
कैपना	(४)	(खोटा)	कपटी, धोका देनेवाला।
कैपना	(४)	(खाना)	बिखरना।
कैपोज	(४)	(खोज)	पैड़, निरान, तलारा।
कैपरा	(४)	(खुदरा)	ऊँचा नीचा, जो साफ न हो।
कैपना	(४)	(खोदना)	मिट्टी काटना, उत्साहना।
कैपना	(४)	(खोसना)	छीनना, झपटना।
कैपना	(४)	(खोफा)	हुएँदी जिसको रुपया दे दिया हो।
कैपना	(४)	(खोफला)	थोथा, खाली।
कैपना	(४)	(खोलना)	प्रकट करना, उघाड़ना।
कैपना	(४)	(खूट)	कोना, गोशा।
कैपना	(४)	(खूटा)	मख, काठ का फोला।
कैपना	(४)	(खोच)	कपड़े का चुनवाना।

कौन	(१)	(कोप)	कोपी के करीब का जंगल, या जंगल मिटना बीज लगाने ।
कौन	(१)	(कोत)	भारतीय नौका ।
कौन	(१)	(कोद)	बीजारी, बीज ।
कौन	(१)	(कोदना)	मिचालना, भाँस करना ।
कौन	(१)	(कोर)	दूध का रस निकालने का काम ।
कौन	(१)	(कोदा)	गाय, भासारी, बरती ।
कौन	(१)	(कोस)	रोताही या शूराही-पाइल ।
कौन	(१)	(कोस्ता)	नेत्र, भेदी जग में बड़ी हुई ।
कौन	(१)	(कोल)	कुम्हार का काम ।
कौन	(१)	(कोल)	दिल बरखाना ।
कौन	(१)	(कोमकुशल)	खुश, कल्याण ।
कौन	(१)	(कोर)	कियाही ।
कौन	(१)	(कोयासी)	दुखी या दुःख ।
कौन	(१)	(कोनकी)	एक दुःख है ।
कौन	(१)	{ कोन } { कोनक }	दुःख ।
कौन	(१)	(कोर)	पुष्प के पूर्यो जाती ।
कौन	(१)	(कोत)	सरायना, गरा ।
कौन	(१)	(कोदा)	भारती का जी ।
कौन	(१)	(कोस)	गाय, भेदी, सोप ।
कौन	(१)	(कोसर)	जागरना, गाने-बाने, चुपचुप ।
कौन	(१)	(कोस्ता)	मिठी, मोथली ।
कौन	(१)	(कोस)	अशा, भय, पीनक ।
कौन	(१)	(कोसियत)	सोपे गली ।
कौन	(१)	(कोकड़ा)	एक धरती में जीव बीरा, योग्य ।
कौन	(१)	(कोर, कोर)	अज्ञेयिनी ।
कौन	(१)	(कोल)	उद्यान ।
कौन	(१)	(कोला)	बनी मलान ।
कौन	(१)	(कोमुल)	एक प्रकार का दग (गहूँ) का समुदा ।
कौन	(१)	(कोमिया)	रमण, यकशी ।
कौन	(१)	(कोमुली)	सप या मिथी, पुरानी साथ ।
कौन	(१)	(कोमुया)	एक बरगल का बीज ।
कौन	(१)	(कोना)	सुदुवा ।
कौन	(१)	(कोया)	दुकीना ।
कौन	(१)	(कोयड़ा)	एक प्रसिद्ध पीदा जिसमें इन य तेल होता है ।
कौन	(१)	(कोयल)	मिठ, चकला ।
कौन	(१)	(कोय)	मिग, गली ।

(ग)

گلاب یا	(۸)	{ गाव }	
گلاب	(۸)	{ गाभा }	एक पेड़, वृक्ष का यश ।
گلاب	(۸)	{ गाभन }	हामिला, गर्भवती, पेट से ।
گلاب	(۸)	{ गाजर }	एक साग है ।
گرجنا گچنا	(۸)	{ गर्जना }	चिहाना, हिलाकरना बादल का गड़गड़ाना ।
گاو	(۸)	{ गाउ }	गऊ, धेनु, गाय ।
گاور	(۸)	{ गावुर }	रजक, धोबी ।
گارا	(۸)	{ गारा }	मिट्टी गुथना, कीचड़ ।
گازنا	(۸)	{ गाड़ना }	धरती या किसी वस्तु में घुसाना ।
گازغا	(۸)	{ गाढ़ा }	एक मोटा कपड़ा ।
گازی	(۸)	{ गाड़ी }	बहली, रथ, मँगौली, शकटी ।
گاز	(۸)	{ गागर }	पानी का पात्र ।
گال	(۸)	{ गाल }	कपील, गल्लू, रखसार ।
گا	(۸)	{ गांवा }	रई का पहल ।
گالھی	(۸)	{ गाली }	दुवचन, घुरी नापी ।
گام	(۸)	{ गाम }	चरण, पाँव, कदम, पग ।
گان	(۸)	{ गायन }	गाना, अलापना ।
گانہ	(۸)	{ गांठ }	गिरह ।
گانجیا	(۸)	{ गांभा }	एक गश्तदार मोथा ।
گانت	(۸)	{ गांड़ }	शुदा, विष की इन्दी ।
گانان	(۸)	{ गांगन }	एक प्रकार का कोड़ा ।
گانو	(۸)	{ गांव }	ग्राम, छोटी बस्ती ।
گاو دم	(۸)	{ गावदुम }	एक वस्तु का एक सिरा पतला दूसरा मोटा ।
گاردی	(۸)	{ गाड़दी }	मूर्ति, अज्ञानी ।
گا	(۸)	{ गाह }	जगह, समय ।
گاھک	(۸)	{ गाहक }	खरीदार, मोल लेनेवाला ।
گاھگاہے	(۸)	{ गाहगाहे }	कमी कर्मी ।
گایری	(۸)	{ गायत्री }	वन्दमाता, एक प्रकार का मंत्र है ।
گادر	(۸)	{ गद्र }	अग्नि का घुग्नेवाला ।
گادر	(۸)	{ गदरु }	शुदा, जवान ।

गुप्त	(स)	(गुप्त)	विष्णुद्वय ।
गुप्ता	(स)	(गुप्ता)	कन्दरा, छोट, छटा, पत्थर में जगह ।
गुप्ती	(४)	(गुप्ती)	लिपि हुई तत्पार ।
गुप्ति	(स)	(गुप्ति)	दस्ता, हासन, शाक ।
गुप्तपट	(४)	(गुप्तपट)	विपटना, विपटनी ।
गुप्तकना	(४)	(गुप्तकना)	निगलना ।
गुप्ता	(४)	(गुप्ता)	नया बोझ, बंडल ।
गुप्तर	(४)	(गुप्तर)	नधी गटरी ।
गुप्तरा	(४)	(गुप्तरा)	मोटा गुप्तर ।
गुप्तिरु	(४)	(गुप्तिरु)	भीन किसी फल का ।
गुप्तिरु	(४)	(गुप्तिरु)	हाथ, पाँव अथवा ओंछों की पीड़ा ।
गुप्तिरु	(४)	(गुप्तिरु)	निगलना ।
गुप्ति	(स)	(गुप्ति)	हाथी, हरथी ।
गुप्तिरु	(स)	(गुप्तिरु)	हाथीपत्त का लवान ।
गुप्तिरु	(४)	(गुप्तिरु)	भूलों का दार या माला ।
गुप्तिरु	(स)	(गुप्तिरु)	बड़ा हाथी ।
गुप्तिरु	(४)	(गुप्तिरु)	एक प्रकार की मिठाई ।
गुप्तिरु	(४)	(गुप्तिरु)	मिलना, विपटना ।
गुप्तिरु	(४)	(गुप्तिरु)	एक मेवका सोरा ।
गुप्तिरु	(स)	(गुप्तिरु)	गोद, विष्णु की इच्छा ।
गुप्तिरु	(स)	(गुप्तिरु)	कपूर, मिस्तरी ।
गुप्तिरु	(४)	(गुप्तिरु)	मिठाई दूध का कना ।
गुप्तिरु	(स)	(गुप्तिरु)	मोटा, भारी ।
गुप्तिरु	(स)	(गुप्तिरु)	कपूर ।
गुप्तिरु	(४)	(गुप्तिरु)	वातावर, पंठ ।
गुप्तिरु	(४)	(गुप्तिरु)	देहना, हाथ से दवाना ।
गुप्तिरु	(४)	(गुप्तिरु)	मैला, चलीला ।
गुप्तिरु	(४)	(गुप्तिरु)	एक पत्ती है ।
गुप्तिरु	(४)	(गुप्तिरु)	गर्दभ, सर ।
गुप्तिरु	(४)	(गुप्तिरु)	तण्डुल, घासन, सिंहासन, एक दही दूध बेचनेवाली ।
गुप्तिरु	(४)	(गुप्तिरु)	कई का कंरी, बड़ी गंदी ।
गुप्तिरु	(स)	(गुप्तिरु)	सहना, हाथ जोड़ना ।
गुप्तिरु	(स)	(गुप्तिरु)	रास्ता, सहक ।
गुप्तिरु	(स)	(गुप्तिरु)	जीबिका, रातगार ।
गुप्तिरु	(स)	(गुप्तिरु)	रास्ता, सहक ।
गुप्तिरु	(स)	(गुप्तिरु)	कदाचित्, जो ।
गुप्तिरु	(स)	(गुप्तिरु)	निगलना, लुकमा, निवाला, कीर ।

गरा	(न)	(गरां)	महंगा, भारी ।
गर्ब	(स)	(गर्व)	अभिमान, घमंड, अहंकार ।
गरम	(स)	(गरम)	गाम्भ, पेट, कोख, हमल ।
गर्भ	(न)	(गुरवा)	बिही ।
गोसाला	(स)	(गावसाला)	= गोसाला, खरिफ ।
गर्ज	(ष)	(गरज)	बादल के गड़गड़ाने की आवाज ।
गर्द	(न)	(गर्द)	छाक, धूल, मट्टी ।
गर्द	(न)	(गर्द)	आस पास ।
गर्दाब	(न)	(गर्दाब)	नदी में चकर, भँवर ।
गर्दार	(न)	(गर्दावर)	दौरा करनेवाला ।
गोदश	(न)	(गर्दिश)	पलटना, फिर, दौरा ।
गोदग	(न)	(गर्दिगान)	अस्त्रोट, एक फल है ।
गोदन	(न)	(गर्दन)	मीवा, मुंड, नार ।
गोदनी	(न)	(गर्दनी)	घोड़े की मूल ।
गोद	(न)	(गुर्दा)	एक छोटासा पिंड का भाग ।
गोस्नी	(न)	(गुरस्नगी)	भूल ।
गोस्तार	(न)	(गिरफ्तार)	पकड़ा हुआ, फैसा हुआ ।
गोस्तारी	(न)	(गिरफ्तारी)	फैसाव ।
गर्ग	(न)	(गुर्ग)	भेड़िया, ल्यारी ।
गर्ह	(स)	(गिरह)	लैना, नोसितारे ।
गोसला	(ष)	(घोंसला)	पक्षी का घर ।
गोका	(ष)	(गुरगा)	नोकर ।
गोर्गी	(ष)	(गुरगावी)	श्रेष्ठजी जूता, सिलोपर ।
गर्म	(न)	(गर्म)	तत्ता, तपन, क्रीड़ा ।
गोर्माह	(न)	(गरमाबह)	जिस में पांच गर्म किया जाता है, हम्माम ।
गोर्मी	(न)	(गरमी)	तामसी, घाम, उष्णता ।
गोर्त	(स)	(ग्रन्थ)	पुस्तक, किताब ।
गोरी	(ष)	(गिरवी)	बन्धक, गहना, गिरे ।
गुरु	(स)	(गुरु)	पाठक, उपाध्याय ।
गुरु	(स)	(गिरवर)	पर्वत, पहाड़ ।
गोरोह	(न)	(गिरोह)	मंडली, भांड, दोली ।
गोर	(ष)	(घर)	स्थान, जगह, गृह ।
गोरे	(न)	(गिरह)	गांठ ।
गोस्ती	(ष)	(गृहस्थी)	घरवाला, परिवारवाला ।
गोहन	(स)	(ग्रहन)	= (ग्रहण) पकड़ना, राहु का प्राप्त करना ।
गोरी	(ष)	(गिरी)	मोंगी, मग्न ।
गोर्ग	(ष)	(गुर्गिया)	एक कपड़े का तिलौना ।

گريز	(ف)	(गिरयाँ)	रोता, पीयता हुआ
گريزان	(ف)	(गरीयाँ)	पक्ष का ऊपरी भाग ।
گريز	(ف)	(गुरेज़)	बचना, बचल होना ।
گريز	(ف)	(गुड़)	मीठा, ऊस के रसका बना हुआ मिठाव ।
گريز	(ف)	(गड़बड़)	पनराइट, भगवत् ।
گريز	(ف)	(गड़रिया)	चरवाहा, चढ़ाई भेड़ मकड़ी चरानेवाला ।
گريزان	(ف)	(गिड़गिड़ाना)	बिगती करना, क्षय जोड़ना ।
گريزان	(ف)	(गुड़गुड़ी)	हुकका ।
گريزان	(ف)	(गाड़ना)	धसाना, ठोकना ।
گريزان	(ف)	(गड़चा)	पानी पीने का छोटा पाव, लुटिया ।
گريزان	(ف)	(गड़हा)	= (गढ़) किला, कौट ।
گريزان	(ف)	(गुड़हल)	एक प्रकार का फल ।
گريزان	(ف)	(गढ़ना)	बनाना, रचना ।
گريزان	(ف)	(गज़)	नामने की वस्तु (३६ इंच का)
گريزان	(ف)	(गज़क)	शुद्ध और तिरा मिलाकर पट्टी बनाना ।
گريزان	(ف)	(गज़ी)	घोतर, कम दाम का कपड़ा ।
گريزان	(ف)	(गुस्ताख)	निलंबन, मूर्त ।
گريزان	(ف)	(गस्तांगर)	चसान, मूर्त, गैवार ।
گريزان	(ف)	(गुलामनामन)	एक मिठाई है ।
گريزان	(ف)	(गुलाबी)	एक रंग है ।
گريزان	(ف)	(गुलाब)	गुलाब लाल रंग होली के रंगीहार में मलते हैं ।
گريزان	(ف)	(गलाना)	पिघलाना, नर्मकरना ।
گريزان	(ف)	(गुलबदन)	एक रेशमी कपड़ा ।
گريزان	(ف)	(गलफड़ा)	जबिदा ।
گريزان	(ف)	(गुलतरारा)	बत्ती के फूल काटने की कैंची ।
گريزان	(ف)	(गिलटी)	एक प्रकार का कपड़ा ।
گريزان	(ف)	(गिलखन)	भुनी का भाद ।
گريزان	(ف)	(गुलदुम)	गुलबुल, एक पक्षी ।
گريزان	(ف)	(गुलिस्ताँ)	बाग, बाड़ी ।
گريزان	(ف)	(गुलशन)	पुष्प स्थान, बागीचा ।
گريزان	(ف)	(गुलगुला)	नरुत नर्म, पिछपिला ।
گريزان	(ف)	(गुलदस्ता)	फूलों का गुच्छा ।
گريزان	(ف)	(गुलगू)	फूल के रंग का ।
گريزان	(ف)	(गुलगीर)	दीबे का फूल काटने की कतरनी ।
گريزان	(ف)	(गलना)	पिघलना, नर्म होना, बिगड़ना ।
گريزان	(ف)	(गिलो)	एक दवाई, शुर्च ।
گريزان	(ف)	(गुल)	गला, कौट ।

گله	(ف)	(गिलह)	निन्दा, झरझ, शिकायत ।
گلہری	(س)	(गिलहरी)	एक चार पाँव का जीव, सीताजी की शुद्धि ।
گالی	(س)	(गली)	छोटा कूचा, तंग रास्ता ।
گال	(س)	(गुल्ले)	कमान, धनुष, मटो का गुल्ला चलाने की ।
گم	(ف)	(गुम)	खोया हुआ ।
گماشتہ	(س)	(गुमास्ता)	मुनीष, नायब ।
گمان	(ف)	(गुमान)	संदेह, शंका, ध्यान ।
گمراہ	(ف)	(गुमराह)	बहका हुआ, बदराह, झूरीति ।
گمٹی	(س)	(गुमटी)	घर, स्थान ।
گن	(س)	(गुण)	विद्या, ।
گنا	(س)	(गन्ना)	ऊँस, पौधा ।
گننا	(س)	(गिनना)	गिन्ती करना, गणना ।
گناہ	(ف)	(गुनाह)	पाप, दोष ।
گمید	(ف)	(गुम्बद)	दर्या, युज ।
گنبد	(س)	(गनपति)	संसार का पति, मालिक, परमात्मा ।
گنبدی	(س)	(गम्भीर)	समझवाला, बुद्धिमान, धीमा, धीर ।
گنت	(ف)	(गिनत)	= (गणित) हिसाब, अंक विद्या ।
گنتی	(س)	(गिनती)	गिनना, गणना ।
گنج	(س)	(गंज)	माजार, मखी, खजाना ।
گنج	(س)	(गंज)	सजाना, भंडार ।
گنجا	(س)	(गंजा)	झुहिर, चन्दला ।
گنجان	(ف)	(गुंजान)	तंग, सफ़दा ।
گنجفہ	(ف)	(गनजुफा)	खेल के पत्र ।
گندمند	(س)	(गंद गंदा)	मैला, दुर्गन्ध ।
گندم	(ف)	(गन्धुम)	गेहूँ ।
گندمہ	(س)	(गन्ध)	वास ।
گندھی	(س)	(गन्धी)	अत्तार, सुगन्धित वस्तु बेचनेवाला ।
گندھار	(س)	(गन्धार)	कंधार देश, एक रागिनी ।
گندک	(س)	(गन्दक)	= (गन्धक) पीले रंग की धातु ।
گدا	(س)	(गरडा)	चार कौड़ी का, गन्ध का धागा, तावीज ।
گداز	(س)	(गरडासा)	चरी काटने का हथियार ।
گنک	(س)	(गनिक)	गिन्ती करनेवाला, हिसाब करनेवाला ।
گنگ	(ف)	(गंगा)	दरिया गंगाजी, भागीरथी नदी ।
گونگا	(س)	(गुंगा)	थपोल, अवाक, मौन, मूक ।
گزار	(س)	(गुवार)	आमवासी ।
گزارانہ	(س)	(गवाना)	खोना ।
گنی	(س)	(गुनी)	विद्यावाला, गुणवान ।

گودش	(س)	(गणेश)	शिवसुत, परमेश्वर, गजानन ।
گو	(س)	(गु)	विद्या, मैला, पाखाना ।
گولرا	(ف)	(गवारा)	प्रसन्न होना ।
گواه	(ف)	(गवाह)	साक्षी, साक्षी ।
گوهر	(و)	(गोहर)	गाय या मैल की विद्या ।
گودرگناه	(س)	(गोदरगनेश)	निरुद्धा, बहुत मोटा ।
گوهری	(س)	(गोहरी)	गोरा से खीनना ।
گوداد	(س)	(गोविन्द)	श्रीकृष्णजी का नाम है ।
گوهری	(و)	(गोभी)	एक तरकारी ।
گوهری	(و)	(गवाही)	साक्ष ।
گوپال	(س)	(गोपाल)	श्रीकृष्णजी का नाम है, गहरिया ।
گوهرن	(و)	(गोफन)	गोमिया, गोहना ।
گوهری	(س)	(गोपी)	सखी घड़ीरी, ग्वातिन ।
گوهر	(س)	(गोत)	गोत, कुल, वंश, जाति ।
گوهرم	(س)	(गौतम)	एक ऋषि का नाम है जिसने न्याय शास्त्र रचा है ।
گوهر	(و)	(गोट)	मगशी, संजाक, कौर ।
گوهر	(و)	(गोट)	सनहरी या कपहरी तार की पत्नी वस्तु ।
گوهر	(و)	(गूजर)	एक हिन्दू जात है ।
گوهری	(و)	(गूजरी)	गूजर की स्त्री ।
گوهر	(و)	(गूदड़)	पुराना सड़ा फरफड़ा ।
گوهرلینا	(و)	(गोदलेना)	सै पालना, घूँह बोला मेधा करना ।
گوهرنا	(و)	(गोदना)	छादना, शरीर पर निशान बनाना ।
گوهر	(و)	(गोरा)	ठजला, सफेद, श्वेत ।
گوهر	(ف)	(गोरखर)	एक जंगली बाँपाया ।
گوهر	(و)	(गोरस)	मटा, छाद, दूध ।
گودهری	(س)	(गंगोत्री)	गंगधर, जहाँ से गंगा निकली है पर्वत ।
گوداساکر	(س)	(गंगासागर)	जहाँ गंगा समुद्र में मिली है, एक प्रकार का लोहा ।
گورستان	(ف)	(गोरस्तान)	मृतों के गाड़ने की जगह ।
گورو	(س)	(गोरू)	बैल, बिजार, गाय, भैर आदि ।
گوری	(س)	(गौरी)	पार्वती, शिवजी की स्त्री ।
گوهر	(و)	(गोष्ट)	घुटने ।
گوهر	(ف)	(गोज़)	वायु सरना ।
گوهرن	(ف)	(गद्यन)	बारहसिंहा ।
گوشاله	(س)	(गौशाला)	गौवों के रहने का स्थान ।
گوشپای	(ف)	(गोसपंद)	बकरी, छेरी, छगरी ।
گوش	(ف)	(गोश)	कान, सुनने की शक्ती, श्रवण ।
گوشان	(س)	(गुसाई)	जोगी ।

گوشت	(ف)	(गोश्त)	मांस ।
گوشت	(४)	(गोष्ट)	सलाह, अनुमति ।
گوشتواره	(ف)	(गोश्तवार)	काग का गहना, फर्शफूल ।
گوشت	(ف)	(गोशा)	कोना, खूंट ।
گوکل	(س)	(गोकल)	श्रीकृष्णजी की जन्मभूमि ।
گوکلر	(४)	(गोखरू)	एक प्रकार की दवाई ।
گوشت خور	(ف)	(गोश्तखोर)	मांसाहारी, मांस खाने वाला ।
گوکل	(س)	(गूगल)	एक पेड़ का रस अथवा गोंद ।
گوله	(४)	(गोला)	पल्ल, लोहे का गोल पिंड ।
گولر	(४)	(गूलर)	एक फल ।
گولک	(۳)	(गोलक)	जिस पात्र में रोकड़ रखते हैं ।
گولنداز	(ف)	(गोलंदाज़)	तोपची, गोला चलानेवाला ।
گولي	(४)	(गोली)	छोटा गोला ।
گرمزا	(४)	(गूमड़ा)	सूजन ।
گون	(४)	(गोन)	धैला, बोरी ।
گون	(ف)	(गौ)	इच्छा, मतलब ।
گونگون	(ف)	(गुनागूं)	रंग बरंग ।
گونج	(४)	(गूंज)	शब्द, आवाज ।
گوند	(४)	(गोंद)	किसी पेड़ का गाढ़ा चिपचिपा रस, कीकर, चाम, नीम, त्यादि का रस ।
گوندنی	(४)	(गोंदनी)	एक मेवा है ।
گونه	(ف)	(गूना)	रंग, तरह ।
گوه	(४)	(गोह)	एक जीव ।
گوهر	(ف)	(गौहर)	जवाहर, मणि, रत्न, मोती ।
گوی	(ف)	(गोय)	गेंद, बच्चों के खेलने की गोल वस्तु ।
گویا	(ف)	(गोया)	बोलने वाला ।
گویا	(४)	(गवैया)	गाने वाला, गायक ।
گویای	(ف)	(गोयाई)	बोल चाल, बोलना ।
گهات	(४)	(घात)	मारना, ताक भांक, दाव, पेच ।
گهات	(४)	(घाट)	झील, नदी पर नहाने या पार उतरने का जगह ।
گهانا	(४)	(घाटा)	कमी, हानि, नुकसान ।
گهانی	(४)	(घाटी)	पहाड़ में का रास्ता ।
گهاس	(४)	(घास)	कुशा ।
گهاکه	(४)	(घाघ)	पुराना, वृद्ध अथवा बूढ़ा ।
گهاکرا	(س)	(घागरा)	एक दरया है ।
گهالنا	(४)	(घालना)	ढालना, खराब करना ।
گهام	(४)	(घाम)	गर्मी, धूप ।
گهامر	(४)	(घामड़)	मूख, सीधा, बेवकूफ ।

کھانی	(४) (घानी)	{ तेल निकाले की चरबीय कोल्ह (गितनी तिलहन का एक चार तेल निकाला जाय) ।
کھاو	(४) (घाव)	कोड़ा, जखम, चोट ।
کھاو کھپ	(४) (घावघप)	सा जाना, पुकरना ।
کھایل	(४) (घायल)	जखमी ।
کھیرانا	(४) (घयराणा)	बे खौसान होना ।
کھپ	(४) (घुप)	झिंझरा ।
کھٹا	(४) (घटा)	गाढ़ा बादल ।
کھٹا وپ	(४) (घटाटोप)	पालकी धमका भारी के टुकने का फलना ।
کھٹانا	(४) (घटाना)	कम करना ।
کھٹیا کھچ	(४) (घचाघच)	कचा फन ।
کھر	(४) (घर)	रपान, जगह, निवास, गृह ।
کھرا	(४) (गहरा)	गम्भीर, नीचा ।
کھرا نا	(४) (घराना)	वंश, धानदान, कुल, कुटुम्ब ।
کھرا نا	(४) (घुराना)	धमकाना, ताड़ना ।
کھربار	(४) (घरबार)	कुटुम्ब, परिवार ।
کھرد	(४) (घरू)	घायल ।
کھرا	(४) (घड़ा)	मिट्टी का पानी भरने का पात्र ।
کھرو کھچا	(४) (घड़ौचा)	पानी रसने की फाट की तिवार ।
کھرو بال	(४) (घड़ियाल)	मगर मच्छ, घड़िका, घंटा ।
کھرو بالي	(४) (घड़ियाली)	गंध बनाने वाला ।
کھسانا	(४) (घुसाना)	ढालना, घुसेड़ना, दूँतना ।
کھسنا	(४) (घुसना)	अन्दर जाना ।
کھسنا	(४) (घिसना)	रगड़ना ।
کھسوارا	(४) (घसियारा)	घात काटने वाला ।
کھسيزنا	(४) (घुसेड़ना)	जोर से अन्दर ढालना, दूँतना ।
کھولنا	(४) (घोलना)	मिलाना (पतली चीज पानी इत्यादि में)
کھمرو	(४) (घुमरी)	शिर का चक्कर ।
کھمسنا	(४) (घमसान)	मुझ, संभाम ।
کھمڈ	(४) (घमंड)	अभिमान ।
کھڑی	(४) (घड़ी)	समय बतावे की फल, २४ मिनट ।
کھن	(४) (गहन)	महण, राहु का प्राप्त करना, पकड़ना ।
کھنا	(४) (गहना)	आभूषण ।
کھنا	(४) (घुना)	धोधा, दीमक या घुन का रसावा हुआ ।
کھنا	(४) (घुना)	हुए, कोधी ।
کھن	(४) (घिन)	ग्लानि, नफरत ।
کھنا	(४) (घंटा)	दार्श घड़ी, घड़ियाल ।

گھنچ	(४)	(घोंच)	गईन, नार ।
گھنڈی	(४)	(घुण्डी)	वटन, (गोल) ।
گھنڈور	(४)	(घनघोर)	बादल को घटा, गाढ़ा बादल ।
گھنڈولنا	(४)	(घंघोलना)	पानी में मिलाना ।
گھنے	(४)	(गहने)	गिरवी ।
گھوارا	(۴)	(घैवारा)	हिंडोला, पिंघुड़ा, पालना ।
گھوٹنا	(४)	(घोटना)	रगड़ना, दुबाना, मलना ।
گھوڑنا	(४)	(घूरना)	क्रोध से देखना, ताकना ।
گھونس	(४)	(घूस)	बड़ा मूसा, रिशवत ।
گھوسپی	(४)	(घोसी)	सुतलमान ग्याला, अहीर ।
گھوسم گھاسا	(४)	(घूमघासा)	सुका सुकी ।
گھوڑا	(४)	(घोड़ा)	अश्व, तुरंग ।
گھوس پی	(४)	(घुग्घी)	कम्बली का शिर से पांव तक कीट ।
گھول-پیل	(४)	(घोलमेल)	मिलाप मेलजोल ।
گھومنا	(४)	(घूमना)	फिरना, चक्कर खाना ।
گھونٹ	(४)	(घूँट)	पानी का आस ।
گھونٹیت	(४)	(घूँघट)	मुँह का परदा ।
گھی	(४)	(घी)	घृत ।
گھیا	(४)	(घीया)	राम तुरई, लौकी (तर्कारी) ।
گھیر	(४)	(घेर)	हाता, मंडल, घेरा ।
گھیرنا	(४)	(घेरना)	रोकना, पकड़ना ।
گھیار	(४)	(घीणुवार)	एक दुवाई का पौधा ।
گھیان	(۴)	(क्षान)	जानना, इल्म, विद्या ।
گھیا نی	(۴)	(क्षानी)	जाननेवाला, आलिम, धर्ममन्द ।
گھیاہ	(۴)	(क्षाह)	घास (गाय अथवा घोड़े का खाना) ।
گھیت	(४)	(गीत)	गाना, रागिनी ।
گھیتی	(۴)	(गेती)	संसार, जगत् ।
گھینڈ	(४)	(गोदड़)	स्यार, फलेला, करठक, दमनक ।
گھیدی	(۴)	(गीदी)	मूर्ख, अज्ञान ।
گھیر	(۴)	(गीर)	पकड़ना ।
گھیرو	(४)	(गेरू)	पहाड़ की लाल मिट्टी ।
گھیسو	(۴)	(गेसू)	नाल, केश ।
گھیل	(४)	(गैल)	रास्ता, डगर, राह ।
گھیل	(४)	(गीला)	भीगा, तर ।
گھیندا	(४)	(गेंदा)	एक फूलदार पौधा ।
گھینڈا	(४)	(गैंडा)	एक जंगली पशु जिसके मस्तक पर एक सींग होता ।
گھیان	(۴)	(गैहान)	संसार, जगत् ।

- کیوں (۳) (गेहूँ) कनक, गन्धम, गोधूम ।
 گیند (۲) (गेंद) लकड़ों के खेल की एक गोल वस्तु ।

(ज)

- ۳ (۴) (ला) नहीं ।
 لبت (۴) (लाबुद) शयन, शहर ।
 لایب (۳) (लाभ) प्राप्ति, फायदा ।
 لات (۲) (लात) पग, पांव ।
 لاث (۲) (लाट) धमिल की सी, लपट, भीमार ।
 لایبی (۲) (लाठी) लकड़ी, लकड़, दड़ी ।
 لاج (۳) (लाज) शर्म ।
 لاجورد (۲) (लाजवर्द) नीला पत्थर ।
 لاد (۲) (लाद) बोझा ।
 لادنا (۲) (लादना) चढ़ाना ।
 لادی (۲) (लादी) धोबी के कपड़ों का बोझा ।
 لادلا (۲) (लादला) प्यारा, दुलारा ।
 لار (۳) (लाड़) प्यार, चाप, दुलार ।
 لارم (۲) (लाज़िम) अवित, योग्य, साथ रहनेवाला ।
 لارال (۴) (लाज़वाला) अशय, चिरंजीव, रिपर, जो घट न सके ।
 لاس (۲) (लासा) एक चिपकदार चीज़ जिसे चिड़िया के पंखों में लगाकर पकड़ते हैं ।
 لاش (۲) (लाश) मरा शरीर, मुर्दा, शव ।
 لاسار (۲) (लासार) दुबला, निर्बल, कमजोर, दुर्बल ।
 لاف (۲) (लाफ़) शेखी, हँस ।
 لایبه (۲) (लाय़) सी हजार, लय, १००००० ।
 لک (۲) (लाक) पेड़ का गोंद ।
 لکین (۲) (लाकिन) परन्तु ।
 لک (۲) (लाग) शयुता, बैर ।
 لاکت (۲) (लागत) फ़ीमत, मोल, खर्चा ।
 لاکر (۲) (लागू) चाहनेवाला, प्रेमी ।
 لعل (۲) (लाल) लालरंग का एक रत्न ।
 لال (۲) (लाल) गुंगा, बे बोल ।
 لاله (۲) (लाला) एक पदवी है, जैसे साहब, राय ।
 لالچ (۲) (लालच) लोभ ।
 لالچی (۳) (लालची) घेरा लाल, घुंघची ।
 لالسا (۲) (लालसा) अभिलाषा ।

لاول	(ع)	(लावलद)	अपूत, निपुन ।
لال كدو	(ح)	(लालकद्)	तर्कारी, सीताफल ।
لااله	(ف)	(लाला)	एक लालरंग का पुष्प है ।
لاالي	(ف)	(लाली)	सूखी, सुखरंगत ।
لاامسة	(ع)	(लामसा)	इन्द्री जो छूने से प्रतीत हो ।
لاوا	(ح)	(लावा)	फूँदी, सड़ना ।
لاهي	(ح)	(लाही)	एक पौदा है (तिलहन का) ।
لايق	(ف)	(लायक)	योग्य, सुपात्र, श्रेष्ठ ।
لب	(ف)	(लब)	होंठ, रदपुट, ओष्ठ ।
لبداء	(ح)	(लबादा)	रई का कपड़ा ।
لباس	(ع)	(लिबास)	पोशाक, वस्त्र ।
لبالب	(ف)	(लबालब)	भराडुआ, मुंहा मुंहा ।
لبرغتا	(ح)	(लबरगुटा)	लुच्चा ।
لبيانا	(ح)	(लुमाना)	ललचाना ।
لب	(ح)	(लप)	मुट्ठी भर, दोनों हाथभर ।
لبائيا	(ح)	(लपाटिया)	असत्य बोलनेवाला, झूठा ।
لبت	(ح)	(लपट)	अग्निकी लौ, दहक, लहर, भवक, लूका ।
لبتا	(ح)	(लिपटना)	गले लगना ।
لبثانا	(ح)	(लिपटाना)	गले लगाना ।
لبسي	(ح)	(लपसी)	एक प्रकार का बना घी का हलवा, शीरा ।
لبكنا	(ح)	(लपकना)	पकड़लेना ।
لباب	(ح)	(लपलप)	जलदी खाना ।
لبيثنا	(ح)	(लपेटना)	तह करना, समेटना ।
لت	(ح)	(लत)	आदत, वान, प्रकृति, स्वभाव ।
لتا	(ح)	(लत्ता)	बछ, लीड़ ।
لتارنا	(ح)	(लताड़ना)	धमकाना, ताड़ना, लाज दिलाना ।
لتهونا	(ح)	(लिथड़ना)	कौंचड़ से भीगना या कौंचड़ लगजाना ।
لتيا	(ح)	(लतिया)	धुरे स्वभाव वाला ।
لتها	(ح)	(लट्टा)	मोटी चाटी, सोंटा ।
لتاफتا	(ح)	(लटाफटा)	पुराने बख ।
لتا	(ح)	(लुटाना)	बर्बाद करना, नाश करना ।
لتك	(ح)	(लटक)	चटक, मटक, चौंचला, सनक ।
لتكانا	(ح)	(लटकाना)	झुलाना, टांगना, पीछे रहजाना ।
لتكنا	(ح)	(लटकना)	झुकना ।
لتو	(ح)	(लट्)	खिलौने की चीज ।
لتورا	(ح)	(लटूरा)	एक पशु ।
لتيا	(ح)	(लुटिया)	छोटा लोटा, पानी पीने का पात्र ।

لوزا	(४)	(लुटेरा)	बाग, चौर ।
لنجاجت	(६)	(लज्जाजत)	विनती, हाथ जोड़ना ।
لجانا	(س)	(लजाना)	शर्माना, लजान करना, संकोच करना ।
لجبت	(م)	(लजित)	लजाना, शर्माना ।
لجا	(४)	(लुचा)	कुचाली, कुकमी ।
لچानا	(४)	(लचाना)	मोड़ना, झुकाना ।
لچक	(४)	(लचक)	हिलना, झुकना ।
لچکا	(४)	(लचका)	गोटा, विनारी ।
لچھا	(१)	(लच्छा)	ग्रन्था, घात या रेशम की धाँदी ।
لچھی	(س)	(लच्छमी)	= (लक्ष्मी) धन, माया ।
لچھن	(س)	(लच्छन)	भादत, गुण ।
لھاجا	(६)	(लिहाजा)	क्याल ।
لھاف	(६)	(लिहाफ)	रई भरी चादर ।
لھجھ	(६)	(लहजा)	पल ।
لھم	(६)	(लैहम)	मांस ।
لھنت	(ف)	(लहन्त)	दृक्ता ।
لداو	(४)	(लदाय)	पक्षा पर जितमें कदियां न हों ।
لڈو	(४)	(लडू)	एक मिठाई है ।
لڑت	(६)	(लड़त)	रवाद, रत ।
لورض	(ف)	(लराज़िश)	कांपना ।
لوزا	(ف)	(लरज़ा)	भूचाल, शीत, जाड़ा ।
لوزلی	(४)	(लव व लंडी)	कतार, मोतियों की पांति ।
لونا	(४)	(लडना)	मुक करना, मगधा करना ।
لڑا	(४)	(लडाका)	मगधाल, दुष्ट ।
لڑی	(४)	(लडाई)	मुक, संग्राम ।
لڑکا	(४)	(लडुका)	पुत्र, घोकरा ।
لڑکپن	(४)	(लडकापन)	बचपन, मूर्खता ।
لڑکپانا	(४)	(लडलडाना)	कांपना, हिलना ।
لوکنا	(४)	(लुडकना)	डोलना ।
لس	(४)	(लस)	चेपदार वस्तु या चेप ।
لسان	(६)	(लिसान)	जिह्वा, जवान ।
لس لسوا سورا	(४)	(लसलसा)	एक फल है ।
لشتم پشم	(४)	(लश्मपश्म)	इलैभ, शशिकल ।
لشکر	(ف)	(लश्कर)	सेना, दल, कटक, फौज ।
لشکری	(ف)	(लश्करी)	पैदल, सिपाही ।
لطافت	(६)	(लताफत)	रसालापने, स्वादिष्ट ।
لطف	(६)	(लुत्फ)	दया, कृपा ।

لطائف	(ع)	(लतीफ़)	मजेदार, रसीला ।
لطيفه	(ع)	(लतीफ़ा)	चुटकुला, चुहल, रस, हँसी की बात ।
لماب	(ع)	(लुआय)	चपदार पानी ।
لمب	(ع)	(लम्ब)	खेल, कूद ।
لمعات	(ع)	(लानत)	फिटकार, मलामत ।
لمت	(ع)	(लुपात)	कोश, शब्द संग्रह ।
لغام	(ف)	(लगाम)	घोड़े की लगाम ।
لغو	(ع)	(लगो)	अनर्थ, निकम्मा, मिथ्या ।
لف	(ع)	(लफ़)	खपेटना ।
للط	(ع)	(लफ़ज़)	शब्द ।
للفاء	(ف)	(लिफ़ाफ़ा)	परिवेष्टन ।
لقب	(ع)	(लक़ब)	गोत्र, पदवी ।
لقمان	(ع)	(लुक्मान)	एक हकीम का नाम है ।
لقوة	(ع)	(लक़्वा)	हवा का मारना, बीमारी ।
لكبه	(ف)	(लक़्ब)	लक्ष, लाख ।
لکانا	(ح)	(लुकाना)	छिपाना ।
لكد	(ف)	(लक़द)	लात, पाँव की ठोकर ।
لكزی	(ح)	(लकड़)	काट, ईंधन, लाठी, सोंटा ।
لكننت	(ح)	(लुकनत)	तुतलाना, हकलाना ।
لكيا	(ح)	(लिखा)	प्रारब्ध, नसीब, भाग ।
لكيلا	(ح)	(लिखना)	लिखत करना ।
لكيالي	(ح)	(लिखाई)	खिलाई की मजदूरी या दंग ।
لكيوتا	(ح)	(लखौटा)	किसी चीज़ पर लाख लगाना ।
لكيورا	(ح)	(लखेरा)	लाख का काम करने वाला ।
لكير	(ح)	(लकीर)	सतर, रेखा, खत ।
لكام	(ف)	(लगाम)	घोड़े की लगाम, बाग ।
لكان	(ح)	(लगान)	धर्ती का महसूल, कर ।
لكانا	(ح)	(लगाना)	जमाना, चुपड़ना ।
لكاو	(ح)	(लगाव)	सम्बन्ध, रिश्ता ।
لكاك	(ح)	(लगभग)	पास, नेरे, धीरे ।
لكن	(س)	(लगन)	प्रेम, समय, घड़ी, पल ।
لكزو	(س)	(लघु)	थोड़ा, सार, कन ।
للات	(ح)	(लिलाट)	प्रारब्ध ।
للت	(س)	(ललित)	एक रागिनी ।
للجانا	(ح)	(ललचाना)	चाहना, इच्छा करना ।
للجانا	(ح)	(ललकारना)	ताड़ना, धमकाना ।
لاويو	(ح)	(लल्लोपत्तो)	विनती, हाथ जोड़ना ।

لہیا	(۳)	(लंघा)	ऊँचा, दराज ।
لہیائی	(۳)	(लंघाई)	ऊँचाई, बड़ा भाग, बड़ा होना ।
لہیت	(س)	(लम्पट)	घसस्य, झूठ ।
لہجہ	(۱)	(लमछा)	छन्वा, लुचेतग ।
لہہ	(۴)	(लमहा)	पथ, सहता ।
لہنا	(۱)	(लमकना)	लटकना, जल्दी २ चलना ।
لن لرائی	(۴)	(लनतरानी)	धींग, शेखी, घसस्य ।
لنڈا	(۱)	(लुनडा)	लुथा, कुचाल ।
لنڈرا	(۲)	(लंढरा)	मे दम, मे पूछनाज ।
لنجا	(۳)	(लुंजा)	अभादिन, मे हाथ पांव का ।
لنگ	(ف)	(लंग)	लंगका ।
لنگ	(۳)	(लिंग)	शरीर, पिण्डी, मूत्र की इन्दी ।
لنگر	(۳)	(लंगर)	कांदा, जहाज टहराने का बोका, संगोट बोका ।
لنگرا	(۳)	(लंगड़ा)	एक टांग का ।
لنگری لنگر	(۳)	(लंगोटी संगोट)	बोपांग ।
لنگری لنگر	(۳)	(लंगोटियांगार)	बचपन का भिय ।
لنگر	(۳)	(लंगूर)	बाला बन्दर, संभूरी ।
لنگر	(س)	(लंगन)	आका, मत, उपास ।
لنگہ	(۳)	(लंगना)	पारहोना ।
لنگہ	(۳)	(लुंघी)	यूत या रेशम का तार ।
لور	(س)	(लौ)	लौहानी, बत्ती का शीला, मन, ध्यान, लगन ।
لورا	(ف)	(लघा)	एक पसेरू है ।
لوراحق	(۴)	(लयादक)	सारी, सम्बन्धी ।
لورامہ	(ف)	(लचाजमा)	सामान, सामग्री ।
لوران	(۴)	(लोयान)	एक प्रकार का सुगन्धित बौंद ।
لورہ	(س)	(लोभ)	लालच, खालसा ।
لورہی	(س)	(लोभी)	लालची, हिंसी, अभिलाषी ।
لورہیا	(۳)	(लोचिया)	साग, भाजी, एक धनाज ।
لورہیا	(۳)	(लोधड़ा)	मांस की बड़ी बोटी ।
لورہ	(۳)	(लूट)	चोरी, लूट ।
لورہ	(۳)	(लूटना)	धुराना, लूटाना ।
لورہ	(۳)	(लोटपोट)	न्याकुल, बेचैन, तड़प ।
لورہ	(س)	(लोचन)	नेत्र, जशु ।
لورہ	(۴)	(लौह)	लकड़ी का लकड़ा, लफ्फी ।
لورہ	(۳)	(लोधा)	किसानों की एक जात का नाम ।
لوگ	(۳)	(लोग)	मनुष्य ।

لوکی (४) (लौकी) विया, तर्कारी ।

لوک (स) (लौकिक) संसारी व्याहार ।

لوک (स) (लोक)

लोक, मनुष्य, भवन, सृष्टि के विभाग, तीन लोक प्र

(१) स्वर्गलोक अथवा देव लोक अर्थात् देवताओं

का जगह (२) मर्त्यलोक यह संसार जितमें मनु

हैं (३) पाताल लोक अर्थात् नीचे का लोक । कि

में ३ में सात लोक लिखे हैं—सब १४ लोक हैं, ७

ऊपर और ७ धरती के नीचे जगहों में वर्णन कि

لوكا (स) (लूका) अग्नि ।

لوکالوک (स) (लोकालोक) पहाड़ के सब तरफ संसार के, कोई प्रकार ।

لواو (ع) (लूवू) मोती ।

لوسزی (४) (लोमड़ी) लोमशा, लोम ।

لون (स) (लोन) नमक, सेंधा, सांभर, फाला, खारी इत्यादि ।

لونڈ (स) (लौंड) अधिक महीना ।

لونڈا (४) (लौंडा) छोकरा ।

لونڈی (४) (लौंडी) नौकरनी, बांदी, दासी ।

لوہا (४) (लोहा) एक प्रकार की धातु ।

لوہار (४) (लोहार) लोहकार ।

لوہچون (४) (लोहचून) लोहे का बुरादा ।

لوہسار (स) (लोहसार) लोहे की खानि ।

لہو (४) (लहू) रक्त, खून ।

لوئی (४) (लोई) ऊर्नी चादर ।

لہان (४) (लुहान) खून से भरा ।

لہجہ (ع) (लहजा) आवाज जो पढ़ने या बोलने में निकलती है ।

لہذا (ع) (लिहजा) इस वास्ते, अतः ।

لہر (४) (लहर) पानी की चाल, सर्प के विष का घर ।

لہوانا (४) (लहराना) हिलना, खेलना ।

لہرہر (४) (लहरवहर) सुख सम्पत्ति ।

لہسن (४) (लहसन) लस्सन, एक मसाला है ।

لہسنیا (४) (लहसनिया) एक रक्त है, जवाहर ।

لیلوٹ (४) (लैलोट) मुकर जाने वाला ।

لہنا (४) (लहना) प्रारब्ध ।

لہنگا (४) (लहंगा) स्त्री के शरीर के नीचे भाग का वस्त्र ।

لیاقت (ع) (लियाक़त) गुण, बुद्धिमानी, विज्ञता ।

لوپ (४) (लेप) शरीर पर कोई दवा लगाना ।

لوپالک (४) (लेपालक) गोदलियाहुआ, पुत्र, बनायाहुआ ।

لےونا (४) (लेपड़ना) दूसरे को लेकर गिरना ।

ليبنا	(٤)	(लीपना)	पोतना, पलतर करना ।
ليت لال	(٤)	(लैतलाल)	ढालना, धानकल करना ।
ليجور	(٤)	(लीचड़)	कंजुग, मवसीनुस ।
ليد	(٤)	(लीद)	गधे, हाथी घपवा घोड़े की बिछा ।
ليور	(٤)	(लीर)	काड़े की धुवनी ।
ليوم	(٤)	(लेजम)	सांड़े का धनुष, कमान जो बनेती है ।
ليسا	(٤)	(लैसना)	छीपना ।
ليكن	(٤)	(लेकिन)	परन्तु ।
ليک	(٤)	(लीख)	रास्ता, राइक ।
ليکيا	(٤)	(लेखा)	हिस्सा ।
ليکک	(٤)	(लेखक)	हिस्सा करने वाला, बिलने वाला ।
ليل	(٤)	(लैल)	रात्रि, रैन, रजनी ।
ليل	(٤)	(लील)	नीला रंग ।
ليلا	(٤)	(लीला)	लेल ।
ليل کير	(٤)	(लीलकण्ड)	एक पशु है ।
ليم	(٤)	(लैम)	कंजुग, रूम ।
ليمو	(٤)	(लेमू)	एक लटा फल है, नाइ ।
لين دین	(٤)	(लेनदेन)	व्योपार ।
ليندى	(٤)	(लैडी)	देसी कुत्ता, बिष्ठा ।
ليلى	(٤)	(लेई)	लेटी ।

(२)

ما	(٤)	(मा)	हम ।
ماں	(٤)	(मां)	माता, जननी, महतारी ।
ماياپ	(٤)	(मां वाप)	माता पिता ।
ماپ	(٤)	(माप)	नाप ।
مات	(٤)	(मात)	हार ।
ماتا	(٤)	(माता)	मां, मात, महतारी, जननी ।
ماترا	(٤)	(मात्रा)	थोडा ।
ماتم	(٤)	(मातम)	सोंग, शोर, राम ।
ماترا	(٤)	(माथा)	शिर, शीरा, मस्तक ।
माजरा	(٤)	(माजरा)	सत्य वार्ता ।
माजूर	(٤)	(माजूरफल)	एक दवाई है ।
माचा	(٤)	(माचा)	बहुत ऊंचे पावों की चारपाई ।
माचीन	(٤)	(माचीन)	एक देश ।

مالیخوایا	(ع)	(मालीखोलिया)	बावलापन ।
مدح	(ع)	(मदह)	स्तुति, सराहना ।
مادام	(ف)	(मादाम)	सदा ।
مادر	(ف)	(मादर)	माता, मात, महतारी ।
مدک	(ک)	(मदक)	एक नशा है—अफीम व पान मिलाकर बनती है ।
ماده	(ف)	(मादा)	पत्नी की स्त्री ।
مادیان	(ف)	(मादियान)	घोड़ी ।
مار	(ک)	(मार)	मारपीट ।
مار	(ف)	(मार)	सर्प, नाग, सांप ।
ماربول	(ک)	(मारतौल)	एक औजार, हतौड़ी जिसमें पेचकश भी बना है ।
مارجن	(س)	(मार्जेन)	पवित्र करना, शुद्ध करना ।
مارگ	(س)	(मार्ग)	रास्ता, वाट, पन्थ ।
مارواز	(ک)	(मारवाड़)	राजपूताना देश का एक भाग ।
ماريا	(ک)	(माइया)	कमजोर, निर्बल ।
ماس	(س)	(मास)	महीना ।
ماسوا	(ف)	(मासिवा)	अलग, रहित ।
ماش	(ک)	(माश)	उर्द ।
ماشه	(ک)	(माशा)	आठ रत्ती ।
ماکيان	(ف)	(माकियां)	मुर्छा ।
ماگيه	(س)	(माघ)	हिंदुओं का ११ वां महीना ।
مال	(ف)	(माल)	अंश, अंजाम ।
مالا	(ک)	(माला)	जपनी, सुमरनी ।
مالامال	(ف)	(मालामाल)	धनवान्, धनाढ्य ।
مال بوا	(ک)	(मालपुआ)	मीठी पूड़ी ।
مالسوی	(س)	(मालसिरी)	एक रागिनी, एक पेड़ है ।
مالش	(ف)	(मालिश)	शरीर पर तेल मलना, घिसना, रगड़ना ।
مالک	(ف)	(मालिक)	स्वामी, पति ।
مالکانه	(ف)	(मालकाना)	मालिकाना ।
مال کوس	(س)	(मालकौस)	एक राग है ।
مال گنگني	(ک)	(मालकंगनी)	एक श्रावधि है ।
مال گزاری	(ف)	(मालगुजारी)	धरती का महसूल ।
مالی	(ک)	(माली)	बागवान, फूलवाला ।
مالیت	(ف)	(मालियत)	मोल, कीमत ।
مالیده	(ف)	(मालीदा)	धी, आटा, बूरा मिलाकर बनाना ।
ماما و مامو	(س)	(मामा व मामू)	माता का भाई ।
ماما	(ک)	(मामा)	दाई ।
مامی	(ک)	(मामी)	मामू की स्त्री ।

मानिजा	(१)	(मांजना)	ताम करना, रगड़ना ।
मान्दगी	(२)	(मांदगी)	पक्षाघात, बीमारी, थकाई ।
मान	(३)	(मांद)	पुन्दरी, जिसमें थमक न हो ।
मानद	(४)	(मानिन्द)	जैसे, जिस तरह, समान ।
माना	(५)	(मानना)	{ छानना, मंजूर करना, स्वीकार करना, निश्चय करना, भादर करना ।
मानुस	(६)	(मानुस)	प्यार, प्रीति, प्रेमी, मोह्यारता ।
मावा	(७)	(माया)	सोया, दूध को पकाकर गाढ़ा करना ।
माह	(८)	(माह)	मास, महीना ।
माहताब	(९)	(माहताब)	चन्द्रमा, सोम ।
माहताबी	(१०)	(माहताबी)	आतिशबाजी का चांद या टेंटा ।
माही	(११)	(माही)	मछली ।
माहियाना	(१२)	(माहियाना)	तनकाह, तार ।
माहित	(१३)	(माहित)	सत्य गार्त ।
माया	(१४)	(माया)	लक्ष्मी, दौलत ।
माका	(१५)	(मैका)	सी की माता का घर ।
मायल	(१६)	(मायल)	प्रीति, पारिवर्तिक शोभा ।
मायूस	(१७)	(मायूस)	गिरास, ना उम्मेद ।
माया	(१८)	(माया)	पूनी, सामान ।
मुवाह	(१९)	(मुवाह)	मुनासिब, बाजिर, जधित, जायस ।
मुवाहसा	(२०)	(मुवाहसा)	संवाद ।
मुवारक	(२१)	(मुवारक)	आशीर्वाद शुभ ।
मुवारकवादी	(२२)	(मुवारकवादी)	आशीर्वाद, बयारी, मंगलाचार ।
मुवाशरत	(२३)	(मुवाशरत)	भोग, विलास ।
मुवालया	(२४)	(मुवालया)	अधिक भूट, अत्युक्ति ।
मुयतदा	(२५)	(मुयतदा)	प्रथम, शुरू, पहिले ।
मुयतदी	(२६)	(मुयतदी)	नवीन, विशाखा ।
मुयतिला	(२७)	(मुयतिला)	कैसा हुआ ।
मुयदल	(२८)	(मुयदल)	बदलनेवाला ।
मुयस्सर	(२९)	(मुयस्सर)	जांचने वाला, देखने वाला ।
मुयलिय	(३०)	(मुयलिय)	नकद, रुपया ।
मुयनी	(३१)	(मुयनी)	कारण, पुनियाद, सबब ।
मुयहरे	(३२)	(मुयहरे)	पुष्टि ।
मपाना	(३३)	(मपाना)	नापने का गस्त ।
मत	(३४)	(मत)	शुद्धि, राय ।
मत	(३५)	(मत)	नहीं ।
मतवाला	(३६)	(मतवाला)	नशे वाला ।

مالية وایا	(ع) (मालीखालिया)	बाबलापन ।
مدح	(ع) (मदह)	स्तुति, सराहना ।
مادام	(ف) (मादाम)	सदा ।
مادر	(ف) (मादर)	माता, मात, महतारी ।
مدک	(ک) (मदक)	एक नशा है—अफीम व पान मिलाकर बनती है ।
ماده	(ف) (मादा)	पक्षी की स्त्री ।
مادیان	(ف) (मादियान)	घोड़ा ।
مار	(ک) (मार)	मारपीट ।
مار	(ف) (मार)	सर्प, नाग, सांप ।
مارمول	(ک) (मारतौल)	एक औजार, हत्तीड़ी जिसमें पेचकश भी बना होता है ।
مارجن	(س) (मार्जन)	पवित्र करना, शुद्ध करना ।
مارگ	(س) (मार्ग)	रास्ता, वाट, पन्थ ।
مارواڑ	(ک) (मारवाड़)	राजपूताना देश का एक भाग ।
ماريا	(ک) (माइया)	कमजोर, निर्बल ।
ماس	(س) (मास)	महीना ।
ماسوا	(ف) (मासिवा)	अलग, रहित ।
ماش	(ک) (माश)	उर्द ।
ماشه	(ک) (माशा)	आठ रत्ती ।
ماکيان	(ف) (माकियां)	मुर्गी ।
ماگيه	(س) (माघ)	हिंदुओं का ११ वां महीना ।
مال	(ف) (माल)	अंश, अंजाम ।
مالا	(ک) (माला)	जपनी, सुमरनी ।
مالامال	(ف) (मालामाल)	धनवान्, धनाढ्य ।
مال پوا	(ک) (मालपुआ)	मीठी पूड़ी ।
ماله سري	(س) (मालसिरी)	एक रागिनी, एक पेड़ है ।
مالش	(ف) (मालिश)	शरीर पर तेल मलना, घिसना, रगड़ना ।
مالک	(ف) (मालिक)	स्वामी, पति ।
مالکانه	(ف) (मालकाना)	मालिकाना ।
مال کوس	(س) (मालकौस)	एक राग है ।
مال کنگني	(ک) (मालकंगनी)	एक औषधि है ।
مالکداری	(ف) (मालयुदारी)	धत्ती का महल ।
مالی	(ک) (माली)	बागवान, फूलवाला ।
مالیت	(ف) (मालियत)	मोल, कीमत ।
مالیده	(ف) (मालीदा)	पी, आटा, घूरा मिलाकर बनाना ।
ماما و مامو	(س) (मामा व मामू)	माता का भाई ।
ماما	(ک) (मामा)	दाई ।
مامی	(ک) (मामी)	मामू की स्त्री ।

मानिजा	(४) (मानना)	सादर करना, स्मरणना ।
मानुकी	(फ) (मांदगी)	धकाना, बीमारी, गंभीर ।
मान	(४) (मांद)	धुन्धला, जिसमें कमर न हो ।
मानद	(फ) (मानिन्द)	जैसे, जिस तरह, समान ।
माना	(४) (मानना)	{ एनना, मंदार करना, स्वीकार करना, निदय्य करना, मादर करना ।
मानूस	(फ) (मानुस)	प्यार, प्रीति, प्रेमी, मोहवाला ।
मादा	(४) (मादा)	तोषा, दूध को पकाकर गाढ़ा करना ।
माद	(फ) (माद)	मात, मदीना ।
माहाब	(फ) (माहाताय)	चन्द्रमा, सीमा ।
माहाबी	(फ) (माहातायी)	आविशससी का चांद या टेंटा ।
माही	(फ) (माही)	मछली ।
माहियाना	(फ) (माहियाना)	तनकाह, तलव ।
माहियत	(६) (माहियत)	सत्य वार्ता ।
माया	(स) (माया)	खसमी, दीखत ।
माका	(४) (माका)	खी की माता का घर ।
मायल	(६) (मायल)	प्रीति, आशिक होना ।
मायूस	(६) (मायूस)	निरास, ना उम्मेद ।
माया	(फ) (माया)	पूनी, सामान ।
मायाह	(६) (मुयाह)	मुनालिय, वाजिव, उचित, जायज ।
मायाहसा	(६) (मुयाहसा)	संगद ।
मायारक	(६) (मुयारक)	आशीर्वाद शुभ ।
मायारकदी	(फ) (मुयारकदी)	आशीर्वाद, बखर्द, मंगलाचार ।
मायारत	(६) (मुयारत)	भोग, विखात ।
मायालया	(६) (मुयालया)	अधिक झूठ, अत्युक्ति ।
मायतदा	(फ) (मुयतदा)	प्रथम, शुरू, पहिले ।
मायतदी	(फ) (मुयतदी)	नवीन, विद्यार्थी ।
मायतिला	(६) (मुयतिला)	कैसा दुश्म ।
मायल	(फ) (मुयल)	बदलनेवाला ।
मायसिर	(६) (मुयसिर)	जांचने वाला, देखने वाला ।
मायलिय	(६) (मुयलिय)	नकद, कपड़ा ।
मायनी	(६) (मुयनी)	कारण, बुनियाद, रावण ।
मायहई	(६) (मुयहई)	पुष्टि ।
मायाना	(४) (मयाना)	नापने का गज ।
मत	(स) (मत)	बुद्धि, राय ।
मत	(४) (मत)	नहीं ।
मतवाला	(४) (मतवाला)	गंभीर वाला ।

مناجات	(ع)	(मुताविश्रत)	तावेदारी, नौकरा, पीछे चलना ।
متاخرين	(ع)	(मुताआखिरीन)	पिछले लोग ।
مناخ	(ع)	(मुता)	माल, दौलत, माया, लक्ष्मी ।
متبدل	(ف)	(मुतबदिल)	बदलने वाला ।
متحرك	(ع)	(मुतयर्कि)	प्रविक, शुद्ध ।
متبسم	(ع)	(मुतयस्सम)	हँसने वाला ।
متبلي	(ف)	(मुतबन्ना)	बेड़ा गोद लिया हुआ ।
متحرك	(ع)	(मुतहरकि)	छेड़ने वाला, हिलने वाला ।
متحمل	(ع)	(मुतहमिल)	सहने वाला, उगनेवाला ।
متحير	(ع)	(मुतहश्यर)	आश्चर्य में ।
متدين	(ع)	(मुतदश्यन)	धार्मिक, धर्मी, सत्यवादी ।
متوكل	(ع)	(मुतरक्तिय)	ठीक करने वाला ।
متوهم	(ع)	(मुतरज्जिम)	अनुवाद करने वाला ।
متوحد	(ف)	(मुतरदिद)	चिन्ता करने वाला ।
متوحد	(ع)	(मुतरस्तद)	आशा करने वाला ।
متوكل	(ع)	(मुतरक्लिब)	आशा, भरोसा, उम्मेद करने वाला ।
متوكل	(ع)	(मतरूक)	त्यागा, छोड़ दिया गया ।
متواط	(ع)	(मुतसल्लत)	वश में करने वाला ।
متشابه	(ع)	(मुतशावह)	वैसी ही शरू, वैसी ही मूरत ।
متصدع	(ع)	(मुतसद्दा)	दुस्त देने वाला, दुष्ट ।
متصرف	(ع)	(मुतसरिफ)	वश में करने वाला ।
متصل	(ع)	(मुत्तसिल)	पात, धेरि ।
متعجب	(ع)	(मुतअज्जिब)	आश्चर्य में ।
متعد	(ع)	(मुतअदिद)	बहुत, बहुधा ।
متعين	(ع)	(मुतअफिइन)	युती वास्त देने वाला, दुर्गन्धि वाला ।
متعلق	(ع)	(मुतअलिक)	रिश्तेदार, सम्बन्धी ।
متعين	(ع)	(मुतअश्यन)	नौकर, सेवक ।
متغير	(ع)	(मुतगैयर)	बदला हुआ, विलोम ।
متحرك	(ع)	(मुतक्रिर्क)	अलग, जुदा, भिन्न ।
متعلق	(ع)	(मुत्तफिर)	इत्तिफाक, मेल वाला ।
متكبر	(ع)	(मुतक्रकिर)	चिन्तावान्, दुखी ।
متغنى	(ع)	(मुतक्रजी)	कपटी, बुरा, सोटा ।
متكبر	(ع)	(मुतक्रबिचर)	अभिमानि, गर्ववाला, घमण्डी ।
متكلم	(ع)	(मुतकल्लिम)	बातें करने वाला, बोलने वाला ।
متكشى	(ع)	(मुतलाशी)	हँदने वाला ।
متكبر	(ع)	(मुतनकिर)	पिन करने वाला ।
متكفى	(ع)	(मुतनफिकस)	मनुष्य, जीव, मातुस ।

मतौर	(६) (मुतयातिर)	सगातार, बराबर ।
متوجه	(६) (मुतयजह)	क्याल करनेवाला, ध्यान करनेवाला ।
متوکل	(६) (मुतयसिल)	भरोसे वाला ।
متوطن	(६) (मुतयत्तिन)	रहने वाला, वास करने वाला, निवासी ।
متولي	(६) (मुतयल्ली)	मरा हुआ ।
متولی	(६) (मुतयकिल)	भरोसा करने वाला, मुकर्रम वाला ।
متولدا	(س) (मधुरा)	नगरी, श्रीकृष्णजी की जन्मभूमि ।
متون	(س) (मिधुन)	एक राशि ।
متینا	(س) (मधना)	बिछोना ।
متی	(س) (मिती)	तारीख, दिन ।
میتا	(۲) (मिटाना)	धीलना ।
متر	(۲) (मटर)	एक घनाज ।
مٹا	(۲) (मटका)	मिट्टी का बड़ा पड़ा, गागर ।
مٹکا	(۲) (मटकना)	टेंदा झोकर चलना, चौचला करना ।
مٹھا	(۲) (मट्टा)	गुत्त, धी निकाला हुआ दर्हा, मही, (मट्टा) छस्त ।
مٹھای	(۲) (मिटार्ह)	मिटाना ।
مٹی	(۲) (मिट्टी)	धूल, माटी, रेत ।
مٹال	(६) (मिस्तल)	खान्द, प्रमाण ।
مٹل	(६) (मस्तल)	कदापत ।
مٹاوی	(६) (मस्तनयी)	एक प्रकार की कविता ।
مٹاوی	(६) (मस्तनयी)	पैठ, दूसरा ।
مٹاوه	(६) (मस्ताना)	घात, यह पैछी जिसमें मून इफटा होताहै ।
مجادله	(६) (मुजादलह)	लड़ाई, संग्राम, युद्ध ।
مجاز	(६) (मजाज़)	अधिकारी ।
مجال	(६) (मजाल)	सामर्थ्य, शक्ति ।
مجامعت	(६) (मुजामयत)	शी से भोग करना ।
مجاور	(६) (मुजावर)	पुजारी, मंदिर का प्राखण ।
مجاور	(६) (मजयूर)	दवा हुआ, लाचार, विवश ।
مجرأ	(६) (मुजरा)	दंडवत्, प्रणाम, नमस्कार, सलाम ।
مجرای	(६) (मुजरार्ह)	चाकर, सेवक, सलाम करने वाला ।
مجرّب	(६) (मुजरिय)	परीक्षा किया हुआ ।
مجرود	(६) (मुजरद)	थकेला, रंडवा, जितेन्द्रिय, जर्ती ।
مجرّم	(६) (मुजरिम)	अपराधी ।
مجرّح	(६) (मजरूह)	घायल ।
مجرّم	(६) (मुजस्सिम)	स्थूल, मोटे शरीर वाला ।
مجله	(۳) (मुजल्ला)	चमकीला ।
مجلد	(۴) (मुजल्लिद)	पट्टेदार पुस्तक ।

مجلس	(६)	(मजलिस)	सभा, पंचायत ।
مجمع	(६)	(मुजमा)	मंडली, भौद भाद, मेला ।
مجمع	(६)	(मुजमिल)	घोड़ा, कम्ती ।
مجموعه	(६)	(मजमूआ)	इकट्ठा, पुस्तक, समूह, बंधन ।
مجاون	(६)	(मजनून)	एक बावले मनुष्य का नाम, बावला ।
موز	(४)	(मुजव्विज़)	उपाय करने वाला, न्यायकारी ।
مجتهد	(४)	(मुभ्त)	मुभ्तकी ।
مجتبه	(६)	(मकल्ला)	विचला, मध्यम ।
مجهول	(६)	(मजहूल)	सुस्त, निकम्मा ।
مجاهد	(४)	(मभौली)	गाड़ी, बहली ।
مجاهد	(४)	(मजीठ)	एक रंग, लाल रंग ।
مجايد	(६)	(मजीद)	पवित्र, पाक ।
مجان	(४)	(मचान)	टांड, माच ।
مجانا	(४)	(मिचकाना)	नेत्रों से देखना ।
مجان	(४)	(मचलाना)	हठ करना ।
مجله	(ف)	(मुचलका)	वचनपत्र ।
مجنک	(ف)	(मुचंग)	एक बाजा है ।
مچک	(४)	(मच्छ)	बड़ी मछली ।
مچک	(४)	(मच्छर)	भुनगा, कुटकी, माधर ।
مچکاپي	(४)	{ मछली, मच्छी }	{ मत्स्य, एक जल का जीव, मीन ।
مچکاپي	(४)	(मछन्दर)	मूर्त ।
مچکندر	(६)	(महासिव)	हितावी, सेतक ।
مچاسب	(६)	(महारवा)	संभ्राम, युद्ध ।
مچاره	(६)	(महासरा)	घेरना, बन्द करना, धाकपक ।
محامره	(६)	(महाप्रज्ञत)	रक्षा, सहायता ।
محاظت	(६)	(महाल)	दुर्लभ, मुश्किल ।
محال	(६)	(महाघरा)	अभ्यास ।
مکارر	(६)	(मोहध्वत)	मिश्रता, प्रेम ।
مکارت	(६)	(महदस)	बैधुओं के रहने का स्थान, कैदखाना ।
مکارت	(६)	(महद्वय)	मनोहर, प्यारा ।
مکارت	(६)	(महदूस)	बैधुया ।
مکارت	(६)	{ महकमा तालीम }	{ शिक्षा प्रकर्ष ।
مکارت	(ف)	{ मोदता जखाना }	{ अनायालय ।
مکارت	(ف)	(मोदताज)	निर्धन, अपाहिज

मुहसिब	(६) (मुहसिब)	सेला परनेवाला, सेलक ।
मुहशम	(६) (मुहशम)	शोभायमान ।
मुहदुद	(६) (मुहदुद)	बांधा गया, धनित ।
मुहवाब	(६) (मुहवाब)	पतन की सदरा बना हुआ घर ।
मुहरि	(६) (मुहरि)	खिलारी, सेलक ।
मुहरम	(६) (मुहरम)	पहिना मुतलमानी महीना ।
मुहरोसे	(६) (मुहरोसे)	जो देश वरा में होवे, विराहुषा ।
मुहरोम	(६) (मुहरोम)	धमागी ।
मुहसन	(६) (मुहसन)	परिपकारी ।
मुहसुब	(६) (मुहसुब)	सेले में लाना ।
मुहशर	(६) (मुहशर)	प्रलय ।
मुहसिल	(६) (मुहसिल)	उगाहने वाला, महुषा ।
मुहसूर	(६) (मुहसूर)	विरजाना, बन्द हो जाना ।
मुहसूल	(६) (मुहसूल)	फिराया, भाषा, फर ।
मुहकमा	(६) (मुहकमा)	नीतिधारी, कार्यसिद्ध, दफ्तर ।
मुहरम	(६) (मुहरम)	कंचुकी, अंगिया, चोली, जाननेवाला ।
मुहज	(६) (मुहज)	निलकुल, केवल, साक ।
मुहजर	(६) (मुहजर)	पंचायत पत्र ।
मुहजुज	(६) (मुहजुज)	प्रसन्न, घुरा ।
मुहफिल	(६) (मुहफिल)	सभा, समान ।
मुहकम	(६) (मुहकम)	टांढा, बलवान् ।
मुहकूम	(६) (मुहकूम)	सेवर, नीकर, आत्ताधिकारी ।
मुहल	(६) (मुहल)	राजभवन, राजमंदिर ।
मुहला	(६) (मुहला)	कूचा, टोला ।
मुहम्मदी	(६) (मुहम्मदी)	मुतलमानी ।
मुहनत	(६) (मुहनत)	परिश्रम, उपाय ।
मुह	(६) (मुह)	लीन, मिलना ।
मुहवर	(६) (मुहवर)	घुरा, घुरी ।
मुहीत	(६) (मुहीत)	अन्तर्गत, घिरा हुआ ।
मुखातिब	(६) (मुखातिब)	दूसरा मातुम जिससे बोलते हैं ।
मुखालिफ	(६) (मुखालिफ)	शत्रु, बैरी ।
मुखबिर	(६) (मुखबिर)	दूत, समाचार लागे वाला ।
मुख्तार	(६) (मुख्तार)	शुमारता, आकाद ।
मुहत्तर	(६) (मुहत्तर)	कम, थोड़ा ।
मुहत्तलिफ	(६) (मुहत्तलिफ)	नाना प्रकार ।
मुहदूम	(६) (मुहदूम)	नका, गुरू, धनदाता ।
मुहजून	(६) (मुहजून)	भंडार ।

مخفف	(ع)	(मुखजक़क़)	कमी, थोड़ी, कम किया हुआ।
مخفي	(ع)	(मुखफ़ी)	छिपा हुआ।
ممثل	(ع)	(मुखिल)	हर्ने करने वाला, रोकने वाला।
مخاص	(ع)	(मुखलिस)	मित्र, सच्चा दोस्त।
مضبوط	(ع)	(मुखलूत)	मिला, जुला।
مضائق	(ع)	(मुखलूक़)	सृष्टि, संसार, पैदा किया हुआ।
مضموم	(ع)	(मुखमसा)	भगड़ा, जंजाल।
مكمل	(ع)	(मुखमल)	एक प्रकार का नर्म कपड़ा।
مقصور	(ع)	(मुखमूर)	मतवाला।
مشتت	(ع)	(मुखनस)	नपुंसक।
مدو	(س)	(मधु)	मदिरा, रस, दारू, शराब, शहद।
مداخلات	(ع)	(मदाख़लत)	घुसना, कब्ज़ा करना।
مدار	(ع)	(मदार)	सहारा, भरोसा, जिस पर कोई वस्तु धरे।
مدارات	(ع)	(मुदारात)	पूजा, आदर, सत्कार।
مدام	(ع)	(मुदाम)	सदा, हमेशा।
مدارج	(ع)	(मदारिज)	पदवी, दर्जे।
مداری	(ع)	(मदारी)	वाचीगर, शोबदाबाज।
مدبر	(ع)	(मुदब्यिर)	उपाय करने वाला।
مدت	(ع)	(मुदत)	समय, काल।
مدح	(ع)	(मदह)	स्तुति, सराहना।
مدد	(ع)	(मदद)	सहारा, सहायता।
مددگار	(ف)	(मददगार)	सहायक।
مدرا	(س)	(मदिरा)	मधु, दारू, शराब।
مدارس	(ف)	(मुदरिस)	पाठक, पढ़ाने वाला।
مدعا	(ع)	(मुदआ)	इच्छा, मनसा, मनोरथ।
مدعا عليه	(ع)	(मुदआअलेह)	अभियोग्य, प्रतिवादी।
مدعي	(ع)	(मुदई)	अभियोगी।
مدفع	(ع)	(मुदम्मरा)	अभिमानी।
مدن	(س)	(मदन)	कामदेन।
مدور	(ع)	(मुदव्वर)	गोल, चक्करदार।
مدوكو	(س)	(मधुकर)	भँवर, अमर, गौरा।
مدهم	(س)	(मध्यम)	बिक्ला, मंझला, एकस्वर।
مددوش	(ع)	(मदहोश)	मस्त, बेहोश।
مدینه	(ع)	(मदीना)	अरब देश में एक नगर।
مذاق	(ع)	(मज़ाक़)	हंसी, ठट्ठा।
مدح	(ع)	(मज़बह)	चौपायों की जान-भरने की जगह।
مدی ب	(ع)	(मुज़बज़ब)	गूढ़, छिपा हुआ।

मङ्को	(६)	(मुज्जकर)	मनुष्य, नर ।
मङ्गल	(६)	(मुज्जलत)	नितादर, श्यामी ।
मङ्गल	(६)	(मुज्जभमत)	निन्दा, बुराई ।
मङ्गल	(६)	(मुज्जहय)	पथ, मार्ग ।
मरात	(६)	(मिरञ्जात)	कॉच, दर्पण, आईना ।
मरात	(६)	(मरातिय)	पदविद्या ।
मराजत	(६)	(मुराजक्षत)	उत्तटना, घाना, पुनरागमन ।
मरहल	(६)	(मरहला)	मंसिल, पहाड़ ।
मराद	(६)	(मुराद)	इच्छा, चाहत, मनोरथ ।
मरादी	(६)	(मुगादी)	सिक्के पैसो, छरीन ।
मरी	(६)	(मुरवी)	युद्ध, रथक, सारंगी ।
मरत	(स)	(मृत्तु)	मीठ, फल ।
मरुत	(६)	(मुरत्तव)	सेवारा हुआ, ठीक किया हुआ ।
मरुतान	(६)	(मर्तधान)	चीनी या मिट्टी का पात्र ।
मरुत	(६)	(मर्तवह)	दफे, समय, पदवी ।
मरुत	(स)	(मिथ्या)	भ्रम, झूठ ।
मरुत	(६)	(मुर्तहिन)	रखेन व गिरवी करने वाला ।
मरुत	(६)	(मरुतिया)	सोनी कपिल ।
मरुत	(स)	(मरुजाद)	मर्णादा, रीति, रस्म ।
मरुत	(६)	(मरुजा)	मृगा ।
मरुत	(६)	(मरुजाना)	मृत्यु ।
मरुत	(६)	(मुरभाना)	कुम्हिलाना, सुस्त होना ।
मरुत	(६)	(मिर्च)	एक मसाला, काली और लाल दो रंग की होती है ।
मरुत	(६)	(मरहया)	शाबाश, सराहना ।
मरुत	(६)	(मरहमत)	दया, कृपा ।
मरुत	(६)	(मरहुम)	बैठुवासी, रागबारा, मराहुला ।
मरुत	(६)	(मर्द)	मादुर, मनुष्य ।
मरुत	(६)	(मुर्दार)	मराहुआ जीव ।
मरुत	(६)	(मुर्दारखेन)	एक दवाई है ।
मरुत	(६)	(मर्दानगी)	शूरवीरता, मूर्माई ।
मरुत	(६)	(मर्दाना)	मूर्मा ।
मरुत	(६)	(मर्दक)	छोटा, तुच्छ ।
मरुत	(६)	(मर्दुम)	मनुष्य, लोग, पुतली (आंखकी) ।
मरुत	(६)	(मर्दुमी)	मूर्माई, दुश्मन ।
मरुत	(स)	(मर्दंग)	तबला, एक बाजा है ।
मरुत	(६)	(मर्दमशुमारी)	मनुष्य गणना ।
मरुत	(६)	(मर्दुआ)	पुरुष ।

مستأجر	(ع)	(मुस्तअज़र)	मांगा हुआ, मंगनई ।
مستعد	(ع)	(मुस्तअदाद)	= (मुस्तैद) तैयार ।
مستعمل	(ع)	(मुस्तअमिल)	पुराना, बर्ती हुआ ।
مستقبل	(ع)	(मुस्तअक़बिल)	आगे जो आवेगा ।
مستقل	(ع)	(मुस्तअक़िल)	स्थिर, अचल, अटल ।
مستقیم	(ع)	(मुस्तअक़ीम)	सीधा, लम्बा ।
مستک	(ن)	(मुस्तक)	शिर, कपाल, शीश ।
مستوجبه	(ع)	(मुस्तौजिब)	अधिकारी ।
مستوفي	(ع)	(मुस्तौफ़ी)	छोड़ने वाला, अलग होने वाला ।
مستغنی	(ف)	(मुस्ती)	नशा, मत्वालापन ।
مسجد	(ع)	(मुस्जिद)	मुसलमानों के इबादत की जगह ।
مسخره	(ف)	(मुसख़रह)	ठठोलिया ।
مسدس	(ع)	(मुसद़स)	छः पद का कवित्त ।
مسرت	(ع)	(मुसरत)	प्रसन्नता, खुशी ।
مسرور	(ع)	(मुसरूर)	खुश, प्रसन्न ।
مسطح	(ع)	(मुसत्तह)	चौड़ाई और लम्बाई वाली चीज़ ।
مسطور	(ع)	(मुस्तर)	लकीर करने का यंत्र ।
مسكراة	(ع)	(मुस्कुराना)	हँसना ।
مسكن	(ع)	(मुस्कन)	वास, देश, वतन, घर ।
مسكه	(ع)	(मुस्क़ा)	माखन, मक्खन ।
مسكين	(ف)	(मुस्कीन)	गरीब, निर्धन ।
مسامح	(ع)	(मुसलह)	शस्त्रबन्द, हथियार बन्द ।
مسامخ	(ع)	(मुसलख)	चौपायों के मारने की जगह ।
مسامل	(ع)	(मुसलसल)	लगातार, बराबर ।
مسلم	(ع)	(मुसल्लम)	साबूत, सम्पूर्ण, पक्का ।
مسلمان	(ع)	(मुसल्मान)	मोहम्मद साहब के पन्थ का ।
مسله	(ع)	(मुसलना)	मशना, रगड़ना ।
مسله	(ع)	(मुसला)	वाक्य, बात ।
مسدود	(ع)	(मुसमार)	नाश, उजाड़ ।
مسدوع	(ع)	(मुसमूदा)	छुना गया ।
مسعود	(ع)	(मुसम्मा)	नाम वाला ।
مسون	(ع)	(मुसिन)	बुद्ध अवस्था वाला, बुद्ध ।
مسند	(ع)	(मुसगद)	गद्दी, तख्त, मिहासन ।
مسوزا	(ع)	(मुसूज़ा)	दन्त वेष्टन, मसकुर ।
مسراک	(ع)	(मुसिवाक़)	दानुन, दांत साफ़ करने की लकड़ी ।
مسودا	(ع)	(मुसविदा)	प्रथम लेख ।
مسود	(ع)	(मुसूर)	एक अनाज है ।

- (४) (मसोत्त) पीड़, उँठ ।
 (४) (मसहरी) पलंग, नदी का उपरि ।
 (५) (मुसहिल) उत्तमान, विरेचन ।
 (५) (मिसी) तापे का पाय ।
 (६) (मसीह, मसीहा) ईसाइयों का अवतार, इजरायल ईसा ।
 (६) (मसीहाई) ईसाई धर्म ।
 (६) (मुशाबद) हमराक, एम्सी पुरत का ।
 (६) (मुशाकत) मित्रा हुआ, सान्ना करना ।
 (६) (मशायरा) काव्यों की सभा ।
 (६) (मशशातद) कियों का किंगार करने वालों की ।
 (६) (मशशाक) धन्यासी ।
 (६) (मशाम) सुगन्ध ।
 (६) (मुश्न) सूका, धूँसा, मुट्टी ।
 (६) (मुश्ताक) शब्दा यात्रा, अभिलाषी ।
 (६) (मुश्तरक) मित्रा हुआ ।
 (६) (मुश्तरी) गहफ, एक सितारे का नाम है, बुहराति ।
 (६) (मुश्तही) मूल खगोले वाला ।
 (६) (मुशाजर) रेशमी कपड़ा, कुँहार ।
 (५) (मिथ) मागणों की एक पदवी है ।
 (६) (मशरय) पन्थ, मार्ग, आधम, पाद ।
 (६) (मशरित) पूर्व दिशा ।
 (६) (मशरु) एक रेशमी कपड़ा ।
 (६) (मशशाल) पचा दिया (बहुत रेशमी वाला) ।
 (६) (मशसला) काम, धन्धा ।
 (६) (मशचूल) खतना, काम करना, मसरक, तारार ।
 (६) (मुशकत) मित्र, हित ।
 (६) (मशक) धन्यास ।
 (६) (मशकतत) कष्ट, दुस्त, आपदा ।
 (५) (मश्क) चमड़े का भेला पानी भरने का ।
 (६) (मुश्क) सुगन्धि, मृगमद ।
 (६) (मुश्किल) दुर्लभ, कठिन ।
 (६) (मशकूर) धन्यवादित ।
 (६) (मशकुक) शंका, संदेह ।
 (६) (मुश्की) काले रंग का घोड़ा या कोई और चीज जिसमें कस्तूरी मिला हो ।
 (६) (मशकीज़ा) चमड़े की छोटी थैली (पानी भरने की) ।
 (५) (मशवरत) अनुमति ।
 (६) (मुशबिश) चिन्ता करने वाला ।

मशहूर	(६)	(मशहूर)	यशवन्त, यशवन्ता, यशी ।
मशीर	(६)	(मशीर)	अनुमती, सलाह करने वाला ।
मशिन	(६)	(मुशइयन)	शोभायमान ।
मसब	(६)	(मुसाहब)	साथी, पास बैठने वाला ।
मसाल	(६)	(मसालह)	गर्म मसालह, बेसर ।
मसलहत	(६)	(मसलहत)	उचित, भलाई ।
मसहफ	(६)	(मुसहिफ)	कुरान, मुसलमानों की पुस्तक ।
मसदर	(६)	(मसदर, सदर)	निवास स्थान, रहने की जगह ।
मसर	(६)	(मिस्र)	एक देश का नाम है (शहर) ।
मसूदा	(६)	(मिसरा)	दोहे का एक भाग ।
मसाफ	(६)	(मुसाफह)	करवर्षण, हाथ मलना ।
मसरोफ	(६)	(मसरूफ)	एक काम में खिस्त होना, तत्पर ।
मसरी	(६)	(मिसरी)	माँठा, क्रन्द ।
मसा	(६)	(मुसफ़फ़ा)	साफ़, सुन्दर ।
मसा	(६)	(मुसल्ला)	नमाज़ का कपड़ा, आसन, जानमाज़ ।
मसम	(६)	(मुसम्मिम)	पका ।
मसफ	(६)	(मुसन्निफ़)	पुस्तक रचने वाला ।
मसुوعي	(६)	(मसनुई)	बनावटी ।
मसुरी	(६)	(मुसव्वरी)	चित्रकारी ।
मसुवत	(६)	(मुसुवत)	विपत्त, दुःख, केश ।
मसुमिन	(६)	(मज़ामिन)	विषय (मज़मून का बहुवचन) ।
मसाय	(६)	(मुज़ायज़ा)	हरज, तंगी ।
मसुवत	(६)	(मज़वूत)	टांठा, बलवान् ।
मसुवत	(६)	(मज़हका)	बुहल, ठट्ठा ।
मसर	(६)	(मुज़िर)	दुलदायक ।
मसुरत	(६)	(मज़रत)	दुःख, केश, कष्ट ।
मसुराव	(६)	(मिज़राव)	सितार बजाने का धला ।
मसुवत	(६)	(मज़मज़ा)	मुँह में पानी भरकर कुछा करना, आचमन ।
मसुवत	(६)	(मज़मून)	विषय, वस्तु, पदार्थ ।
मसुवत	(६)	(मुताबिक)	अनुकूल, अनुसार ।
मसुवत	(६)	(मतलय)	इच्छा, मनोरथ, कामना, आशय, प्रयोजन ।
मसुवत	(६)	(मुताला)	पदा हुआ दोहराना, पढ़ना ।
मसुवत	(६)	(मतवख)	रसोई, पकाने की जगह ।
मसुवत	(६)	(मतवूअ)	छापा गया, मुद्रित ।
मसुवत	(६)	(मुतरिब)	गवैया, गानेवाला ।
मसुवत	(६)	(मुतलक)	सम्पूर्ण ।
मसुवत	(६)	(मुतमइयन)	संतोषी, सावधान ।

मलाह	(६)	(मुतीश)	तानेश्वर ।
मलाम	(६)	(मुजलिम)	धरराधी, धरमी ।
मम	(६)	(मय)	साय, समेत ।
ममाश	(६)	(मझाश)	जीविता ।
ममाश	(६)	(मझाश)	दिमा, धमा ।
ममाल	(६)	(मझाश)	उपाय ।
ममाल	(६)	(मझाश)	शुद्धि पथ ।
ममाल	(६)	(ममझा)	सोम देन ।
ममाल	(६)	(ममझा)	भरोसे वाला, रियाजदार ।
ममाल	(६)	(ममझा)	गर्मी सतों के बीच वाला, बरार ।
ममाल	(६)	(ममझा)	रोकने वाला ।
ममाल	(६)	(ममझा)	रोक, रोका ।
ममाल	(६)	(ममझा)	भरोसे वाला ।
ममाल	(६)	(ममझा)	पान ।
ममाल	(६)	(ममझा)	खान जिसमें से पान निकलती है ।
ममाल	(६)	(ममझा)	जो नाश होगया हो ।
ममाल	(६)	(ममझा)	गरहनी ।
ममाल	(६)	(ममझा)	बेपरा ।
ममाल	(६)	(ममझा)	खीना, सीदी ।
ममाल	(६)	(ममझा)	योगविद्या, वसीला ।
ममाल	(६)	(ममझा)	पुत्र, संग्राम, लड़ाई ।
ममाल	(६)	(ममझा)	युशी, प्रसिद्ध ।
ममाल	(६)	(ममझा)	मोझक, बेकार ।
ममाल	(६)	(ममझा)	मनोहर ।
ममाल	(६)	(ममझा)	निर्दोष, नखा ।
ममाल	(६)	(ममझा)	सुगन्धी, सुशायद ।
ममाल	(६)	(ममझा)	निकम्मा, बेकार ।
ममाल	(६)	(ममझा)	नशा, महापुरुष ।
ममाल	(६)	(ममझा)	ठीक, सत्य ।
ममाल	(६)	(ममझा)	पाठक, शिक्षक, उपदेशक ।
ममाल	(६)	(ममझा)	जाना गया ।
ममाल	(६)	(ममझा)	बहुत ऊँचा ।
ममाल	(६)	(ममझा)	राज, पर-चनानेवाला ।
ममाल	(६)	(ममझा)	साधारण ।
ममाल	(६)	(ममझा)	अर्थ ।
ममाल	(६)	(ममझा)	जीविका ।
ममाल	(६)	(ममझा)	पुति, माफी ।

مغالطه	(ع)	(मुगालता)	पोला, भूल।
مغرب	(ع)	(मग़रिब)	पश्चिम-दिशा।
مادر	(ع)	(मग़रूर)	अभियाना, गवैलाला।
منقر	(ف)	(मग़ज़)	मींगी, भेजा।
مغفرت	(ع)	(मग़फ़रत)	मोक्ष, मुक्ति।
مغل	(ع)	(मुग़ल)	मुसल्मानों की एक जात है।
مغلوب	(ع)	(मग़लूब)	दबा हुआ, हारा हुआ।
مغلیجات	(ع)	(मुक़ाजात)	चांचक मारना, एकवारगी।
مغارت	(ع)	(मुक़ारक़त)	अलग होना।
مفت	(ف)	(मुफ़्त)	बे-कीमत, सेंट, बिना मोल, बे-दाम।
مفتری	(ف)	(मुफ़्तरयी)	झूठ, झूठा, बहकानेवाला।
مفتری	(ع)	(मुफ़्ती)	न्यायकारी।
مفوح	(ع)	(मुफ़्फ़रह)	सुखदायी।
مفرد	(ع)	(मुफ़्फ़द)	एक, अकेला।
مفسد	(ع)	(मुफ़्फ़सिद)	भगड़ाल, दुष्ट।
مفصل	(ع)	(मुफ़्फ़सिल)	खुलासा, वयो, आवर।
مفلس	(ع)	(मुफ़्फ़लिस)	निर्धन, कंगाल।
مفيد	(ع)	(मुफ़्फ़ीद)	शुभ, अच्छा, फायदेमन्द, लाभदायक।
مقابلہ	(ع)	(मुफ़्फ़ावला)	घेरे-दर-घेरे, ग्रामने-सामने, लड़ना।
مقصود	(ع)	(मुफ़्फ़सद)	इच्छा, मनोरथ।
مقبول	(ع)	(मुफ़्फ़वूल)	मंजूर।
مقدار	(ع)	(मुफ़्फ़दार)	अनुमान।
مقدس	(ع)	(मुफ़्फ़दस)	पवित्र, शुद्ध।
مقدم	(ع)	(मुफ़्फ़दम)	प्रथम।
مقدمہ	(ع)	(मुफ़्फ़दमा)	अभियोग, भगड़ा।
مقدور	(ع)	(मुफ़्फ़दूर)	सामर्थ्य।
مقراض	(ع)	(मुफ़्फ़राज़)	कैंचा, कतरनी।
مقور	(ع)	(मुफ़्फ़रैर)	ठहराना, पका करना।
مقشر	(ع)	(मुफ़्फ़शर)	मींगी (छिलाहुआ)।
مقسطر	(ع)	(मुफ़्फ़स्र)	बूंद २ गिराया हुआ।
مقاطع	(ع)	(मुफ़्फ़नातीस)	शुभक पत्थर, खींचने वाला।
مقطع	(ع)	(मुफ़्फ़त्ता)	सुन्दर स्वरूप।
مقعد	(ع)	(मुफ़्फ़अद)	विष्ठा निकलने की इन्दी, गुदा।
مقنا	(ع)	(मुफ़्फ़फ़फ़ा)	गुद, सूक्ष्म, काठेन, शुभ।
مقل	(ع)	(मुफ़्फ़फ़क़ल)	= (मुफ़्फ़फ़क़ल) ताले में बन्द।
مقوله	(ع)	(मुफ़्फ़ल्ला)	बाती, बात।
مقوى	(ع)	(मुफ़्फ़व्वी)	पुष्टि, ताकत, बल।

مقون	(٤)	(मुनैयद)	कंद किया हुआ, बंधा हुआ ।
مقوش	(٤)	(मुफकैरा)	गोया, फिनारी एक प्रकार की ।
منا	(٤)	(मुफा)	धूसा ।
منار	(٤)	(मफार)	झलिया, काडी ।
منا	(٤)	(मफान)	स्थान, घर, वास ।
منا	(٤)	(मफतथ)	पाठशाला ।
منا	(٤)	(मुफहर)	अप्रसन्न, भाग्य, गदला ।
منا	(٤)	(मफा)	धल, धोला ।
منا	(٤)	(मुफरर)	दोहराना ।
منا	(٤)	(मुफरम)	महतुका, महासाय ।
منا	(٤)	(मुफरना)	क्रिना, गटना, इनकार करना ।
منا	(٤)	(मफडी)	एक जाला बनाने वाला कीड़ा ।
منا	(٤)	(मफो)	एक दवाई का पौधा ।
منا	(٤)	(मफोडा)	बड़ी कीड़ी, कीड़ा ।
منا	(٤)	(मुफ)	घुँह ।
منا	(٤)	(मफरन)	दूध का सार, दधितार ।
منا	(٤)	(मफना)	बड़ा हाथी ।
منا	(٤)	(मफयी)	मासी, उड़ने वाला कीड़ा ।
منا	(٤)	(मगध)	एक देश है ।
منا	(٤)	(मगर)	परन्तु ।
منا	(٤)	(मगरा)	हड्डी, बिड़ी ।
منا	(٤)	(मगरमच्छ)	बड़ी गधली, गडियाल ।
منا	(٤)	(मगस)	मक्खली ।
منا	(٤)	(मगन)	प्रसन्न ।
منا	(٤)	(मघा)	दत्तवां नक्षत्र ।
منا	(٤)	(मल)	मैला, विष्टा ।
منا	(٤)	(मुल्ला)	पाठक, गुरु ।
منا	(٤)	(मिलाप)	मेल, मिलना ।
منا	(٤)	(मल्लाह)	नाव व किशती चलाने वाला ।
منا	(٤)	(मलाहल)	सुन्दरता, शोभा ।
منا	(٤)	(मुलाहज़ा)	देखना, बौचना ।
منا	(٤)	(मुलाज़िम)	चाकर, टहलुवा, नौकर ।
منا	(٤)	(मलार)	वर्षाकाल की सीमिनी ।
منا	(٤)	(मुलाज़मी)	चाकरी, नौकरी ।
منا	(٤)	(मुलाक्रात)	मिलना, देखना ।
منا	(٤)	(मलागिरी)	एक रंग है ।
منا	(٤)	(मलाख)	अप्रसन्नता, रंज ।

ملازمیت	(ع)	(मुलाममत)	चाकरी ।
ملازمت	(ع)	(मलाममत)	ताड़ना, लजाना ।
ملازم	(ع)	(मलायक)	दूत ।
ملازم	(ف)	(मुलायम)	नर्म ।
ملازمی	(خ)	(मलाई)	दूध का सार, फूल ।
ملزمه	(خ)	(मलया)	कूड़ा, निक्षर्मा मिट्टी ।
ملازمیہ	(ف)	(मुलच्चय)	ऊपर किनारे तक भरा पान ।
ملت	(ع)	(मिल्लत)	धर्म, पन्थ, मार्ग ।
ملت	(خ)	(मलत)	एक धिसा हुआ सिक्का ।
ملتانى	(خ)	(मुल्तानी)	मुल्तान का निवासी, एक रंगिनी, मिट्टी ।
ملزومى	(ف)	(मुल्तघी)	रोका हुआ, ठहरा हुआ ।
ملزومىہ	(س)	(मलेच्छ)	मैला, बुरा, नीच, अशुद्ध ।
ملحق	(ع)	(मुलहक)	मिला हुआ, पास, धीरे ।
ملخ	(ف)	(मलख)	टिड्डी, टीडी ।
ملزم	(ع)	(मुलजिम)	अपराधी, दोषी ।
ملزوميا	(خ)	(मलघोबा)	कूड़ा, फटकन ।
ملفوف	(ع)	(मलफूफ)	लिपटा हुआ ।
ملفوف	(ع)	(मुलफफूफ)	पदवी वाला ।
ملک	(ع)	(मुल्क)	देरा ।
ملکوت	(ع)	(मिलिकयत)	मालियत, फरज्जा ।
ملکوت	(ع)	(मलकूत)	यमदूत ।
ملکہ	(ع)	(मलका)	बेगम, रानी, महारानी ।
ملمع	(ع)	(मुलम्मा)	सोने या चांदी का पानी ।
ململ	(خ)	(मलमल)	बारीक पतला सूती फफड़ा ।
ملنا	(خ)	(मलना)	रंगड़ना, लगाना ।
ملنصار	(خ)	(मिलनसार)	मिलने वाला, प्रीति करने वाला ।
ملول	(ع)	(मलूल)	सुरत, दुखी, अप्रसन्न ।
ملیہ بلج	(خ)	(मलेपंज)	दस वर्ष की आयु का घोड़ा ।
ملون	(ع)	(मुलहयन)	नर्म, प्रतला ।
ملون	(س)	(मलीन)	मैला, बुरा, खराब ।
ممكن	(ع)	(मुमकिन)	हो सकना, होने वाला ।
مملکت	(ع)	(मुमलिकत)	राज्य, वादराहत ।
مماوع	(ع)	(ममनूश्)	रोका हुआ, मना, क्रिया हुआ ।
مماون	(ع)	(ममनून)	भन्यवादी, कर्तव्य, गुन मानने वाला ।
مميروا	(ف)	(ममीरा)	नेत्रों के वास्ते एक दवा ।
من	(س)	(मन)	हृदय, आत्मा, चित्त, दिल ।
من ديانا	(خ)	(मनभाग)	सहायना, प्यार ।

من	(ف)	(मन)	चालीस सेर ।
مناجات	(ع)	(मुनाजात)	स्तुति, सराहना ।
مناوی	(ع)	(मनावी)	सूचना, घोषणा ।
ملازمه	(ف)	(मुनाराम)	शाह, वृद्धा, सिद्धा ।
مناصب	(ف)	(मुनासिब)	वचित ।
مناصب	(ف)	(मुनासबत)	भेद, रिश्ता ।
منازع	(ع)	(मुनाफ़ा)	लाभ, प्राप्ति ।
مناظر	(ع)	(मनाना)	समझाना, विनय करना ।
مناظر	(ع)	(मनाही)	रोकना, मना किया गया ।
مناظر	(ع)	(मम्मा)	कुंठ, सरोवर, चश्मा ।
مناظر	(ع)	(मक़त)	किसी देवता की भेंट देना ।
مناظر	(س)	(मंत्र)	गाद, डोना, सटका ।
مناظر	(س)	(मंत्री)	प्रधान, वज़ीर ।
مناظر	(س)	(मंजना)	सलाह, विचार, सम्मति ।
مناظر	(ع)	(मुन्तशर)	कैला इत्या, पनराया इत्या ।
مناظر	(ع)	(मुन्तज़िर)	बाट देराने वाला ।
مناظر	(ع)	(मुन्तज़िम)	बन्दोबस्त करने वाला ।
مناظر	(ع)	(मुन्तक़िल)	बदलने वाला ।
مناظر	(ع)	(मुन्तही)	अन्त का दर्जा, विदावा ।
مناظر	(ع)	(मनजा)	पलंग, बड़ी चारपाई ।
مناظر	(ف)	(मुनज्जिम)	व्योतिरी ।
مناظر	(ع)	(मुंजमिद)	जमा इत्या ।
مناظر	(ع)	(मिंजुमला)	सने में रो ।
مناظر	(ع)	(मंजन)	दांत साफ़ करने की बुर्की ।
مناظر	(ع)	(मंमला)	मप्यम, विचला ।
مناظر	(ع)	(मुनहरिफ़)	निराधी, फिरजाना ।
مناظر	(ع)	(मुनहसर)	भरोसा, आसरा ।
مناظر	(ع)	(मुनहनी)	इनसा, पतला, कमजोर ।
مناظر	(ع)	(मनहूस)	भाग्यहीन, दुर्भाग्य ।
مناظر	(ع)	(मंदा)	सरता ।
مناظر	(س)	(मंदिर)	देवता का स्थान, घर ।
مناظر	(س)	(मंडल)	एक बाजा जो उंगली से बजाते हैं ।
مناظر	(س)	(मंडल)	बन्दरगाह, जहाज ठहरने की जगह ।
مناظر	(س)	(मुंदरी)	शंगड़ी, छस्ला ।
مناظر	(ع)	(मुंदना)	मन्द करना ।
مناظر	(ع)	(मंदील)	पगड़ी, दस्तार ।
مناظر	(ع)	(मुंड)	शिर, गर्दन ।

मंडासा	(४)	(मुंडासा)	साक्षा, एक प्रकार की पगड़ी।
मंडाना	(४)	(मुंडना)	मंडना, मंडन, मंडन करने का काम।
मंडप	(स)	(मंडप)	
मंडल	(स)	(मंडल)	गोल वस्तु, भरी।
मंडलाना	(४)	(मंडलाना)	पक्षी का घुमना।
मंडली	(स)	(मंडली)	पंगत, सौंड।
मोड़न	(४)	(मुडन)	बच्चे के बाल उतरवाना।
मंडी	(४)	(मंडी)	अनाज का बाजार।
मंडिरी	(४)	(मुडिरी)	दीवार का शिर, भीत की कगार।
मंडल	(६)	(मंजिल)	सराय, टहरने की जगह।
मंडलत	(६)	(मंजिलत)	आदर, शोभा।
मनसा	(स)	(मनसा)	मनोरथ, इच्छा।
मनसुख	(६)	(मंसूख)	छेकना, रोकना, खंड करना।
मनस	(स)	(मनुष)	मनुष्य, पुरुष, आदमी, मानस।
मनशा	(६)	(मनशा)	इच्छा, मनोरथ।
मनशि	(६)	(मुंशी)	लिखने वाला।
मनसब	(६)	(मंसब)	नौकरी, दर्जा।
मनसफ	(६)	(मुंसिफ)	न्यायी, न्यायकारी।
मनसुब	(६)	(मंसुबा)	अनुमति।
मनसुख	(६)	(मंसुख)	न्यायशास्त्र।
मनसुख	(६)	(मंसुख)	स्वीकार, अंगीकार।
मनसुख	(६)	(मंसुख)	श्लोक, कविता, पद।
मनसुख	(६)	(मंसुख)	रोकना।
मनसुख	(६)	(मुनकृञ्जत)	लाभ, प्राप्ति।
मनसुख	(६)	(मिनकार)	चोच।
मनसुख	(६)	(मुनकृञ्ज)	बेल, बूटेदार, चीता हुआ।
मनसुख	(६)	(मुनकृञ्जी)	पूर्ण, पूरा होना, तमाम होना, बीतना।
मनसुख	(४)	(मनका)	टेंडवा, गर्दन।
मनसुख	(६)	(मुनकिर)	मुकुरने वाला, लोट।
मनसुख	(४)	(मनुख)	मनुष्य, मानस।
मनसुख	(४)	(मंगतमंगता)	मांगने वाला, फकीर, भिखारी।
मनसुख	(स)	(मंगल)	कल्याण, कुशल।
मनसुख	(स)	(मंगलाशुखी)	गाने बजाने वाला।
मनसुख	(४)	(मंगनी)	सगाई, मांगे देना।
मनसुख	(स)	(मनमोहन)	प्यारा, मनोहर, सौहार्द।
मनसुख	(६)	(मुनव्वर)	तेजवान, तेजस्वी, प्यारा।
मनसुख	(स)	(मनोहर)	सुन्दर, प्यारा।

ملاہ	(ع)	(मिन्हा)	पाड़ना, मुनरा करना, बसा करना ।
ملاہار	(ہ)	(मनिहार)	बूझी बनाने वाला ।
ملاہم	(ع)	(मुनहदिन)	नाश करना, नष्ट करना, उजाड़ना, गिराना ।
ملاہی	(ع)	(मनी)	धातु, राखी का राना, मार ।
ملاہب	(ف)	(मुनीब)	मुनाश्ता, फारिन्दा ।
ملاہر	(ع)	(मुनोर)	रेशम, तेजस्वी ।
ملاہرا	(ہ)	(मुआ)	मरा हुआ ।
ملاہراہ	(ع)	(मवाजह)	सामना ।
ملاہراہ	(ع)	(मवाजजा)	ताड़ करना, पूड़ना ।
ملاہراہ	(ف)	(मवाद)	मरा, गलागा ।
ملاہراہ	(ع)	(मवासित्त)	मिलना, मुताकान करना ।
ملاہراہ	(ع)	(मुवाफिका)	अनुसार, अनुकूल ।
ملاہراہ	(ع)	(मौत)	मृत्यु, अन्तकाल ।
ملاہراہ	(ہ)	(मोथा)	एक सुगन्धित पान है ।
ملاہراہ	(س)	(मोती)	एक रत्न, मोत शफेद सीप में के दाने ।
ملاہراہ	(ہ)	(मोतिया)	एक फूल है (देखा) ।
ملاہراہ	(س)	(मोतियाफिन्द)	नेत्रों की भीमारी ।
ملاہراہ	(ہ)	(मोतीचूर)	एक मिठाई है ।
ملاہراہ	(ہ)	(मोठ)	एक अनाज है ।
ملاہراہ	(ہ)	(मोटा)	भारी ।
ملاہراہ	(ہ)	(मुट्टा)	तलवार धरणा छुरी आदि का शिर, हत्ता ।
ملاہراہ	(ف)	(मौज)	पानी की लहर ।
ملاہراہ	(ف)	(मुजिब)	अनुसार, अनुकूल, कारण, संपन्न ।
ملاہراہ	(ع)	(मुजिद)	रचने वाला, बनाने वाला (मई जीन का) ।
ملاہراہ	(ع)	(मोजूद)	पान ।
ملاہراہ	(ہ)	(मोच)	पान में चीट छुड़ने से ।
ملاہراہ	(س)	(मोचरस)	एक दवाई है ।
ملاہراہ	(ہ)	(मोचना)	छोटी चिमटी, एक औजार है ।
ملاہراہ	(ہ)	(मोची)	चमार, जूती बनाने वाला ।
ملاہراہ	(ہ)	(मौघू)	मूर, सीप ।
ملاہراہ	(ہ)	(मोदी)	दखनदार, बगिया ।
ملاہراہ	(ع)	(मुज़ी)	राखत, दूध ।
ملاہراہ	(ع)	(मोर)	चींटी, चींझ ।
ملاہراہ	(س)	(मोर)	एक पक्षी का नाम है, मयूर, ताऊस ।
ملاہراہ	(س)	(मूरत)	तस्वीर, प्रतिमा, पुतली, मूरत ।
ملاہراہ	(ہ)	(मुरचंग)	एक कच्चा है ।
ملاہراہ	(ف)	(मोरचा)	तोपों की जगह, बमदमा ।

मोजा	(स)	(मूच्छा)	बेहोशी।
मोजल	(४)	(मोरछल)	चैवर, बागों की चौरी।
मोज	(फ)	(मवरिख)	इतिहास रचने वाला।
मोजक	(स)	(मूर्ध)	कुमति, कुबुद्धि, भ्रममति, धनाही, अज्ञानी।
मोजी	(४)	(मोरी)	पानी की नाली, पानी का निकस।
मोजा	(४)	(मोड़ना)	बल देना, घुमाना।
मोजा	(४)	(मोढ़ा)	एक प्रकार की पीढ़ी, पीढ़ा।
मोजोन	(६)	(मौजू)	ठीक, इस्तरा।
मोजे	(फ)	(मोज़ा)	पाँव का गलाफ।
मोजा	(४)	(मूसा)	बूढ़ा, मूस।
मोजिकी	(६)	(मूसीक्री)	गायन, गाना बजाना, गानविद्या।
मोजल	(४)	(मूसल)	सौटा, मोटी लकड़ी, कुतक।
मोजम	(फ)	(मोसिम)	समय, काल, ऋतु।
मोजम	(६)	(मौसूम)	नाम वाला।
मोजी	(४)	(मौसी)	माता की बहिन।
मोजन	(फ)	(मूश)	मूसा, बूढ़ा।
मोजम	(६)	(मौज़ा)	गोंव, बरती।
मोज	(६)	(मौक्रा)	ठीक, समय।
मोज	(६)	(मौक्रक)	छोड़ना, निकालना, भरोसा।
मोजा	(४)	(मोगरा)	एक पुष्प है, एक शकड़ीकी वस्तु जिससे घना-कूट
मोज	(स)	(मूल)	जड़, कुल, पूंजी, धरातल।
मोज	(४)	(मोल)	रुम, कीमत, भाव, दर।
मोज	(६)	(मौला)	खुदा, मालिक।
मोजा	(६)	(मौलाना)	एक पदवी फारसी अरबी पदे हुये की, (हमारे सरदार)
मोजी	(४)	(मोलसिरी)	एक पेड़ है।
मोज	(६)	(मुयल्लिलक)	पुस्तकों का गुटका करके एक नई पुस्तक रचने वाला।
मोजी	(६)	(मौलवी)	फारसी अरबी बहुत पढ़ा हुआ।
मोजी	(४)	(मूली)	भाजी, साग, मुरई।
मोज	(फ)	(मोम)	मधुच्छिष्ट।
मोजी	(फ)	(मोमियाई)	शिलाजीत।
मोज	(६)	(मुयल्लिल)	खी।
मोज	(४)	(मूंज)	कुरा, एक घास है।
मोज	(४)	(मुंदना)	बंद करना।
मोज	(४)	(मुंग)	एक अनाज है।
मोज	(४)	(मुगदरखमुरी)	लकड़ी की बनी हुई चीज जो मल्ल उड़ाते हैं।
मोज	(फ)	(मोह)	प्राप्ति, प्रेम।
मोज	(४)	(मोहन)	प्यारा, मनोहर, एन्दर।

मोहनी	(स)	(मोहनी)	सी प्यारी, सुन्दरी, मनहरने वाली ।
मोहम	(ए)	(मीहम)	संदेही, संदेहक ।
मोय	(फ)	(मूय)	वाल, पेरा ।
मोयज़	(अ)	(मयीज़)	दास, चंगूर ।
मोयशी	(ब)	(मवेशी)	धौपाया, आंगर, पशु ।
महा	(स)	(महा)	बड़ा ।
महा	(फ)	(महा)	बड़ा ।
महावत	(ए)	(महावत)	इर्ष्यावान ।
महाभारत	(स)	(महाभारत)	कौरव पांडव का युद्ध ।
महात्म	(स)	(महात्म)	बड़ा उत्तम, महा पवित्र ।
महाजन	(अ)	(महाजन)	साहसार ।
महादेव	(स)	(महादेव)	शिवजी का नाम है ।
मुहार	(फ)	(मुहार)	ऊँट की रस्सी, गैकल ।
मुहारत	(ए)	(मुहारत)	अभ्यास ।
मुहूर्त	(स)	(मुहूर्त)	दो घड़ी ।
मुहास्ता	(अ)	(मुहास्ता)	मुँह पर फुलियां जवानी में ।
मुहाना	(अ)	(मुहाना)	दहाना, नहर अथवा दरवा का मुँह ।
मुहावट	(अ)	(मुहावट)	मरी माप के महीने में ।
मुहावर	(अ)	(मुहावर)	एक प्रकार का तात रंग ।
महत	(स)	(महत)	बड़ा, महा, उत्तम, श्रेष्ठ ।
महताय	(फ)	(महताय)	चन्द्रमा, एक तरह की आतशबाजी, अग्नि कीड़ा ।
महतारी	(स)	(महतारी)	माता, मा, मात ।
मेहत	(फ)	(मेहत)	मलमाशी, चूड़ा, भेंगी, महाराय ।
मेहतारानी	(फ)	(मेहतारानी)	चूड़की, भोगिनि, भठियारिन ।
महनू	(स)	(महनू)	तहसीलदार ।
महर	(ए)	(महर)	खी धन या दहेज, जहेज ।
मोहर	(फ)	(मोहर)	छाप ।
महरा	(अ)	(महरा)	कहार, पालकी उठाने वाला ।
महराई	(अ)	(महराई)	मजदूरी कहार की ।
मेहरवान	(फ)	(मेहरवान)	मित्र ।
मेहरवानी	(फ)	(मेहरवानी)	मित्रता ।
मेहरिया व मेहरवा	(अ)	{ मेहरिया व मेहरवा }	खी, नारी, तिरिया ।
महक	(अ)	(महक)	सुगंध, शक्की वास, सुवास ।
मोहलत	(ए)	(मोहलत)	फुलिन, समय, छुट्टी ।
मोहलिक	(ए)	(मोहलिक)	जान जोखम, मारने वाला ।
मुहिम	(ए)	(मुहिम)	तक़दी, सम्मान, बड़ा काम ।

मेहमान	(फ)	(मेहमान)	अतिथि आगना ।
मेहल	(ع)	(मोहमिल)	निकम्मा, सुस्त ।
मेहला	(س)	(मोहना)	मनोहर, प्यारा ।
मेहत	(س)	(महत)	बड़ा साधू, गुरु ।
मेहना	(ه)	(मंहना)	बड़े मोल का, बढ़िया, धररा ।
मेहवा	(ه)	(महुवा)	एक पेड़ है ।
मेही	(س)	(मही)	दही, छाछ ।
मेहीब	(ع)	(मुहीब)	भयवाला ।
मेहीला	(ه)	(महेला)	घोड़े का रीतिवे ।
मेहीन	(ه)	(महीन)	पतला, बारीक ।
मेहीना	(ه)	(महीना)	मास ।
मेही	(ف)	(मय)	मदिरा, शराब ।
माया	(س)	(माया)	लक्ष्मी, प्रेम, कुदरत ।
मियां	(ف)	(मियां)	एक आदर का शब्द है मुसलमानों में ।
मियान	(ف)	(मियान)	कमर, विचला शरीर, कीरा अथवा तलवार का घर ।
मियांन	(ف)	(मियांना)	मध्यम, बड़ी डोली ।
मियत	(ع)	(मइयत)	मृत्यु, मौत, लोथ ।
मियत	(س)	(मीत)	मित्र ।
میدان جنگ	(ف)	(मैदानजंग)	रण भूमि, लड़ाई का खेत ।
میٹھا	(ه)	(मेटना)	रगड़ना, छिंफाना, नाश करना ।
میٹھا	(ه)	(मीठा)	मुरा, गुड़ ।
میچھنا	(ه)	(मीचना)	नेत्र बंद करना ।
میخ	(ف)	(मेख)	लकड़ी या लोहे की कील ।
میدان	(ف)	(मैदान)	धरती जिसमें वृक्ष नहीं ।
میدہ	(ه)	(मैदा)	आटा बहुत साफ और महीन ।
میددک	(ه)	(मैडक)	दाढ़, बेंग ।
میمنبر	(انگ)	(मेम्बर)	सभिक ।
میڑ	(ه)	(मेज़)	लकड़ी का चौरस तख्ता ।
میراث	(ع)	(मीरास)	पुरखों का दिया हुआ धन ।
میرٹھا	(ه)	(मैठा)	भेंड़ा ।
میر	(ف)	(मीर)	नवाब, राजा, रईस ।
میران	(ع)	(मीज़ान)	तण्डी, तराजू, जौड़ ।
میربان	(ف)	(मेज़वान)	अतिथि पूजक, अतिथि भक्त ।
میسر	(ع)	(मयस्सर)	मिलना, हाथ धाना ।
میسرہ	(ع)	(मीश्दा)	समय, काल, वादा ।
میسرہ	(س)	(मेघ)	बादल, वर्षा, एक राग ।
میٹھا	(ه)	(मैफा)	हाकि माता का घर, मोहर, लहर ।

मिल	(४)	(मेल)	मिलाप, मिलना, संबंधी ।
मिल	(५)	(मैल)	मैल, मिट्टी, खाक, धूल ।
मिला	(६)	(मैला)	भिषा, श्लेष्म ।
मिला	(७)	(मेला)	भक्ति, संशोध ।
मिन	(८)	(मनि)	ज्योतिष में एक राशि है, मकरा ।
मिना	(९)	(मीना)	रंगीन बेल बूटे बनाना ।
मिना	(१०)	(मैना)	एक पक्षी है ।
मिनफल	(११)	(मैनफल)	एक फल है, जाम्बूल ।
मिण्ड	(१२)	(मँड)	रोत का किनारा ।
मिण्डी	(१३)	(मँगनी)	ऊँट बकरी का मैला, गोबर ।
मिण्डी	(१४)	(मँदरी)	एक पौधा है ।
मिण्डी	(१५)	(मेघमेघाती)	एक छाकुरों की जात है ।
मिण्डी	(१६)	(मेघा)	फल, मूल ।

(न)

नाब	(१)	(नाय)	सागर, साक, तख्त ।
नाबदान	(२)	(नावदान)	नाशी, मोरी, पत्तीला ।
नाप	(३)	(नाप)	माप, प्रमाण, पैमायश ।
नापित	(४)	(नापित)	गारे, हज्जाम, वायर ।
नाता	(५)	(नाता)	साज, संबंधी, रिश्ता ।
नाथ	(६)	(नाथ)	मालिक, स्वामी, नकेल ।
नाथना	(७)	(नाथना)	बेल अथवा ऊँट की गाल में नकेल बाँधना ।
नाती	(८)	(नाती)	पुत्री का पुत्र ।
नाटा	(९)	(नाटा)	छोटा शरीर, टिंगना ।
नाटक	(१०)	(नाटक)	एक प्रकार का रोल जिसमें गट नटिनी रस्मी पर तमाशा
नाज	(११)	(नाज)	अप, गला । (करते हैं, किसी कहानी को दिखाना ।)
नाज	(१२)	(नाज)	गाना, बनाना, नाचना ।
नाखदा	(१३)	(नाखुदा)	जहाज या प्रधान, अफसर ।
नाखन	(१४)	(नाखुन)	गल, नखर ।
नाद	(१५)	(नाद)	शब्द, आवाज ।
नादान	(१६)	(नादान)	पुस्त, कुमत्, मृदमत् ।
नादानी	(१७)	(नादानी)	गुलित ।
नादर	(१८)	(नादिर)	उत्तम, बढ़िया ।
नादम	(१९)	(नादिम)	लविगत, शर्मिन्दा ।
नार	(२०)	(नार)	अग्नि, आग ।
नार	(२१)	(नार)	नादाम ।

نارا	(४)	(नारा)	लाल धागा जो हवन के समय हाथ में बांधते हैं ।
نارائن	(स)	(नारायण)	परमात्मा, ईश्वर ।
ناراک	(ف)	(नाराक)	अपवित्र, अशुद्ध, मैला ।
نارجيل	(ع)	(नारजील)	एक औषध है ।
نارده	(س)	(नारद)	एक ऋषि का नाम है ।
نارنج	(ف)	(नारंज)	एक मेवा है, नारंगी ।
نارنجي	(ف)	(नारंजी)	एक रंग है ।
نارنگي	(४)	(नारंगी)	सन्तरा मेवा है ।
ناری	(س)	(नारी)	सौ, बिया ।
ناریل	(४)	(नारियल)	श्रीफल, नारजील ।
نار	(ف)	(नाज़)	नखरा ।
ناران	(ف)	(नाज़ां)	छाड़करने वाला ।
نازبو	(ف)	(नाज़बो)	एक पुष्प है ।
نازک	(ف)	(नाज़ुक)	महीन, पतला ।
نازل	(ع)	(नाज़िल)	उतरना, आना ।
نازنین	(ف)	(नाज़नीन)	मगोहर, दुबला, निर्बल ।
ناشی	(س)	(नाश)	उगड़ना, तबाह होना ।
ناس	(४)	(नास)	नासदान, हुलास का पात्र ।
ناسیال	(४)	(नासपाल)	एक रंग है ।
ناستک	(س)	(नास्तिक)	जो परमात्मा को नहीं मानता, काफिर ।
ناستما	(س)	(नासिका)	नाक ।
ناشنا	(४)	(नासना)	भाग जाना, छिपना ।
ناسور	(४)	(नासूर)	एक प्रकार का फोड़ा है ।
ناشیانی	(ف)	(नाशपाती)	एक फल है ।
ناشتا	(४)	(नाश्ता)	छोटी हाजिरी, थोड़ा खाना ।
ناصح	(ع)	(नासह)	सिक्त ।
ناظر	(ع)	(नाज़िर)	देखने वाला ।
ناظم	(ع)	(नाज़िम)	होक्मि, सूत्र ।
نظم	(ع)	(नज़म)	कवित्त, श्लोक ।
ناغہ	(ع)	(नागा)	छाली, छुट्टी ।
ناف	(ف)	(नाफ)	टूंडी, तोंदी ।
نافع	(ع)	(नाफ़ेअ)	लाभदायक, प्राप्ति ।
نہ	(ف)	(नाफ़ा)	रंग की टूंडी, मुंगंधि, मुश्क ।
نقد	(ع)	(नज़्द)	रोकड़, रुस्या सिक्का ।
ناقص	(ع)	(नाक़िस)	खोटा, बुरा, खराब ।
نقل	(ع)	(नाक़ल)	अनुकरण, अनुसरण ।
ناقوس	(ع)	(नाक़ूस)	एक प्रकार का बाना है ।

नाक	(ग)	(नाकह)	ऊँटनी ।
नाक	(ग)	(नाक)	नासिका, नासा ।
नाक	(स)	(नाग)	सर्प शेरानाग ।
नाक	(फ)	(नागाह)	अचानक, अचानक, अकस्मात् ।
नाक	(स)	(नागर)	एक मादरी की जात ।
नाक मोथा	(स)	(नागरमोथा)	एक सुगंधित फल है ।
नाकदोन	(स)	(नागदोन)	एक प्रकार की लकड़ी है ।
नाकदोन	(स)	(नागदोन)	एक पौधा ।
नाकदोन	(स)	(नागदोन)	एक वृक्ष ।
नाकदोन	(स)	(नागदोन)	पान की देल है ।
नाकदोन	(स)	{ नागिन, नागिनी }	सर्प की मादा ।
नाकदोन	(स)	(नागपांस)	शत्रु के पकड़ने का कंदा ।
नाकदोन	(स)	(नागौर)	एक देश भारत के पास है ।
नाकदोन	(फ)	(नागहा)	अचानक, अचानक, अकस्मात् ।
नाल	(स)	(नाल)	सत्संग, साथ ।
नाल	(स)	(नाल)	गल, यही नली, चूल्ह की नाल, घोड़े के नाल ।
नाल	(स)	(नाला)	नहर, पानी की बड़ी नाह ।
नाल	(फ)	(नालिश)	दुहाई, अभियोग, मुकदमा, रोना, प्रत्याद करना ।
नालि	(फ)	(नालिशी)	आभयोभी, दुहाई ।
नालि	(स)	(नालकी)	एक प्रकार की पालकी ।
नालि	(स)	(नाली)	गोरी, पानी का निकाल ।
नाम	(फ)	(नाम)	नाम, पदवी, यश, संज्ञा ।
नामदोन	(फ)	(नामदोन)	यशस्वी होना, प्रसिद्ध होना, यशी ।
नामदोन	(फ)	(नामदोन)	यश, कीर्ति, प्रतिष्ठा ।
नामदोन	(ग)	(नामूस)	आदर, यशस्वी ।
नामदोन	(फ)	(नामा)	चिड़ो, पाती ।
नामदोन	(फ)	(नाम)	रोटी, चपाती ।
नामदोन	(फ)	(नामदाई)	रोटी पकाने वाला, हलवाई ।
नामदोन	(स)	(नाना)	माता का बाप ।
नामदोन	(फ)	(नालायक)	अयोग्य, कुपान ।
नामदोन	(स)	(नांद)	मिट्टी का बड़ा कूड़ा ।
नामदोन	(स)	(नानक)	सिखों के गुरु नानक अवतार पंजान में हुआ है ।
नामदोन	(स)	(ननिहाल)	माता का मेका ।
नामदोन	(स)	(नाव)	बैठी, बिथी, तरथी ।
नामदोन	(फ)	(नाचक)	तीर, नाच ।
नामदोन	(स)	(नाई)	नापित, बारबर, झपटक ।

نائب	(ع)	(नायब)	सुर्नाम, गुमास्ता ।
نايك	(ح)	(नायक)	अध्या, मुखिया, सरदार, सेनापति ।
نايكا	(ح)	(नायिका)	कुटनी, दूती, नायक की स्त्री ।
ناون	(ح)	(नायन)	नाई की स्त्री ।
نبا	(ع)	(नबात)	मिथी, मीठा ।
نباات	(ع)	(नबातात)	जड़ी बूटी, घात ।
نباض	(ع)	(नब्ज़)	नाड़ी, धमनी ।
نباہ	(س)	(निबाह)	निस्तारा, उद्धार, पूरा करना ।
نبرد	(ع)	(नबूवत)	अवतारी ।
نبي	(ع)	(नबी)	अवतार ।
نبرہ	(ف)	(नबीरा)	नाती, पोता ।
نبردنا	(ح)	(निबेड़ना)	न्याय करना, निपटाना ।
نبرد	(س)	(निपट)	अधिक, बहुत, अत्यन्त ।
نپاانا	(ح)	(निपटना)	नबेड़ना, न्याय करना ।
نپانک	(س)	(नपुंसक)	हीनडा ।
نت	(س)	(नित)	अविनाशी, सदा ।
نہنا	(ح)	(नथना)	नाक का छेद ।
نتیجہ	(ف)	(नतीजा)	फल ।
نت	(س)	(नट)	रस्ती पर नाचने वाला ।
نت کہت	(ح)	(नटखट)	विरोधी ।
نقد	(ح)	(नटना)	नहीं करना ।
نثر	(ع)	(नसर)	गद्य, लेख ।
نچہ	(ح)	(निष्क)	घर, अपनाही, नाती ।
نجات	(ع)	(निजात)	मोक्ष, मुक्ति ।
نچار	(ع)	(नज़ार)	सुतार, मिथी, भदई ।
نچاست	(ع)	(नजास्त)	मैला, बिघा ।
نچس	(ع)	(नेहस)	अभाग, घुरा समय, अशुभ ।
نچومی	(ع)	(नजूमी)	ज्योतिषी ।
نچیب	(ع)	(नजीब)	श्रेष्ठ, उत्तम ।
نچونا	(ح)	(निचोड़ना)	मरोड़ना ।
نچودر	(س)	(निछावर)	बलिदान, उतारा, बलिहारी ।
نچودر	(س)	(निछुत्तर)	नञ्ज, तारा, २७ नञ्ज है ।
نچس	(ح)	(नजिस)	स्लेच्छ, मैला ।
نہیف	(ع)	(नहीफ)	निर्वल ।
نشرت	(ع)	(नख़वत)	अभिमान, गर्व ।
نخود	(ف)	(नखुद)	चना, एक अनाज है ।
ندی واک	(س)	(नदी वनद)	दरया ।

निदान	(८)	(नदाक्त)	धुनियां, रई साफ करने या धुनने वाला ।
निदात	(८)	(नदामत)	खज्जा, शर्म, लाज ।
निदान	(स)	(निदान)	घत में, पीछे, कारण, मूलकारण ।
निधक	(४)	(निधदक)	निर्भय, निडर, अभय ।
निधान	(स)	(निधान)	आधार, स्थान, भंडार, निधि ।
निडर	(४)	(निडर)	निर्भय, अभय ।
निजाना	(फ)	(नज़राना)	भेंट, चढ़ावा ।
नर	(फ)	(नर)	पुरुष, मनुष्य, मनुष्यजाति ।
नर	(स)	(नर)	पुरुष, स्त्री का जोड़ा ।
निरादर	(स)	(निरादर)	अपमान, अमान, बेकरारी ।
निरास	(स)	(निरास)	निराशा, ना उम्मेद ।
निरवसी	(स)	(निरवसी)	एक दवाई है ।
निर्वल	(स)	(निर्वल)	डुबला, दुर्बल, भिन्न ।
निर्वलता	(स)	(निर्वलता)	दुर्बली, दुबलापन, कमजोरी, दुर्बलता ।
नरपति	(स)	(नरपति)	राजा, बादशाह ।
निरत	(४)	(निरत)	नाचना ।
नरजा	(४)	(नरजा)	तराई, तगाऊ ।
निर्ण	(फ)	(निर्ण)	भाय, दर, मुलाई ।
निर्खनामा	(फ)	(निर्खनामा)	मान पत्र ।
निर्दोष	(स)	(निर्दोष)	बे पाप, पाप से रहित ।
निरसा	(४)	(निरसा)	सोया, कमदरजा, घुरा, हेठा ।
नरसिगा	(स)	(नरसिगा)	सोंघा, एकप्रकार का जाना है ।
नरसिंह	(स)	(नरसिंह)	बीथा, व्यवहार ।
नरसौ	(४)	(नरसौ)	चौथा दिन ।
नरगा	(४)	(नरगा)	घेरना ।
नरक	(स)	(नरक)	पापियों का स्थान ।
नरखड़ा	(४)	(नरखड़ा)	कंठ, गला ।
नरगिस्त	(फ)	(नरगिस्त)	एक फूल है ।
निर्गुन	(स)	(निर्गुन)	अनाड़ी, मूर्ख ।
निर्लाज	(स)	(निर्लाज)	बेशर्म, खज्जारहित ।
नर्म	(फ)	(नर्म)	मुलायम ।
निर्मल	(स)	(निर्मल)	साफ, सुधरा ।
निर्मली	(स)	(निर्मली)	एक बीज है जिससे पानी साफ होता है ।
निरंकार	(स)	(निरंकार)	ईश्वर, वैश्वं, अंगहीन ।
निर्णय	(स)	(निर्णय)	निश्चय, ठीक ।
निरोग	(स)	(निरोग)	बे रोग, अरोग, स्वस्थ ।
नरी	(४)	(नरी)	चमड़ा, साल ।

نورينه	(ف)	(नरीना)	मनुष्य ।
نزاع	(ع)	(निज़ा)	कगड़ा, अन्तकाल ।
نواك	(ف)	(नज़ाकत)	दुबलापन, हलकापन ।
نود	(ف)	(निज्द)	पात; धरे, गेरे, कने ।
نوله	(ف)	(नज़ला)	प्रतिश्राय ।
نژاد	(ف)	(निज़ाद)	असल, जड़, वंश, वीर्य ।
نس	(س)	(नस)	रंग, गाड़ी ।
نسبت	(ف)	(निसबत)	रिश्ता, साख, संबंध ।
نسب	(ف)	(नसब)	जात, वंश, वीर्य, कुल ।
نستارا	(س)	(निस्तारा)	उद्धार, निर्वाह ।
نسترن	(ف)	(नस्तरन)	सफ़ेद, गुलाब का फूल ।
نستاهلاق	(ع)	(नस्तालीक़)	उजला, साक, सुथरा, साफ़ लिखाई ।
نسخ	(ع)	(नस्ख)	एक प्रकार का फ़ारसी लिखना ।
نسخه	(ف)	(नुसखा)	उपचार, प्रतीकार, अथर्वि का योग पुस्तक ।
نسل	(ع)	(नसल)	वंश, कुल ।
نسيان	(ع)	(निसयां)	भूल, विसरना ।
نسيم	(ع)	(नसीम)	प्रातः वायु ।
نشا	(ع)	(नशा)	मद ।
نشاسته	(ف)	(निशास्ता)	गेहूँ का सत ।
نشاط	(ع)	(निशात)	प्रसन्नता ।
نشان	(ف)	(निशान)	भंडा ।
نشانا	(ف)	(निशाना)	एकही चीज़ को ताकना ।
نشاني	(ف)	(निशानी)	चिह्न ।
نشتەر	(ف)	(नश्तर)	एक औज़ार जिससे ख़राब खून निकाल दिया जाता है ।
نشیچه	(س)	(निश्चय)	यक़ीन ।
نشر	(ع)	(नशर)	फैलना ।
نشست	(ف)	(नशिस्त)	बैठक, बैठनेकी जगह ।
نشیب	(ف)	(नशेब)	नीचा, गड़हा, ढाल ।
نشیلا	(ع)	(नशिला)	नश की वस्तु ।
نصایح	(ع)	(नसायह)	शिक्षा ।
نصیب	(ع)	(नसीब)	भाग, हिस्सा ।
نصراني	(ع)	(नसरांनी)	ईसाई ।
نصرت	(ع)	(नुसरत)	जीतना ।
نصف	(ع)	(निस्फ़)	आधा, अर्ध ।
نصب	(ع)	(नसब)	विप्रेकाना, जड़ना, गाड़ना ।
نظاره	(ع)	(नुतफ़ा)	वीर्य ।
نظار	(ع)	(नज़र)	नेत्रों की जोति, दृष्टि, दीड, ताक ।

نظام	(६)	(निजाम)	प्रबंध, उपाय ।
ذمت	(६)	(नात)	खुनि, सराह ।
نعمه	(६)	(नारा)	हस्ता, मुद्रा ।
نعمش	(६)	(नाश)	लारा, लोथ ।
نعل	(६)	(नाल)	गोड़े का जूता ।
نظر ثانی	(६)	(नज़रस्थानी)	संशोधन, ध्यान से देखना (दूसरी बार) ।
نمایان	(६)	(नालैन)	पगारती, जूने का नौका ।
نعم	(६)	(नेसम)	माया, धन, दीक्षन, दा ।
نغمه	(६)	(नगमा)	बाना, गाना, राग ।
نفاق	(६)	(निफाक)	शयुना, बर ।
نفلح	(६)	(नफरख)	पेट फूलना, फूंकना ।
نفلرت	(६)	(नफरत)	विन ।
نفلرین	(६)	(नफरॉन)	फिडकार, तानत, मलामत ।
نفس	(६)	(नफस)	श्वास, दम ।
نفع	(६)	(नफा)	लाभ, प्राप्ति ।
نفته	(६)	(नफतना)	जीविका ।
نفل	(६)	(नफा)	नहीं, नटना, इनकार ।
نفلری	(६)	(नफरी)	नौकरी, चाकरी, एक दिन का काम, या मजदूरी ।
نفلرس	(६)	(नफरीस)	रावादिल, रसीला ।
نفلرب	(६)	(नफाय)	पद, बुरका ।
نفلرچی	(६)	(नफारची)	ढोल बनानेवाला, धुन्धहि बनानेवाला ।
نفلرکانه	(६)	(नफारकाना)	बाना पर ।
نفلرکانه و حاکم	(६)	{ नफाशा हाज़िरा }	उपदेशति पद ।
نفلره	(६)	(नफारा)	नगाड़ा, ढोल ।
نفلرش	(६)	(नफाराश)	बेल बूटा बनाने वाला ।
نفلرشی	(६)	(नफाराशी)	बेल बूटे का काम ।
نفلرال	(६)	(नफाल)	भांड, भंडेला, पंगारिया ।
نفلرکت	(६)	(नफाहत)	निर्वृत्ता, दुर्बलता ।
نفلرب	(६)	(नफाव)	कमल (दोनार में खेद करना) ।
نفلره	(६)	(नफरा)	चांदी, रुपया ।
نفلرکانه	(६)	(नफाशा)	देश चिड, चित्र (देश इत्यादि का) ।
نفلرس	(६)	(नफस)	कमी, घट ।
نفلرکانه	(६)	(नफसान)	पाटा, दोडा, हाणि ।
نفلرکانه	(६)	(नफता)	बिन्दु, बिन्दी ।
نفلرب	(६)	(नफाय)	चोनदार, जमादार ।
نفلرکانه	(६)	(नफाजा)	मुद्र ।

نکاح	(ع)	(नकाह)	निर्वल, दुर्बल ।
نکاح	(ع)	(निकाह)	निवाह ।
نکاحی	(ع)	(निकाही)	विवाही स्त्री या पुत्र ।
نکاحی	(ع)	(निकासना)	निकासना, खिचना ।
نکاحی	(ع)	(निकासी)	भरती की पैदावार ।
نکاحی	(ع)	(नकतोड़ा)	अकड़ना, एठना ।
نکاحی	(ع)	(नकचढ़ा)	धुरा उभावा ।
نکاحی	(ع)	(नकछिड़नी)	एक जड़ी है, हुलास ।
نکاحی	(ع)	(नकसीर)	नाक से खोह जाना ।
نکاحی	(ع)	(निकलभागना)	चलाजाना ।
نکاحی	(ع)	(निकम्मा)	वैद्यार्थ ।
نکاحی	(ع)	(निकंटक)	बैरी विहीन, शयुरहित ।
نکاحی	(ع)	(नककु)	धुरा, नकारा, निविद्ध ।
نکاحی	(ع)	(नख)	गान्धन, नखर ।
نکاحی	(ع)	(निलाद)	बाजे में एक सुर का नाम है ।
نکاحی	(ع)	(निखद्ध)	धुरा, अधम ।
نکاحی	(ع)	(नग)	नर्मीना, मुंदरी का पत्थर ।
نکاحی	(ع)	(निगाली)	नली ।
نکاحی	(ع)	(निगाह)	डीठ, दृष्टि ।
نکاحی	(ع)	(नगर)	बस्ती, आवादी, नग्न ।
نکاحی	(ع)	(निगयर)	ठोस, भारी ।
نکاحی	(ع)	(निगनदा)	सिखाई ।
نکاحی	(ع)	(निगोड़ा)	वे सन्तान ।
نکاحی	(ع)	(निगहवानी)	स्था, चौकती ।
نکاحی	(ع)	(नगीना)	नग, मुंदरी का पत्थर ।
نکاحی	(ع)	(नल)	बड़ी नली ।
نکاحی	(ع)	(नखवा)	फाड़ की नली ।
نکاحی	(ع)	(नली)	नै, निगाली ।
نکاحی	(ع)	(नम)	गीला, तर, भीगा ।
نکاحی	(ع)	(नमाज़)	खुदा की स्तुति करना ।
نکاحی	(ع)	(नुमायश)	प्रदर्शनी ।
نکاحی	(ع)	(निमित्त)	भाग, कारण, फल ।
نکاحی	(ع)	(नमद)	ऊन, पशु ।
نکاحی	(ع)	(नमस्कार)	प्रणाम ।
نکاحی	(ع)	(नमक)	तोन, रांभर, खार ।
نکاحی	(ع)	(नमरशुमार)	संख्या ।
نکاحی	(ع)	(नमकीन)	सलौना ।

نور	(स)	(नमो)	गमरसार, प्रणाम ।
نوردار	(ف)	(नमूदार)	प्रकट, प्रगट, प्रत्यक्ष ।
نورده	(ف)	(नमूना)	यानगी, अष्टकल, बील ।
نورتي	(ف)	(नमी)	गीतानन, तरी, मोल ।
نورده	(س)	(नंद)	पति की महिन ।
نورده	(س)	(निन्दा)	पुगई, पुगली ।
نورده	(س)	(निन्दत)	पुगई करना, पुगली करना ।
نورده	(س)	(निन्दक)	पुगई करने वाला, पुगलछोर ।
نورده	(ف)	(नंगा)	आदर, सत्कार ।
نورده	(س)	(नंगा)	दिगम्बर, जनाङ्ग, पराङ्ग, निरीङ्ग ।
نورده	(س)	(नंगधनुंग)	नंगा, पराङ्ग, निरीङ्ग ।
نور	(ف)	(नो)	नया ।
نور	(س)	(नचा)	नया ।
نور	(ع)	(नचाव)	नामक, वसीर, सूया ।
نور	(ع)	(नचाह)	आमपाप, पदोत्त ।
نوراسي	(س)	(निवासी)	कली, रहनेवाला ।
نور	(س)	(निवाड़)	बाँझ फीता ।
نور	(س)	(निवाड़ा)	गव, किरती ।
نور	(ف)	(निवाज़िश)	दया, कृपा ।
نور	(س)	(निवास)	नास, घर, स्थान ।
نور	(س)	(नवास्ता)	पुत्री का पुत्र ।
نور	(س)	(नवासी)	पुत्री की पुत्री ।
نور	(ف)	(निवाला)	मास, लुकमा, फौर ।
نور	(س)	(निवान)	निचान, नीच ।
نور	(س)	(न्योता)	निमेषण ।
نور	(س)	(नोचना)	रसोदना ।
نور	(س)	(नौची)	भेरया की पुत्री ।
نور	(ع)	(नूर)	एक अवतार का नाम है ।
نور	(ع)	(नौहा)	रोना पीटना ।
نور	(ع)	(नूर)	तेज, चमक ।
نور	(س)	(नौरतन)	नौ रत्न का बना हुआ गहना ।
نور	(ف)	(नौरोज़)	वर्ष का पहिला दिन ।
نور	(س)	(नौसादर)	एक दवाई है, सार ।
نور	(ف)	(नोश)	पीना ।
نور	(ف)	(नविशतादि)	खिलना, पड़ना ।
نور	(ف)	(नविशता)	खिला हुआ ।
نور	(ف)	(नोशदार)	एक दवाई है ।

نوشه	(ف)	(नौशा)	दलह ।
نوع	(ع)	(नौय)	प्रकार, तरह, भाँति ।
نوک	(ف)	(नौक)	चौज, शिर ।
نوکڑ	(ف)	(नौकर)	चाकर, सेवक, दहलुवा ।
نوکری	(ف)	(नौकरी)	चाकरी, दहल, वशाभूत ।
نوم	(ع)	(नौम)	नौद ।
ناتوان	(ف)	(नाउस्मेद)	निराश ।
نوزیا	(ح)	(नोनिया)	नमक बेचने वाला ।
نویسلده	(ف)	(नवीसिन्दा)	लिखने वाला, लेखक ।
نه	(ف)	(नेह)	नहीं ।
نهاد	(ف)	(नेहाद)	जात, थसल, बुनियाद ।
نهار	(ع)	(नहार)	दिन का समय ।
نهارو	(ح)	(नहारवा)	एक पानी का कीड़ा है ।
نهارى	(ح)	(निहारी)	छोटी हाकिरी, प्रातःकालके समय चौपायों को रातिसे देखने ।
نہال	(ح)	(निहाल)	धनवान्, प्रसन्न । (सबेर का सान)
نہال	(ف)	(निहाल)	पौधा, बूटा ।
نہایت	(ع)	(निहायत)	अत्यन्त, विशेष, बहुत ही बहुत ।
نہتا	(ح)	(निहत्ता)	बेहथियार, बिना शस्त्रवाला ।
نہج	(ع)	(निहज)	प्रकार, तरह, ढंग ।
نہر	(ع)	(नहर)	नाला, पानी की बड़ी नाली ।
نہرنی	(ح)	(नहरनी)	ओझर जिससे नालुन कतरे जाते हैं ।
نہانا	(ح)	(नहलाना)	स्नान कराना ।
نہنگ	(ح)	(निहंग)	बेपरवाह, बच्चा घड़ियाल ।
نہوڑا	(ح)	(निहोड़ा)	बिगती, हाथ जोड़ना ।
نہایت	(ف)	(नियायत)	नायब होना, उमाश्तेगरी, मुनीमी ।
نہار	(ح)	(नियार)	चारा, पशु का भोजन, राख में से चौंदा सोना निकालना ।
نہاريا	(ح)	(नियारिया)	धर्ती में से धातु निकालने वाला ।
نہار	(ف)	(नियाज़)	मन्नत मानना, दुआ करना, आज़िजी करना ।
نہام	(ف)	(नियाम)	तलवार या छुरी का धर, कोरा ।
نہاو	(س)	(नियात्र)	शुक्लता, निवेड़ना, इन्साफ, नीति ।
نہائی	(س)	(नियायी)	धार्मिक, फ़ैसला करने वाला ।
نہای	(س)	(नियाय)	शुक्लता, नीति, मिचार, इन्साफ ।
نہودن	(س)	(निवेदन)	देवता का भोग, ख्वाहिश ।
نہیال	(س)	(नैपाल)	एक पहाड़ी देरा है ।
نہینج	(ح)	(नयपंज)	षोडश पाँच वर्ष की उमर का ।
نہیت	(ع)	(नीयत)	इच्छा, मनसा, मनोरथ ।
نہیت	(س)	(नीति)	राजनीति, हिकमते, झगल ।

نظر	(स)	(नेत्र)	लोचन, आंख ।
نچ	(४)	(नीच)	अधर्मी, वमीना, चकलीन, कुजाति ।
نچا	(४)	(नीचा)	गहिरा, गहरा, नीचा ।
نچہ	(ف)	(नेचा)	हुआ ।
نیل	(४)	(नींद)	सोना, सुत में घाना ।
نیر	(س)	(नीर)	जल, पानी, रस, अभ्रम् ।
نیرنگ	(ف)	(नीरंग)	धोला, कपट ।
نیزہ	(ف)	(नेज़ा)	माला, परदा ।
نیرست نادر	(ف)	(निरस्ताद)	गारा, उनटना ।
نیرستان	(ف)	(नयस्तान)	नरसल का रेत ।
نیرستی	(ف)	(नेस्ती)	हस्ती न होना ।
نیش	(ف)	(नैश)	बभक, डंक ।
نیشکر	(ف)	(नैशकर)	गधा, पीसा ।
نوک	(ف)	(नेक)	सुपाय, श्रेष्ठ ।
نیل	(ف)	(नील)	मिसर में एक नदी का नाम है ।
نیر	(४)	(नीला)	तानवर्दी, आसमानी रंग ।
نیرام	(ف)	(नीलाम)	नाजार में बेचना, बोली, बोलना ।
نیرنگتہ	(س)	(नीलकंठ)	एक पक्षी है ।
نیرام	(س)	(नीलम)	एक रस है ।
نیراور	(ف)	(नीलोफर)	एक फूल है ।
نیم	(ف)	(नीम)	आधा, अर्ध ।
نیم	(س)	(नियम)	संस्कार, बचन, रीति ।
نیمچہ	(ف)	(नीमचा)	छोटी तखवार या छुरी ।
نیل	(س)	(नैन)	नेत्र, लोचन, आंख ।
نیر	(४)	(नीच)	मुनयाद, जड़ (मकान इत्यादि की) ।
نیرہ	(س)	(नेह)	मोह, प्रीति ।
نیرہی	(س)	(नेही)	मित्र, प्रेमी, स्नेही ।

(७)

وا	(ف)	(वा)	खुला, प्रकार ।
واپستان	(ف)	(वापस्तान)	घरवाले, बाल बच्चे, कुटुम्बी ।
واپس	(ف)	(वापिस)	उलटा ।
واجب	(ف)	(वाजिब)	ठीक, सुनासिब ।

واحد	(८)	(चाहिद)	एक, चकेला ।
وادی	(८)	(चादी)	मदान, उजाड़, भरती ।
وار	(४)	(चार)	धावा, हमला, हिल्ला ।
وارپار	(४)	(चारपार)	इत्तपार, उत्तपार ।
وارث	(८)	(वारिस)	मालिक, स्वामी ।
وارن	(८)	(वारिद)	थाना, पहुचना ।
وارنا	(४)	(वारना)	बलिहार होना, सड़के होना या करना ।
واسطه	(४)	(वास्ता)	रिश्ता, सबब, वजह, कारण ।
واسوخت	(८)	(वासोक्त)	एक प्रकार की कविता है ।
واضح	(८)	(वाज़ह)	मालूम, जाहिर, शिदित ।
واضع	(८)	(वाज़े)	बनानेवाला, रचनेवाला ।
واعظ	(८)	(वाएज़)	शिक्षक, उपदेशक ।
واثر	(८)	(वाफ़िर)	बहुत, बहुधा, अधिक ।
وافي	(८)	(वाफ़ी)	बहुत ।
واقع	(८)	(वाक़ै)	जगह, प्रकार होना ।
واقف	(८)	(वाक़िफ़)	जानने वाला ।
واقفیت	(८)	(वाक़िफ़ियत)	जान पहिचान ।
والا	(८)	(वाला)	मालिक ।
وال	(८)	(वालिद)	बाप, पिता, तात, जनक ।
والده	(८)	(वालिदा)	माता, महतारी, माँ, जननी ।
والدين	(८)	(वालिदेन)	माता-पिता ।
والي	(८)	(वाली)	मालिक, स्वामी ।
وام	(८)	(वाम)	करना, देना, श्रयण ।
وان	(४)	(वान)	वाला, मालिक ।
واوړ	(८)	(वावैला)	रोग पीटना ।
واډ	(८)	(वाह)	बहुत अच्छा, शायरा ।
وام	(८)	(वहम)	बिरता, शंका, संदेह, भ्रम ।
واعي	(८)	(वाही)	मूर्ख, कुमति, सीधा ।
واي	(८)	(वाय)	अकतोत, शोक ।
وبا	(८)	(ववा)	बीमारी, मरी ।
وبال	(८)	(ववाल)	विपत, बुरा समय ।
وباره	(८)	(ववारा)	प्रकार, दंगे, बालि, प्रकृति ।
وبه	(८)	(वसीता)	जीविता, तनख्वाह, वजीरा ।
وبهشت	(८)	(वजाहत)	सुन्दरता ।
وجن	(८)	(वज्ज)	प्रेम, भक्ति, सौलीन होना ।
وجع مفاصل	(८)	(वजैमुफासिल)	जोड़ों में पीड़ा ।
وجوه	(८)	(वजूद)	शरीर, देह ।

- (ع) (घजह) काय, तरह ।
 (ع) (घहिटत) अकेला होना, निरासा, केवल होना ।
 (ع) (घहशत) सिद्ध, वास्तव्य ।
 (ع) (घहशी) जंगली, सिद्ध ।
 (ع) (घही) आकाशवाणी ।
 (ع) (घहीद) निरासा, थकेला ।
 (ع) (घिदा) जाना, चलन होना, रहस्य होना ।
 (ع) {घिरास्त} पुरातन का मातृ धन, दाय ।
 (ع) {घिरस्ता} जीवना, बर्तना ।
 (ع) (घरज़िना) कसरत, व्यायाम, पशिम, घुरती ।
 (ع) (घरखाना) रहमाना, कुस्ताना ।
 (ع) (घरक्त) पचा, पच ।
 (ع) (घरला) इस तरह का ।
 (ع) (घरम) ध्वनन ।
 (ع) (घरे) इधर ।
 (ع) (घिज़ारत) बर्तीर का दफतर, मन्त्री का व्याप, रयान ।
 (ع) (घज़नी) भारी ।
 (ع) (घज़न) बोझ ।
 (ع) (घज़ीर) मंत्री, नायब, प्रधान ।
 (ع) (घसालत) कारण ।
 (ع) (घस्त) शीघ्र, मध्य ।
 (ع) (घस्तमा) एक पीछा नील का है जिसकी पत्ती से नील रंगते हैं ।
 (ع) (घसवास्त) बबराहट, शंका, भ्रम ।
 (ع) (घसीश्च) फैला हुआ दूरतक ।
 (ع) (घिसाल) मिलना ।
 (ع) (घस्फ) शय, सराह ।
 (ع) (घसूल) हाथ आना, मिलना, पहुँचना ।
 (ع) (घसोयत) मृत्यु समय शिक्षा ।
 (ع) (घजू) पंजअशनानी, मूँद, हाथ, पाँव धोना ।
 (ع) (घतन) देश, जगभूमि ।
 (ع) (घतनी) देश का, देशी ।
 (ع) (घज़ीफ़ा) पेटिया, रसद, तुलब ।
 (ع) (घादा) मचन, प्रतिज्ञा ।
 (ع) (घाज़) ध्यातयान, उपदेश ।
 (ع) (घरीरह) आदि, इत्यादि ।
 (ع) (घफ़ा) पूरा करना ।

وفات	(ع)	(चक्रात)	मृत्यु ।
وفا	(ع)	(चक्रर)	आदर, सत्कार ।
وفايت نامه	(ع)	(वर्सायतनामा)	शिश्ना पत्र ।
وفائے	(ع)	(चक्राय)	समाचार, खबर ।
وقت	(ع)	(चक्रत)	समय, काल ।
وقت	(ع)	(चक्रफ)	धर्म अर्थ, पुण्य ।
وقت	(ع)	(चक्रफा)	देर, ढील ।
وقتیت	(ع)	(चक्रफियत)	ज्ञान ।
وفا	(ع)	(चक्रश्च)	भारती ।
وقتوف	(ع)	(चक्रफ)	बुद्धि, ज्ञान ।
وکیل	(ع)	(चक्राल)	दूत, एलर्ची, बसीठ, राजदूत, प्रीभाट ।
وکر	(ف)	(चगर)	और जो ।
ولادت	(ع)	(चिलादत)	उत्पत्ति ।
ولایت	(ع)	(चिलायत)	देश, बतन, जन्मभूमि ।
ولایتی	(ع)	(चिलायती)	दूसरे देश का, यूरोप-के देश का ।
ولد	(ع)	(चलद)	पुत्र, लड़का, बेटा ।
ولوا	(ع)	(चलवला)	चिन्ता, घबराहट, जंजाल ।
ولی	(ع)	(चली)	स्वामी, मालिक ।
وہاں	(ح)	(चहां)	उधर, उत्तरफ ।
ویدانت	(س)	(वेदान्त)	व्यासजी का बगया हुआ शास्त्र ।
ویران	(ف)	(वीरां)	उजाड़ ।
ویسا	(ح)	(वैसा)	उसी तरह का ।

(४)

ہا ہا ہا	(ح)	(हातापाई)	कुरती, घूसे मुके का लड़ाई ।
ہا ہا ہا ہا	(ح)	(हातापहुंची)	एक खेल है ।
ہا ہا ہا ہا	(ح)	(हत्ताजोड़ी)	एक पौधे का नाम है ।
ہا ہا ہا	(ح)	(हाथी)	हस्ती, गज ।
ہا ہا	(ح)	(हाट)	दुकान, बाजार ।
ہا ہا	(ح)	(हाट्ट)	दुकानदार ।
ہا ہا	(ع)	(हादी)	गुरु ।
ہا ہا	(ح)	(हार)	पुष्प की माला, टोटा, पाटा, कमी ।
ہا ہا	(ح)	(हारना)	खोना, पाटा, थकना, मात, खाना ।

हार	(४)	(हारू)	हारने वाला, रौने वाला ।
हारुन	(६)	(हारुं)	एक बादशाह का नाम है ।
हारुत	(६)	(हारुत)	यह यह दूत है जिसको दंड हुआ था ।
हारि दान्त	(४)	(हारिदंत)	हरि के दन्त, हस्तिदन्त ।
हारी वान	(४)	(हारीवान)	महावत ।
हार	(४)	(हार)	असुख, अरि, हर्ष ।
हारम	(६)	(हारिम)	पाचक ।
हार	(६)	(हार)	मंडल, गोसार्, कुंडल ।
हारुन	(६)	(हारुं)	भेदान ।
हार	(४)	(हार)	टीक, सत्य, आहो, हं ।
हार	(६)	(हारि)	पाटा, कमी ।
हारि ना	(४)	(हारिना)	श्याम तेज चलना, होकर ।
हारि	(४)	(हारि)	पकाने का मिट्टी का पात्र ।
हारि	(४)	(हारि)	हंसी, सुहृत्, उष्ट्र ।
हारि	(४)	(हारि)	मुलाना, देखा, आनाज देना ।
हारि	(४)	(हारिना)	पशु को चराना ।
हार	(४)	(हार)	बिनती, सुशामद ।
हार	(६)	(हार)	खरल, उखली ।
हार	(६)	(हार)	हंसना ।
आहार	(६)	(आहार)	सुरी का शब्द ।
हार	(६)	(हार)	शोक अथवा चिंता का शब्द ।
हारि नाम	(६)	(हारिनामा)	दानपत्र ।
हार	(६)	(हारि)	धर्म अर्थ, पुण्य ।
हार	(४)	(हार)	निगलना, रा लेना ।
हार	(४)	(हार)	एक विरोधी शब्द है ।
हार	(६)	(हार)	प्रेम, मित्रता, प्यार ।
हार	(६)	(हारक)	निरादर ।
हार	(६)	(हारिकार)	मित्र, हित ।
हार	(६)	(हारिकारी)	मित्र, प्रेमी ।
हार	(६)	(हारि)	मित्र, प्रेमी ।
हार	(४)	(हार)	पर, हस्त ।
हार	(४)	(हारिनी)	हस्ती की स्त्री ।
हार	(४)	(हार)	मुँठ, तलवार या छुरी का शिर ।
हार	(४)	(हारखंड)	दंग, बाँध ।
हार	(४)	(हारिडा)	खोश घोंटने का औजार ।
हार	(४)	(हारिडा)	छोटा हतौड़ा ।
हार	(४)	(हारि)	घोंडे को साफ करने का यंत्र ।

هتيا	(४)	(हत्या)	हिंसा, मारना, पाप ।
هت كڑی	(४)	(हतकड़ी)	हाथ की बड़ी ।
هت يار	(४)	(हतयार)	शस्त्र, अस्त्र, आयुध ।
هت يانا	(४)	(हतयाना)	खेलेना (हाथोंहाथ) ।
هت يلى	(४)	(हतेली)	हाथ में बीच की जगह ।
هت يارا	(४)	(हत्यारा)	पापी, मारनेवाला, राक्षस, हिंसा करने वाला, हिंसक ।
هت	(४)	(हट)	अकड़, ऐंठ, जिद ।
هت كڑا	(४)	(हटकाट्टा)	बलवान्, पुष्ट, संबा ।
هتانا	(४)	(हटाना)	सरकाना ।
هتانا	(४)	(हटना)	सरकना ।
هتو	(४)	(हटो)	बचो, परहे ।
هتلى	(४)	{ हट्टी }	अकड़वाजा, हुज्जती ।
هتلىلا	(४)	{ हट्टीला }	
هتور	(८)	(हिज्र)	अलग, एकान्त, छुदाई ।
هتورت	(८)	(हिजरत)	वैराग ।
هتورى	(८)	(हिजरी)	मुसल्मानी सम्मत ।
هتورجا	(४)	(हींजड़ा)	गुप्तक ।
هتور	(८)	(हजो)	निन्दा, तागा, निरादर ।
هتورم	(८)	(हजूम)	समूह, मेला, भीड़ ।
هتو	(८)	(हिजे)	उच्चारण, शब्द बोलना ।
هتورمچور	(५)	(हिचरमिचर)	रकना, ठहरना ।
هتوكنا	(४)	(हिचकना)	रकना, भिचना ।
هتوكى	(४)	(हिचकी)	हिक्का, श्वास का रकना ।
هتوكولا	(४)	(हिचकोला)	धक्का ।
هدايت	(८)	(हिदायत)	शास्त्र, रस्ता दिखाना ।
هدف	(८)	(हदफ़)	निशाना, ताकना ।
هدهد	(८)	(हूदहूद)	एक पक्षरू है ।
هتاپم	(४)	(हाथ)	कर, बांह ।
هتاق	(८)	(हातिफ़)	दूत, देवता, फ़रिश्ता ।
هتادى	(४)	(हट्टाहट्टी)	हाड़ ।
هر	(८)	(हर)	सब कोई ।
هر	(८)	(हर)	परमेश्वर, महादेव का नाम है ।
هل	(४)	(हल)	गांगल, लांगल, एक लकड़ी की चीज़ जिससे किसान धरती
هلا	(४)	(हरा)	नया, ताजा, सब्ज़ारंग ।
هرا	(८)	(हरी)	एक दवाई है ।
هواس	(८)	(हिरास)	धरारार, चिन्ता, व्याकुलता ।
هواسان	(८)	(हिरासां)	धरारंगे वाला, व्याकुल ।

जोतते हैं ।

होना	(४)	(हराणा)	दूरे को घाटा देना ।
होना	(५)	(हरयाली)	भरी पासवर्ती ।
होना	(६)	(हस्ताल)	बाजार बंद होना ।
होज	(७)	(हर्ज)	फभी, घाटा ।
होज	(८)	(हरचंद)	बार बार, बहुत दफे ।
होना	(९)	(हिरदय)	मन, जीर, दिल, पट ।
होना	(१०)	(हुरसा)	चन्दन बाजी, चकला ।
होना	(११)	(हिश)	प्रसप्त होना ।
होना	(१२)	(हरकारा)	सिपाही, पैदल, पियादा ।
होना	(१३)	(हरगिज़)	फभी ।
होना	(१४)	(हरन)	गृग, घुरंग ।
होना	(१५)	(हरना)	बारासिया, मृग ।
होना	(१६)	(हरहर)	एक धनाज है (अरहर) ।
होना	(१७)	(हरी)	परमात्मा ।
होना	(१८)	(हरयावल)	पास की जगह, सन्ना ।
होना	(१९)	(हरियल)	एक फभी है ।
होना	(२०)	(हड़)	एक दवाई है ।
होना	(२१)	(हड़यहाना)	धराना, तक्षपना ।
होना	(२२)	(हड़यंगा)	दुष्ट, निर्लज्ज, भगवान् ।
होना	(२३)	(हड़क)	प्रकृती, खत, बानि ।
होना	(२४)	(हड़कड़ा)	एक दवाई का पीधा है ।
होना	(२५)	(हज़ार)	दस सौ, १००० ।
होना	(२६)	(हज़ारा)	एक फूल है, बसंतल ।
होना	(२७)	(हज़ल)	वे अर्थ बकना, हंसी, ठट्ठा ।
होना	(२८)	(हस्त)	हाथ, हाथी की सूँड़, तेरहवाँ नक्षत्र ।
होना	(२९)	(हस्तिनापुर)	द्विती नगरी का नाम है ।
होना	(३०)	(हस्ती)	हाथी ।
होना	(३१)	(हस्तिनी)	चार प्रकार की स्त्रियों में से एक प्रकार की स्त्री ।
होना	(३२)	(हंसली)	गले का कुँटल ।
होना	(३३)	(हंसिया)	तरकारी व मक्खली काटने का औजार ।
होना	(३४)	(हिरत)	ताड़ने का शब्द ।
होना	(३५)	(होशियार)	जबुर, चालाक ।
होना	(३६)	(हजम)	पचना ।
होना	(३७)	(हप्त)	सात ७, सप्त ।
होना	(३८)	(हफ़ता)	सात दिन, सप्ताह ।
होना	(३९)	(हकावका)	धराना, अचरज ।
होना	(४०)	(हकलाना)	अटक कर बोलना ।

هکاس	(۵)	(हगास)	विष्ठा के आने का समय या इच्छा ।
هکنا	(۴)	(हिलना)	सूमना, कांपना ।
هکاس	(۴)	(हुलास)	गारा, सुधनी ।
هکای	(۴)	(हलाक)	जीवहिंसा, जान मारना ।
هکایان	(۴)	(हलायल)	जीवहिंसा, जान मारना, विष ।
هکانا	(۴)	(हिलाना)	धेड़ना, सरकाना ।
هکال	(۴)	(हिलाल)	पहला दिन अथवा दूज का चांद ।
هکالاعت	(۴)	(हुलबुलाहट)	जल्दी, धराना ।
هکال	(۴)	(हलचल)	धमराहट, हुलड़, गदर, खलबली ।
هکلی	(۴)	(हलदी)	पीली गांठ, मसाला, हरिद्रा ।
هکلی	(۴)	(हुलड़)	हलचल, धमराहट, गदर ।
هکلی	(۴)	(हलका)	पतला, सुधुक ।
هکلیان	(۴)	(हलकान)	दुखी, धकना ।
هکلیجانا	(۴)	{ हिलमिल जाना }	मिलजानों, रलना ।
هکلی	(۴)	(हल्ला)	धावा, चढ़ाई ।
هکلیه	(۴)	(हलेला)	एक दवाई है, हड़ ।
هکلی	(۴)	(हिम)	पाखा, बर्फ, शीत, तुषार, जमाहुआ ।
هکلی	(۴)	(हम)	भी ।
هکلی	(۴)	(हुमा)	एक पक्षी है ।
هکلی	(۴)	(हमारा)	हमका, ग्हारो ।
هکلی	(۴)	(हुमायूं)	एक बादशाह का नाम है ।
هکلی	(۴)	(हिम्मत)	उद्यम, परिश्रम ।
هکلی	(۴)	(हमराह)	साथ, सत्संग ।
هکلی	(۴)	(हमगी)	सब, कुल, सब का सब ।
هکلی	(۴)	(हमघारु)	सदा, हमेशा ।
هکلی	(۴)	(हमा)	सकल, सब, कुल ।
هکلی	(۴)	(हमी)	मैंही ।
هکلی	(۴)	(हमियानी)	पतली लंबी धैली रुपया रखने की ।
هکلی	(۴)	(हमेशा)	सदा, सर्वदा, नित्य ।
هکلی	(۴)	(हिंद)	हिंदुस्तान, भारतवर्ष ।
هکلی	(۴)	(हिंदसा)	गणित, हिसाब, संख्या ।
هکلی	(۴)	(हिन्दू)	वेद मत का माननेवाला, हिंदुस्तान का रहनेवाला ।
هکلی	(۴)	(हिन्दुआना)	तरबूत ।
هکلی	(۴)	(हिन्दी)	हिंदुस्तान की बोली ।
هکلی	(۴)	(हिन्दुस्तान)	भारतदेश, आर्यावर्त ।
هکلی	(۴)	(हुंडार)	भेड़िया ।

هاندانا	(४)	(हंडाना)	बतिरगा, फेंकना ।
هندول	(س)	(हिडोल)	एक राग का नाम है ।
هندولا	(४)	(हिडोला)	पिपूडा ।
هندوی خاکی	(४)	(हुंदा, हुंदा)	महाननी चिट्ठी ।
هار	(ف)	(हुनर)	गुण, कर्तव्य ।
هاس	(س)	(हंस)	एक पक्षी है जो पानी के कुंड में रहता है ।
هاسمک	(४)	(हंसमुखा)	हंसगवाला, आनन्दी ।
هنگام	(ف)	(हंगाम)	समय, पाल, पक्ष ।
هنگامه	(ف)	(हंगामा)	भगवा ।
هنوز	(ف)	(हुनोज़)	अवतक ।
هنومان	(س)	(हनुमान)	बन्दर, महावीर ।
هوا	(ع)	(हवा)	वायु, पवन, बयार या ब्यार ।
هوا	(ف)	(हवा)	इच्छा, मिश्रता ।
هوائی	(ف)	(हवाई)	अग्नि क्रीडा की एक चीज है, आतिशबाजी ।
هو	(४)	(हुयह)	निलकुल वैसाही ।
هوچکنا	(४)	(होचुकना)	पूरा होना, सम्पूर्ण, समाप्त होना ।
هود	(४)	(हौदा)	हाथी का जीन, फाटी ।
هوس	(ع)	(हवस)	इच्छा, मिश्रता, चाह, उमंग ।
هوش	(ف)	(होश)	चेतन्य ।
هوشمند	(ف)	(होशमेद)	बुद्धिमान्, चतुर, सयाता ।
هوشنگ	(ف)	(होशंग)	एक ईरान के बादशाह का नाम है ।
هک	(اک)	(हुक)	कांड ।
هک	(४)	(होला)	हरा चना धुना हुआ, भूट ।
هولی	(४)	(होली)	हिन्दू त्यौहार फागुन मास में ।
هولے	(४)	(होले)	धीरे, धीमे ।
هوم	(س)	(होम)	एक प्रकार की अग्नि की पूजा, हवन ।
هون	(४)	(हुन)	स्वर्ण की वर्षा दक्षिण देश में ।
هون	(س)	(हवन)	होम, यज्ञ, आहुति ।
هونده	(४)	(हौठ)	मूछों की जगह, थोछ ।
هونکنا	(४)	(हौंकना)	हांपना ।
هونهار	(४)	(होनहार)	सज्जन, उपकारी, हितकारी ।
هیا	(س)	(हीया)	मन, हृदय, छाती ।
هیبت	(ع)	(हैबत)	भय, डर ।
هیبت	(ف)	(हेत)	मिश्रता, शीति ।
هیچ	(ف)	(हेच)	तुच्छ, नीच, अधम, कमीना ।
هیرا	(س)	(हीरा)	एक रत्न है ।
هیرامن	(४)	(हीरामनि)	एक प्रकार

هيز	(ف)	(हीज़)	नपुंसक, डरपोक।
هيزم	(ف)	(हेज़म)	ईधन; लकड़ी।
هيزه	(ع)	(हीज़ा)	बया।
هيكل	(ع)	(हैकल)	गले का गहना, घड़े के गले का गहना।
هولامارنا	(ح)	(हेलामारना)	पुकारना, बुलाना।
هماليه	(ن)	(हिमालिया)	भारतवर्ष के उत्तर का पर्वत।
هياجل	(ف)	(हिमाचल)	एक पर्वत का नाम है।
هيمه	(ف)	(हीमा)	लकड़ी, ईधन।
هين	(س)	(हीन)	कम, अधम, रहित, नीच।
هولك	(ح)	(हॉग)	हिंय।

(ى)

يا	(ف)	(या)	हे, ओ।
ياينده	(ف)	(यायिन्दा)	पनिवाला।
ياو	(ح)	(यावू)	टट्टू, छोटा घोड़ा, टायर।
ياچک	(س)	(याचक)	मंगता, भिखारी, फकीर।
ياد	(ف)	(याद)	चेता, रटना, वेषणा।
ياچوج ماجوج	(ع)	(याजूजमाजूज)	दो राक्षस थे जो जीवों को खाते थे।
يار	(ف)	(यार)	मित्र, हेती।
يارا	(ف)	(यारा)	बल, सामर्थ्य।
يارانه	(ف)	(याराना)	मित्रता, हेतु।
ياس	(ع)	(यास)	निराशा।
ياسمين	(ف)	(यासमीन)	चंबेली, एक पुष्प है।
يانت	(ف)	(याफ्त)	लाभ, प्राप्ति।
ياقوت	(ع)	(याकूत)	एक रत्न लाल रंग का है।
يال	(ف)	(याल)	बाल घड़े की गर्दन के।
يام يوم	(ف)	(याम, योम)	दिन, तिथि।
يامني	(س)	(यामिनी)	राशि, रजनी, रैनि।
ياور	(ف)	(यावर)	सहार्द, साथी, रक्षक।
ياره	(ف)	(यावह)	बे श्रेय।
يتيم	(ع)	(यतीम)	अनाथ, पापदा, बेमर्रा, बे पिता।
يخ	(ف)	(यख)	पाला, बर्फ।
يد	(ع)	(यद)	हाथ, कर।

بدی	(س)	(यदि)	जो, अगर ।
برقا	(ف)	(यरसा)	एक पत्नी है ।
برقان	(ع)	(यरसान)	कमलायु, एक रोग है ।
برقم	(ع)	(यतीमखाना)	धनाथालय ।
برقان	(ف)	(यज्ञदान)	परमात्मा ।
بش	(ف)	{ यशय }	एक प्रकार का पत्थर है ।
بش		{ यशम }	
بعلى	(ع)	(याने)	धर्मार्थ ।
بغما	(ع)	(यसमां)	लूट ।
برقان	(ع)	(यक्षीन)	प्रतीति, निश्चय ।
بك	(ف)	(यक)	एक, अकेला ।
بکائی	(ف)	(यकाई)	पहिला अंक ।
بکت	(س)	(युक्त)	योग्य, उचित, ठीक, मिलाहुआ, लगाहुआ ।
بکال	(ف)	(यगान)	एकही, रितेदारी ।
بک	(ف)	{ यगानगत }	सात, संबंधी ।
بک		{ यगानगी }	
بم	(س)	(यम)	जमराज, यमदूत, दूत जो मरते समय आता है ।
بمن	(ف)	(यमन)	एक देश है ।
بمن	(ع)	(यमीन)	बाँह, सचा ।
بمور	(ف)	(योरिश)	संग्राम, युद्ध, लड़ाई ।
بوسه	(ع)	(योसुफ)	एक बड़े सुन्दर स्वरूप के पुरुष अवतार थे ।
بوم	(ع)	(योमियां)	रोजाना, दिनभरका ।
بون	(ه)	(यों)	इसतरह से ।
بونار	(ع)	(योनान)	एक देश का नाम है ।
بونار	(ع)	(योनानी)	यूनान देश के वासी या बोली ।
بون	(ع)	(योनिस)	मछली, एक अवतार ।
بهار	(ه)	(यहां)	इधर, इस जगह ।
بهد	(ع)	(यहूदी)	मूसा अवतार के पंथ के लोग ।
بج	(س)	(यजुर्वेद)	दूसरा वेद ।

ملکوں کے نام قدیم و جدید

جدید	قدیم
ایشیا (ف) (ایشیا)	شک
ایران (ف) (ایران)	پرس
بخارا (ف) (بخارا)	توخارا
روم (ع) (روم)	روم
کابل (ف) (کابل)	پش
قندھار (ف) (قندھار)	گندھار
ہرات (ف) (ہرات)	ککھ
یونان (ف) (یونان)	یون
عرب (ع) (عرب)	آریہ
سندھ (ف) (سندھ)	سیندھو
بلخ (ف) (بلخ)	بالیک
تبت (ف) (تبت)	تالیو
کشمیر (ف) (کشمیر)	کاشمیر
پنجاب (ف) (پنجاب)	پنجاب
دہلی (ف) (دہلی)	دہلی
قنوج (ف) (قنوج)	کانکوج
برہما (ف) (برہما)	برہما
دارجلنگ (ف) (دارجلنگ)	داردالنگ
بھوٹان (ف) (بھوٹان)	درد
تاتار (ف) (تاتار)	پارث
چین (ف) (چین)	مہارچین
مسقط (ع) (مسقط)	آریہ
بنارس (ف) (بنارس)	کاشی
اوچین (ف) (اوچین)	نیشا
گجرات (ف) (گجرات)	گجرات
میسور (ف) (میسور)	ماہیک
اوڑیسہ (ف) (اوڑیسہ)	اکھ
مہاراشٹر (ف) (مہاراشٹر)	سور

جدید

قدیم

مکده	(मगध)
بہاگل پور	(भागलपुर)
بنگال	(बंगाल)
کامروپ	(कामरूप)
متمبرا	(मथुरा)
کرनाٹک	(करनाटक)
کاتھیاواڑ	(काठियावाड़)
هندوستان	(हिन्दोستان)
الہ آباد	(इलाहाबाद)
بمبئی	(बम्बई)
کلکتہ	(कलकत्ता)
کجا	(गया)
پटना	(पटना)
راج محل	(राजमहल)
فیض آباد	(फैजाबाद)
کورک چھत्र	(कुरुक्षेत्र)
چندبری	(चंदेरी)
تلنگانہ	(तिलंगाना)
برار	(बरार)
باربری	(बारबरी)
سایبریا	(सायबेरिया)
سیلون	(सीलोन)
مدینہ	(मदीना)
روس	(रूस)
بوٹن	(ब्रिटन)
انگلंड	(इंगलंड)
اٹلی	(इटली)
پورتگال	(पुर्तगाल)
جرمنی	(जर्मनी)
ہوللंड	(हॉलंड)
آسٹریا	(आस्ट्रिया)
فرانس	(फ्रांस)
اسپین	(स्पेन)
ڈنمارک	(डन्मार्क)
ایرلینڈ	(आयरलैंड)
ترکستان	(तुर्किस्तान)
امریکہ	(अमरीका)

गया ।
चम्पा ।
बंगगौड़ ।
ग्राम्भोतिष ।
सारसेन ।
घोला ।
काठियावाड़ ।
भारतवर्ष ।
प्रयाग ।
मुंवर ।
कालीघाट ।
मगध ।
पाटलिपुत्र ।
धंग ।
उत्तर-कीशाल ।
कुरुजांगल ।
चेदि ।
अन्य ।
बिदर्भ ।
नर्वर ।
ईल ।
सिंहलद्वीप ।
कारसकार ।
रसिया ।
आवर्तेन ।
दरद्वीप ।
पटचर ।
पशुशील ।
कौच ।
सैनिक ।
अशवीया ।
अलिया, कुहक ।
तामसदेश ।
माटक ।
वारिधान ।
मुर्क ।
कुमरद्वीप, स्वर्ण द्वीप ।

